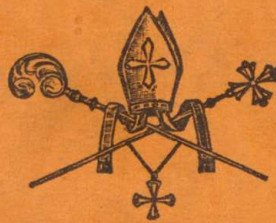

498

എറണാകുളം
മെത്രാപ്പോലീത്തായും
അതിരൂപതയും.

ഫാദർ ജോസഫ് മാവുങ്കൽ.

498

മലയാളസുറിയാനിസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും
 ഫാണാകളും അതിരൂപതയുടെ
 പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ മഹാ വര്യ ദിവ്യശ്രീ
 കണ്ടത്തിൽ മാർ ആതന്ധീനോസ് ഡി. ഡി.
 തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.
"Assistant to the Pontifical Throne".

PRINTED AND PUBLISHED BY
REV. BRO. FRANCIS AT THE MAR LOUIS MEMORIAL PRESS,
ERNAKULAM.
1936.

Tharmaram College Library

Acc. No. 97986

Call. No. 562/M449

m/255.731
MAV

A. M. D. G.

എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്
എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്

വിനയത്തോടെ
എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്

Imprimatur

G. Valliarempeth,

ERNAKULAM,
3rd. Dec. 1936.

Vic. Gen.

PRINTED AND PUBLISHED BY
REV. BRO. FRANCIS AT THE MAJORS MEMORIAL PRESS,
ERNAKULAM.
1936.

എറണാകുളം പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ
പദപരമ്പരിൽ മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാനച്ചൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

സമപ്പണം.

നമുക്കു സ്വദേശ വൈദികാഭ്യുക്ഷഭരണം ലഭിക്കുന്നതിന്
ആജീവനാന്തം അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയും, ഏറണാ
കുളം അതിരൂപതയ്ക്കും അതിന്റെ ഇതപ്പയ്യത്തമുള്ള പുരോഗ
തിക്കും അടിസ്ഥാനമിടുകയും, തന്മൂലം മലയാള സുറിയാനി
സഭാംഗങ്ങൾ ഏവരുടേയും നിഷ്പക്ഷമായ ഭക്തിബഹുമാന
ങ്ങൾക്കും ഹൃദയപൂർവ്വകമായ കൃതജ്ഞയ്ക്കും സർവ്വമാ പാശ്ചാത്യ

നായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ദിവംഗതനായ

നി. ച. ദി. ശ്രീ.

പഴേപറമ്പിൽ

മാർ ജൂലൈസ് മെത്രാനച്ചൻ

തിരുമനസ്സിലെ പരിപാവനമായ സ്മരണയ്ക്കായി ഈ ഗ്രന്ഥം
ഞെ തൽകത്താവു സവിന്യം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

B. Felici

Venerabili Fratri Augustino Kantathil Archiepo Ernakulensi
in Vespertinum singularem benivolentiae Benedictionem
Apliam perlibenter in Domino impertimus
15. IX. 25 Siny pp. x1

പതിനൊന്നാം പീഠസ് മഠപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഏറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ
ച്ചന് തൃക്കൈവിളയാടി തുല്യംചാത്തി റോമിൽവച്ചുകൊടുത്ത മോട്ടോ.

പ്രസ്താവന.

ദൈവം സർവ്വനമസ്വരൂപനാണ്; അതിനാൽ അവിടുത്തെ അവതാരപുരുഷനും സർവ്വനമസ്വരൂപനായിരിക്കണം. താൻ ദൈവത്തിന്റെ ഏകാവതാരമാണെന്നു കൃസ്തു ലോകത്തെ ധരിപ്പിക്കുകയും അതിനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് ദൈവാവതാരമാണ് എന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒരു ലക്ഷ്യം അവിടുത്തെ അനിതരസാധാരണമായ ജീവിതനൈർമ്മല്യമാകുന്നു. കൃസ്തു നമ്മുമാരുമേ ചെയ്തിട്ടുള്ള വെന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല, അക്രൈസ്തവരും മതവിഭേദങ്ങൾപോലും കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കുന്നു. ലോകത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ നന്മപ്രവർത്തനം താൽക്കാലികമോ ക്ഷണഭംഗമോ ആകുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. തന്റെ നന്മപ്രവർത്തനത്തെ ഭൂമുഖത്തു കാലാവസാനംവരെ അതേവിധത്തിൽ ശാശ്വതീകരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവിടുന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയെ സ്ഥാപിച്ചത്. അവിടുന്ന് എന്തെല്ലാം ചെയ്യുവോ അതെല്ലാം ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയും അധികാരവും സഭയ്ക്കും ക്രിസ്തു നൽകി. അങ്ങിനെ കൃസ്തുവിന്റെ നന്മപ്രവർത്തനം അവിടുത്തെ പ്രതിപുരുഷത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടു സഭ നടത്തുന്നു. കൃസ്തു നമ്മുമാരും ചെയ്യതു പോലെ സഭയും നമ്മുമാരുമേ ലോകത്തിനു ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഇതഃപര്യന്തമുള്ള അതിന്റെ ചരിത്രം ഈ വസ്തുതയെ സാക്ഷീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടിമത്വം ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുവാൻ സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചതും, സ്രീകുസ്താസാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും നൽകിയതും, കഷ്ടരോഗികളേയും സമുദായബാഹിഷ്കൃതരേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതും, തൊഴിലാളികളേയും സമുദായബാഹിഷ്കൃതരേയും ഉയർത്തുന്നതും, പാപികളേയും നിർഭാഗ്യരേയും സമാശ്വസിപ്പിച്ചു മോക്ഷത്തിനു അവകാശികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതും, ആതുരശാലകളും അനാഥമന്ദിരങ്ങളും സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും നടത്തിപ്പോരുന്നതും, സാഹോദര്യം സമത്വം സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയുടെ പരിപാവനാഭരണങ്ങൾ മനുഷ്യസമുദായമദ്ധ്യേ വിതയ്ക്കുന്നതും, ശത്രുക്കളോടു ക്ഷമിക്കുവാനും തന്നെപ്പോലെതന്നെ മറെറല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യനു അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ ശാസ്ത്രീയപരിശ്രമങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളേയും നാനാപ്രകാരം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ളതും, ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യനു പാരത്രികനന്മയെ നേ

രിട്ടും, ഭൗതികനന്മയെ പരോക്ഷമായും പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും കത്തോലിക്കാസഭയാകുന്നു.

തിരുസഭയാകുന്ന ഈ മഹാകല്പപാദപം അതിരൂപതകളും രൂപതകളുമാകുന്ന ശാഖോപശാഖകൾ മുഖേന ലോകമാസകലം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു. ഈ ശാഖകളിൽ ഒന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ ഏറണാകളും അതിരൂപത. ഈ അതിരൂപതാശാഖ അതിന്റെ ആസ്തികൃതത്തെ നീതീകരിക്കണമെങ്കിൽ നിജസ്ഥാപകന്റെ ഉദ്ദേശവും ആശംസയും അനുസരിച്ചു സ്വപരിധിയിൽ അതു നന്മചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ആ കൃത്യം അതു നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുവാൻവേണ്ടി അതിരൂപതയുടെ ഇതപ്പുറത്തുള്ള ചരിത്രത്തെ ഒന്നു വിമഗ്നവീക്ഷണം ചെയ്യുന്നത് ആ ശാസ്ത്രമായിരിക്കും. വ്യതിരിക്തമായ ഒരു വൈദികാഭ്യുഷണഭരണമെന്ന നിലയിൽ ഈ അതിരൂപത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടു നാല്പതുവത്സരവും, അതിരൂപതാരൂപം ധരിച്ചിട്ടു ഒരു വ്യാഴവട്ടവും, ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ഭരണഭാരം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരുമേനി മെത്രാനായി പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടു ഇരുപത്തിയഞ്ചു വർഷവും ഒരുമിച്ചു പൂർത്തിയാകുന്ന ഈ ശുഭമുഹൂർത്തമാണ് അതിനു ഏറ്റവും ഉചിതമായ സന്ദർഭം. ഈ വിചാരഗതിയുടെ ഫലമാണ് പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം.

മുരജ്ജിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം രേഖകളും വിവരങ്ങളും ശേഖരിച്ചു, അതിരൂപതയുടെ ഇതുവരെയുള്ള ചരിത്രം അതിന്റെ അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്നവർക്കും ഗുണകാംക്ഷികളായ ഇതരന്മാർക്കും ഭൂതകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൃതാർത്ഥതയും, ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിത്തീരണമെന്നുള്ള അനേകതവമായ അഭിവാഞ്ഛയോടുകൂടി എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ, അതെ മനോഭാവത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, ഇതിൽ വന്നിരിക്കാനിടയുള്ള നാനാവിധങ്ങളായ ന്യൂനതകളെ സഭയ്ക്കു മുമ്പിച്ചുകൊണ്ടും, നമ്മുടെ അതിവന്യമെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ ജീവിലിസ്സാരകങ്ങളിൽ ഒന്നായി പൊതുജനങ്ങൾ സാന്നിധ്യം സ്വീകരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

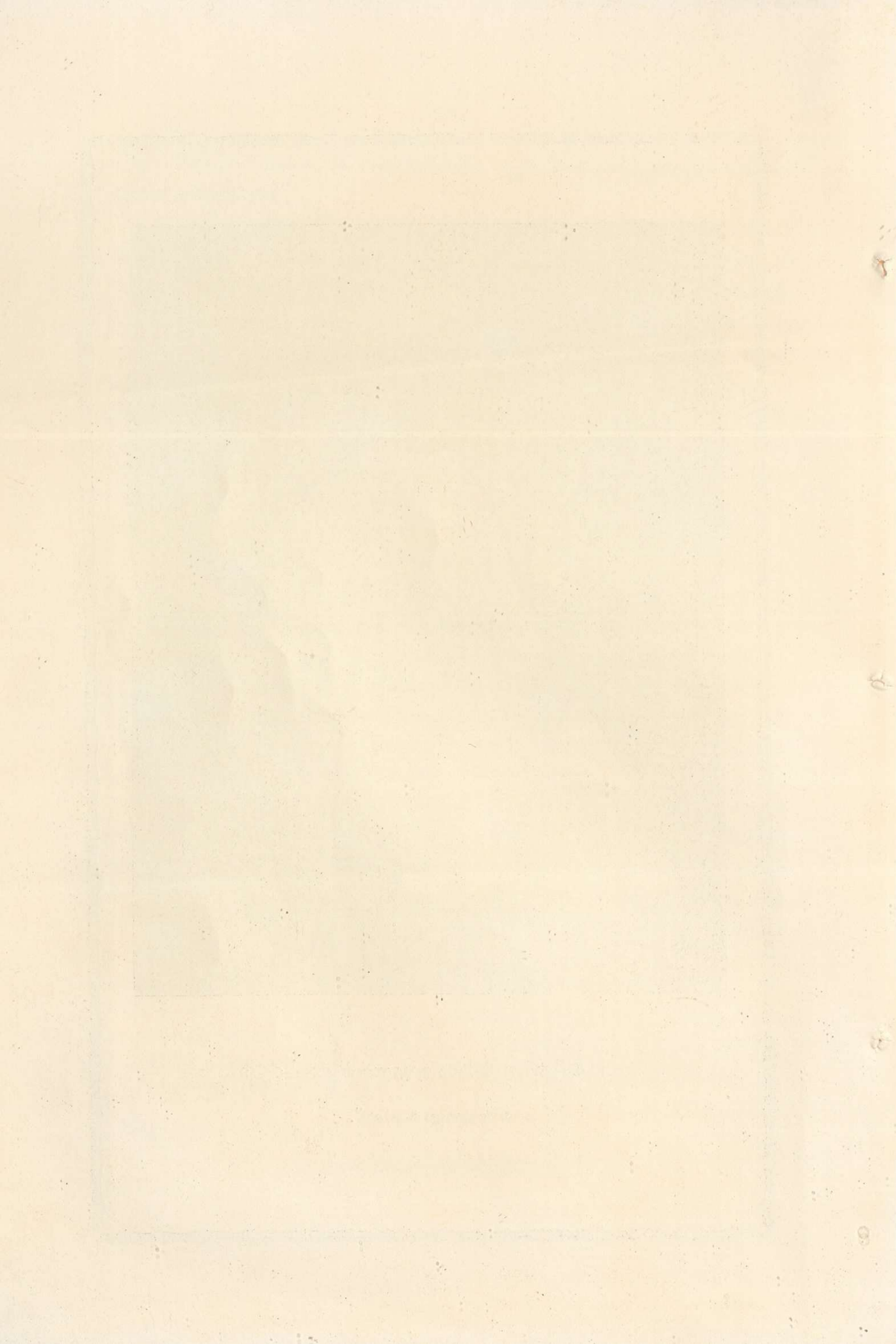
എറണാകുളം, }
 1936 ഡിസംബർ 3, } ഫാദർ ജോസഫ് മാവുങ്കൽ.
 തൃശ്ശൂർ. }

പ. പിതാവു 13-ാം ലേയോൻ മാപ്പാപ്പാ

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

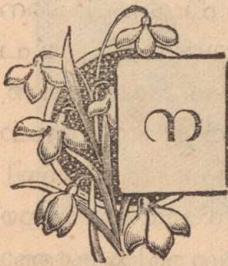
വിഷയവിവരം.

1. സമുപ്തം.
 2. പ്രസ്താവന.
 3. തിരുമനസ്സിലെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം 1—66.
 4. അതിരൂപതാചരിത്രം 66—164.
-

ഡലിഗാർ അപ്പസ്തോലിക്കാ
 മോൺ. പീറ്റർ കിയർക്കെസ് സി. പി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു .

തിരുമനസ്സിലെ ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപം.

ഭോമണ്ഡലത്തിൽ താരകേശനെപ്പോലെയാണ്, മാനവസമുദായത്തിൽ മഹാത്മാക്കൾ. അവരുടെ ജീവചരിത്രം ലോകത്തിനു ദീപവും മാർഗ്ഗദർശിയുമാണ്. മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രരചന മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ആരംഭദശതൊട്ടുതന്നെയുള്ളതാണെന്നു ലോകചരിത്രം സാക്ഷിപറയുന്നു. ഏറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് തിരുമനസ്സിലെ ജീവചരിത്രരചന എത്രമാത്രം യുക്തിയുക്തമാണെന്നു കാര്യകാരണസമിതി തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലതന്നെ.

കേരള സുറിയാനി സമുദായ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ അവിടുന്ന് താരകേശസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നു. അവിടുന്നാണ്, മലങ്കര സുറിയാനി ഹയരാക്കിയുടെ പ്രഥമമെത്രാപ്പോലീത്താ. ഭാരതീയരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ശ്രേഷ്ഠാധിപസ്ഥാനത്തു ഉപവിഷ്ണുനാകുവാൻ പ്രഥമതഃ ഭാഗധേയം ലഭിച്ചതു അവിടുത്തേയ്ക്കാണ്. നിജമെത്രാൻപട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആദ്യമായി ആഘോഷിക്കുന്ന ഭാരതീയനും അവിടുത്തന്നെ. അതെ, നമ്മുടെ ജാതിയുടെ അഭിമാനസ്തംഭമായ തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം, കേരളീയ സുറിയാനിക്കത്തോലിക്കരുടെ മാതൃമല്ല, സമസ്ത ഭാരതീയകത്തോലിക്കരുടേയും ഹൃദയഭിത്തികളിൽ ആചന്ദ്രതാരം സുസ്ഥിരമായിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ രത്നലിപികളിൽ ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതു ന്യായവും യോഗ്യവും ആകുന്നു.

ജന്മദേശം.

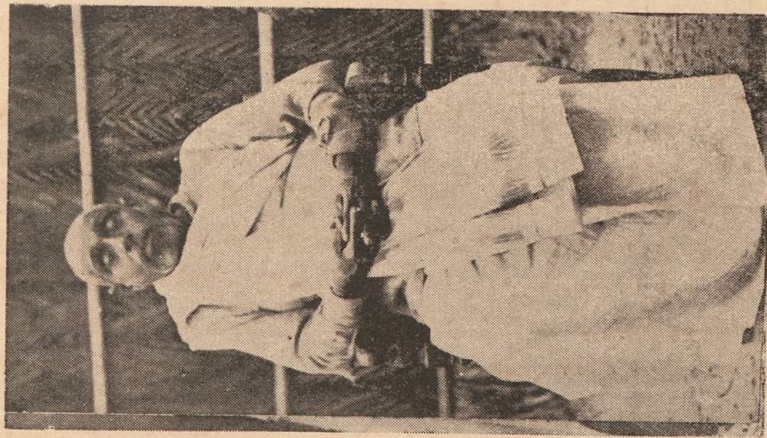
“നസ്രസ്സിൽനിന്നു ഏന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?” എന്നുള്ള പ്രശ്നം തിരുമേനിയുടെ ജന്മദേശമായ ചെമ്പിനും അത്ഥവത്തായിരിക്കുന്നു. ചെമ്പു് ആധുനിക നാഗരികതയുടെ

വിഷവായു ഏകാകതെ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമായിത്തന്നെ പരിലസിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പ്രാചീന ചരിത്രത്തിന് മററുകൂട്ടുന്ന പല ഐതിഹ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റേതിനുമുമ്പ് വടക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണസീമയിലായിരുന്നു ഈ ദേശം. ആ രാജാക്കന്മാരുടെവക പട്ടാളസന്ദേശം, കോട്ട, കൊത്തളം, കിടങ്ങു മുതലായവ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് തെളിവുകളും ഇല്ലാതില്ല. അക്കാലത്തു്, ഈ പ്രദേശം ഒരു ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രമായിരുന്നു എന്നും ഐതിഹ്യം ലോപിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥലത്തു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കത്തോലിക്കാ പള്ളിയുടെയും യാക്കോബായ പള്ളിയുടെയും മദ്ധ്യേ, പശ്ചിമദിക്കിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചാണ്, പുരാതന ദേവാലയം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ഈ പഴയ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനകാലം 1307-ൽ ആണെന്ന് കണക്കാക്കിവരുന്നു.

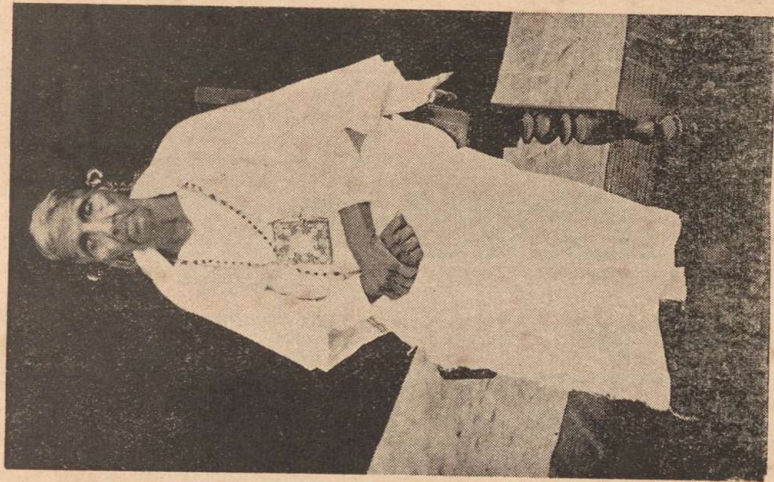
യാക്കോബായ ശീശ്മുലമുണ്ടായ അന്തഃശിരത്തെ ഭയന്ന്, സേവാൽക്കണ്ഠപുഴക്കരയായ പലേ കുടുംബങ്ങളും സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഏതാനും ചില കുടുംബങ്ങൾ ഇടവകസംബന്ധമായുണ്ടായ ഈ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെ ഒട്ടും വകവെക്കാതെ തങ്ങളുടെ മാതൃദേശത്തിൽ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെ സുസ്ഥിരമാക്കുവാൻ കച്ചകെട്ടി നിന്നിരുന്നു. ഈ കുടുംബങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് തിരുമനസ്സിലെ കണ്ടത്തിൽ തറവാടു്.

കുടുംബം.

പ്രഥമ ഭാരതീയ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ തക്ക യോഗ്യതയും ഭാഗ്യവും ഉണ്ടായ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പുരാതനവും ആധുനികവും ആയ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിയേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ക്രിസ്തുവർഷം 600-ൽ തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രമായ കരിങ്ങാശ്ശ എന്നസ്ഥലത്തുനിന്ന് ചെമ്പിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത കാഞ്ഞിരത്തിങ്കൽ വിട്ടുകാരാണത്രെ, തിരുമനസ്സിലെ കണ്ടത്തിൽ കുടുംബം. ഈ തറവാട്ടിലെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ, നമുക്കു ഇന്നെന്തെങ്കിലും ശരിയായി അറിയാവുന്നതു്, 1856-ാമാണ്ടു് ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ 73-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകപ്രാപ്തനായ കോര തൊമ്മൻ അവർകളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മിണി, ദൈവഭക്തയും കലീനയുമായ മറിയം എന്ന ഒരു സ്ത്രീരത്നമായിരുന്നു. ഈ വിശിഷ്ട ദമ്പതിമാരുടെ മൂത്തപുത്രൻ വർക്കി എന്നയാൾ, നമ്മുടെ കഥാനായകനായ പ്രഥമ ഭാരതീയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിതാവും, മറ്റു മൂന്നു യുവവൈദികരുടേയും മൂന്നു കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും പിതാമ

മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തിരുമനസ്സിലെ
പിതാവ് കഴങ്ങിത്തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന
തെമ്മാൻ വഴി അറകൾ.
(1920 നവംബർ 4-ാം പാലോക്കുവുമായി.)

തിരുമനസ്സിലെ അമ്മ മേൽപ്പാത്രം
(ഇപ്പോൾ 89 വയസ്സുണ്ട്.)

ഹനം, ദ്വിതീയപുത്രനായ കോരയെന്നയാൾ, രണ്ടു വന്യ വൈദികരുടെ പിതാവും, ഒരു കന്യാസ്ത്രീയുടെ പിതാമഹനും, ഇളയ പുത്രനായ തോമ്മസ് ഗുണവാനായ ഒരു വൈദികനുമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ചെമ്പിൽ ഇടവക, യാക്കോബായക്കാരുമായി വ്യവഹാരം നടത്തിയ ഓഫ്ഫെട്ടത്തിലും, കത്തോലിക്കാ ക്നാനായസമുദായക്കാർ ആ ഇടവകയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയ അവസരത്തിലും, അതിനെ തുടർച്ചയായി 28 കൊല്ലത്തോളം ഭരിച്ച ഒരു വന്യദേഹമാണ്, കണ്ടത്തിൽ ബ. തോമ്മാച്ചൻ. പൗരോഹിത്യം കൈവരിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ കഥാനായകനെ ഈ വന്യ വൈദികൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത സ്മർത്തവ്യമാണ്.

തിരുമനസ്സിലെ പിതാവായ വർക്കിയെന്നയാൾ നാട്ടിൽ ഒരു പ്രധാനിയും, പരോപകാരതല്പരത, കൃത്യനിയമം, ധൈര്യം, സമുദായസ്നേഹം, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തി മുതലായ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളാൽ സമലംകൃതനും ആയിരുന്നു. ജീണ്ണിഭവിച്ചുപോയ പഴയ പള്ളി പൊളിച്ചു പണിയുവാൻ ഇടവകക്കാർ അത്യന്തം ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും, അതിനുവേണ്ട ധനമോ പ്രാപ്തിയോ അന്നാർക്കും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ, പള്ളിപണിക്കുവേണ്ട ധനസഹായം ചെയ്ത പരേതനായ അയ്യനാട്ടുപാറായിൽ അവിരാത്തരകനവർകളോടു സഹകരിച്ച്, പള്ളിപണിക്കായ്ക്കത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ച്, അത് പൂർത്തിയാക്കിയത് തിരുമനസ്സിലെ പിതാവാണ്. മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ ചെമ്പിൽ കായലിന്റെ കഴക്കേത്തിരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വി. എസ്തപ്പാനോസിന്റെ കപ്പേളയുടെ പണിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം സ്വന്തം നീക്കിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം, 1920 നവംബർ 4-ാം തീയതി 76-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സ്വപുത്രനായ മെത്രാൻറയും * മറന്നേകം വൈദികരുടേയും സാന്നിധ്യത്തിൽ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കുകയും, ഇടവകപള്ളിക്കെത്തു സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

തിരുമനസ്സിലെ മാതാവായ ത്രേസ്യായെന്ന സൗഭാഗ്യവതി ആ രോഗ്യത്തോടുകൂടി ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവർക്കിപ്പോൾ 90 വയസ്സോളം പ്രായമുണ്ട്. മാതൃഭാഷയ്ക്കു പുറമെ തമിഴുംകൂടി അറിയാവുന്ന ഈ ഗുണവതി, ദൈവഭക്തി, വൈദിക ബഹുമാനം, അതിഥിസൽക്കാരം, അകൃത്രിമവും ലാഘവമായ ജീവിതചര്യ മുതലായ സുകൃതങ്ങളാൽ അലംകൃതയുമാണ്. സുറിയാനിക്കാരുടെ പണ്ടത്തെ സാമുദായികാചാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കീർത്തനങ്ങൾ, കച്ചാണപ്പാടുകൾ മുതലായവ തന്മയതപത്തോടു

* അന്നു മെത്രാനായിരുന്നു.

കൂടി പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതിൽ ഈ ഗുഹനായിക. ഈ വാല്മുക്യത്തിൽപോലും ഉത്സുകയാണ്. ഈ വയോവൃദ്ധ ഇന്നും പരസഹായംകൂടാതെ പ്രതിദിനം പള്ളിയിൽപോയി ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. പ. പിതാവു 11-ാം പീയൂസ് തിരുമസ്സുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ കഥാനായകൻവഴി, ഇവർ ഒരു ജപമാല അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. സ്രീകർക്ക മാതൃകയായി ജീവിക്കുന്ന ഈ മഹതി ഇനിയും ഭിഷ്ണുനാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

പത്തു സഹോദരന്മാരിൽ തിരുമേനിയെക്കൂടാതെ രണ്ടുപേർ മാത്രമേ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളൂ. ഇവരിൽ ഒരാളായ കണ്ടത്തിൽ തോമ്മാ അവർകൾ തിരുമേനിയുടെ ജ്യേഷ്ഠനും, കണ്ടത്തിൽ ചാക്കോ അവർകൾ അവിടുത്തെ അനുജനമാണ്. വൈക്കത്തെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ വക്കീലായിരിക്കവേ, 1920-ൽ 40-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കഥാവശേഷനായ മിസ്റ്റർ ജോൺ കണ്ടത്തിൽ അവർകൾ തിരുമേനിയുടെ കനിപ്പുസഹോദരനായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ സഹോദരന്മാരുടേയും പിതൃസഹോദരന്റേയും മറ്റും പുത്രന്മാരായി, ഇന്നു അഞ്ചു ബ. വൈദികരും, പുത്രിമാരായി അഞ്ചു കന്യാസ്ത്രീകളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല.

ബാല്യകാലം.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, 1874 ആഗസ്റ്റ് 25-ാം തീയതി, ഭൂജാതനായി. മുട്ടുചിറപ്പള്ളിയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയ മാമുട്ടത്തുപള്ളിയിൽവെച്ചാണ് ജ്ഞാനസ്നാനം കൈക്കൊണ്ടത്. അവിടുത്തെ ജ്ഞാനസ്നാനപിതാക്കന്മാരാകവാൻ ഭാഗ്യേയം സിദ്ധിച്ചവർ, മാതൃസഹോദരനായ തേവർപറമ്പിൽആയ ന്തറക്കരിയിൽ ആഗസ്റ്റീനോസ് മാത്തു അവർകളും, മാതാമഹിയായ മറിയവും ആയിരുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ലഭിച്ച ആഗസ്റ്റീനോസ് എന്ന പേരിനും പുറമേ, 'കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു' എന്ന ഓമനപ്പേരും മാതാപിതാക്കന്മാർ അവിടുത്തെയ്ക്കു കൊടുത്തിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസവും ദൈവവിളിയും.

കുഞ്ഞുകുഞ്ഞിനെ അരിയിലെഴുതിച്ചു നിലത്തെഴുത്തു പഠിപ്പിച്ചുതു സ്വപിതാവുതന്നെയാണ്. പ്രാരംഭ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വസഹോദരന്മാരോടുകൂടി അന്നു ചെമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽതന്നെ കഴിച്ചു. തദനന്തരം വൈക്കത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു. പഠനത്തിൽ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞിനു അസാമാന്യമായ ഉത്സാ

മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. മാതൃകാ വിദ്യാത്മി എന്ന നാമം സ്വതന്ത്രനാഥന്മാരിൽനിന്നു കണ്ണുകൾ സമാജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇക്കാലത്തു ഭക്തനായ ഈ വിദ്യാത്മിയിൽ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ദൈവവിളിയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ വിളങ്ങി പ്രകാശിക്കുന്നതു പിതാമഹിയായ മറിയം ഗ്രഹിച്ചു. കണ്ണുകൾക്കു പട്ടത്തിനു പഠിപ്പിക്കുവാൻ അവർ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ പിതൃസഹോദരനായ ബ. തോമ്മാച്ചൻ കണ്ണുകൾക്കു പട്ടത്തിനു പഠിപ്പിക്കുവാൻ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. “അവൻ അധികപ്രസംഗിയാണ്, അവനെ പട്ടത്തിനു പഠിപ്പിക്കേണ്ട, കണ്ണെടുപ്പേപ്പിനെ — തിരുമേനിയുടെ സഹോദരനെ—പഠിപ്പിക്കാം”, എന്നായിരുന്നുവത്രെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്! അങ്ങനെയെന്നെ അദ്ദേഹം, കണ്ണുകൾക്കു പട്ടം പാടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു, കണ്ണെടുപ്പേപ്പിനെ കൂടെ താമസിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, സെമിനാരിപ്രവേശനത്തിനുള്ള അനുവാദത്തിനായി വരാപ്പുഴയ്ക്കു എഴുതി. മുരുകിപ്പറയാം, പലവുരു എഴുതിയിട്ടും, അനുവാദം കിട്ടുവാനുള്ള ലക്ഷണം കണ്ടില്ല. അങ്ങനെ, കണ്ണെടുപ്പേപ്പിനു പട്ടത്തിനുള്ള ദൈവവിളിയില്ലെന്നു ബ. തോമ്മാച്ചനു ബോദ്ധ്യമായി. അപ്പോഴാണ് വീണ്ടും കണ്ണുകൾക്കു രംഗപ്രവേശംചെയ്തത്. കണ്ണുകൾക്കു പട്ടം സരണം ബ. തോമ്മാച്ചൻ എഴുതിയ ഒന്നാമത്തെ അപേക്ഷയ്ക്കുതന്നെ അനുകൂലമറുപടിയും, സെമിനാരി പ്രവേശനവും കിട്ടി. വാസ്തവത്തിൽ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ദൈവവിളിയുടെ വിസ്തൃതിയായ ഒരു ബഹിർപ്രകാശനമല്ലയോ ഇത്?

അങ്ങനെ 1887 നവമ്പർ 4-ാം തീയതി വൈക്കത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽനിന്ന്, വാഴക്കുളത്തു കമ്മലീത്താ സന്യാസികൾ നടത്തിയിരുന്ന സെമിനാരിയിൽ പോയിചേർന്നു. അവിടെ ഒൻപതു മാസക്കാലത്തോളം സുറിയാനി ഭാഷാഭ്യയനം നടത്തി. ഇവിടെ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് തിരുമേനി സ്വൈര്യലേപനം കൈക്കൊണ്ടത്. അനന്തരം ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞിന്റെ അന്നത്തെ ഒരു പൊതുക്കല്ലെറപ്രകാരം 1888 ജൂലൈ 24-ാം തീയതി മാനാനത്തെ വൈദികവിദ്യാലയത്തിൽചേർന്നു. ഉദ്ദേശം നാലു കൊല്ലത്തോളം അവിടെ പഠിച്ചു. കമ്മലീത്താ കൊവേന്തയിലെ ജീവിതരീതിയും സന്യാസവും തിരുമേനിക്കു അത്യന്തം ഹൃദ്യമായി തോന്നിയതിനാൽ, ഒരു കമ്മലീത്താ സന്യാസിയാകുവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന്, തന്റെ അദ്ധ്യാത്മീയ ഗുരുഭൂതന്മാരോടും, ബ. തോമ്മാച്ചനോടും യഥാകാലം പറഞ്ഞു. താൻ കേവലം ഒരു സന്യാസിമാത്രമല്ല, സന്യാ

സസംയുക്തനായ ഒരു അത്മായ വൈദികനാകണമെന്നാണ് ദൈവാഭിഷ്ടമെന്നുള്ള ഗുരുപദേശം അവിടുന്ന് സവിനയം സ്വീകരിച്ചു. ഭാവി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവിതമാഗ്ഗ്ത്തെ ദൈവം എപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക.

ഇത്തരണത്തിൽ, മാനാനന്തു പഠിച്ചിരുന്ന വൈദിക വിദ്യാത്ഥികളെ പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സമയം സമാഗതമായി. എന്നാൽ, ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു വേണമെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു പോകാമെന്നും, അല്ലാത്തവർക്കു അപ്പോൾതന്നെ പുത്തൻപള്ളിയ്ക്കു തിരികാമെന്നും, മെത്രാനച്ചൻ വിദ്യാത്ഥികളെ അറിയിച്ചു. കൂടുതൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനുംപേരെ കാൺഡി സെമിനാരിയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തിരിഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മെത്രാനച്ചൻ ഈ നയം സ്വീകരിച്ചത്. നമ്മുടെ കഥാനായകൻ കൂടുതൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുവാനായി ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു പോകുവാനാണ് നിശ്ചയിച്ചത്.

1892-ൽ തിരുമേനി മാനാനന്തനെന്ന ചങ്ങനാശേരിയിൽപോയി സെൻറു ബർജ്ജമാൻസ് ഫൈസ്കൂളിൽ ചേർന്നു. അവിടെ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഡോക്ടർ ലവീഞ്ഞു തിരുമേനിയെ കാൺഡിസെമിനാരിയിലേയ്ക്കു യയ്ക്കുവാനായി തിരിഞ്ഞെടുത്തത്. 1893 ജൂലായി മാസത്തിൽ 19-ാമത്തെ വയസ്സിൽ രണ്ടു സഹപാഠികളോടുകൂടി കാൺഡിയിലേക്കു യാത്രയായി. മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന റവ. ഫാദർ റിക്കാർഡു എസ്.ജെ. യും, സ്വപിതാവും ആലപ്പുഴവരെ അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചു. ആലപ്പുഴനിന്ന് 'Goapora' എന്നകപ്പലിൽ കാൺഡിയിലേക്കു തിരിച്ചു.

സെമിനാരി ജീവിതം.

തിരുമനസ്സിലെ കാൺഡിസെമിനാരി ജീവിതത്തെ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ നസ്രസ്സിലെ അജ്ഞാതവാസത്താൽ ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. “അവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ട് നസ്രസ്സിൽ വരികയും, അവർക്കു വിധേയനായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ മാതാവോ എന്നാൽ, ഈ വാക്കുകളെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. ഈശോ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടുംകൂടെ, ജ്ഞാനത്തിലും വയസ്സിലും പ്രസാദവരത്തിലും വളർന്നവൻ”. ഈ സുവിശേഷഭാഗത്തിലെ ‘നസ്രസ്സു’, ‘മാതാവു’, ‘ഈശോ’ എന്നീ വാക്കുകൾക്കു പകരം ‘സെമിനാരി’, ‘സഭാമാതാവു’, ‘നമ്മുടെ കഥാനായകൻ’ എന്നീ വാക്കുകൾ യഥാക്രമം പ്രയോഗിച്ചാൽ, തിരുമേനിയുടെ കാൺഡി

സെമിനാരി ജീവിതചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യ ശതമാനവും ആയി.

തിരുമേനി പണ്ടുനാശേരിയിൽവെച്ചതന്നെ പത്തീൻഭാഷ ക്കറെ സ്വാധീനമാക്കിയിരുന്നതിനാൽ കാൺഡിസെമിനാരിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ തന്റെ കൂട്ടുകാരായ സഹപാഠികളേക്കാൾ ഒരു ക്ലാസ്സ് കയറാൻകിട്ടി. 1893 മുതൽ 1901 വരെ പ്രശസ്തമായ വിധത്തിൽ അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. നമ്മുടെ കഥാനായകനിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഭരണനൈപുണ്യവും സത്യാഭാവവും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട സെമിനാരി അധികൃതന്മാർ, അവിടുത്തെ, സ്വസഹപാഠികളായ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സൊഡാലിറ്റിസംഘത്തിന്റെയും പ്രീമെക്സായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. 1895 സെപ്തംബർ 25-ാം തീയതി ഡാക്ടർ ലവിഞ്ഞ് അന്നു തന്റെ സെക്രട്ടറിയും പിന്നീട് എറണാകുളം പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുമായിരുന്ന മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ ഒരുമിച്ച യൂറോപ്പിലേക്കു പോകുവഴി കാൺഡിസെമിനാരി സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ ആസ്ഥാപാദപട്ടം കൊടുത്തു. 1899 മേയ് 29-ാം തീയതിയാണു അഞ്ചാം പട്ടം സ്വീകരിച്ചത്. 1900 സെപ്തംബർ 22-ാം തീയതി അത്യുന്നത ഡെലിഗേറ്റ് അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺസിഞ്ഞോർ സലേസ്കീ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആറാംപട്ടം കൊടുത്തു. 1901 ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുനാളിൽ കാൺഡിമെത്രാൻ മോൺ. പാത്താനി തിരുമേനിയിൽനിന്ന് 28-ാമത്തെ വയസ്സിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഗുരുപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. പിറേദിവസം പ്രഥമ പുജയും അർപ്പിച്ചു. കാൺഡിസെമിനാരിയിൽനിന്നും പൗരോഹിത്യം ലഭിച്ച കേരളീയ സുറിയാനിക്കാരിൽ അവിടുന്ന് രണ്ടാമനാണ്. എറണാകുളംമിസ്സത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഭേദാവുമാണ്.

ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി കാൺഡിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട്, ജനുവരി ഒന്നാം തീയതി എറണാകുളത്ത് എത്തി. ആ മാസത്തിൽതന്നെ മിസ്സംവക പെററിസെമിനാരിയിൽ അവിടുന്ന് റെക്ടറായി. 1911-ൽ മെത്രാനായതുവരെ ആ ഉദ്യോഗം തിരുമേനി സ്തുത്യർഹമാംവണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു, കലശേഖരമംഗലം, വടയാർ എന്നീ പള്ളികളിൽ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേയ്ക്ക് വികാരി ആയിരുന്നിട്ടും ഉണ്ട്.

പെററിസെമിനാരി റെക്ടർ.

പെററിസെമിനാരി റെക്ടർ എന്ന സ്ഥാനം എത്രമാത്രം ചുമതലയും മാഹാത്മ്യവും ഉള്ളതായ ഒന്നാണെന്നു ഞാനിവിടെ വർണ്ണിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഭാവി വൈദികരാകേണ്ടതായ യുവാക്കന്മാരുടെ സ്വഭാവവും

ദൈവവിളിയും പരിശോധിച്ചു, ആ മഹാനാതസ്ഥാനത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ശുദ്ധിയും ജ്ഞാനവും ഉളവാക്കുവാനുള്ള റെക്ടറച്ചൻ ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാൽ സമലംകൃതനായിരിക്കണമല്ലോ. ഏതൊരാളുടേയും ഉള്ളുകളെക്കൊണ്ടു ഒരു നോട്ടത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള “എക്സ്പ്ലൈറ്റ്” കണ്ണുണ്ടായിരുന്ന ആ പുരുഷഭക്തൻ, അതേ, മാർ ജെയിംസ് മെത്രാനച്ചൻ, നമ്മുടെ കഥാപാത്രത്തെ ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നുള്ളതുമാത്രം പ്രസ്തുത ഗുണഭയത്തിന്റെ മുതൽകരണമാണ് അവിടന്ന് എന്നുള്ളതിനു ഉത്തമതെളിവാണ്. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനിൽ പരിലസിക്കുന്ന മനോഗുണങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ദൈവഭക്തിയും, അടുത്തത് ജ്ഞാനവുമാണ് അവകാശപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്ന് ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ ആ ശൈശവദശയിൽ, അസാമാന്യമായ ഭക്തിയും വിദ്യയും നിറഞ്ഞ അനേകം വൈദികരെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുഹൂർത്തത്തിൽ, അവിടന്ന് പെററിസെമിനാരി റെക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതും, ഭാവി മെത്രാപ്പോലീത്ത ആകുവാനിരുന്ന തിരുമേനിക്കു ഇടവകജോലിയുടെ സ്വഭാവവുംകൂടെ മനസ്സിലാക്കുവാനോ എന്നു തോന്നുമാറ് അല്പകാലത്തേയ്ക്കു രണ്ടു പള്ളികളിൽ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടശേഷം വിനാവിളംബം പഴയ ഉദ്യോഗത്തിലേയ്ക്കു തിരിയെ വിളിക്കപ്പെട്ടതും, തൽസ്ഥാനത്തു് മെത്രാനാകുന്നതുവരെ സ്ഥിരമായിരുന്നതും പശ്ചാലോചിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ വൈദികരത്നത്തിന്റെ ശരിയായ വില മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈ സുഭീഷ്മമായ കാലയളവിൽ പ്രസ്തുത ദിവ്യവ്യവസായശാലയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, അവിടുന്നു മനഞ്ഞു പണിതീർത്തു തയ്യാറാക്കിവിട്ടിരുന്നത്, തന്റെ ഭാവിരൂപതാഭരണത്തിൽ തന്നെ നിഷ്കളങ്കമായി സഹായിക്കാനുള്ള വന്ദ്യവൈദികരായ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രങ്ങളെയാണെന്ന് അന്ന് ആരാനും സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നുവോ? ഇന്ന് ഈ അതിരൂപതയുടെ പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ അതിന്റെ തൂണുകളെന്നപോലെ അടിയുറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു, ഭരണയന്ത്രം തിരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ ഹൃദയപൂർവ്വം സഹായിക്കുന്ന വൈദികരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്നുള്ള സ്മരണ അവിടുത്തേയ്ക്കു എത്രയോ ആനന്ദസന്ദായകമായ ഒന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ രൂപതാഭരണമഹാവിജയത്തിന്റെ ഒരു പരമ്പ്യമായ രഥസ്ഥം, തന്റെ വൈദികരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പെററിസെമിനാരിയിൽ വച്ചുതന്നെ അവിടുന്നു സ്വാധീനമാക്കി എന്നുള്ളതാണ്.

പെററിസെമിനാരിയോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. അവിടുന്നു മെത്രാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയതിന്റെ

ഡലിഗേറ്റർ അപ്പുസ്തോലിക്കാ ഡോക്ടർ
ലഭിസ്റ്റാസ് എം. സലേന്റി
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.
(പിന്നീട് ഓരളം പാത്രിയർക്കിസ് ആയി)

ഡോക്ടർ കാർളോസ് ലവിന്റസ് എസ്. ജെ.
മെത്രാപ്പാലർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

ശേഷവും അവരെ തന്റെകൂടെ ഒരു വാത്സല്യമുള്ള പിതാവ് മക്കളെ യെന്നവണ്ണം താമസിപ്പിച്ചു പോരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവിടുന്ന് ഇന്നും പെറ്റിസെമിനാരിയിലെ റെക്ടർതന്നെ എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയില്ല. അത്താഴംകഴിഞ്ഞ് അരമനയുടെ വിശാലമായ മദ്ധ്യശാലയിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന പെറ്റിസെമിനാരിക്കാരുടെ മദ്ധ്യേ പ്രതിദിനം എഴുന്നള്ളി തിരുമേനി അവരോടൊന്നിച്ചു ഭീഷ്ണേരും സല്ലപിക്കുകയും ഉല്ലസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്, ഈ അതിരൂപതയിലെ ഇന്നത്തെ യുവവൈദികന്മാരാരുംതന്നെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവിടുന്ന് ഇന്നും പെറ്റിസെമിനാരിക്കാർ ഓരോരുത്തരേയും പരിപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അവിടുത്തെ ഒരു 'റെക്ടർമെത്രാപ്പോലീത്താ'യെന്ന് അഭിസംബോധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

തിരിഞ്ഞെടുപ്പും നാമകരണവും.

ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടജനമായിരുന്ന ഇസ്രായേൽജനതയെ, ഫറവോന്റെ അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് ആ പരമകാരണികന്റെ ഉപദേശത്താലും നിദ്ദേശത്താലും അവിശ്രമപരിശ്രമംചെയ്തു വീണ്ടെടുത്തു ചെങ്കടൽക്കരവരെ ചെന്ന് ആപൽഭയം തീർന്നവെന്ന് സമാധാനപ്പെട്ട് ഒന്ന് വിശ്രമിച്ച് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ, തന്നെ അനുധാവനംചെയ്യുന്ന ഫറവോന്റെ സൈന്യവൃഹത്തെക്കണ്ടമോശയോടു എറണാകുളം വികാരിയാത്തിനെ പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തോളം ഭരണാനുഭവത്തിക്കഴിഞ്ഞ മാർ ഒളീസ് മെത്രാനച്ചനെ ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്.

സുറിയാനിക്കാർക്ക് ഏതദ്ദേശീയമെത്രാന്മാരെ നൽകിയത്, പ്രാരംഭത്തിൽ തൽസ്ഥാനങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്നവരുടെ കാലത്തോളം മാത്രമാണെന്നും, മാത്രമല്ല, എറണാകുളം മിസ്സംതന്നെയും നാമാവശേഷമാകുമെന്നുമുള്ള ഒരു വാർത്ത ആ തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചു. ഒരു യൂറോപ്യൻ വൈദികനെ സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു അപേക്ഷ റോമിൽ ചെന്നുവെന്ന് 1900 ജൂലൈ 14-ാം തീയതി തിരുമനസ്സിലേക്ക് അറിവുകിട്ടി. മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത വൈദികനെ സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും ആഗസ്റ്റ് മൂന്നാംതീയതി അറിഞ്ഞു. ഈ വിവരം ഗ്രഹിച്ച മാത്രയിൽതന്നെ മാർ ഒളീസ് മെത്രാനച്ചൻ സംഗതിയുടെ ഗൗരവത്തെ വിചാരിച്ചും, തന്റെ അനാരോഗ്യത്തെ കാരണമാക്കിയും, പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തോടുകൂടി തനിക്കൊരു സഹായിയെ ഉടനെ കല്പിച്ചു അന്ത

വദിക്കണമെന്നു തിരുസിംഹാസനത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു. എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ നിലയെ ശാശ്വതീകരിക്കുന്നതിനു്, അതെ സുറിയാനിക്കാരനും നാട്ടുകാരനുമായ ഒരു ചിൻഗാമി തനിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു, കശാഗ്രബുദ്ധിയും വിശാലവീക്ഷണപടുവുമായിരുന്ന ആ അസാധാരണപുരുഷകേസരി തന്റെ ഭേദവിധോഗത്തിനു മുൻപുതന്നെ തനിക്കു ഒരു സഹായമെത്രാനെ അനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ പരി.സിംഹാസനത്തോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചതു്. 1900 ഒക്ടോബർ 9-ാംതിയതി ഡെലിഗാറ്റ് അപ്പസ്തോലിക്കായിൽനിന്നും ലഭിച്ച കത്തിൽ എറണാകുളം വികാരിയാത്തു സംബന്ധിച്ച യാതൊരു ഭേദഗതിയും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ നേരെ പരി. പിതാവിനുണ്ടായിരുന്ന വാത്സല്യാതിരേകത്തിന്റെ അനിഷേധ്യമായ ഒരു ബാഹ്യസ്തരണമായിരുന്നു, മാർ ക്രിസ്റ്റ് മെത്രാനച്ചന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഡോക്ടർ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയെ സഹായമെത്രാനും അനന്തരാവകാശിയുമാക്കി നിയമിച്ചുവെച്ചതു്.

നിഷ്കളങ്കമായ വിനയം.

സഹായമെത്രാനെ ലഭിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് വലിയതിരുമേനി റോമായിലേയ്ക്കയച്ചിരുന്ന അപേക്ഷകൾ എഴുതിച്ചിരുന്നതെല്ലാം നമ്മുടെ കഥാനായകനെക്കൊണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, ആരാണു് ആളെന്നുള്ളതു് അറിയിച്ചിരുന്നില്ലത്രെ. അപേക്ഷയിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ നാമം എഴുതേണ്ടിട്ടുള്ളവരുമ്പോൾ “പേർ ഞാൻതന്നെ എഴുതിക്കൊള്ളാം, ആ ഭാഗം വിട്ടെഴുതുക” എന്നായിരുന്നുവത്രെ, വലിയതിരുമേനി പറഞ്ഞിരുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ തന്റെ പേരാണ് അവിടെ എഴുതുവാൻ പോകുന്നതെന്നു നമ്മുടെ കഥാനായകൻ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

(ഡെലിഗാറ്റിന്റെ കമ്പിസന്ദേശം.)

Kandy,
7. P. M. 1st Oct. 1911.

Rt. Rev. Aug: Kandathil, Bishop, Arad.
Bishop's House, Ernakulam.

Ad multos Annos!

Deligate Apostolic.

തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ തനിനിറം പ്രത്യക്ഷമായത് ഡെലിഗററിൽനിന്നും പ്രസ്തുത കമ്പികിട്ടി വായിച്ചപ്പോഴാണ്. അന്നത്തെ സംഭവത്തിന്റെ ദുഷ്സാക്ഷിയായ ഒരു പെററിസെമിനാരിക്കാരൻ (ഇന്ന് ഇദ്ദേഹം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പള്ളിയിലെ വികാരിയാണ്.) പറഞ്ഞുകേട്ട വിവരങ്ങൾ അതേപ്രകാരമെന്നേ ഇവിടെ ഉൾരിച്ചുകൊള്ളുന്നു: “കമ്പികിട്ടി പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ. ദൈത്താരച്ചൻ ഇതികത്തു വൃതാമുഖനായി നില്ക്കുന്നതു കാണാനായി. വല്ല മരണസന്ദേശവുമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ചിലർ ഇത്രവലിയ അമ്പരപ്പിനു കാരണമെന്നെന്നു ചോദ്യംചെയ്തു. രക്ഷരംപോലും ഉരിയാടാതെ അദ്ദേഹം വലിയ തിരുമേനിയുടെ മുറിയിലേയ്ക്കു ധൂതിയിൽ ചെന്നു് അവിടുത്തെ മുറിയിൽ മുട്ടുകുത്തി. ആലിലപോലെ വിറയ്ക്കുന്ന നിജകരകമലങ്ങൾ പ്രസ്തുത കമ്പിലേഖനത്തെ വലിയ തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. താൻ ഇതിനു് തീരെ അയോഗ്യനാണെന്നു് ബാഷ്പചഷ്ഠ പൊഴിച്ചു, സഗൽഗഭം അവിടുന്ന് വിലപിച്ചു. അതിനു് പ്രത്യുത്തരമായി മെത്രാനച്ചൻ അവിടുത്തെ സമാശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടു് അതു് ദൈവതിരുമനസ്സാണെന്നും, അതനുസരിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നും, കല്പിച്ചുരുളിച്ചെയ്തു് സമാശ്വസിപ്പിച്ചു് ധൈര്യപ്പെടുത്തി അയച്ചു. ഉടനെതന്നെ ഞങ്ങൾ അത്യാഹ്ലാദപരസ്സരം തൃക്കരം ചുംബിക്കുവാൻ അടുത്തുകൂടുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴും അവിടുന്ന് സ്വതസ്സിദ്ധവും നിഷ്ഠുരകുമാര വിനയത്തോടുകൂടി ഇത്ര ഉന്നതസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുവാൻ താൻ കേവലം അയോഗ്യനാണെന്നും, തനിക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും അത്രേ ഞങ്ങളോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്.”

പുതിയ മാപ്പാപ്പാ ആയി സമ്മതിദാനങ്ങൾ തനിക്കു അനുദിനം വർദ്ധമാനമായി വരുന്നതുകണ്ടു് കർദ്ദിനാൾസംഘത്തോടു തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കരുതെന്നു് കണ്ണനീരോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ച യശസ്സരീരനായ പത്താം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിഫലമായെയാണ് പ്രസ്തുതസംഭവം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ പത്താംപിയൂസ് തന്നെയാണല്ലോ തിരുമേനിയെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കയർത്തിയതു്. ഈ നിഗ്രഹരത്നത്തിന്റെ നിസ്തലുകാന്തിവിശേഷം മഹാശയനായ വലിയതിരുമേനിയുടെ ദീപ്തപ്പിന്നെമാത്രമല്ലാതെ വികാരിയാത്തിലെ ഒരൊറ്റമനുഷ്യൻ എങ്കിലും അല്പംപോലും ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബ. കണ്ടത്തിൽ ആഗസ്തിഅച്ചനെ നിജസഹായമെത്രാനായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള 1911 ഡിസംബർ 28-ാം തീയതിയിലെ വലിയതിരുമേനിയുടെ ഇടയലേഖനം അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു വാർത്തയായിരുന്നു ജനതാമലേ പരത്തിയതു്. ഈ അ

ജ്ഞാതനാമാവിന്റെ നിയമനത്തിൽ സകലരും അതുതപരതന്ത്രരായി; അതു ഒരു നിഗൂഢരത്നത്തെപ്പോലെ അവിടന്നു ലോകത്തിന് നിശ്ശേഷം അജ്ഞാതനായിരുന്നതിനാൽ മാത്രമായിരുന്നു. സമുദായത്തിൽ നല്ലനിലയുള്ള ഒരു വൃദ്ധൻ ഈയിടെ ഈ ലേഖകനോടു ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “ബ. കണ്ടത്തിൽ ആഗസ്തിഅച്ചനാണ് സഹായമെത്രാനെന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ കേട്ടവരെല്ലാം അന്യോന്യം ചോദിച്ചിരുന്നത്, ‘ഇദ്ദേഹം എന്ത്? ഇങ്ങനെ ഒരാൾ നമ്മുടെ മിസ്സത്തിലുണ്ടോ’? എന്നത്രെ. അന്വേഷിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഈ നിയമനം, ദൈവനിശ്ചയത്തെ വലിയമെത്രാനാചന്റെ ദീപ്തദൃഷ്ടി “കണ്ടത്തി”യതിന്റെ ഫലമാണെന്ന് സകലമാനവേരും ഗ്രഹിക്കുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു.”

“അനുഗ്രഹാചിന്തിതം കാര്യം ദൈവമന്യത്രചിന്തയേൽ”

മെത്രാൻപട്ടാഭിഷേകം.

തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിനു മകുടംചാർത്തിയ ആ മഹത്സംഭവത്തെപ്പറ്റി, അതെ, ഇന്നു നാം ചോദിക്കുന്ന ജൂബിലിക്ക് കാരണമായ അവിടുത്തെ പട്ടാഭിഷേകത്തെപ്പറ്റി, നമ്മുടെ ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ അതിന്റെ ഒരുദൃക്സാക്ഷിയുടെ റിപ്പോർട്ട് നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1911 ഡിസംബർ 7-ാംതിയ്യതിയിലെ “നസ്രാണിദീപിക”യിൽ കാൺഡിയിൽനിന്നും പ്രസ്തുതപത്രത്തിന്റെ സ്വന്തം റിപ്പോർട്ടർ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു.

“1911 ഡിസംബർ 3-ാംനു- ഞായറാഴ്ച സുപ്രഭാതം. മണി ഏഴടിക്കുന്നു. കാണ്ടിഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ വൈദികർ, സന്യാസികൾ, പേപ്പൽ സെമിനാരിവിദ്യാർത്ഥികൾ മുതലായവർ സൂപ്പർജേന്റുമാരിച്ച് നിരനിരയായി, പടിവാതുക്കൽവരെ ഇരുവശങ്ങളിലായി, അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന വൈദികവർഗ്ഗന്മാരുടേയും * പ്രധാനകാർമ്മികനായ ലേഗാടിന്റേയും സഹായികളുടേയും വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അത്യുന്നതലഗാദിന്റെ ഇരട്ടക്കുതിരകെട്ടിയ വണ്ടി ഭൂരെ കാണാറായി. മെത്രാന്മാർ പള്ളിവാതുക്കൽ വന്നിറങ്ങിയ ഉടനെതന്നെ പള്ളിവികാരി വ. ദിവ്യത്രി ഫാദർ ബീഡ്. ഒ. എസ്. ബി. അവർകൾ മുന്നോട്ടുവന്ന് എല്ലാവരേയും എതിരേറുകൊണ്ടുപോയി. 7 1/2 മണിയോടുകൂടി ലേഗാദിപ്പസ്തോലിക്കാ വടിയും മുടിയും ധരിച്ചു കർമ്മങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു.

* കാലംചെയ്ത കയ്യാളത്തേരിൽ മാർ തൊമ്മാമെത്രാനും തിരുമേനിയോടുകൂടി വാഴ്ചയേൽക്കുകയുണ്ടായി.

വസതിയിൽവെച്ച് കാൻഡി സെമിനാരിയിലെ സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥികളോടുകൂടി എടുത്ത ഫോട്ടോ. മുൻവശത്തു രണ്ടാംനിലയിൽ, വലത്തുനിന്നു ഇടത്തോട്ടു മൂന്നാം സ്ഥാനം മുതൽ: മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ, മാർ ജൂയിസ് മെത്രാണാച്ചൻ, ഡലിഗെറാട് അപ്പസ്തോലിക്കര, വാൻറീത്തു മെത്രാണാച്ചൻ, കയ്യൂളശ്ശേരി മെത്രാണാച്ചൻ.

അർത്താരയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു ലോഗാറ്റം, വലത്തുവശത്തു മാർ ആ തൃസ്സീനോസു മെത്രാനും മാർത്തോമ്മാമെത്രാനും, ഓരോ പാശ്ചാത്യർക്കുവായി ഡാക്ടർവാൻറീത്തും മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനുമെന്നും നിന്നുകൊണ്ടു യഥാക്രമം വിശുദ്ധകുബ്ബാന ആരംഭിച്ചു. ലോഗാട് മറ്റുബഹായിൽ കയറിയതിനോടു കൂടി പുതിയ മെത്രാനാർ രണ്ടുപേരും മറ്റൊരു അർത്താരയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടു സഹായമെത്രാന്മാരുടെ പരിചരണത്തോടുകൂടി കുബ്ബാന പിന്തുടന്നു. കുബ്ബാന പ്രധാനകാർമ്മികനോടൊന്നിച്ചു ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതിനാൽ എല്ലാവരും ലത്തീൻ രീതിയിൽ തന്നെയാണു് ചൊല്ലിയതെന്നുള്ളതു് വിശേഷാൽ വക്തവുമാണു്. ഏവൻഗേലിയോനു അല്പം മുൻപായി ലോഗാറ്റ സ്വസ്തിഹാസനത്തിൽ ആസനസ്ഥനായശേഷം “Habemus mandatum a Summo Pontifice” എന്ന് ഒരൊ വായിച്ചതിനുശ്ശരമായി പ്രധാനകാർമ്മികൻ “Legatur” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ഉടനെതന്നെ ലോഗാറ്റിന്റെ കയ്യിൽ ഹാദർ. പത്താനി അവർകൾ പ്ലാറ്റഫോമത്തിൽ കയറി നിന്നുകൊണ്ടു മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന (Bull) വായിച്ചു. അതിന്റെശേഷം വീണ്ടും കുബ്ബാന തുടന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞശേഷം പുതിയ മെത്രാനാർ കത്തോലിക്കാ പള്ളി പരിപ്പിക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതും എല്ലാം തങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നതും പരിപ്പിക്കുമെന്നും മറ്റും ഉള്ള ഓരോ ഉപദേശങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച “മനസ്സാകുന്നു” (Volo) എന്നോ “വിശ്വസിക്കുന്നേൻ” (Credo), എന്നോ യഥാവസരങ്ങളിൽ ഉച്ചരിച്ചു.

വിശുദ്ധ കുബ്ബാനയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ തിരുശരീരവും തിരുരക്തവും എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചാണു് ആശീർവ്വിച്ചതു്. പിന്നീടു പ്രധാനകാർമ്മികനും മറ്റു സഹായമെത്രാന്മാരും ഒരുമിച്ചു് കൈവെപ്പു്, സൈത്തുപുശൽ, എന്നീ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതിനുശേഷം, മെത്രാൻ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളായ വടിയും മുടിയും മോതിരവും ലോഗാറ്റതന്നെ ആശീർവ്വിച്ചു പുതിയ മെത്രാന്മാർക്കു നല്കി. വിശുദ്ധ കുബ്ബാനയും, സമാധാനത്തിന്നേറയും സന്തോഷത്തിന്നേറയും ചിഹ്നമായ മെത്രാന്മാരുടെ ആലിംഗനവും, കഴിഞ്ഞശേഷം പുതിയ മെത്രാന്മാരും മറ്റുമെന്നും ചേർന്നു പള്ളിക്കകത്തു ഒരു പ്രദക്ഷിണം കഴിച്ചശേഷം, അർത്താരയിൽ വീണ്ടും വന്നുചേർന്നു. ഉടനെതന്നെ അത്യുന്നതലോഗാട് “Te Deum Laudamus” എന്നുള്ള ഗീതം പാടി. തന്നെത്തരം പുതിയ മെത്രാനാർ വടിയും മുതലായവ ധരിച്ചു, ജനങ്ങൾക്കു് ആശീർവാദം നൽകി കർമ്മങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു.

വൈകിട്ടു എട്ടുമണിക്കു ലോഗാറ്റവർകൾ വളരെ മോടിയാമ്പോട്ടു ത്തിൽ പുതിയ മെത്രാന്മാർക്കു ഒരു വിരുന്നസല്ലാരം നൽകി. വൈകിട്ടാ

ണെങ്കിലും ഡിന്നർ എന്നാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ പറയാറുള്ളത്. തത്സമയത്തു ട്രെയിൻബാൻറും മറ്റു ഗീതാഘോഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാൻ തികളാഴ്ച പേപ്പൽസെമിനാരി സന്ദർശിച്ചു. ചൊവ്വാഴ്ച കാലത്തു 112ണിക്കു മലയാളത്തേയ്ക്കു തിരിയുകയും ചെയ്തു."

സഹായമെത്രാൻ.

പട്ടാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞു വലിയതിരുമേനിയോടുകൂടി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഡിസംബർ 11-ാംനാൾ തികളാഴ്ച എറണാകുളത്തു് എത്തി, സഹായമെത്രാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനായി. അവിടുത്തെ എറണാകുളം തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽനിന്നും അത്യാഡംബരപൂർവ്വം അരമനയിലേയ്ക്കു് എതിരേൽക്കുന്നതിനായി വികാരിയാത്തിലെ സകലയുവകക്കാരും വലിയതിരുമേനിയുടെ ആജ്ഞാനുസരണം ഹാജരായിരുന്നു. തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽനിന്നു അരമനയിലേക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്തിന്നു കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ രാജകീയവാഹനം അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. തീവണ്ടിസ്റ്റേഷൻമുതൽ അരമനവരെയുള്ള പട്ടണഭാഗം അതിമനോഹരമായ വിധത്തിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഘോഷയാത്ര അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒന്നതന്നെയായിരുന്നു എന്നു ചുരുക്കിപ്പറവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

എറണാകുളം മെത്രാസനപ്പള്ളിയിൽ ആദ്യമായി എഴുന്നള്ളി ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രഗാനം പാടിയതിന്റെശേഷം, അവിടുന്നു അരമനയിലേക്കു പുറപ്പെടുകയും, അരമനവാതുക്കൽവെച്ചു വലിയതിരുമേനിയുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്വാഗതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു്, തയ്യാർചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പ്ലാറ്റുഫോറത്തിൽ, വലിയ തിരുമേനിയുടെ വലത്തുവശത്തു്, ആസനസ്ഥനാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സുറിയാനി സഭാമാതാവു എത്രമേൽ ആനന്ദഭരിതയായിരുന്നുവെന്നു ഉദ്ദഹിച്ചുകൊള്ളുകയാണു നല്ലതു്. തദവസരത്തിൽ, വികാരിയാത്തിന്റെ വകയായി മലയാളത്തിലും, വൈദികരുടെ വകയായി സുറിയാനിയിലും, ഓരോ മംഗളപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും, അവിടുന്നു, അവയ്ക്കു സമുചിതമായ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.

മംഗളശ്ലോകം.

വണ്ടെത്തിടും സുമമിസത്തെ ഭരിക്കുവാൻ കൽ-
കണ്ടത്തിനൊത്തമധുവാണിയെഴും ബിഷൊപ്പായു്,
കണ്ടത്തിലച്ചനെ വിശുദ്ധപിതാവു് പിയ്യസ്സ്
കണ്ടത്തിയെന്നതു് പെരുത്തുവിചിത്രമായി.

വി, കെ. ജോസഫ് മാപ്പിള. (ന. ഡി. 5. Dec. '11.)

തിരുമനിയുടെ മെത്രാൻപട്ടഭിഷേകാനന്തരം ഫോണകളുള്ള ആദ്യമായി വന്നപ്പോൾ എടുത്ത പടം.
 തിരുമനിയുടെ കടംബാഗങ്ങളെയും ഇതിൽ കാണാം.

വലിയതിരുമേനിയും കൊച്ചുതിരുമേനിയും.

അങ്ങനെ എറണാകുളം മിസ്സത്തിന് ഒരേസമയത്ത് വലിയ പിതാവെന്നും കൊച്ചുപിതാവെന്നും രണ്ടു മെത്രാന്മാരെ ലഭിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം ഉണ്ടായി. അക്കാലത്ത് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനെപ്പറ്റി ഒരു യൂറോപ്യൻ വൈദികവർണ്ണൻ “നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ശിശു മെത്രാനെ (Infant Bishop) കിട്ടിയല്ലോ”, എന്ന് പറയുകയുണ്ടായിപ്പോലും. പള്ളി വിസിത്ത, പട്ടം കൊടുക്കൽ, മുതലായ അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മിസ്സത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിലും രണ്ടു തിരുമേനിമാരും സഹകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഇനി നാം കാണുന്നത്. ഇതിനിടയ്ക്ക് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ചില സൗകര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചു, കുറേനാളത്തേയ്ക്കു കൊരട്ടിപ്പള്ളിയിൽ താമസിക്കുകയും, അങ്ങനെ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് ആ ഇടവക ജനങ്ങൾക്ക് അനവധി ആത്മാപകാരങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവടുത്തെ താമസത്തിനിടയ്ക്ക് അ. ഉ. ലേഗാട് അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കഥാനായകനെ ഒരിക്കൽ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. 1919-ാമാണ്ട് അവസാനത്തോടുകൂടി കൊച്ചുതിരുമേനി വീണ്ടും എറണാകുളത്തെത്തി അരമനയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കി.

പുരോഗാമിയുടെ നിര്യാണം.

വാഴത്തരാജ്യമായ ‘ഫയറാക്കി’സ്ഥാനത്തെ ലാക്കാക്കി തന്റെ ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രയാണം ചെയ്ത ആ ‘കേരളീയ മോശ’, തേന്തെ പാലം ഒഴുകുന്ന ആ നാടിനെ ദൂരനിന്നും ഭരിച്ചതല്ലാതെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഓറഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം തന്റെ പിൻഗാമിയും അനന്തരാവകാശിയുമായ ജോഷ്വായ്ക്കു—നമ്മുടെ കഥാനായകനു—നൽകിക്കൊണ്ടു, ആ മഹാത്മാവ് പരലോകപ്രാപ്തനായി. മരണാസന്നനായ വലിയ തിരുമേനിയെ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ അത്യന്തം ബഹുമാനത്തോടും സ്നേഹത്തോടുകൂടി ശുശ്രൂഷിക്കുകയും, അന്ത്യകൂടാരശകൾ എല്ലാം താൻ തന്നെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

1919 ഡിസംബർ 9-ാം തീയതി ഏഴു മണിക്ക്, മരണാസന്നനായ വലിയ തിരുമേനി കല്പിച്ചുപറഞ്ഞയച്ചതനുസരിച്ച്, കൊച്ചുതിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി ദിവ്യപുഷ്പ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ, അതായത്, തിരുശരീരവും തിരുരക്തവും ആശീർവിച്ചു

കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നു മരണാസന്നാകുളള അന്തിമാശീർവാദം സ്വന്തമാക്കുകയുണ്ടായി. തന്റെ പുരോഗാമിയായ മഹാത്മാവ് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞത്. പിറേറടിവസം, എട്ടുമണിക്ക് പരേതനാവേണ്ടി തിരുമേനി റാസ ചൊല്ലി. ശവസംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്ത, കോട്ടയം മെത്രാൻ, കൊച്ചി മെത്രാൻ, ചങ്ങനാശേരി വികാരിജനറാൾ, തൃശൂർ മെത്രാൻ പ്രതിനിധി എന്നിവർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ ചരമപ്രസംഗം നടത്തിയത് കോട്ടയം മെത്രാനാണ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടായിരുന്ന. സുറിയാനിയിലും ലത്തീനിലും തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടു. ഏകദേശം ഇരുന്നൂറോളം വൈദികരും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും സംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അഞ്ചുപൊൻകുരിശുകളും ഏഴുപത്തോളം വെള്ളിക്കുരിശുകളും പട്ടണപ്രദക്ഷിണത്തിൽ അണിനിരന്നു. കൊച്ചിസർക്കാരിലേയും, മുട്ടത്തേയും ബാൻറ്റ് സംഘങ്ങൾ ചരമഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചു. അന്നത്തേപ്പോലെയുള്ള ഒരു ശവസംസ്കാരകർമ്മം എറണാകുളം പട്ടണം കണ്ടിരുന്നില്ല. എറണാകുളം അതിമെത്രാസനപ്പള്ളിയിലെ മടുബറായുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

കൃത്യം അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതായത്, 1924 നവംബർ 16-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച, അതേ, തിരുമേനി മെത്രാപ്പോലീത്തയായി സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്ത മഹോത്സവദിവസം സായാഹ്നത്തിൽ, തിരുമേനി തന്റെ പുരോഗാമിയുടെ ശവക്കല്ലറയുടെമേൽ സ്ഥാപിച്ച മാർബിൾ ശിലാലേഖനമാണ് താഴെകാണുന്നത്.

IN
Loving and Grateful Memory of
The Rt. Rev. Mar Aloysius Pareparambil, D. D.
Appointed
Bishop of Tiro
&
FIRST VICAR APOSTOLIC OF ERNAKULAM.
by
H. H. Pope Leo XIII
A Prelate Specialy Devoted to the Blessed Virgin,
Simple in ways, frugal in habits,
ever devoted to the interests

മാർ ക്ലിയീസ് മെത്രാനുനെറ ദേഹവിയോഗം. മെത്രാനരിൽ നടവിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്ദ്ര വരമ്പഴത്തെ എയിഞ്ചിനുമേറി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്ദ്ര, ഇടത്തു പറയ്ത് കോട്ടയത്തെ മാർ അലക്സണ്ടർ മെത്രാനാച്ചന്ദ്ര നിക്ഷന്.

of
His Rite and Nation
 Steadfast of Purpose, Yet tactful in action,
 A Scholar, a Linguist,
 A Historian, and a Diplomat,
HE WAS A GREAT INDIAN.

Born at Pulinkunnoo	25— 3—1847.
Ordained Priest	4—12—1870.
Consecrated Bishop	25—10—1896.
Slept in the Lord	9—12—1919.

R. I. P.

നമ്മുടെ കഥാനായകൻ അധികാരം പ്രാപിച്ചതിന്റെ രശ്മി പ്രസിദ്ധമായ ഒരു മനോഹരമായ ഇടയലേഖനം, അഭിവൃദ്ധനായ പുരോഗമിയുടെ ആനന്ദജനകമായ സ്മരണയെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ രൂപമുദ്രമാക്കുവാനായിരുന്നു.

സിംഹാസനാരോഹണം.

ഒഴിവുവന്ന ഏറ്റുമാനൂർ വികാരിയാത്തിലെ ഭരണാധികാരി സിംഹാസനത്തിൽ അവിടുന്ന് 1919 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതി ആരോഹണം ചെയ്തു. തിരുമേനിയെ അനന്തരാവകാശസമേതം ഏറ്റുമാനൂർ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആക്കി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്ന മാപ്പാപ്പായുടെ തിരുവെഴുത്തു, പ്രസ്തുത മാസം 11-ാം തീയതി ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആ അധികാരപത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പത്താം പിയൂസ് പാപ്പാ.

“പ്രിയ പുത്രാ, സുസ്ഥതയും ശൈശവവും ആശീർവാദവും. സീറോ മലബാർ രീതിയിൽ പെട്ട ഏറ്റുമാനൂർ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ, തീയ്യ എന്ന ഭിക്ഷിന്റെ ആഭിനാമിക മെത്രാനും ആയ നമ്മുടെ വന്ദ്യസഹോദരൻ പഴേപറമ്പിൽ അലോഷ്യസ് പ്രായാധിക്യവും അനാരോഗ്യവും നിമിത്തം

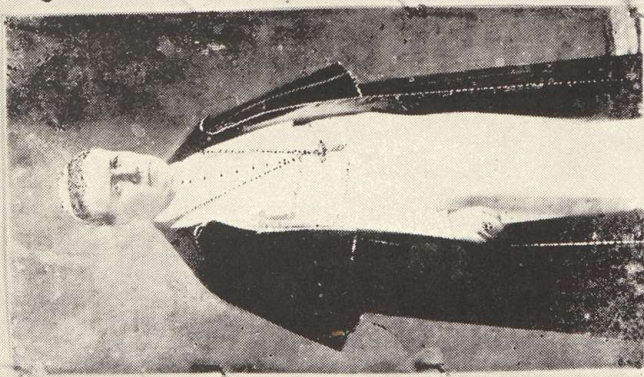
പിൻതുടച്ചാവകാശിയായ ഒരു സഹായിയെ നൽകണമെന്ന് നമ്മോടാവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ അത്യന്തം ഗൗരവാവഹമായ പ്രസ്തുത സംഗതിയുടെ നാനാവശങ്ങളേയും പരിഗണിച്ച്, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരും പൗരസ്തീരിത്തിന്റെ തിരുസംഘത്തിലെ അധികൃതന്മാരുമായ റോമാസഭയിലെ കട്ടിനാളന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി, ആ വന്ദ്യ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുകയും, നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപുത്രനും, മതതത്വങ്ങളിലും, ഭക്തിയിലും, വൈദികതീക്ഷ്ണതയിലും, വളരെ ഉയർന്നിലയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ആളും ആയ നിങ്ങളെ തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തണമെന്ന് നാം നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളെ ആരാഭ് എന്ന ഭേദത്തിന്റെ ആഭിനാമിക മെത്രാനായി നിശ്ചയിച്ച് നാം പ്രാധ്യാപനംചെയ്യുന്ന ഈ ദിവസംതന്നെ നൽകുന്ന എഴുത്തിനാൽ, മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഏറ്റണാകളും വികാരിയാത്തിന്റെ പിൻതുടച്ചാവകാശത്തോടുകൂടിയ സഹായ മെത്രാനായും നിങ്ങളെ നാം നിയമിച്ചുറപ്പിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വന്ദ്യവൈദികശ്രേഷ്ഠന്റെ നിർദ്ദേശത്താലോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും കാരണവശാലോ ഏറ്റണാകളും വികാരിയാത്തിലെ സിംഹാസനം ഒഴിവാകുമ്പോൾ, ആ വികാരിയാത്തിലേയ്ക്ക് നിങ്ങളെ നാം ഇപ്പോൾതന്നെ നിശ്ചയിക്കുകയും അതിനു അനുയോജ്യമായ അധികാരങ്ങളും, ബഹുമതികളും, വിശേഷാവകാശങ്ങളും പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അഭിവന്ദ്യനായ ആ വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കായുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹാനുസരണവും കല്പനപ്രകാരവും നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരിയാത്തിനെ ഭരിക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സഹായമെത്രാന്റെ നിലയിലും, യഥാകാലം, ഏറ്റണാകളും വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാ എന്ന നിലയിലും നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, സമ്മതിക്കുന്നതിനും, എല്ലാ സംഗതികളിലും നിങ്ങളെ കേൾക്കുന്നതിനും അനുസരിക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾക്കു സഹായം ചെയ്യുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ കല്പനകൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് സോത്സാഹം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും, അവ ആരെല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്നതോ സംബന്ധിക്കാവുന്നതോ ആണോ, അവരോടൊന്നുവരോടും നാം കല്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തപക്ഷം, ധിക്കാരികൾക്ക് ന്യായമായി നിങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുകയോ നല്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷയും മുടക്കും നാം അംഗീകരിക്കുകയും, അവ യഥായോഗ്യം അന്യമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതിനു യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും ഗണ്യമാക്കാതെ നമ്മുടെ ഔദ്യോഗിക അധികാരം നാം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

Venerabili Fratri Aloisio Poreparambil Episcopo
Viano, Vicario Apostolico apud Sinesioles in Sinesio-
kulane salutem in Domino.

Summum per gratiam Vobis profitemur acerrimum
et nobilissimum affectum, Dei, devotionisque semper Vobis
exhibitis in Nostra ad supremum Apostolatus omni exaltatione,
et summa vobis in illis et in supremis episcopis expositis ex
corde reverentiam, in apostolici laboribus maximam Vobis
gaudium ad presentem, calidissimum numerum auspicio-
rum et praecipue benevolentiae Nostrae signum, Apo-
stolicam Benedictionem Vobis, Venerabilis Frater,
impertimus.

Ex Aedibus Vaticanis die 28 Decembris 1903

Pius PP. X

പ. പി. പത്താംവിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമാന്യക്കെ:ണ്ട തൃക്കൈവിളയ്ക്കി തുല്യചൊന്തി മൻ കൂ യീസ് മേതുറച്ചുന അയച്ചു ഒരുകത്തു.

റോമ്മയിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ നിന്നു, മീൻ പിടുത്തക്കാരന്റെ മോതിരമുദ്രയോടുകൂടി, 1911 ആഗസ്റ്റ് മാസം 29-ാം തീയതി നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ 9-ാം വാർഷികത്തിൽ നൽകപ്പെട്ടത്.

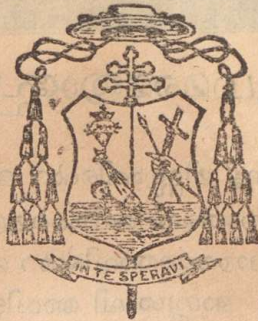
പ്രിയപത്രൻ കണ്ടത്തിൽ ആഗസ്റ്റ് നോസിന്

(മദ്ര.) പിയൂസ് പാപ്പാ.

(ഒപ്പ്) സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി.

കട്ടിനാൾ മെരിഡെൽവാൾ.

മദ്യം മദ്രാവാക്യവും.

തിരുമേനി ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ ഭരിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയവിശേഷത്തെ അവിടുത്തെ ഔദ്യോഗികമുദ്രയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന നങ്കൂരം, ലോകസാഗരത്തിൽ കൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന നമുക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന സുപ്രതീക്ഷയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഏദയം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തേയും, നക്ഷത്രം സമുദ്രതാരമായ പ. കന്യകമറിയത്തേയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ശുദ്ധവും കുരിശുരൂപവും പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കരം, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നു തിരുരക്തം തൊട്ടെടുത്ത ന. പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടേതാണ്. ശുദ്ധം ആ ഭാരതീയ അപ്പസ്തോലന്റെ വേദസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ ആയുധമാണല്ലോ. കുരിശുരൂപമോ എന്നാൽ, ഭാരതത്തിന്റെ ദ്വിതീയ അപ്പസ്തോലനായ വി. ഫ്രാൻസിസ് ശെരയ്യാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാണ്. വിശുദ്ധന്റെ തിരുനാളിലാണല്ലോ തിരുമേനി പെരരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. "In Te Speravi" എന്ന ആദർശവാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം "ഞാൻ നിന്നിൽ ശര

ണം വച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നതത്രെ. “ഞാൻ ഒരുനാളും ലജ്ജിക്കുകയില്ല” എന്ന പ്രസ്തുത വാക്യത്തിന്റെ ഉത്തരായ്ക്കും മുദ്രാവാക്യത്തിൽ ലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, അത് സർവ്വവിധിതവും സർവ്വസമ്മതവുമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. തന്റെ വിനയത്തിന്റെ അത്യുഗ്രധർമ്മത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കർത്താവിൽ അവിടുന്ന് സമാശ്രയിച്ചു. അവിടുത്തെ ഭരണം ലജ്ജാപരമായി കലാശിച്ചിട്ടില്ല.

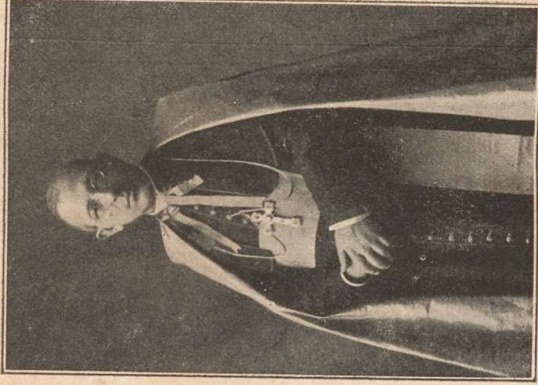
“ഗുണവാണം വിശ്വപ്രസന്നനായ ഭൂതാ, നീ നന്നായിത്തന്നെ സർവ്വതും പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്പകാലങ്ങളിൽ നീ വിശ്വപ്രസന്നനായിത്തന്നെ നാൽ, വലിയ കാലങ്ങളിൽ ഞാൻ നിന്നെ നിയമിക്കും.” എന്ന ദിവ്യ ഗുരുവിന്റെ അനുഭവപരമായ അവിടുത്തെയ്ക്ക് ലഭിച്ചു എന്നുള്ളത് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതാണ്.

ഭാരതീയപ്രഥമമെത്രാപ്പോലീത്താ.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മിസ്സത്തിന്റെ ഭരണം കയ്യേറിട്ട് കൃത്യം നാലുകൊല്ലം തികഞ്ഞദിവസംതന്നെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അതേ, ഭാരതമാതാവിന്റെ മക്കളിൽ ആദ്യമായി പാലുത്തിരുവുത്തരീയം ധരിച്ച ഭാഗ്യശാലി അവിടുന്നാണ്. കരിയാറിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്തുത വൈദികരാജവസ്ത്രം കണ്ടെത്തിയ പ്രഥമസുറിയാനിമെത്രാപ്പോലീത്താ അവിടുന്നാണ്. അതിരൂപതകാരണത്താലല്ല, അതിരൂപതയ്ക്ക് കാരണമായ മെത്രാപ്പോലീത്താതന്നെ; ഇനിയുള്ളവർ എല്ലാവരും അതിരൂപത കാരണത്താൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്നവരായിരിക്കും. ഭാരതമഹാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒന്നാംകിടയിൽ നില്ക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളുടെ ഗണനയിൽ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്ന എറണാകുളം നഗരത്തെ നിജ അതിരൂപതയുടെ തലസ്ഥാനമാക്കി ഉറപ്പിച്ച ജേതാവാണ് അവിടുന്ന്. വെറുതെയല്ല നമ്മുടെ കഥാനായകനെ സുറിയാനി ജനതയുടെ ജോഷ്വാ, അഥവാ രക്ഷകൻ എന്ന് ഞാൻ അഭിസംബോധനം ചെയ്തത്. കനാൻദിക്ക് അബ്രാഹ്മിന്റെ അധിവാസഭേദവും, യൗസേപ്പിന്റെ ജന്മഭൂമിയും ആയിരുന്നിട്ടും, അതിനെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ മോശയ്ക്കും അവകാശി ആയ ജോഷ്വായ്ക്കും ഭയങ്കരസമരം നടത്തേണ്ടിവന്നു. അതുപോലെതന്നെ, എറണാകുളം മാർ. അബ്രാഹ്മം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ തലസ്ഥാനവും, കരിയാറിൽ മാർ. യൗസേപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജന്മഭൂമിയും ആയിരുന്നിട്ടും അതു കൈവശ

വിസിറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ ഡോക്ടർ
ഫെർറി എം. ലെപ്പീസിയിൽ കെ. എസ്. എം.
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.
(പിന്നീട് കട്ടിനാളായി).

ഡലിഗേറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ ഡോക്ടർ
വീറ്റർ പിസാനി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

പ്പെടുത്തുവാൻ * അവകാശിയായ നമ്മുടെ കേരളീയമോശയ്ക്കും ജോഷ്വായ്ക്കും അവിത്രമവും നിരന്തരവുമായ എന്തൊരു മഹായുദ്ധമാണ് നടത്തേണ്ടിവന്നത്.

ഡലഗേറ്റിന്റെ കമ്പിസന്ദേശം.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിനെ അതിരൂപതയാക്കി ഉയർത്തി എന്നറിയിച്ചതായ കമ്പിസന്ദേശം താഴെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അ. ഉ. ലൈഗാട് അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. പിസാനി തിരുമനസ്സിലെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന റവ. ഫാ. ജോസഫ് പൈനങ്കൽ അവർകൾ വഴിയായിട്ടാണ് പ്രസ്തുത കമ്പി ലഭിച്ചത്.

“ To

Fr. PYNUMKAL,

Bishop's House,

Ernakulam.

On behalf Sacred Congregation pro ecclesiae Orientali Deligate Apostolic directs communicate Vicar Apostolic erection Heirarchy Syro Malabar Rite approved Holy Father. Letter follows.

CARDINAL GASPARI”.

പാലുഭാനമഹോത്സവസജ്ജീകരണം.

സുറിയാനിക്കാർക്കു ഹയരാക്കിയും, കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിക്കു പാലുത്തിരുവുത്തരീയവും, എറണാകുളത്തിനു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആസ്ഥാനവും നൽകുവാൻ പരിശുദ്ധപിതാവു പതിനൊന്നാംപീയൂസ് സഭയ്ക്കു തിരു

* അങ്കമാലിയും ആലങ്ങാടും എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽ പെടുന്നു. പിതാവായ അബ്രാഹം ഉൾനാട്ടിൽനിന്നു കുന്നാനിൽ വന്നു താമസിച്ചതുപോലെ, മാർ അബ്രാഹം മെത്രാപ്പോലീത്താ വിഭജനത്തുനിന്ന് എറണാകുളത്തു (അങ്കമാലിയിൽ) വന്നു ഭരണം നടത്തുകയും, പുഷ്പയസേഫ് കുന്നാൻഭരണത്തുനിന്നു ഇജിപ്റ്റിൽപോയി മരിച്ചതുപോലെ കരിയാറിൽ മാർ യെരൂസേപ്പുമെത്രാപ്പോലീത്താ എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽ (ആലങ്ങാട്) നിന്നുപോയി വിഭജനമായ ഗോവയിൽ വച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്തവനുള്ളതു് സ്മരിക്കേണ്ടതാണ് ഈ ഉപമയുടെ സാരവും പൂർണ്ണമായി അന്നു വെളിപ്പെടുന്നത്.

മനസ്സായി എന്നുള്ള വാർത്ത, കേരളക്കര മാത്രമല്ല കത്തോലിക്കർലോകം മുഴുവനും ആനന്ദാബ്ധിയിൽ ആറാടിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒന്നായിരുന്നു; കേരളീയ സുറിയാനിക്കാർക്കു, ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ആ മഹോത്സവത്തിന്റെ നാമ്പിയുമായിരുന്നു. നിയമനം തികച്ചും ന്യായവും യുക്തവും (Dignum et Justum est) തന്നെയെന്നു സർവ്വലോകവും മുക്തകണ്ഠം പല്ലവിപാടി.

പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു പാലും പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ പരിശുദ്ധപിതാവു തന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയെ പ്രത്യേകം അയയ്ക്കുമെന്നുള്ള പിന്നീടു ലഭിച്ച അറിവു സ്വപ്നത്തിന്നു സുഗന്ധം നൽകുന്നതുപോലുള്ളതായിരുന്നു. മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയെ യഥാവിധി കൈക്കൊണ്ടു, പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തോടു നമുക്കുള്ള അകൈതവവും ഭക്ത്യാഭരസമുദ്ധവുമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ ന്യായമായ സന്തോഷാധികൃതനെ സവിന്യം പ്രജ്ഞാതിപ്പിക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ വന്ദ്യപിതാവായ അഭിനവമെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനെ നിജമഹൽപദപ്രാപ്തിയിൽ സാദരം അനുമോദിക്കുന്നതിനും ആയി, കേരളീയക്രിസ്തീയചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം തുറന്നതായ പ്രസ്തുതസുദിനത്തെ, തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കൊത്തവിധം ആഘോഷിക്കുവാൻ, അതിരൂപതയിലെ വൈദികരും അദ്വൈദികരുമായ സകലമാനപേരും എപ്രകാരം ഏകോപിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു വഴിയെ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇതിലേയ്ക്കു 1924 ജനു. 29-ാംതീയതി വന്ദ്യദിപ്പൂശ്രീ വികാരിജനറാൾ നെടുങ്കല്ലേൽ എ. പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അരമനഹാളിൽ വെച്ച് ഒരു മഹായോഗം കൂടി. നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിനും ഔന്നത്യനിലയ്ക്കും പ്രസ്തുത മഹാഭിനത്തിന്റെ വിലയ്ക്കും അനുയോജ്യമായനിലയിൽ ആ മഹാമഹത്തെ സമാഘോഷിക്കുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമായ നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും, അവയെ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിലേയ്ക്കു ഒരു കമ്മറ്റിയെ രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സജ്ജീകരണങ്ങൾക്കുതന്നെ കൃത്യം ഒരുക്കൊല്ലക്കാലം വിനയോഗിച്ചുവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പര്യാപ്തസാന്നിദ്ധ്യം എത്രമാത്രം വിജയപ്രദമായിരുന്നുവെന്നു ഏതാണ്ടു ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതാണ്.

ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ആ മഹോത്സവം.

1924 നവമ്പർ 16-നു ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു കേരളീയ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ വൈദികസ്വയംഭരണാധികാരം

—ഏതദ്ദേശ്യവൈദികഭരണം—വീണ്ടും ശാശ്വതമായി നൽകുവാൻ പരമ കാരണികനായ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സുഭിനം.

തലേദിവസം ശനിയാഴ്ച സായാഹ്നത്തിൽ, കേരളീയസുറിയാനിമതരാക്കി സ്ഥാപിക്കുവാനും, മെത്രാപ്പോലീത്താജന പാലിയംതിരുവസ്രം നൽകുവാനുമായി പ. പിതാവിനാൽ പ്രത്യേകം നിയുക്തനായിരുന്ന ഇന്ത്യയുടെ വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കാ മ. വ. ദിവ്യത്രി അല്ലെക്സിസ് എം. ലെപ്പിസിയെ ഒ. എസ്സ്. എം. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ കാലുകുത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് സഭയും രാജ്യവും കൂടിച്ചേർന്നു നൽകിയ സ്വാഗതം അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒന്നായിരുന്നു. ആ മഹോത്സവത്തെ ഇവിടെ പൂർണ്ണമായി വർണ്ണിക്കുവാനോ, അന്നു പത്രപംക്തികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സുദീർഘറിപ്പോർത്തുക്കൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനൊരുവെട്ടാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആകാരം പതിനടങ്ങു വർദ്ധനമാകുന്നതാണ്. നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ നിലയ്ക്കും വിലയ്ക്കും അതുമത്രം അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് അന്ന് മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിപര്യന്തന നൽകിയത്.

ആദ്യമായി സ്വർണ്ണനെറിപ്പട്ടത്തോടുകൂടിയ ഒരു ഗജവീരൻ, പിന്നീട് പെരുമ്പറ, അതിനെതുടന്ന് ആലവട്ടം, വെഞ്ചാമര, കട, കൊടി, തഴ, കത്തുവിളക്ക്, ചെണ്ട, നാഗസ്വരം, മാനാനാ തൃശ്ശൂർ ഞാറയ്ക്കൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ബാൻറസെറുകൾ, മുത്തുക്കടകൾ, പൊൻവെള്ളിക്കരിശുകൾ എന്നിവ അണിനിന്നു. അഞ്ചുപൊൻകരിശുകളും, എണ്ണതോളം വെള്ളിക്കരിശുകളും, മൂന്നുറോളം പൊൻവെള്ളി അലക്കുകളിട്ട പട്ടുമുത്തുക്കടകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്കെഴ്ടുകാരുടെ പിന്നിലായി നൂററമ്പതിലധികം വൈദികന്മാർ അണിനിന്നു. അനന്തരം കൊച്ചിഗവൺമെൻറ ബാൻറകാരും, നാലു കുതിരപ്പട്ടാളക്കാരും രണ്ടുഡസൻ നായർപട്ടാളക്കാരും അവരുടെ വേഷവിശേഷങ്ങളോടുകൂടി വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന ഇരട്ടക്കുതിരപ്പുട്ടിയ രാജകീയവാഹനത്തെ അകമ്പടിസേവിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്നു കുതിരവണ്ടികൾ, മോട്ടോർകാറുകൾ മുതലായവ നിർന്നുനിന്നിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു അത്യന്തം രാജോചിതവും അതിഗംഭീരവുമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് നൽകിയത് എന്ന് ചുരുക്കിപ്പറവാൻ ഇവിടെ നിവൃത്തിയുള്ളു. ജട്ടിയിൽ വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കായെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ, വരാപ്പുഴമെത്രാപ്പോലീത്താ, ചങ്ങനാശേരി, കോട്ടയം എന്നീമെത്രാന്മാർ, കൊച്ചിദിവാൻ, വികാരിജനറാളന്മാർ, പ്രധാന സർക്കാർഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

പ. പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധി ബോട്ടിൽനിന്നു കരയ്ക്കിറങ്ങിയഉടനെ കത്തോലിക്കരായ നഗരസഭാമെമ്പറന്മാരുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അന്നു എറണാകുളം മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന കൊച്ചി ചീഫ് കോടതിജഡ്ജി മി. വി. ഡി. ഔസേപ്പ് തിരുമേനിയെ ഹാരം അണിയിച്ചു. ഉടനെതന്നെ എറണാകുളം വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും, ചങ്ങനാശേരി, കൊല്ലം, കോട്ടയം എന്നീ മെത്രാന്മാരും തിരുമേനിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. ഇതിനെ തുടർന്നു, കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പ്രതിനിധിയായി നിയോഗിച്ചിരുന്ന ദിവാൻ ദിവാൻബഹദൂർ പി. നാരായണമേനോൻ അവർകൾ വിസിററർ തിരുമേനിയെ സോപചാരം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം തിരുമേനിയും എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തായും, ചങ്ങനാശേരി കോട്ടയം എന്നീ മെത്രാന്മാരും രാജകീയവാഹനത്തിൽ കയറി. ഇതിനെ തുടർന്നുള്ള കാറിൽ തൃശ്ശൂർ മെത്രാനും എല്ലാ വികാരിജനറാളുമാരും ഉപവിഷ്ഠരായി. ദിവാനും ചീഫ് ജഡ്ജിസ് മി. ടി. എസ്സ്. നാരായണയ്യരും വേറൊരു കാറിൽ ആസനസ്ഥരായി ഇതിനെ അനുഗമിച്ചു. വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൊല്ലം മെത്രാനും ഒരു മോട്ടോർ കാർ മാർച്ച് വരാപ്പുഴ മെത്രാസനാരമനയിലേയ്ക്കു പോവുകയുണ്ടായി.

ഈ നിലയിൽ നാനാവിധമായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി എറണാകുളം മെത്രാസനാരമനയിലേയ്ക്കുണ്ടായ പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ മനോഹരത്വം വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ ഭേദം ഉൾക്കൊള്ളുകയായിരിക്കും. വിസിററർ തിരുമേനി എല്ലാംകൊണ്ടും സത്തുഷ്ടപിത്തനായി എറണാകുളം പട്ടണത്തെ ഒന്നാകെ ആശീർവദിക്കുകയുണ്ടായി. മണ്ണുനള്ളിയിട്ടാൽ പോലും താഴെ വീഴാത്ത വിധം ജട്ടിമുതൽ അരമനവരെയുള്ള ഒന്നരനാഴികയോളം വരുന്ന സ്ഥലം മുഴുവനും പുരുഷാരത്താൽ നിബിഡമായിരുന്നു എന്നു അതിശയോക്തിസ്സൾംകൂടാതെതന്നെ പറയാം. ഫജർകച്ചേരി, ഗവണ്മെണ്ടുആസ്സത്രി, കോളേജ് മുതലായ ഉത്തുംഗസൗധങ്ങളുടെ വാതായനങ്ങളെല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ട പല സങ്കാതദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, രാജാക്കന്മാർ, മാന്യസ്ത്രീകൾ മുതലായവരുടെ വദനങ്ങളാൽ നിബിഢീസമായി കാണപ്പെട്ടു. ഘോഷയാത്ര കത്തിഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒൻപതു മണി കഴിഞ്ഞെന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ ജനനിബിഡതമൂലം അതത്ര മന്ദമായിട്ടായിരുന്നു ഗമിച്ചതെന്നു ഉൾക്കൊള്ളാം. ഒരു എഴുപത്തയ്യായിരത്തിൽപരം ജനം ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നാണ് ഏകദേശമായ ഒരു അനുമാനം. കേരളമമായ കരിമരുന്ന് പ്രയോഗത്തിനുശേഷം അന്നത്തെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിച്ചു.

വെളുപ്പിനു നാലുമണിക്കുതന്നെ പള്ളിയെ ലാക്കാക്കി ഒരു വ

ൻപിച്ച ജനവൃദ്ധം പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നാൽ പള്ളിയിലേയ്ക്ക് ആളുകളെ പ്രത്യേകം നോക്കിയും ചുരുക്കമായും മാത്രമേ കടത്തിവിട്ടിരുന്നുള്ളൂ. വിസിററപ്പസ്തോലിക്കാതിരുമനസ്സിലെ കബ്ബാന, മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സിലെ അരമനക്കപ്പേളയിൽവെച്ചു ഏഴരമണിയോടുകൂടി നടന്നു. അവിടെവെച്ചു സഹഗൻ മെത്രാനച്ചന്മാരുടെ വിശ്വാസസത്യസമർപ്പണവും നടക്കുകയുണ്ടായി.

അനന്തരം എട്ടരമണിയോടെ വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കാതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വൈദികാഭ്യക്ഷന്മാരോടും, വൈദികന്മാരോടുകൂടെ പ്രദക്ഷിണമായി ഭദ്രാസന ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഉടൻ വിസിറർ തിരുമനസ്സിലെ സെക്രട്ടറിയവർകൾ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറി ഹയരാക്കിസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച മാപ്പാപ്പാതിരുമനസ്സിലെ തിരുവെഴുത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. റവ. ഫാദർ നടുവത്തുശ്ശേരി അവർകൾ അതിന്റെ രജിമ വായിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള മാപ്പാപ്പായുടെ തിരുവെഴുത്തു വായിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും, സഹഗൻ മെത്രാന്മാർക്കുള്ള തിരുവെഴുത്തുകൾ യഥാക്രമം നൽകപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വിസിറർ തിരുമനസ്സിലെ മുമ്പാകെ പതിവുപോലെ വിശ്വാസസത്യപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിസിറർ തിരുമേനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനവസ്ത്രമായ പാലും സബ്ബമാനം അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം ധരിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു പൈതൃകമായ ആശീർവാദം നൽകി. അതിനെത്തുടർന്ന് വിസിറർ തിരുമേനി പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറി ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഇതേവരെ കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാർക്കു മെത്രാന്മാരില്ലായിരുന്നെന്നും, പരിശുദ്ധപിതാവുതന്നെ അവരെ ഭരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കന്മാർ സഭാനേതൃത്വം വഹിക്കുകയുമാണു ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, ഇനിമേൽ സ്വന്തം ഇടയന്മാരോടു പൂർവാധികം ഏകീഭവിച്ച്, അതതു രൂപതകളുടെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കായി എല്ലാവരും സവാർത്ഥനാ പരിശ്രമിക്കണമെന്നും മറ്റും ഇരുപതു മിനിറ്റുനേരത്തോളം അവിടുന്നു പ്രസംഗിച്ചു. കടശി, മാപ്പാപ്പായ്ക്കു ഞ്ഞ ആശീർവാദം നൽകി ആദ്യത്തെ കർമ്മങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഒമ്പതരമണിയോടുകൂടി ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാൻ ഡാക്ടർ തോമസ് കുര്യാളശ്ശേരി തിരുമനസ്സിലെ പൊന്തിഫിക്കൽ പാടുകബ്ബാനയാരംഭിച്ചു. ശുദ്ധ കബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ്, ലാങ്കുആലാഹാ, മാപ്പാപ്പായ്ക്കു ഞ്ഞ

വാഴ്വ് എന്നിവയുമുണ്ടായി. വിസിറർ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരുടെ വകയായി ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു. ഇതിലേയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം അരമനയുടെ മുൻവശത്തു വളരെ കേമമായി സജ്ജീകരിച്ചിരുന്ന കൂടാരമായിരുന്നു. രാജവാസോചിതമായ രീതിയിൽ മണ്ഡിതമായിരുന്ന പ്ലാറ്റുഫോറത്തിൽ കൊട്ടാരംവക്തരുട്രഷിതമായ ആറു കസേലകളും അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായി ഒരു സിംഹാസനവും അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിലിട്ടിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുംനിന്നും ഈ മഹിതസന്ദർഭത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനായി സന്നിഹിതരായിരുന്ന മൂവായിരത്തിലധികം മാന്യന്മാരും അഞ്ഞൂറോളം മഹതികളും അവരവർ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആസനസ്ഥരായിരുന്നു. പതിനൊന്നരമണിയ്ക്കു വിസിറർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും മറ്റു തിരുമേനികളും കൂടാരത്തിലെഴുന്നള്ളി പ്ലാറ്റുഫോറത്തിലെ മഹിതാസനങ്ങളിൽ ഉപവിഷ്ഠരായി. വിസിറർ തിരുമനസ്സിലെ വലത്തുവശത്തു എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും കോട്ടയം മെത്രാനാച്ചനും, ഇടത്തുവശത്തു കൊല്ലം മെത്രാനാച്ചനും ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാനാച്ചനും തൃശൂർ മെത്രാനാച്ചനാണു ആസനസ്ഥരായിരുന്നത്. ബാൻറവാദ്യത്തിനുശേഷം ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള മംഗളപത്രം തൃശൂർമെത്രാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശബ്ദസൗഷ്ഠവത്തോടുകൂടി ഉച്ചത്തിൽ വായിച്ച് വിസിറർ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. മംഗളപത്രപാരായണാനന്തരം, തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി രചിതരമായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു കഴലിലടക്കം ചെയ്തിരുന്ന വിശേഷാൽ പ്രതി തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സാദരം സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത കഴൽ ശില്പി ക്രിയാകൗശലത്തെ പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുമാറു നിർമ്മിതമായ രണ്ടു കലമാനുകളുടെ കൊമ്പിൽ വെച്ചിരുന്നു. ഈ കലമാനുകളാകട്ടെ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട തട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലാണ് പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. വിസിറർ തിരുമേനി ഇതു സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു, ഫസ്തതാഡനമദ്ധ്യേ എഴുന്നേറ്റു. സഭസ്സു പെട്ടെന്നു പ്രശാന്തമായി. മണിനാദംപോലെയുള്ള സ്വരത്തിൽ സംക്ഷിപ്തമെങ്കിലും തിരുമനസ്സിലെ സകലജനഹൃദയാകർഷകമായ ആ പ്രസംഗം തുടങ്ങി. മാപ്പാപ്പാതിരുമനസ്സിലെ പ്രതിനിധിയായ തിരുമേനിയോടു് മലങ്കരസുറിയാനിക്കാർ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഈ ബഹുമാനത്തിനായി ആദ്യമായിത്തന്നെ അവിടുന്ന് കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞു. അക്രമത്തിൽ ഇവിടെക്കാണുന്ന അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ സന്നദ്ധത കണ്ടതിൽ “ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ അവരുടെ നയനങ്ങൾ മുന്നേട്ടുതു എന്നിങ്ങ സമർപ്പിക്കാൻപോലും അവർ സന്നദ്ധരായിരിക്കയാണെന്നും എന്നിങ്ങ തോന്നിപ്പോകുന്നു” എന്നും പ്രസ്താവി

ച്ചു. പരിശുദ്ധപിതാവിനു സുറിയാനിരീത്തുകാരോടുള്ള സ്നേഹവും, സുറിയാനിക്കാർക്കു പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തോടുള്ള ഭക്ത്യാദരങ്ങളും വളരെയൊന്നെന്നും, തന്മൂലം സുറിയാനിക്കാരുടെ ചിരക്കാലപ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി നല്കിയ ഹയരാക്കിയുടെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുവാൻ ആ ഗുണവാനായ പിതാവു (The good Pope) തന്നെ അയച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഇനിയും അവിടുന്ന് പരിശുദ്ധപിതാവിനെ നേരിട്ടു സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയിൽവന്നു വഹിച്ച ജോലികളെപ്പറ്റി തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, “പരിശുദ്ധപിതാവേ, എറണാകുളത്തുപോയി അല്പമൊന്നു വിശ്രമിക്കുക” എന്നു പറയുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമനസ്സിലെ പ്രസംഗാവസരത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ ഹസ്തതാഡനം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കോട്ടയംമെത്രാനച്ചൻ ഉച്ചത്തിൽ പ്രസ്തുത പ്രസംഗത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം വിസിറർ തിരുമേനിയെ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ വിശേഷപ്പെട്ട ഹാരമണിയിക്കുകയും, വിസിറർ തിരുമേനിയും വരാപ്പുഴമെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും കൊല്ലം മെത്രാനച്ചനും ഹാളിൽനിന്നു അരമനയിലേയ്ക്കു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകഴിഞ്ഞു അതേ ഹാളിൽത്തന്നെ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത്തിലും, മറ്റു സുറിയാനി മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും ഒരു മഹായോഗം കൂടി. തദവസരത്തിൽ എറണാകുളം മിസ്സക്കാരുടെ വകയായി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും മറ്റു മെത്രാനച്ചന്മാർക്കും ഒരു മലയാളമംഗളപത്രം റവ. ഫാദർ ജോസഫ് പാറികുളം അവർകൾ വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചു. അതോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനു എറണാകുളം അതിരൂപതക്കാരുടെ വകയായി വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു മോട്ടോർകാർ സമ്മാനിക്കുകയുമുണ്ടായി. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ മംഗളപത്രത്തിനു മറുപടിപറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ, സുറിയാനിമെത്രാന്മാരെല്ലാം ഏകമതിത്വത്തോടുകൂടിയവരായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ജനങ്ങളും ഏകമതിത്വത്തോടെ മേലാലും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു.

തന്നെത്തരം കേമമായ ഡിന്നർ ആരംഭിച്ചു. വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കാ തുടങ്ങി പ്രധാനന്മാരായ ഇരുന്തറോളം ക്ഷണിതാക്കൾ അടുങ്ങിയിരുന്ന ആ ഭക്ഷണശാലയിൽ വച്ചു ആദ്യം വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, അതേതുടന്ന് കൊല്ലം കോട്ടയം ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനച്ചന്മാരും, അനന്തരം എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, കടശി വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഓരോ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാനെ തരമുള്ളു. ഇതി

ന്റെ ശേഷം അരമനയിൽവെച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു മംഗളപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. കേരളീയ കമ്മലീത്താ സഭ വകയായുള്ള മംഗളപത്രമാണ് ഒന്നാമതായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സു വണ്ണലിപികളിൽ മനോമോഹനമായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രസ്തുത സു റിയാനി മംഗളപത്രം വെരി റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി. അവർ കൾ വായിക്കയും പ്രിയോർജനറാൾ വെരി റവ. ഫാദർ അലോഷ്യസ് സി. ഡി. അവർകൾ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. കമ്മലീത്താ സഭവകയായിമെ ത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ഈ മഹോത്സവം പ്രമാണിച്ചു വിചി ത്ര നിർമ്മിതമായ ഒരു സിംഹാസനം സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഉള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. തദനന്തരം കന്യാകാമരങ്ങൾ, മെത്രാപ്പോലത്താ തിരുമനസ്സിലെ ഇടവകക്കാർ, ആദിയായി പലരുടേയും മംഗള പത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നാലു മണിയോടുകൂടി, കാലം ചെയ്തു എറണാകുളം വികാ രി അപ്പസ്തോലിക്കാ ഡോക്ടർ ഓയിസ് പഴേപറമ്പിൽ തിരുമനസ്സിലെ ശവകുടീരത്തിൽ മാർബിൾക്കല്ലെ സ്ഥാപിക്കുന്ന കമ്മം കേമമായി നടത്തപ്പെട്ടു.

അനന്തരം സമ്മേളനസ്ഥാനമായിരുന്ന കൂടാരത്തിൽ വച്ചു ഒരു ഉദ്യാനവിരുന്നിനുള്ള വട്ടമായി. നാനാജാതിമതസ്ഥരായി ഇരുത്തററവ തോളം പ്രമാണികൾ ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻകൂട്ടി അയച്ചുകൊ ടുത്തിരുന്ന ടിക്കററു അനുസരിച്ചായിരുന്നു പ്രവേശനം. ഫാളിന്റെ നാ നാഭാഗങ്ങളിലായി നൂറോളം ചെറിയ മേശകളും, ചുറ്റും രണ്ടും മൂന്നും വീതം കസേരകളും സജ്ജീകരിച്ചിരുന്നു. മദ്രാസിലെ സ്പെൻസർ കമ്പനി ക്കാരാൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നാനാതരം വിശേഷപ്പെട്ട മധുര പലഹാ രങ്ങളും നാരങ്ങാ പച്ചമുന്തിരിങ്ങാ മുതലായ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും ചായയുമായി രുന്നു വിഭവങ്ങൾ. കൂടിയിരുന്നവരുടെ പേരുകളെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തെ ഴുതാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും, പ്രധാനപ്പെട്ട ഏതാനും പേരുകൾ ചേർത്തു കൊള്ളുന്നു. വിസിറ്റററപ്പസ്തോലിക്കാ, എറണാകുളം, വരാപ്പഴ മെത്രാ പ്പോലീത്താമാർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കൊല്ലം, തൃശൂർ, കോട്ടയം മെത്രാന്മാർ, കൊച്ചി ടിവാൻ, ഡാക്ടർ വർഗീസ്, അയ്യനാട്ടു പാറായിൽ അവിരാത്ത രകൻ, ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ടി. എസ്സ്. നാരായണയ്യർ, പൂണി ജഡ്ജിമാരായ പാട്ടത്തിൽ നാരായണമേനോൻ, പി. ഐ. വർഗീസ്, പെ. ബ. വികാ രിജനറാളന്മാർ, വെരി റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി., സി. അന്ത പ്റ്റായി ബി. എ., എക്സൈസ് സൂപ്രണ്ട് ബി. വി. വൈത്തിനാഥയ്യർ, ഡി. മുൻസിഫ് പി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ, കൺട്രോളർ എം. ഐ. വക്കി, എൻജിനീയർ ഐ. സി. ചാക്കോ, റി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ, ഗവർമെ ന്റ്റ് അഡ്വക്കേററു കരിമ്പററ അച്യുതമേനോൻ, മുൻസിഫ് വർഗീസ്

ഫയറാക്കിപ്പുകെ ബുദ്ധ പരമ്പരയെക്കുറിച്ചു സംബന്ധിച്ചു വിസിറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാരും
 സുറിയാനി മേലാഭ്യർത്ഥനാരും മറ്റുചില വൈദികരുമായി എടുത്ത ചിത്രം.

ചാണ്ടി, കാദിർപിള്ള, ജോൺ നിധീരി, ജോസഫ് പഞ്ഞിക്കാരൻ, ഇ. റ്റി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ, എന്നീ നിയമസഭാ മെമ്പറന്മാർ, എ. ബി. സേലം, പോ. ഇൻസ്പെക്ടർ പാസ്കർ, ഇളയരാജാവിൽ തിരുമനസ്സിലെ മാനേജർ കൃഷ്ണമേനോൻ, തച്ചിൽ ലോനാ വറീതു, വി. കെ. കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ, മജിസ്ട്രേട്ട് എം. എം. പോൾ, പോമ്പോഴി പാപ്പി വക്കീൽ, ജോസഫ് മൂലയിൽ, വക്കീൽ രങ്കുപ്പശേണായി, ബ്രി. കൊ. മുൻസിപ്പൽ ചെയർമാൻ കെ. ബി. ജേക്കബ്, ഫാദർ തോട്ടാശ്ശേരി, കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള, മജിസ്ട്രേട്ട് കൃഷ്ണവാര്യർ, ബാറിസ്റ്റർ ജോസഫ് തളിയം, വി. ഡി. ഔസേപ്പ്, തോമ്മസ് മാഞ്ഞുരാൻ, സി. എൽ. ജോജ്, പാട്ടത്തിൽ മാത്തൻ, ഇയ്യണ്ണി, ശങ്കുരിക്കൽ ലോനപ്പൻ, എൻ. വി. ജോസഫ്, വെള്ളാപ്പള്ളി ജോസഫ്, കെ. ജെ. എബ്രാഹം, എൻ. എസ്. കുഞ്ചൻ, സി. ഡി. ഇപ്പൻ, മുതലായ വക്കീലന്മാർ, ജോജ് ചക്കാലക്കൽ, ഡാക്ടർ എച്ച്. ഡി. മെല്ലോ, നസ്രാണിഭീപിക, സത്യനാഭം, മലബാർ ഹെറാൾഡ്, കൊച്ചിൻ ആർഗസ്, അനന്തഭാരതി എന്നിവയുടെ പത്രാധിപന്മാർ, അസോഷിയേറ്റഡ് പ്രസ്സ് പ്രതിനിധി സച്ചിന്ത്, അരണാടകരത്തരകൻ, ജേണ്ണലിസ്റ്റ് വി. കെ. ജോസഫ് മാപ്പിള, ലഫ്ടണൻ്റ് വറുഗീസ് ഐ. എം. എസ്. etc. etc. etc. ഇങ്ങനെ പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ വളരെയുണ്ട്. കൊച്ചി തുറമുഖത്തുനിന്നുള്ള മന്ദമാരുതനും, ബാൻഡ് സെറുകാരുടെ വാദ്യഘോഷങ്ങളും, ഗാർഡൻ പാട്ടിയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവരുടെ വിസ്രംഭ സംഭാഷണങ്ങളും ആകെപ്പൊടെ ഹൃദയാകർഷകമായിരുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. ഗാർഡൻ പാട്ടി പകുതിയായപ്പോൾ, വിസിററപ്പസ്റ്റോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ചു സദസ്യരുടെയിടയിൽ ചുറ്റി നടക്കുകയും മിസ്റ്റർ വി. ഡി. ഔസേപ്പ് പ്രമാണികളേയും പത്രാധിപന്മാരേയും തിരുമേനിമാർ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ആറരമണിയോടുകൂടി കേങ്കേമമായ ഈ ഗാർഡൻ പാട്ടി അവസാനിക്കുകയും പ്രമാണികളെ വഹിച്ച കാറുകൾ കുതിരവണ്ടികൾ റിക്ഷാവണ്ടികൾ സൈക്കിളുകൾ മുതലായവ റോഡിലൂടെ പറയുന്ന ഘോഷം തുടരെ ഏറനേരത്തേയ്ക്കു മുഴങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കേമമായ ഒരു കരിമരുന്ന പ്രയോഗവും ഭീപക്കാഴ്ചയുമുണ്ടായി.

ഹയരാക്കി അനുവദിച്ചു തന്നതിന്നു നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിരൂപതയിൽനിന്നു പൊതുവായും, ഓരോ ഇടവകകളും അതതു ഫൊറോനാ പള്ളികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രത്യേകമായും, റോമിലേയ്ക്കു ഓരോ കമ്പി അടിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

അനുമോദനാഞ്ജലി.*

(കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള)

(കേക.)

പേരാളും മലങ്കരമാതാവേ! ജയിച്ചുനി
ധാരാളമിനിസ്ഥാസ്ത്രം കൈക്കൊണ്ടാനിച്ഛാലും.

അരുണനുടെ കിരണങ്ങളെ മറയ്ക്കാ-
നൊരുമ്പെട്ടൊരുമിച്ച ജിമുതനികരങ്ങൾ

മാതൃതനടിച്ചുടച്ചോടിച്ച്കുമ്പലം

പാതയും കൈക്കൊണ്ടല്ലാമകലത്തകുന്തപോയ്

ദിവസാധിപനിതാ വിലസിടുന്നവാനിൽ

ഭവനം മരിമിതൻ നിരയാൽ തെളിയുന്നു.

ജീവിതൈത്യക്യംപോലും കൈവിട്ടാവസിച്ഛോരാ-

ജീവികൾക്കെല്ലാംനവ്യ മൈതന്യമുദിക്കുന്നു.

സത്യമാംദീപം മൂടാനെത്രമേൽ യതിച്ചാലും

സത്യം സത്യമായിത്താനൊടുകും ശോഭിച്ചിടും

അമ്പിളിബിംബമുദിച്ചിടുമ്പോൾ കടയാലോ

കമ്പിളികൊണ്ടോ മറച്ചിടുവാൻ പാടാകുമോ?

മൂന്നുറാറാണ്ടുകാലം നിൻമക്കൾക്കെൻമാതാവേ!

വന്നുകൂടി ചവിപത്തോതുവാണെളുതല്ല.

അക്കാര്യം മിന്നിക്കുമ്പോളുന്തരംഗത്തിൽതാപം

വക്കാണ്തടങ്ങുന്നു, മെയ്കൈത്തളത്തുന്നു.

അല്ലലുൾപ്പുവിൽ പൂണ്ടിനിൻമക്കളാരോടെല്ലാം

മല്ലടിച്ചെന്നു പരിമേദിച്ചിടുവാൻപണി

എത്രപേരുടെ കോപത്തിജാലജ്വലങ്ങളിൽ നിൻ-

പുത്രന്മാർ ലക്ഷ്യങ്ങളായ് തിന്നിതെൻകല്യാണിനി!

ആത്മാഭിമാനം വെടിഞ്ഞുമേഷംതൃജിച്ചുനി-

ന്നാത്മജനാരെത്രനാൾ ലജ്ജിച്ചുതലതാഴ്ന്നി

സന്താപാധിക്യംമൂലം മൊല്ലയന്നിടുന്നനിൻ

സന്താനങ്ങളെത്രപേർ മാരിപോൽക്കണ്ണിർമിന്നി

* പാലുധാരണ മഹോത്സവാവസരത്തിലേയ്ക്കു് എഴുതിയതു്. "അ: ഭാ:",
1924 നവ: 18.

പൊഴിയുംകണ്ണീരോടും ചുഴിഞ്ഞുചിന്തിച്ചൊരു
വഴിയുംകാണാഞ്ഞവരെമ്മാത്രം നിശ്ചയിച്ചു
വാത്സല്യമേറീടുന്നിൻ പുത്രരെത്രപേരമ്മേ!
മാത്സര്യംസ്നേഹത്തോടും സാഹസോദ്യുക്തനായ്
ആശയം ഗ്രഹിച്ചിടാതെത്രപേരെൻമാതാവേ!
വംശവിഭംഗത്തിനു മുതിന്നുനിൽക്കിലായ്

ആശയം ചിലകാലം കണ്ടമാറ്റങ്ങളെല്ലാം
കേൾക്കുന്നിൻകൂമ്പാരത്തെക്കൂട്ടുവാൻകിടയാക്കി
ഏതെങ്കിലും കൈകൾക്കിടന്നൊരി
കടന്നുപോയവർക്കിടന്നിനിയും നീട്ടുന്നില്ല.

മതിമാൻ, സുവിശ്വാതൻ, നിമ്ബലാശയൻ, ലെയോ-
പതിമൂന്നാമനാകും മാപ്പാപ്പാതിരുമേനി
പരിശുദ്ധമാം റോമാസിംഹാസനത്തിൽമുന്നം
പരിശോഭിച്ചപ്പൊഴീ നിന്റെ ഭക്തിലാലംനിന്നി.

അതിനു നിദാനമാമുദിച്ചാർദ്ദ്രയാമഹാ-
മതിയ്ക്കിനിൻ പുത്രന്മാർ കടപ്പെട്ടവരെത്ര
തദനുനിനക്കോരോപടിയായത്രാനന്ദ-
പ്രദമാമെന്നത്രമുണ്ടായ് വന്നുവന്നുവന്നി!

അവസാനത്തിലിതാ ചൊല്ലേറും ഹൈന്ദവർക്കിടാൽ
ഭവനപ്രവൃത്തയാ നിയലംകൃതയായി
പ്രിയമേറുമ്മേ! നിൻപുത്രരത്നമാലയിൽനിന്നു
നായകക്കുടുംബമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി

സരസം പാലാശാലിയിട്ടിട്ടമി മഹോത്സവം
പരമാനന്ദപ്രദം നിൻമക്കൾക്കെല്ലാവർക്കും
ഇതുമഹത്തിനിന്നുഭാഗതരാംമഹാജന-
സ്സോമങ്ങളിവാസ്സവം വിശദമാക്കീടുന്നു

ഇതുമഹാശയൻ ഭവ്യാംബുധി നിമ്ബലൻവന്ദ-
ശ്രീമാൻ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനി
തുംഗസർക്കീത്തിയോടും ചങ്ങനാശേരിയിൽവായ്
മംഗളശീലൻ മെത്രാൻ മാർത്തോമ്മാതിരുമേനി

കോട്ടമെന്നിയെവായ് വിശ്രുതൻ വിശാരദൻ
കോട്ടയം മെത്രാൻ മുഖ്യസ്ഥനായിത്തിരുമേനി
പുരവൈഭവത്തോടും ത്രിശൂൽവാഴുന്നമെത്രാൻ
കരുണാശാലിയാകും ഹാൻസിസ്സതിരുമേനി

എന്നിവർനാലുമൊരു കയ്യായ്ത്താനെൻ മാതാവേ!
 നിന്നിനിനിക്കേറ്റമെശപയ്യം വളർത്തിടും
 ചിതറിപ്പോയോരോമൽ പുത്രരെ ക്രമത്തിനാൽ
 ചിതമായമ്മേ! നിന്റെ മടിയിലാക്കിത്തരും
 അഞ്ചുലക്ഷത്തോടടുത്തിക്കാലംവരും നിന്റെ
 നെഞ്ചകം കുളിപ്പിക്കുമോമനത്തനയന്മാർ
 ഒന്നിനൊന്നിവരുടെ സംബ്രവർച്ചതന്നെ
 വന്നിടാനെൻമാതാവേ! പൊരുത്തം നിനക്കുണ്ടു
 നിന്നുടെ ഭാവി പരംശോഭനമായിത്തീരും-
 മെന്നുചൊല്ലുവാനാർക്കും ദീപ്തദർശിതപംവേണ്ടാ
 ശ്രീമാന്മാർ നിൻപുത്രന്മാർ ശ്രീവഞ്ചിക്കിതിശർക്കും
 ശ്രീമാടഭൂപാലർക്കും വാത്സല്യമേറുന്നവർ
 മാലശേഷവുമേശാതെന്നാളും തങ്കക്കടം
 പോലവരെല്ലാംനിന്നെ പരിരക്ഷിക്കുംനൂനം
 ഇതിൻഹയായ് നിന്നെത്തീർത്തസന്യജ്ഞൻപീയൂസ്
 പതിനൊന്നാമനാകും മാപ്പാപ്പാ തിരുമേനി
 ഭവിക്കാഭോഗത്തോടും ചിരകാലമിവണ്ണം
 ഭൂവിവാഴ്ചവാൻ ദൈവം സദയംതുണയ്ക്കണം
 ലക്ഷസീയരെന്ന പേർവിലസുംവിസിത്തഭോർ
 അപ്പസ്തോലിക്കാതിരുമേനിയും ജയിക്കണം
 പോരുമേവർക്കുമേകാലംബമാം ദേവാത്മജൻ
 കാരുണ്യത്തോടുനിനക്കുതളും ശുഭഭാദർക്കും.

- I Rejoice ye, Roman Syrians, rejoice!
 And in Te Deum raise to God your voice;
 For Saint Tom's gift, our Heirarchy old
 That many centuries stood true and bold;
 To who her sister's own Land brought her death
 Is reinstalled, thanks to Pope Pius Elev'nth.
- II May Heaven shower down on her to day
 Its choicest and best blessings, I do Pray,
 And her first Pastor His Grace Kandathil!
 Hopes realized his heart with gladness fill!
 May th' sheep that left their fold and gone
 Return to their true shepherd in his astray sway!
 (Mrs. I. C. Chacko.)

മലങ്കര സുറിയാനി റീത്തുകാക്ട്

സഭാസംബന്ധമായ

ഹയറാക്കി

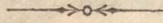
സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിനെ വിഷയികരിച്ചുള്ള

"ROMANI PONTIFICES"

എന്നു തുടങ്ങുന്ന

ശ്ലീഹായുക്ത തിരുവെഴുത്തിന്റെ

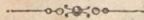
തർജ്ജമ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ഭാസന്മാരുടെ ഭാസനായ

പീയൂസ് മെത്രാൻ

സംഗതിയുടെ ശാശ്വത സ്മരണയ്ക്കായിട്ട്.

റോമ്മാ മാപ്പാപ്പാമാർ വിശ്വാസത്തിന്റേയും സന്മാർത്തിന്റേയും നിർമ്മലതയെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ എല്ലാക്കാലത്തും ദ്രവമായ തീക്ഷ്ണതയും നിഷ്കുഷ്ഠതയും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരികിലും, ഓരോ സഭകളും അതാതിന്റെ റീത്തും ആരാധനക്രമവും പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം അനുവദിക്കുകയും പൗരസ്ത്യസഭകളെ പ്രത്യേകമായ പ്രതിപത്തിയോടെ സഭാസ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ മുൻഗാമികളുടെ ഈ വിധ സ്നേഹത്തെ ഇതര സഭകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഒട്ടും കുറവില്ലാത്തവണ്ണം മലങ്കര സുറിയാനി സഭയും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നെന്നാൽ അതു ശ്ലീഹായുക്ത സിംഹാസനത്തിങ്കൽനിന്ന് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ അനേകമാണ്.

ഇതു ന്യായമായിട്ടുതന്നെ. എന്നെന്നാൽ ആ സഭയുടെ ഉല്പത്തി, മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായിൽനിന്നു സുവിശേഷപ്രകാശം കൈക്കൊണ്ട അതി പുരാതനങ്ങളായ ക്രൈസ്തവ സമുദായങ്ങൾ

ളിൽ നിന്നാകുകൊണ്ട്, പശുരസ്ത്ര സഭകളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു് അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത ശ്ലീഹാ, പുരാതനരേഖകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൻവണ്ണം മിശിഹായുടെ സ്വപ്നാരോഹണാനന്തരം, ഇൻഡ്യയുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചശേഷം, ഒടുവിൽ ഇൻഡസ് നദിയുടെ മറുകരയിലുള്ള ഉപദ്വീപിലേയ്ക്കു പയ്യടന്നുചെയ്തു്, അവിടെ—സൗഭാഗ്യസുരണാർഹനും കശാഗ്രബലിയുമായ നമ്മുടെ മുൻഗാമി പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ 1886-ാ മാണ്ടു് സെപ്റ്റംബർ മാസം 1-ാംന-റോമയിൽനിന്നു് ഈയ മുദ്രവെച്ചു പ്രസിദ്ധംചെയ്ത “Humanae Salutis Auctor” എന്ന തന്റെ ശ്ലീഹായ്ക്കുടത്ത ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുംപോലെ—“ഏററം വിഷമകരമായ യാത്രകഴിച്ച്, വളരെ അസാധാരണങ്ങളായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ച്, ആ ദേശങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളെ ഇദംപ്രഥമമായി ക്രിസ്തുമത തത്വത്തിന്റെ വെളിച്ചത്താൽ പ്രശോഭിപ്പിക്കയും, തന്റെ രക്തം ആത്മാക്കളുടെ പരമപാലകൻ സാക്ഷിയായി നൽകിയശേഷം നിത്യസമ്മാനത്തിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു”.

എന്നാൽ ശ്ലീഹായുടെ സ്മരണ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേയസ്കരമായ മരണശേഷവും ഇൻഡ്യയിൽ നിലനിന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് മുൻപറഞ്ഞ നമ്മുടെ പുരോഗാമി മേലുദ്ധരിച്ച തിരുവെഴുത്തിൽത്തന്നെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അതിൽ പിന്നെ ഇൻഡ്യാരാജ്യം അതിന്റെ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾക്കു സവിശേഷം അർഹനായ പ്രസ്തുത പ്രേഷകനെ ബഹുമാനിക്കാത്ത ഒരു കാലത്തു ചുമുങ്ങായിട്ടില്ല; ആ സഭകളുടെ ആരാധനകളും സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുടെങ്ങിയ അതിപ്രാചീനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റു സ്തോത്രങ്ങളിലും അവർ മാർ തോമ്മായുടെ നാമത്തേയും സ്തുതികളേയും ഘോഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പിൻകാലങ്ങളിൽ അബദ്ധങ്ങളുടെ പരിതാപകരമായ പ്രചാരത്തിന്റെശേഷവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മ അശേഷം മാഞ്ഞുപോയില്ല; അതേവിധംതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ച വിശ്വാസം ചൈതന്യമില്ലാതെ കിടന്നെങ്കിലും നിശേഷം ന

മലയാള സുറിയാനി ഹയരൾക്കിന്ദമാപനം പരസ്യം ചെയ്ത അവാസരത്തിൽ നമ്മുടെ സഭാമേഖലയുടെ നാമം. വലത്തുനിന്നു ഇടത്തോട്ട്: ഷുദ്ധാവിൽ മാർ അലക്സാണ്ടർ മെത്രാനായും (ഭക്തായം), കണ്ടത്തിൽ മാർ ആന്തോണീസ് മെത്രാനായും (ഏംബാകളം), കയ്യംമുളയിൽ മാർ തോമ്മാ മെത്രാനായും (വടക്കിളി മാർ പ്രസിഡന്റ്), വെള്ളാപ്പള്ളി മാർ പ്രസിഡന്റ് മെത്രാനായും (തൃശ്ശൂർ).

ശിശുപോയതായി കാണപ്പെട്ടുവെന്ന്.

മാർ തോമ്മായുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെയും വേദസാക്ഷിത്വത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യം മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരുടെ ദേശത്താണ് പ്രത്യേകമായി നിലനിന്നത്. ആ രാജ്യത്തെ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ “മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന് എല്ലാക്കാലത്തും വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ അഭിധാനത്താൽ അവർ മാത്രമെ ഇൻഡ്യയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ എന്ന സംഗതി ശ്രദ്ധാർഹം തന്നെ. ഈ ശ്ലീഹായുടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള അതി പുരാതനങ്ങളായ അനേകം ദേവാലയങ്ങൾ അവരുടെയിടയിൽ ഇന്നുമുണ്ട്. ഇതിനും പുറമെ, മാമ്മോദീസായിൽ മക്കൾക്ക് തോമ്മാ എന്ന പേരിട്ടു നൽകുന്ന അനവധി ആളുകളെ കാണാവുന്നതുമാണ്.

ആകയാൽ മലങ്കരനിവാസികൾ അക്കാലങ്ങളിലെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊണ്ടും, സ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അത്യധികമായ അകലം നിമിത്തവും, പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളുമായി അനേക ശതാബ്ദകാലത്തേയ്ക്ക് ഇടപാടുകൾ നടത്തുക വളരെ വിഷമകരമായിരുന്നതിനാൽ, ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനവുമായി സംസ്കൃതമായിരുന്നെങ്കിലും, അവർ ഒരിക്കലും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ നിശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല.

ഇതുനിമിത്തം 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽപ്പെന്നപ്പേർ ആദ്യ മിഷനറിമാർ, തങ്ങൾ വിതച്ച ദൈവവചനത്തെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ വളരെ പറ്റിയ “നല്ല ഭൂമി” ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ, മന്ദാവസ്ഥയിലാണെങ്കിലും, സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മലങ്കര നിവാസികളുടെ ഇടയിൽ കണ്ടെത്തുവാനിടയായി.

ദൈവാനുകൂല്യംകൊണ്ട് ഈ ആദ്യമിഷനറിമാരും, അവരുടെ കാലടികളെ അനുഗമിച്ചു അതേദേശത്തിൽത്തന്നെ പിന്നീട് പെനപ്പേർ മറ്റുള്ളവരും താന്താങ്ങളുടെ വേലയിൽനിന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ഫലം കൈക്കൊണ്ടു.

എന്തെന്നാൽ കത്തോലിക്ക ഉപദേശത്തേയും, റോമ്മാ സിംഹാസനവുമുള്ള ചെറുകുത്തേയും സ്വീകരിച്ച മലങ്കരസുറിയാനികൃസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ പ്രസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റേയും പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തോടു തങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്തിയുടേയും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ധാരാളം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതുനിമിത്തം ഭാഗ്യസ്തരണയ്ക്കർഹനായ നമ്മുടെ മുൻഗാമി 13-ാം ലെയോൻമാപ്പാപ്പാ 1887-ൽ മലങ്കര സുറിയാനി റീത്തുകാരായ കത്തോലിക്കരുടെ പ്രത്യേകമായ ഭരണത്തെ ലക്ഷ്യീകരിച്ചു, “അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനും അനുസരണത്തിനും ശ്രീമായ്ക്കുടത്ത സിംഹാസനത്തോടുള്ള ഭക്തിക്കും ഒരു പ്രതിസമ്മാനം നൽകുന്നതിനും, അവരുടെയിടയിൽ മിശിഹായുടെ സത്യസഭ പൂർ്വ്വധികം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ടി” മേയ് മാസം 20-ാംനു- പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത “Quod Jam Pridem” എന്ന തിരുവെഴുത്തിനാൽ മലങ്കരസുറിയാനിക്കത്തോലിക്കരെ റീത്തുസംബന്ധമായി ലത്തീൻകാരിൽനിന്നും തിരിച്ച് അവർ ചേർന്നുനിന്നിരുന്ന വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിൽനിന്ന് അവരെ വേർപെടുത്തുകയും, അവർക്കായി രണ്ടു ശ്രീഹായ്ക്കുടത്ത വികാരിയാത്തുകളെ സ്ഥാപിച്ച്, അവയെ ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ മെത്രാന്മാരെ ഭരമേല്പിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ മെത്രാന്മാർ മലങ്കരസുറിയാനിക്കാരനായ വികാരിജനറാളിനേയും അതേജാതിയിലും റീത്തിലും പെട്ട മറ്റു നാലു വൈദികരേയും തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരുടെ ആലോചനയെ സഭാസംബന്ധമായ സകല സംഗതികളിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്നു.

ഇതനുസരിച്ച് ആലുവാപ്പുഴയെ സ്ഥലാതുത്തിയായി വെച്ചുകൊണ്ട് അന്നു മലങ്കരസുറിയാനിക്കാർക്കായി രണ്ടു ശ്രീഹായ്ക്കുടത്ത വികാരിയാത്തുകളെ സ്ഥാപിച്ചു. അവയിൽ വടക്കുഭാഗത്തുള്ളതിനെ, അതിന്റെ സാധാരണ ആസ്ഥാനം തൃശ്ശൂർ പട്ടണത്തിലാക്കിയതുകൊണ്ട് തൃശ്ശൂർ വികാരിയാത്തെന്നു വിളിക്കുകയും, തെക്കുഭാഗത്തുള്ളതിനാകട്ടെ അതിന്റെ സാധാരണ ആസ്ഥാനം കോട്ടയം പട്ടണമാക്കിയതിനാൽ കോട്ടയം വികാരിയാത്തെന്നു നാമധേയം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ 1896-മാണ്ടു്, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നമ്മുടെ

മുൻഗാമി 13-ാം ലെയോൻമാപ്പാപ്പാതന്നെ സ്ഥലകാലങ്ങളുടെ സാഹചര്യങ്ങളെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് “മലങ്കരസുറിയാനി സഭയുടെപേരിലുള്ള ഔദാത്യത്തിന്റെ നവമായ ഒരു ലക്ഷ്യം കാണിക്കുവാൻവേണ്ടിയും ആ ദേശങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെ ആത്മികാഭ്യുദയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും”, ജൂലൈമാസം 18-ാംനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “Quae Rei Sacrae” എന്ന തിരുവെഴുത്താൽ, പ്രദേശത്തിനു ആകെ പുതിയ വിഭാഗങ്ങൾ കല്പിച്ചിട്ട്, മലങ്കരസുറിയാനിക്കാക്കായി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിനു നേരിട്ട് അധീനപ്പെട്ട തുശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി, എന്ന മൂന്ന് ഏറ്റുമാനൂർ വികാരിയാത്തുകളെ സ്ഥാപിക്കയും, അവയുടെ വിസ്താരം മുൻപറഞ്ഞ തുശൂർ, കോട്ടയം എന്ന രണ്ടു വികാരിയാത്തുകൾക്ക് എത്രത്തോളമുണ്ടായിരുന്നുവോ അത്രത്തോളംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന നിദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഓരോ പുതിയ വികാരിയാത്തിന്റേയും അതുത്തികളും അതേപേരുന്നവഴിയായിത്തന്നെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്നു ഏറ്റുമാനൂർ വികാരിയാത്തുകളിലേയ്ക്ക് മലങ്കര സുറിയാനിസമുദായത്തിൽനിന്നും റീത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്ത മൂന്നു മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്ന് പ്രസ്തുത മാപ്പാപ്പാ നിശ്ചയിക്കയും അതിൻവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തവെന്നത് ശ്രദ്ധാർഹമായ സംഗതിയാണ്. എന്തെന്നാൽ അത് സഭാഭരണം അതേജാതിയിലും റീത്തിലും പെട്ട തലവന്മാരെ കയ്യേല്പിച്ചതിന്റെ ആരംഭത്തെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

എന്നാൽ 1911-ാമാണ്ട് സെന്റോഗ്രസ്സുരണാർഹനായ നമ്മുടെ മുൻഗാമി 10-ാംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ, മലങ്കരസുറിയാനിക്കാരായ വികാരിഅപ്പസ്തോലികമാർ മൂന്നുപേരും കൂടി ഏറ്റുമാനൂർ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയെ കരുണാപൂർവ്വം കൈക്കൊണ്ട്, സംഗതിയെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചശേഷം അക്കൊല്ലംതന്നെ ആഗസ്റ്റ് മാസം 29-ാംനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “In Universi Christiani” എന്ന തിരുവെഴുത്താൽ എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി, എന്നീ രണ്ടു ഏറ്റുമാ

യ്ക്കടുത്ത വികാരിയാത്തുകളിൽനിന്നും തെക്കുംഭാഗമെന്ന പരയപ്പെടുന്ന സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഇടവകകളേയും പള്ളികളേയും വേർപെടുത്തി, അവയെ, കോട്ടയംപട്ടണം ആസ്ഥാനമാക്കി, കോട്ടയംവികാരിയാഞ്ഞെന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഏിഹായ്ക്കടുത്ത വികാരിയാത്തായി സ്ഥാപിച്ചു. മലങ്കരസഭ, തൃശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി, കോട്ടയം എന്ന നാലു ഏിഹായ്ക്കടുത്ത വികാരിയാത്തുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്ന സ്ഥിതിയുടെ ആരംഭം ഇപ്രകാരമാണ്.

മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരായ വിശ്വാസികൾ സ്വന്തം റീതിലും ജാതിയിലുമുള്ള മെത്രാന്മാരെ ലഭിച്ചു നാൾമുതൽ സർവ്വമാം ക്ഷേമകരമായ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവരുടെയിടയിൽ വൈദികപദത്തിലേയ്ക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണം അധികപ്പെടുകയും മനസ്സുതിരിഞ്ഞവരുടെ സംഖ്യ വളരെ വലിക്കുകയും മാത്രമല്ല ഉണ്ടായത്; വേദപഠനശാലകൾ, സ്കൂളുകൾ, സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ, പള്ളികൾ, കപ്പലുകൾ ഇങ്ങനെയുള്ള വൈദികസ്ഥാപനങ്ങളും ധാരാളം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ഇതിൽനിന്ന് മലങ്കര സുറിയാനിസമുദായത്തിന്റെ അല്പക്ഷമാർ അവരെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള അജസമൂഹത്തെ എത്ര ഉത്സാഹമായും വിവേകപൂർവ്വവും ഭരിക്കുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇതുനിമിത്തം മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിസമുദായങ്ങൾ ഇൻഡ്യാ ഒട്ടേക്കുമുള്ള ഉൽകൃഷ്ടസമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നവയായി പരിഗണിക്കേണ്ടവയാണെന്ന് ഇക്കാലത്ത് പൂർണ്ണമായും ഉയർന്നുവന്നുവെക്കുന്നത് അപ്പസ്തോലികമാർ ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തന്മൂലം, മലങ്കരസുറിയാനിരീതിയിൽപെട്ട വിശ്വാസികളും പട്ടക്കാരും, പ്രത്യേകിച്ചു മെത്രാന്മാരും പ്രസ്തുതസഭയ്ക്ക് പൂർണ്ണവും സുസ്ഥിരവുമായ സഭാപ്രവസ്ഥ നൽകണമെന്ന് പലപ്പോഴും ഏിഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തോടു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത് ഉചിതവും യുക്തവുമെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവസ്ഥയ്ക്ക് ക്രൈസ്തവജീവിതനടപടികളെ പരിപാലിക്കുവാനും ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയെ പ്രദാനം

ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തി അസാമാന്യമാണ്. ആകയാൽ നാം, മലങ്കരസുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ കത്തോലിക്കായ്ക്കുള്ള സംബന്ധിച്ചുള്ള അനിവാരസാമാന്യമായ സംഘടനയേയും, ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തോടു വാസ്തവത്തിൽ അനുയോജ്യമായ അവരുടെ നടപടികളേയും, എത്രയും ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്യകമറിയത്തോടു അവർക്കുള്ള അന്യാദൃശമായ ഭക്തിയേയും, വൈദികരോടും മെത്രാന്മാരോടും, വിശിഷ്ട ഈ ശ്രീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തോടുമുള്ള അവരുടെ അത്യധികമായ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളേയും ദൃഷ്ടിപദത്തിൽവെച്ചുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളും പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ അധിപ്തന്മാരുമായ റോമ്മാതിരുസഭയിലെ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചതിൽ മലങ്കരസുറിയാനിരീതിക്ക് സഭാസംബന്ധമായ ഹയരാക്കി ഇനി സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടതെന്ന് അവർ ഏകകണ്ഠമായി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട അപേക്ഷയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

അതുകൊണ്ട്, ആരെങ്കിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചേക്കാവുന്നതാണോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളെയും ഇതു സംബന്ധിക്കുന്നതാണെന്ന് ആരെല്ലാം വിചാരിക്കാനിടയുണ്ടോ, അവരുടെ സമ്മതം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ പോരായ്മയെ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം പരിഹരിച്ചുകൊണ്ട്, നാം ശ്രീഹായ്ക്കടുത്ത അധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ പ്രയോഗത്താൽ മലങ്കരസുറിയാനിക്കാരുടെ നാലു ശ്രീഹായ്ക്കടുത്ത വികാരിയാത്തുകളെ അത്രയും സ്ഥിരസിംഹാസനങ്ങളായി സ്ഥാപിക്കയും, അവയിൽ ഒന്നിനെ, അതായത് എറണാകുളത്തിനെ, മെത്രാപ്പോലീത്തൻരൂപതയുടെ പദവിയിലേയ്ക്കും മഹിമയിലേയ്ക്കും ഉയർത്തി ശ്രേയസ്കരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുനിമിത്തം പ്രസ്തുത അതിരൂപതയ്ക്കും അതിന്റെ അതാതു കാലത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും പൊതുനിയമപ്രകാരവും മലങ്കരസുറിയാനിസഭയിലെ ന്യായമായ വ്യവസ്ഥകളും ന്യായമായ നടപടികളും അനുസരിച്ചും ഉള്ള അധികാരങ്ങൾ, വിശേഷാവകാശങ്ങൾ, ബഹുമതികൾ, പ്രത്യേകാധികാരങ്ങൾ, ഇവയെ എല്ലാം പൊതുവായും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം

കുമാര്യം, നാം നൽകുകയും, പ്രധാനമായി ആരാധനക്രമത്തിലെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പാലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്തമാർക്കുള്ള അനുവാദം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പാലുത്തിനായി വിശുദ്ധ കൊൺസിസ്റ്ററിയിൽ മുന്പുതന്നെ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ചങ്ങനാശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം എന്ന മറ്റു മൂന്നു സിംഹാസനങ്ങളെ, അപ്രകാരംതന്നെ, മെത്രാസനരൂപതകളുടെ പദവിയിലേയ്ക്കും മഹിമയിലേയ്ക്കും നാം ഉയർത്തുകയും അവയ്ക്കും അവയുടെ അതാതു കാലത്തെ മെത്രാന്മാർക്കും പൊതുനിയമപ്രകാരവും മലങ്കരസുറിയാനിസഭയുടെ വ്യവസ്ഥകളും ന്യായമായ നടപടികളുമനുസരിച്ചുള്ള അധികാരങ്ങളേയും വിശേഷാവകാശങ്ങളേയും ബഹുമതികളേയും പ്രത്യേകാധികാരങ്ങളേയും നൽകുകയും ഈ മെത്രാസനരൂപതകളേയും അവയുടെ അതാതു കാലത്തെ മെത്രാന്മാരെയും എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തൻരൂപതയുടെ സാഹ്ചര്യരൂപതകളായി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എറണാകുളം അതിരൂപതയുടേയും, ചങ്ങനാശേരി തൃശൂർ, കോട്ടയം, ഈ രൂപതകളുടേയും അതുത്തികൾ, സ്ഥിരസിംഹാസനങ്ങളായി ഇപ്പോൾ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ ഏറ്റവും ഉയർന്ന വികാരിയാത്തുകൾക്കും ഇതേവരെയുണ്ടായിരുന്ന അതുത്തികൾതന്നെ ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും അവകാശങ്ങളേയും ചുമതലകളേയും സംബന്ധിച്ചും, അതിരൂപതയിലും രൂപതകളിലും സിംഹാസനം ഒഴിവാക്കുമ്പോഴത്തെ ഭരണകാര്യത്തിലും, ഇപ്രകാരമുള്ള മറ്റു സംഗതികളിലും, വിശുദ്ധ കാനോനുകളും മലങ്കരസുറിയാനിസഭയുടെ ന്യായമായ നടപടികളും, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് നാം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തായും, ചങ്ങനാശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം, ഈ രൂപതകളിലെ മെത്രാന്മാരും, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം, ഈ പട്ടണങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടേയോ മെത്രാൻറെയോ വാസസ്ഥാനവും സിം

ഹാസനവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും യോജിച്ച പള്ളി തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. പ്രസ്തുത ദേവാലയങ്ങളെ നാം ഇപ്പോൾ മുതൽ മെത്രാപ്പോലീത്തൻപള്ളിയുടെയോ മെത്രാസനപ്പള്ളികളുടെയോ, പദവിയിലേയ്ക്കും മഹിമയിലേയ്ക്കും ഉയർത്തുകയും, അവ ഇടവകപ്പള്ളികളായിരുന്നെങ്കിൽ, അതേ ഇടവകസ്ഥാനം മേലിലും പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഇക്കാര്യം ആരെയെല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളെയും സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആരെല്ലാം വിചാരിക്കാനിടയുണ്ടോ, അവർ സ്പഷ്ടമായും പ്രത്യേകമായും ഓരോരുത്തരായും എടുത്തുപറയപ്പെടുവാൻ അർഹരാണെന്നിരുന്നാൽതന്നെയും, അവരിൽ ആരുടെയെങ്കിലും വാദം കേട്ടിട്ടില്ലെന്നോ, മേൽപ്രസ്താവിച്ചവയെ അവർ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ ഉള്ള കാരണത്താൽപോലും, സത്യഗോപനം, അസത്യപ്രകടനം, അസാധുതപം എന്നീ ദൃഷ്ട്യങ്ങളെയാകട്ടെ, നമ്മുടെ നിയോഗംസംബന്ധിച്ചുള്ള ന്യൂനതയേയോ, സാരമായതും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ മറേറതെങ്കിലും ന്യൂനതയേയൊ ആകട്ടെ ആരോപിച്ച്, ഈ ലേഖനത്തേയും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും സംഗതിയേയും ഒരുകാലത്തും അപലപിക്കുകയോ തർക്കവിഷയമാക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാ. അത് നിശ്ചയമായ അറിവോടും പൂർണ്ണമായ അധികാരപ്രയോഗത്താലും രചിച്ച പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന നിലയിൽ ബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇരിക്കുമെന്നും, അതിന്റെ ഫലങ്ങളെ അത് പൂർണ്ണമായും സമഗ്രമായും പുറപ്പെടുത്തുകയും പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, ആരെയെല്ലാം അത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവരെല്ലാവരും അതിനെ അലംഘ്യമായി അനുസരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണെന്നും, നേരെമറിച്ച് യാതൊരുത്തൻ ഏതൊരു അധികാരപ്രയോഗത്താലാകട്ടെ അതിനോടു അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ എതിർക്കാനിടയാകുന്നപക്ഷം അത് (എതിർപ്പ്) പരിമേദം അസാധുവും ദുർബലവുമാണെന്നും, ആയിരിക്കുമെന്നും, നാം നിശ്ചയിക്കയും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആകയാൽ മേൽവിവരിച്ചവിധം ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവയെ എല്ലാം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന് കിഴക്കേ ഇൻഡ്യയുടെ നമ്മുടെ ഭാഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്കയെ നാം നിയോഗിക്കയും, അതനുസരിച്ച് അയാൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതും അവസരോചിതങ്ങളുമായ അധികാരങ്ങളെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസാദ്ധ്യത്തിന്, സഭാസംബന്ധമായ ഉദ്യോഗത്തിലൊ പദവിയിലൊ ഇരിക്കുന്ന വേറൊരാളെ പകരം നിയമിക്കുന്നതിനും, ഇതിനെ നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വിഷമതയൊ വിരോധമൊ ഉണ്ടായാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായി വിധി കല്പിക്കുവാനും, അയാൾക്കു അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. ഇതിനുംപുറമെ, ഈ ലേഖനം നൽകിയ തീരുതി മുതൽ ആറുമാസത്തിനകം, നമ്മുടെ ഈ കല്പന നടപ്പിൽവരുത്തിയതിന്റെ പ്രമാണയോഗ്യമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് പൗരസ്ത്യസഭയുടെ രിരുസംഘത്തിലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കണമെന്ന് നാം അയാളെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി, ഈ ലേഖനത്തിന്റെ എഴുതിയതൊ അച്ചടിച്ചതൊ ആയ പകർപ്പുകൾക്കു് ഒരു പബ്ലിഷ്നോട്ടറിയുടെ കയ്യാപ്പം സഭാസംബന്ധമായ പദവിയിലിരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മുദ്രയുമുള്ളപ്പോൾ അവയെ ഇതിന്റെ മൂലപ്രതിതന്നെ ഹാജരാക്കുകയൊ കാണിക്കുകയൊ ചെയ്താൽ വിശ്വസിക്കാറുള്ളതുപോലെ വിശ്വാസയോഗ്യമായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നാം കല്പിക്കുന്നു.

രൂപതസംബന്ധമായും പ്രാദേശികമായും പൊതുവായും സാമൂഹികമായുള്ള സുനഹദോസുകളിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾ, പ്രത്യേകമായൊ പൊതുവായൊ ഉള്ള ശീഹായ്ക്കു് നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും, നമ്മുടെ മുൻഗാമികളായ റോമ്മാമാപ്പാപ്പാമാരുടെ മറേറതെങ്കിലും നിശ്ചയങ്ങൾ, ഇത്യാദികളിൽ ഇതിനു വിപരീതമായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ഇതിനു ബാധകമാകയില്ല.

അതുകൊണ്ടു്, നാം സ്ഥാപിക്കയും ഉയർത്തുകയും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ഉൾപ്പെടുത്തുകയും നമ്മു

ടെ ഫിതം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ഈ ലേഖന
ത്താൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളവയെ യാതൊരുത്തനും ലംഘിക്ക
യൊ, അവയെ തിരായി പ്രവർത്തിക്കയൊ ചെയ്യുകടാ.

എന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ആരെങ്കിലും മനുഷ്യവും
തൂനിയനപക്ഷം, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെയും, അവിടു
ത്തെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഏകദൈവമായ പത്രോസിന്റെയും പൗലോ
സിന്റെയും കോപം അവനെ ബാധിക്കുമെന്ന് അവൻ അറി
ഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

റോമയിൽ ശു. പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിങ്കൽനിന്ന്
1923 ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ
രണ്ടാമത്തെ വർഷത്തിൽ നൽകപ്പെട്ടത്.

പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘസെക്രട്ടറി,
കർട്ടിനാൾ ജെ. താച്ചി.

റോമാതിരുസഭയുടെ ചാൻസെലർ,
കർട്ടിനാൾ ഒ. കജിയാനൊ.

അപ്പസ്തോലിക പ്രൊട്ടോനോട്ടറി,
റപ്പായെൽ വിരീലി.

അപ്പസ്തോലിക പ്രൊട്ടോനോട്ടറി,
ഹംബർത്തുസ് ബെനീഞ്ഞി.

(ഇഴയമുദ്ര) Reg. in Canc. Ap. Vol. XXIX n. 49.

അന്നത്തെ മംഗളാശംസകൾ.

“കത്തോലിക്ക”മതസ്ഥിതാനതി ബഹുൻ മർത്യാൻപഥാ ശ്രേയസാ
സൈപരംപാരായിതു സമാത്തകൃതുകോദിഷ്ടാപ്രകാരിനയഃ
നിഷ്കാതഃ സമയേശുചശശ്രുതിമതേ ദേയാദമുഷ മൈശിവം
ദേവോ“ത്രുൽഭുതമാഗ്ദൃഷ്ടി” കലിതപ്രേശസിപ്രസന്നാത്മനെ!!

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാ

പേർകൊണ്ടിടിന കോതലിക്കുഗുരുവാം പുണ്യാബ്ധിമാപ്പാപ്പതൻ
കൂർകൊണ്ടിളിശിപാലിയായ്വകലതം പട്ടാംബരംകിട്ടിയോൻ,
മാർ കണ്ടത്തിലാഗസ്സിനോസ് തിരുമനസ്സാത്മീയലോകാദരം
തീർകൊണ്ടുഴിവിളങ്ങിടട്ടെ വളരേക്കാലം സഭാലംബമായ്.

ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

ലാസ്യമാരിനിറുത്തിവെച്ചുകരം പോലായ് ജലം ദിക്കുകൾ-
ക്കാസ്യ വെങ്കളിയിട്ടു ചേലൊടുശരൽക്കാലത്തിനാരംഭമായ്
ദാസ്യംതീൻ മലങ്കരക്കു ഭവിക്കംസമ്പ്രാപ്തമായേറാമൊ-
ശാസ്യം പാലുമണിഞ്ഞിടുന്നു നിജസൽസ്നാനരത്നാങ്കുരം.

കുട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള.

പണ്ടാപുശ്രുതവാതമോറു കേരിയാറിൽ, ത്താണൊരപ്പാലിയം
കണ്ടാലും പരിപൂതമായൊരു വിദേശീയൻറകൈത്തണ്ടിനാൽ
കൊണ്ടാടാ, പടിവിണ്ടുപൊങ്ങിടവതീ:കണ്ടത്തിലന്നേദിനം
നീണ്ടാനന്ദജലം മലങ്കരസഭയ്ക്കേകട്ടെ തോമ്മാശ്ലീഹാ!

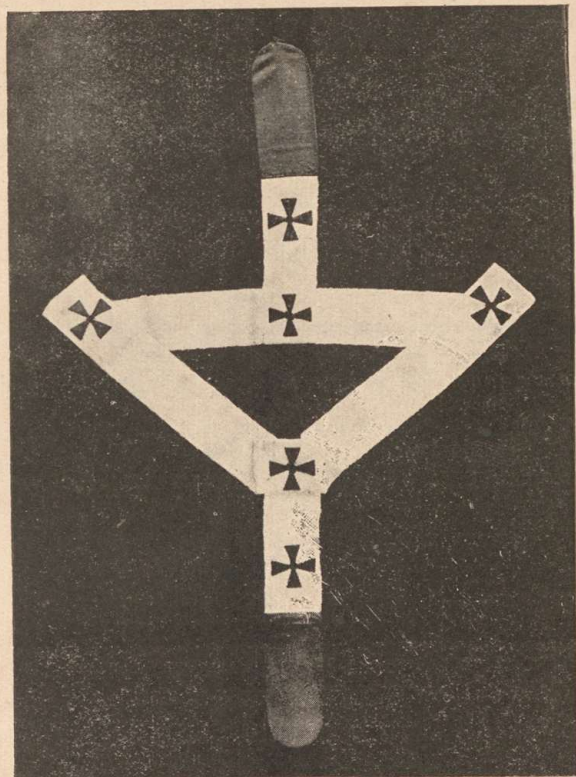
മാദർ സൈമൺ സി. ഡി.

സതപഗ്നാനപതിമെത്രാ-പ്പോലിത്താനാമകണ്ടത്തി
കണ്ണപാലുവാഹിമിരം-വിരാജതാം കലധപജ:

വി. ഡി. തോമ്മാകത്തനാർ.

മുനംപൂട്ടികർച്ചെപ്പോന്ന സുകൃതം മൂത്തൊന്നുമുന്തികരി-
ച്ചുതൂന്നു ഹയരാക്കിയൊ ഭരണവും സിദ്ധിച്ചിതത്മിച്ചപോൽ
മന്നഞ്ചം പുരുപുണ്യപൂർവ്വചരിതൻ കണ്ടത്തിലാഗസ്സിനാം
പൊന്നോമൽ തിരുമേനി വാഴുകമിരാലസ്സാകമലുക്ഷനായ്.

എൻ. എസ്സ്. കുയ്യൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

മാറ്റംപോ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് നൽകിയതും,
പൊന്തിഫിക്കാൾ കമ്മീഷൻ തോളിൽ ധരിക്കുന്നതുമായ
പാലും തിരുവസ്ത്രം.

ആഗസ്റ്റാരാൽ തൃജിച്ചുനാതഗുണനികരംപൂണ്ടു കണ്ടത്തിലേമാ-
രാഗസ്സിനോസു മെത്രാനവർകളെ യധികാരാപ്പണാൽ പോപ്പിദാനിം
യോഗത്തിൽസ്സുച്ച മെത്രാവലിയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനാക്കിടിനാൻ ഭൂ-
ഭാഗത്തിൽലുനാനാമത്തിരുവടി വിജയിക്കേണമക്ഷിണമെന്നും.

കവിതിലകൻ കൊളാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി.

ഹാ! സന്തോഷമുരയ്ക്കുവയ്യ, മലബാർ സീയ്ക്കുക്കുമൈരാക്കിയി-
ന്നാസക്കിക്കനുയോജ്യമായ നിലയിൽ സംപ്രാപ്തമായ് ഭാഗ്യമേ!
ശ്രീ, സൽഭക്തി, കൃപാ, തിസമ്മതിമുതൽക്കാളും ഗുണശ്രേണിതൻ
വാസം വാഴുക നവ്യതൽപ്പതിമഹാനാഗസ്സിനോസേരൊന്നാൾ!

തെങ്ങുംകൂട്ടിൽ വരഗീസ് മാപ്പിള.

സുത്രാമാനാപുദിക് പാലകരുടെയധിഭർതുതപമെമ്മട്ടിലമ്മ-
ട്ടുതാമുല്യപ്രശസ്താസുവിദിത സിറിയൻകാരത്താലിക്കായറിത്തിൽ
മെത്രാന്മാർ നാലുപേരുള്ളവരുടെ തലവൻദിവ്യനാഗസ്സിനോസാം
മെത്രാപ്പോലീത്തനീണാൾ വിലസണമധുനാ സ്ഥാനവസ്ത്രാവൃതാംഗൻ.

വിഭാൻ ആർ. വാസുദേവൻകുന്ദർ.

ആവിമോദമിതാനമുക്കുളിനാൻ മാപ്പാപ്പമൈരാക്കിയുൾ-
പ്പുവിൽസങ്കടമസ്സമിച്ചഹഹ! മാരാസ്സിനദ്ധ്യക്ഷനായ്!
മാവിൽപ്പൂങ്കുലയെന്നപോലെ സുകൃതസ്സോമങ്ങൾതങ്ങും മഹാ-
നിവിജ്ഞാനിമിരാൽ മലങ്കരഭരിക്കട്ടേ, വരട്ടേ ഗുണാ!

“നസ്രാണിഭിപിക”

ധീതോഷാൽ തേപിതാവിൻ പ്രതിനിധിതമമീ “പ്ലാലിയം” കേരളീയ-
ക്കാതോലിക്കാക്കുശേഷക്കുമൊരസുലഭമുക്തൃത്വവപൊന്നുടുപ്പായ്!
സ്സീതോർജ്ജസ്സേ, മതാധീശപര, ജയസുമിരം! കറാവിതിൽ തുവച്ചുംബി-
ച്ചേതോപുത്തൻസുഗന്ധം ദിശിവിദിശി പരഞ്ഞു; ഹാധന്യർ ഞങ്ങൾ.

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

ശ്രീമാൻ വൈദിക വിദ്യാജലധികരകടന്നോരു സന്യാസിവർത്തൻ
ശ്രീ, മാരാഗസ്സിനോസാഭിയ, നതുലഗുണംചേൻ മെത്രാസനസ്ഥൻ
റോമാദ്ധ്യക്ഷപ്രദത്തം, നവപദമലം പ്രാപ്യനൽക്കാത്താലിക്ക-
ക്കാമോദംചേർത്തു ഭൂമൗ പ്രമുരതരീയശസ്സോടുവാഴട്ടജസ്രം.

ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

സേവിപ്പോക്കഴൽതീപ്പവൻ, സുകൃതികൾക്കാനന്ദദൻലോകപൻ
ജീവിക്കു;നന്തിനാൽ മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായിമൈരാക്കിയും

വാവിട്ടെത്രകരഞ്ഞു നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ; നമുക്കിട്ടിനം
ഭൂവിൽക്കണ്ടു സുഖിയ്ക്കുവാൻ കൃപലഭി; ചൂന്നന്ദമംനീടുവിൻ.

ക. നി. മൂ. സ. മാണിക്കത്തനാർ.

ജ്ഞാനത്താലണിമാടി സിദ്ധികലതം മാപ്പാപ്പ കല്പിച്ചതാം
സ്ഥാനംവാങ്ങിയൊരിബ്ബോൻ സകലമെത്രാന്മാർക്കുമലുക്കനായ്
ആനന്ദാത്മകനായ് സ്സനാതനമുനിക്കൊപ്പം ചിരം വാഴുവാ-
നേനം വാരിധിമേൽ നടന്ന ഭഗവാൻ നൽകീടുമെന്നാലിനി.

നടുവത്ത് മഹൻ നമ്പൂതിരി.

ഒട്ടേറെക്കാലമിടക്കേള ജനമകതാരാകെ വെന്തേററമത്ഥി-
ച്ചിട്ടേവം ലണ്ഡമാം 'കല്പക' മതിനിച്ചുനാരായവോയധിമാൻ
"പാലുത്താ"ലിന്നു സംഭ്രഷിതനയി ! പുരുപ്പണ്ണാണ്ണി "കണ്ടത്തിൽമെത്രാ-
പ്പോലിത്താ" സർവ്വഭാഗ്യത്തികവൊടു വിജയിക്കേണമക്ഷിണമെന്നും.

ഏണേക്കാട്ടു യൗസേപ്പ് കത്തനാർ.

ശാലീനതപത്തിനാൽ കേണലസിയ സുറിയാനിസ്സഭേ ! ചാരുദിവ്യ-
ശ്രീലീലാവല്ലി ! നിൻദുർഗ്ഗശമുദ്രവനിതാ പോപ്പുതീത്താകയാൽ നി
മേലിലോകർക്കു മേൽക്കുന്നൊരു പുരുവരപാല്യാസ്ത്രനാഗസ്തിമെത്രാ-
പ്പോലിത്തായൊത്തു വിദ്യുത്സംഹടികമണിവിളക്കായ് വിളങ്ങീടുമേന്മേൽ.

വി. കെ. ജോസഫ് മാപ്പിള.

അല്ലേ ! മങ്കമലങ്കരേ ! മഹിമമാർ ചാത്തും കിരീടത്തിലെ-
ക്കല്ലേ ! നിൻതലമേൽ പതിച്ചുചുറ്റും "മൈരാക്കി" നാമാനപിതം
വല്ലായ്ക്കുടയാന്തിടാതെ സുമിരം നീയിക്കിരീടം ധരി-
ച്ചുല്ലാസത്തൊടുവാഴുവാൻ കരുണചെയ്തീടട്ടെ സർവ്വേശ്വരൻ.

മേരി ജോൺ തോട്ടം.

ഗോത്രാച്ചിസ്സാൻ നസ്രാണികളുടെ നിവഹത്തിന്നു സ്വന്തം സ്വരൂപ-
മാത്രാതീതപ്രതാപപ്പദവികൾ, മതരാജാവുമുണ്ടായിരുന്നു;
സ്വപത്രാണിക്കൊത്തുവിണ്ടും നിജകുരഗതമായ് വന്ന രാജതപമാളും
മെത്രാപ്പോലീത്തനെന്നും ബഹുമതിസഹിതം വാഴണം വേദവാഴി.

റ. ഐ. കെ. ജോസഫ് ബി. എ. എൽ. റ. ഐ.

നീണാളാത്മജരാഗ്രഹിച്ച സിറിയൻ ഹൈറാക്കി രണ്ടാമതും
മേണാളും ജനനി ! മലങ്കരസഭേ ! കൈവന്നരാജിപ്പുനീ;
കാണാമിന്നു പവിത്രപാലിയ മഹൽസ്ഥാനാംബരം ചാത്തിനിൻ-
പ്രാണാധിശ്വരനെസ്സഹഷ്, മിതുതാൻ നാട്ടാക്കനേത്രോത്സവം.

സി. റ. ഐ. ബർണാർഡ്.

അവ്യക്തംലോകതത്വംനിജജനതതിയിൽ പ്രോജപരിപ്ലിച്ചുനാട്ടിൽ
ഭവ്യത്തെമേൽത്തുവാഴുംസുകൃതനിധിമഹാൻ പൂജനാഗന്ധിനാപ്തൻ
ദിവ്യശ്രീചേന്ദ്രിനന്നൊരുവസനമതാം പാലിയംബുളയെന്നി-
സ്സവ്യക്തംസ്ഥാനമാനം പെരുമൊരുളഭോം വാസരം വാസരേവ്യം.

മഹാപാലായ കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠൻ ഉണ്ണി.

സ്ത്രീതകൈതുകമൊടേതനുഗ്രഹസുധാസരിത്തവതരികുവൻ
കാതലിക്ക്ജനത കാത്തിരുനമിരമായതിനുപഗതംഹിതം
സ്നാതനായതിലഗസ്സിനോസു തിരുമേനിയാദ്യമിനിമേലതിൽ
പ്രാതഭൂതിയൊടു വാഴ്ക! വാഴ്ക! ചിരമഞ്ജു വൈദിക വിളക്കുപോൽ.

കമ്മനം കെ. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ.

ധർമ്മാധർമ്മവിവേകമാർജ്ജനതാവുരുത്തയദിവ്യമാം
ശർമ്മാവസ്ഥയിലാക്കിടുന്നമതിമാനാഗസ്സിനത്യുത്തമൻ
നിർമ്മായംശുഭവസ്ത്രവും മികവെഴും നിട്ടുംഗ്രഹിക്കുന്നസൽ-
കർമ്മാഭിപ്രയെഴുന്നപൂജദിനമേ നീതന്നെഭവ്യാംബുധി.

മലയിൽ ഔസേപ്പ മത്തായി.

		P		W		
		E	H	O	E	
	E	T	A	F	L	L
K	A	N	D	A	T	I
	C	E	N	Y	E	C
	M	U	N	R		
		S		S		

KEEP WELL CATHOLIC MEN
AFTER SUNDAY November Sixteenth.

സി. എൻ. എ. രാമജ്ഞാശാസ്ത്രി എം. എ.

നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമേനിയെ അനുമോദിച്ചു മ
ദ്രാസ് ഗവണ്ണരുടെയും പൊളിറിക്കൽ ഏജൻറിന്റെയും കൊച്ചി മഹാ
രാജാവിന്റെയും തിരുവിതാംകൂർ മഹാനാണിയുടെയും മറ്റു പല മഹാനാ
രുടെയും സന്ദേശങ്ങൾ വന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

(സന്ദേശങ്ങൾ)

Madras, Governor's Camp.

Dr. Augustine Kandathil,

Archbishop, Syrian Catholic Church,

Ernakulam.

His Excellency the Governor of Madras sends
you his best wishes on your assumption of the new
Office.

Private Secretary.

15-18 hrs. 45.

Tripunithura.

His Grace Archbishop

Dr. Augustine Kandathil, Ernakulam.

My most hearty congratulations and best
wishes to your Grace on this momentous occasion.

Maharaja of Cochin.

Palace Trivandrum,

14th. November 1924.

....Her Highness is glad to learn that His
Holiness the Pope has instituted an ecclesiastical
Hierarchy for the Syrian Catholic Community.

I am,

Yours faithfully

Sarvathikarika. (Sd.)

Bangalore,

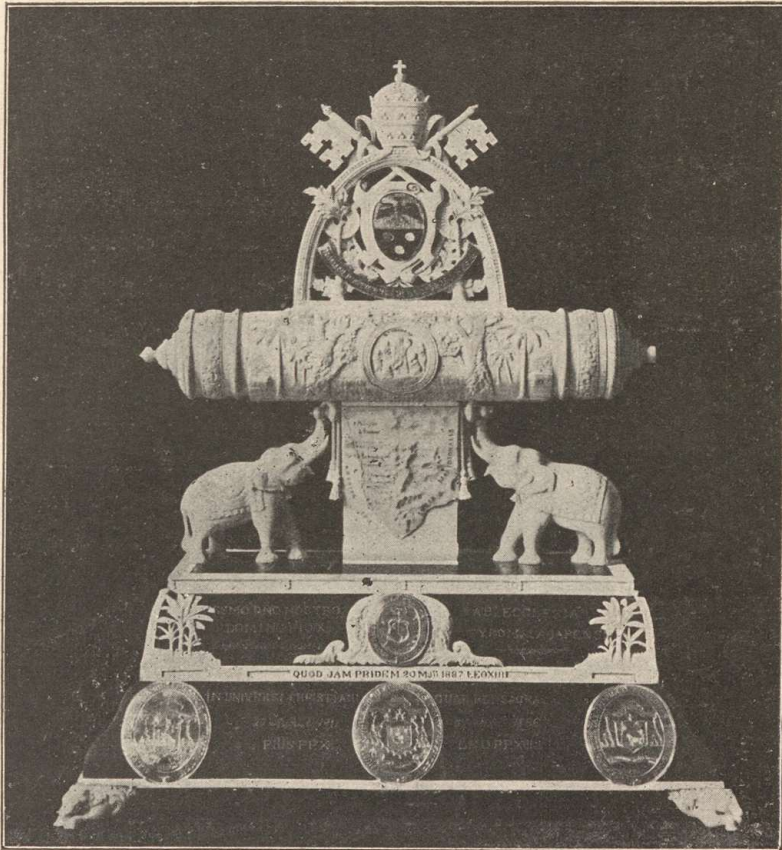
15-17 hrs. 20.

Mgr. Thomas Nedumkallel

Vicar General, Ernakulam.

Please convey my hearty felicitations to
Archbishop Kandathil.

Agent to Governor-General.

പരിശുദ്ധപിതാവ് ഫ-ാംവീയുസ് മാപ്പാപ്പാ
 തിരുമനസ്സിലേക്ക് റോമിൻവച്ച് മലയാളസുറിയാനിസഭവകയായി
 ഫൻറമ മേയ് ഫ-ാം-
 നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ മംഗള പത്രസഹിതം
 സമർപ്പിച്ച കാസ്തററ്.

കയ്യംളശ്ശേരി മാർ തോമ്മാമെത്രാനച്ചൻ, കാളാശ്ശേരി മാർ യാക്കോബ്
 മെത്രാനച്ചൻ (അന്നു അച്ചൻ ആയിരുന്നു) വെരി റവ. ഡോക്ടർ
 ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ എന്നിവരും പ്രൊപ്പഗാന്തകോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന
 നമ്മുടെ ബ. ശമ്മാശ്ശുനാരും അപ്പോൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

റോമായാത്ര.

നമ്മുടെ വന്ദ്യപിതാവു മെത്രാപ്പോലീത്തായായി, പാലുസ്ഥാനവസ്രവിഭൂഷിതനായി, ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു പരിശുദ്ധപിതാവിനെ സന്ദർശിച്ച് നന്ദിപറയുവാൻവേണ്ടി റോമിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. ഈ യാത്രയിൽ അവിടുത്തേയ്ക്കു പങ്കുകൊള്ളേണ്ടതായി വന്ന സന്തോഷസന്ദായകവും ദുഃഖഭൂയിഷ്ടവുമായ പലേ മഹാസംഭവങ്ങളിൽനിന്നു ഈ നിത്യനഗരപര്യടനം വാസ്തവത്തിൽ ദൈവനിശ്ചിതമായ ഒന്നായിരുന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. സാമൂതിരികുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതം, വത്തിക്കാൻ മിഷ്യനറിപ്രദർശനം, സർവ്വലോകവന്ദ്യനായ വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ നാമകരണമഹാമഹം, ചങ്ങനാശ്ശേരിമെത്രാൻ കരിയാളശ്ശേരി മാർ തോമ്മാ തിരുമനസ്സിലെ റോമിൽവെച്ചുള്ള ഭേദവിധേയഗുണങ്ങളെ കത്തോലിക്കാസഭയെ പൊതുവേയും മലങ്കരസഭയെ പ്രത്യേകിച്ചും ബാധിക്കുന്ന അനേക മഹൽസംഭവങ്ങളിൽ യാത്രാമദ്ധ്യേ തിരുമേനിക്കു സംബന്ധിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. സംഭവബഹുലമായ തിരുമേനിയുടെ റോമായാത്ര അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ഘട്ടമാണ്.

റോമായാത്രയുടെ പൂർണ്ണമായ ഒരു വിവരണം ആ കാലത്തു “എറണാകുളംമിസ്സ”ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സുദീഘമായ ആ ലേഖനം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാൻ സ്ഥലം അനുവദിക്കാത്തതിൽ അത്യന്തം വ്യസനിക്കുന്നു.

റോമിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയിൽ അവിടുന്ന് മൈലാപ്പൂരത്തി, ന. പി. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കവറിടം വണങ്ങി, ആ പിതാവിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചതു, തന്റെ റോമായാത്ര ശുഭപത്ത്വസാധിയായിത്തീരുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. ആ അപേക്ഷ നിഷ്ഫലമായതുമില്ല. വെ. റി. റവ. ഡോക്ടർ ജേ. സി പഞ്ഞിക്കാരൻ അവർകൾ അക്കാലത്തു സർവ്വലോക കത്തോലിക്കാമിഷ്യനറിപ്രദർശനം പ്രമാണിച്ച മലങ്കരസുറിയാനി സഭയുടെ, വിശിഷ്ട എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ പ്രതിനിധിയായി റോമിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, തിരുമേനി തനിച്ചാണ് ബോംബെയിൽനിന്നും കപ്പൽകയറിയതു്. യൂറോപ്യൻപത്ത്വസഭയുടെ പെ. ബ. പഞ്ഞിക്കാരൻ അച്ചനാണ് തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം വഹിച്ചു തിരുമേനിയെ സഹയാത്ര ചെയ്തിരുന്നതു്. ബോംബെ വരെ പെ. ബ. തളിയത്തു വി. തോമ്മാച്ചൻ അവർകൾ തിരുമേനിയെ അനുഗമിച്ചു. ബോംബെയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ സപീകരിക്കുവാനായി ചെന്നിരുന്നതും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. 1925 ഏപ്രിൽ 11-ാംതി

യതി അവിടുന്ന് ഏറണാകുളത്തോടു താൽക്കാലികമായി യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞിട്ടു, മരണകരമായ ഒരു രോഗബാധയേയും മറ്റു കായികവും മാനസികവുമായ അനേകം ക്ലേശങ്ങളേയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്താൽ തരണംചെയ്തു, ഒക്ടോബർ 6-ാംതീയതി തിരിച്ചെത്തി.

ഏപ്രിൽ 30-ാംതീയതി കാലത്തു കപ്പൽ നേപ്പിൾസ് തുറമുഖത്തു് അടുത്തപ്പോൾ പെ. ബ. പത്തിക്കാരൻ അച്ചൻ വന്ദ്യപിതാവിനെ കപ്പലിൽചെന്നു കണ്ടു സ്വീകരിച്ചു. അവിടുന്ന് പരിശുദ്ധപിതാവിനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം രഹസ്യമായും പരസ്യമായും സന്ദർശിച്ചു. ഹയരാക്കി അനുവദിച്ചുതന്നതിന്റെ സ്മാരകമായി സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ചേർത്ത ഭസ്മത്തിൽ തീർത്ത ഒരു കാസക്കറിൽ ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചതു ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു. തദവസരത്തിൽ കയ്യാളശ്ശേരിൽ മാർ തോമ്മാ മെത്രാനച്ചനും, അന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാളാച്ചേരിമെത്രാനച്ചനും പെ. ബ. പത്തിക്കാരൻ അച്ചനും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അതിന്റെശേഷം കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് മാപ്പാപ്പായ്ക്കു കാഴ്ചവെയ്ക്കുവാനായി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻവരും കൊടുത്തയച്ചിരുന്ന ഫോട്ടോ സമർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ അടിയിൽ മഹാരാജാവു് ഇപ്രകാരം തൃക്കൈവിളയാടിയിരുന്നു.

“With our kindest regards we convey to His Holiness Pope Pius XI our greetings and good wishes through His Grace Dr. Augustine Kandathil the Archbishop of Ernakulam whose installation as Archbishop in the Capital of our State has given us much pleasure.

RAMA VARMA

Maha Raja of Cochin.

7th April 1925.

ഇതിന്നു മറുപടിയായി സ്വഹസ്തലിഖിതത്തോടുകൂടിയ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഒരു മഹായാപടം മഹാരാജാവിന്നു കൊടുക്കുവാനായി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനെ എല്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അവിടുന്ന് റോമായിലായിരുന്നപ്പോൾ അവിടുത്തെയ്ക്കു സിദ്ധിച്ച മറ്റൊരു ഭാഗ്യം വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ നാമകരണമഹോത്സവത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കയ്യാളശ്ശേരി മാർ. തോമ്മാ മെത്രാനച്ചന്റെ റോമിൽവെച്ചുള്ള നിവ്വാണം ‘തിരുമേനിയുടെ റോമ്മായാത്രയുടെ സർവ്വസന്തോഷങ്ങളേയും ദുഃഖഭ്രയിഷ്ടമാക്കുവാൻ

തിരുമനി ഷെർട്ടണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഡബ്ലിൻ പട്ടണത്തിൽ ചെന്ന അവസരത്തിൽ അന്നത്തെ ഷെർട്ടണ്ടിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന മി. കോസ്ഗ്രേവ് തിരുമനോടും മുട്ടുന്നത്. തിരുമനിയുടെ പുറകിൽ നില്ക്കുന്നത് വെരി. റവ. ഡോക്ടർ പാത്തിക്കോറാണു്. ഷെറിഷ് ക്ലിന് ഇദ്ദേഹ്സിന്റെ ജനറൽ ആണ് അടുത്തു നില്ക്കുന്നത്.

തികച്ചും പശ്ചാത്താപമായിരുന്നു. സാമ്പ്രതികസഭയുടെ തലവനായ വി. പത്രോസ് ഒരു മാർ തോമ്മാസ്റ്റീഹായെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് തന്നതിന്നു പകരമായി മലങ്കരസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനിൽനിന്നു മററൊരു മാർ തോമ്മായെ ഹയരാക്കിയുടെ വിലയായി റോമ്മാസിംഹാസനം ആവശ്യപ്പെട്ടമെന്നു് ആരാനും കരുതിയിരുന്നുവോ?

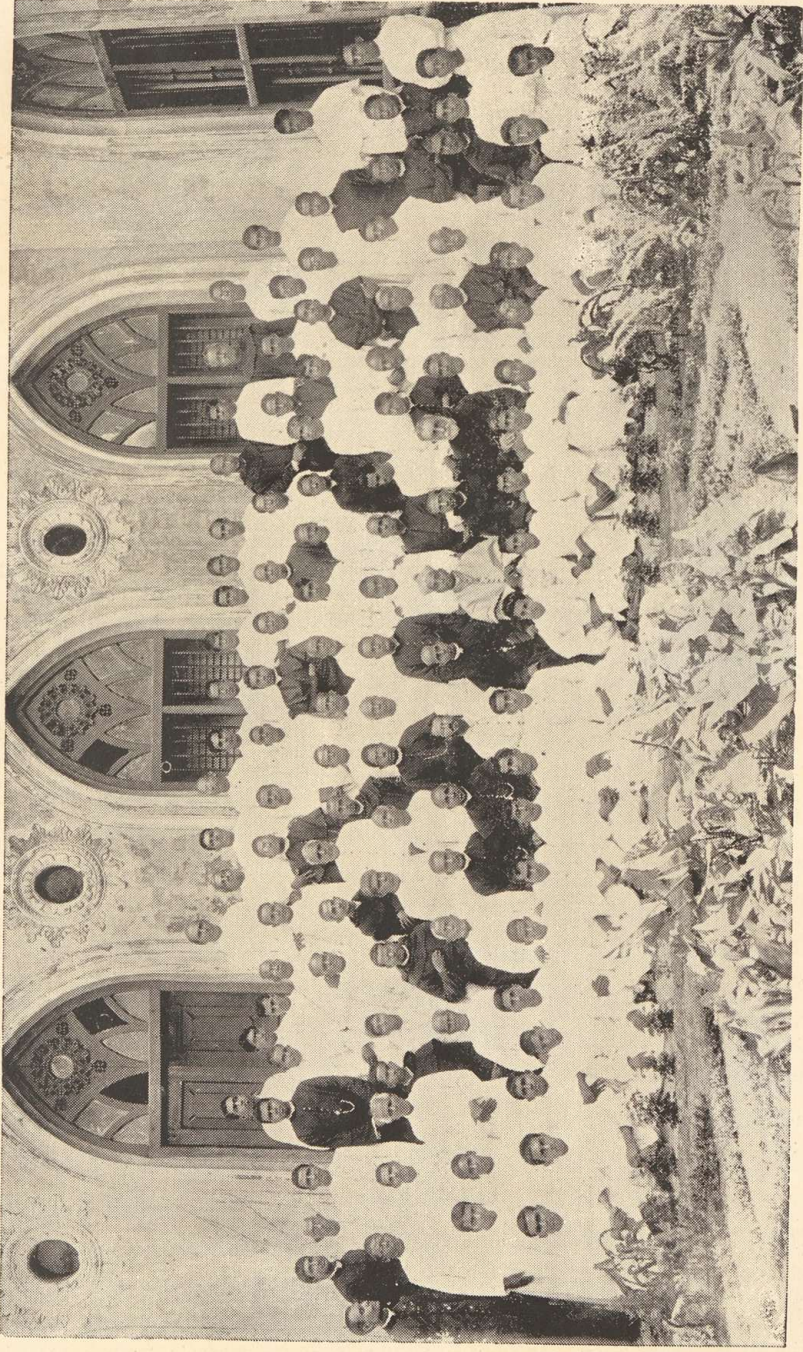
മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ പരിശുദ്ധപിതാവിനോടു് അവസാനമായി യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടുത്തെയ്ക്കു് അതിമനോഹരമായ ഒരു സ്വപ്നക്കാണ്ഡ പരിശുദ്ധപിതാവു് സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. റോമ്മാസന്ദർശനത്തിന്നു ശേഷം തിരുമേനി പാരിസ്, ലണ്ടൻ, ഡബ്ളിൻ, മുതലായ പാശ്ചാത്യകേന്ദ്രനഗരങ്ങളേയും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഡബ്ളിനിൽ ചെന്നപ്പോൾ അന്നു് ഐറിഷ് ഫുറീസ്റ്റേറു പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കോസ്ഗ്രേവു് തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കയും തിരുമോതിരം ചൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. ലൂർദ്ദ തീർത്ഥയാത്ര നിവൃത്തിയുതു് ലണ്ടനിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുന്ന വഴിക്കായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ലൂർദിലായിരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അവിടെ മൂന്നുനാലു വലിയ അത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കുന്നതു കാണുവാനും അവിടുത്തെയ്ക്കു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. ലൂർദിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു് ഫുറാൻസും ഇറ്റലിയും തമ്മിലുള്ള അതുത്തിപ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വെന്തിമില്ലായെന്ന സ്ഥലത്തു വന്നപ്പോഴാണു് നമ്മെയെല്ലാവരേയും അതുന്തം ഭയവിഹ്വലരാക്കിയ രോഗം അവിടുത്തേ ബാധിച്ചതു്. നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും തീക്ഷ്ണമായ പ്രാത്ഥനയുടെ ഫലമായി ആ സുഖക്കേടു് ശമിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത രോഗബാധയാൽ ആരോഗ്യം നഷ്ടിഭവിച്ചിരുന്നതിനാൽ പലസ്തീന തീർത്ഥയാത്ര നടത്തുവാൻ സാധിക്കാതെവന്നു. അവിടുന്ന് 1925 ഒക്ടോബർ ആറാംതീയതി തന്റെ അജഗണങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിയ അവസരത്തിൽ. തന്റെ അഭാവത്തിൽ അതിരൂപതാഭരണം നടത്തിയിരുന്ന അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ റൈറ്റ് റവ. മോൺ. തോമ്മസ് നെടുങ്കല്ലേൽ അവർകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അവിടുത്തെയ്ക്കു് അതിരൂപതയിലെ വൈദികരും അവൈദികരും ചേർന്നു് അതികേമമായ ഒരു സ്വീകരണം നൽകുകയും ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മറുപടിപ്രസംഗത്തിൽ താഴെ കാണുംപ്രകാരം ചുരുങ്ങിയതെങ്കിലും എത്രയും ഹൃദയാഗമമായ മറുപടി കല്പിച്ചുള്ളകയുണ്ടായി.

“എനിക്കു റോമിൽവെച്ചുണ്ടായ സുഖക്കേടു് പൂർണ്ണമായി സുഖപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അധികം സംസാരിക്കരുതെന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞിട്ടു്

ണ്ടു്. എങ്കിലും അല്പം സംസാരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ റോമാ സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു് പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ആശീർവാദവും കൊണ്ടു മടങ്ങിവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇത്ര സ്നേഹാദരങ്ങളോടുകൂടി എന്നെ സ്വീകരിച്ചതിനായി എല്ലാവരോടും നന്ദിപറയുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോടല്ല, ഞാൻ ആരെ സന്ദർശിക്കുവാൻപോയോ, ആരുടെ ആശ്ശിസ്സുകൾ വാങ്ങി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നുവോ, ആ മഹാത്മാവിനോടാണ് ഈ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ പുണ്യപുരുഷനെ—നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാവിനെ—രണ്ടുതവണ സന്ദർശിക്കുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യം ഉണ്ടായി. അവിടുന്നു നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുകയും നമുക്കുവേണ്ടി കഴിവുള്ള സകല സഹായങ്ങളും ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പതിവിലധികം ദീർഘമായ കൂടിക്കാഴ്ചകൾ അനുവദിച്ചതും, നമ്മുടെ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പലതും ചോദിച്ചതും സ്വസ്തക്കാരാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പാരീതോഷികമായി കല്പിച്ചു നൽകിയതും മുൻപറഞ്ഞതിനു ഒരു ലക്ഷ്യമായി ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാനും കാലംചെയ്തു മാർ തോമ്മാമെത്രാനും ഒരുമിച്ചു് പരിശുദ്ധപിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചുസമയം ഒരു പിതാവു മക്കളോടെന്നവണ്ണം എത്രസ്നേഹമാണ് കാണിച്ചതെന്നു വിവരിക്കുവാൻ പ്രയാസം. അവിടുന്നു നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലാണ് എന്നെ സ്വീകരിച്ചതു്. നമ്മോടുള്ള മറ്റൊരു സ്നേഹലക്ഷ്യമായി നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ തിരുമേനി ചില വിശേഷസമ്മാനങ്ങളും എന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ റീത്തിന്റെ മേലധികാരം വഹിക്കുന്ന ഓറിയൻറൽ കോൺഗ്രിഗേഷനും നമ്മോടു വളരെ സ്നേഹമുണ്ടു്. പരിശുദ്ധ പിതാവിനേയും മറ്റും കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഫ്റാൻസ്, ബൽജിയം, ഇംഗ്ലണ്ടു് അയർലണ്ടു മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും ഞാൻ സഞ്ചരിക്കയുണ്ടായി. ദേശാടനം ചെയ്യുവാനുള്ള മോഹം കൊണ്ടല്ലാ ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തതു്; എന്റെ യാത്രകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കേതെങ്കിലും ഉപകാരം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അതും സാധിക്കണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ യാത്രകഴിഞ്ഞു ഞാൻ റോമിലെത്തിയ ഉടനെ രോഗാബാധിച്ചു കിടപ്പിലായിപ്പോയി. സുഖക്കേടു കുറെ ഗൌരവതരമായിരുന്നു. “ഇങ്ങോട്ടോ അങ്ങോട്ടോ” എന്നകാതും സംശയത്തിലായി. അപ്പോൾ ദൈവേഷ്ടം ഞാൻ മരിക്കണമെന്നായിരുന്നെങ്കിൽ, കത്താവു്, എന്നെക്കാൾ പ്രാപ്തനായ ഒരുവൻ എന്റെ സ്ഥാനം കൈയ്യേൾക്കുന്നതിനു സംഗതി വരുത്തേണമേ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻതന്നെ നിങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കു മടങ്ങിവരണമെന്നായിരുന്നു ദൈവനിശ്ചയം.”

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചരൻ പശ്ചാത്തലി രജജ്ഞിവിശ്വസരത്തിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാനച്ചന്റെ നിയോഗവിവരത്തെപ്പറ്റി കണ്ണനീർപൊഴിച്ചുകൊണ്ടാണ് സാസാരിച്ചത്. നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ റോമായാത്ര പ്രസ്തുത രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ ഒഴികെ ശേഷമെല്ലാം വളരെ വിജയകരമായിരുന്നു. ചെന്നസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം തിരുമേനിയെ ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും സന്തോഷപരസ്സരം സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ഉററസ്നേഹിതനായ കുയാളശ്ശേരി മെത്രാനച്ചന്റെ ദേഹവിയോഗം കാണുന്നതിനിടയായതും, അവസാനം തിരുമനസ്സിലെ അസ്വാസ്ഥ്യവുമാണ് അമംഗളകരങ്ങളായ മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ.

ഗുരുപുത്രരജ തജ്ജബിലി.

നമ്മുടെ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ ജീവചരിത്രം അനിതരസാധാരണമായ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഇരുപത്തി ഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ അവിടുന്ന് പരോഹിതനായി. ഉടനെ സെമിനാരി റെക്ടറായി, അല്പകാലത്തേയ്ക്കു വികാരിയായി. വീണ്ടും റെക്ടറായി. നിജ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗാബ്ദപുത്തിയിൽ, അവിടത്തേയ്ക്കു കയ്യിച്ച് മൂപ്പത്തിഏഴു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, മെത്രാനായി. 13 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി. ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് റോമാസന്ദർശനവും, ലൂർ തീർത്ഥയാത്രയും കഴിച്ചു. തദനന്തരം തന്റെ അജഗണങ്ങളുടെമദ്ധ്യെ പ്രത്യാഗമിച്ച ഉടനെ നിജപൗരോഹിത്യപത്തിന്റെ രജതജ്ജബിലിയും സമാഗതമായി. അതോ എന്നാൽ നാമിന്നുകൊണ്ടാടുന്ന തന്റെ മെത്രാൻപട്ടത്തിന്റെ രജതജ്ജബിലിയുടെ മുന്നോടിയുമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷന്റെ ജീവചരിത്രം ഒരു നിരന്തരോത്സവമണിപ്രവാളമാണ്.

പ്രഥമമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പൗരോഹിത്യരജതജ്ജബിലി സാഘോഷം കൊണ്ടാടുവാൻതന്നെ അജഗണം നിഷ്കൂളകുടുംബപരസ്സരം സന്നദ്ധമായി. എന്നാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്സവബാഹുല്യത്തിൽ പ്രകൃത്യാ അസന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്നിരുന്ന തിരുമേനി പ്രസ്തുത ജ്ജബിലിയെ, ബാഹ്യാഡംബരങ്ങളെല്ലാം പാടെ ഉപേക്ഷിച്ച് ദിവ്യഗുരുനാഥന് ഹൃദയംഗവും രഹസ്യവുമായ നന്ദി പ്രദർശിപ്പിച്ച്, തന്റെ വന്ദ്യപരോഗാമിയെ അനുകരിച്ച് ഐക്യകഴിക്കുവാനാണ് നിശ്ചയിച്ചത്. എങ്കിലും അതിരൂപത്തിലെ ഒരു ഇടവകപോലും ആ മഹദ്ദിനത്തെ അവഗണിച്ചില്ല. ആ സുദിനം 1926 ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി ആയിരുന്നു. വലിയ ചെപ്പാടൊന്നുംകൂടാതെ എറണാകുളത്തുവച്ച് നടത്തിയ ചടങ്ങുകൾ 27-ാം തീയതിയുമായിരുന്നു.

ജൂബിലിസ്മാർകം.

കൃഷ്ണഭാഗവതങ്ങളായ ആഘോഷങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാതെ ജൂബിലിയുടെ ശാശ്വതസ്മാരകമായി എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അതിരൂപതയിലെ ബ. പട്ടക്കാരും അർമേനികളും തീർച്ചയാക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് അതിരൂപതയിൽപെട്ട പള്ളികളിൽനിന്നും ബ. വൈദികരിൽനിന്നും വിശ്വാസികളിൽനിന്നും ലഭിച്ച ധനസഹായം കൊണ്ട് എറണാകുളം അതിമെത്രാസന ദേവാലയത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു് അതിമനോഹരമായ ഒരു കപ്പേള പണികഴിപ്പിച്ചു. 1928 ജൂലായി 3-ാം തീയതി ന. പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭക്താനുരാഗത്തിനാലുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കപ്പേള വെഞ്ചരിക്കുകയും, വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ, ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ അസാധാരണ വലിപ്പത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട രൂപങ്ങൾ അവിടെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

A Souvenir

of the Sacerdotal Silver Jubilee

(21 Dec. 1901—1926)

of

The Most Rev. Mar Augustine Kandathil, D. D.

Created

THE FIRST ARCHBISHOP OF ERNAKULAM

and

METROPOLITAN OF THE SYRO-MALABAR HIERARCHY

by

H. H. Pope Pius XI

On 21st December, 1923.

(From the Churches, Priests and the
People of the Archdiocese.)

എന്ന് കൊത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു മാർബിൾ ശില അതിൽ പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്മാരകക്കപ്പേള അതിരൂപതയ്ക്കു മാത്രമല്ല, എറണാകുളം പട്ടണത്തിനതന്നെയും ഒരു തിലകമായി വിലസുന്നുവെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

മഹാവത്സ്യ ഭിഷഗ്നി
 കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
 തിരുമനസ്സിലെ
 ഗുരുപുത്ര രജതഭൂഷാലിസ്മാരകക്കുപ്പേളി.
 (എറണാകുളം.)

വികാരിജനരാളിനു ബഹുമതി.

എറണാകുളം അതിരൂപതയിലെ പ്രഥമ വികാരിജനരാളം, മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ റോമിൽപോയപ്പോൾ അതിരൂപതയെ ഭരിച്ചിരുന്ന ആളും സർവ്വോപരി വന്ദ്യപിതാവിന്റെ വലംകയ്യും ആയിരുന്ന റെററ്. റവ. മോൺസിഞ്ഞോർ തോമസ് നെടുങ്കല്ലേൽ അവർകളുടെ ഗുരുപുത്രജന്മജന്മി, 1930 ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി സമാഗതമായി. ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ തന്റെ വി. ജനരാളിനെ, നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ യഥോചിതം ബഹുമാനിച്ചു എന്നുള്ളതു് വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. 1930 ഡിസംബർ 29-ാം തീയതി തിരുമേനിതന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻപള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളി, പ. സിംഹാസനത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു സമ്പാദിച്ചു വെച്ചിരുന്ന (Domastic Prelacy to His Holiness) എന്ന ഉന്നതസ്ഥാനം മോൺസിഞ്ഞോർ അവർകൾക്കു നൽകുകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ, പ്രസ്തുത ആണ്ടു ഒക്ടോബർ 24-ാം തീയതി തത്സംബന്ധമായി പ. പിതാവു് തൃക്കൈവിളയാടിയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തിരുവെഴുത്തു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഈ ബഹുമതിദാനം എത്രമാത്രം അത്ഭുതവും, നീതിയുക്തവും, പ്രശംസനീയവും ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അന്നത്തെ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത അതിരൂപതയിലെ ബഹു ഭൂരിപക്ഷം ബ. വൈദികന്മാരുടേയും അദ്വൈതപ്രമുഖന്മാരുടേയും സാന്നിധ്യത്തിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാമായിരുന്നു.

സാമന്തരൂപതാസന്ദർശനങ്ങൾ.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമിൽനിന്നു വന്നവഴിക്കു തൃശൂർ രൂപതയെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അധികാരപ്രാപ്തിക്കുശേഷം ആദ്യമായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് പ്രസ്തുത സാമന്തരൂപതയെ ഒരുദ്രോഹികമായി സന്ദർശിച്ചതു്. തദനന്തരം അവിടുന്ന് 1925 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ, വൈധവ്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി രൂപതയെ സന്ദർശിച്ചു. ഇതിനു് അവിടുത്തേക്കു് ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു് തങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഇടയന്നും പിതാവുമായ മെത്രാന്റെ ദേഹവിയോഗത്താൽ അനാഥരായി തീർന്നിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി രൂപതക്കാരെ ചെന്നു കണ്ടു് ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

ഡിസംബർ 27-ാംനു- ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കുറവിലങ്ങാടു പള്ളിയേയും 29-ാംനു- ചങ്ങനാശേരി മെത്രാസന ഇടവകയേയും മലങ്കര

മെത്രാപ്പോലീത്താ സന്ദർശിച്ചു. തദവസരങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി രൂപതയെ ഭരിച്ചിരുന്ന അഡ്മിനിസ്റ്ററേറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ, റൈറ്റ് റവ. മോൺ: ജേക്കബ് കല്ലറയ്ക്കൽ അവർകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രസ്തുത രൂപതക്കാർ അവിടുത്തെയ്ക്കു അത്യാഘോഷപൂർവ്വം നൽകിയ സ്വീകരണം അന്നത്തെ പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു അവിടുന്ന് തിരിച്ചതു കയ്യാളശ്ശേരി മാർ തോമ്മാ മെത്രാന്റെ ജന്മദേശമായ ചമ്പക്കുളത്തേയ്ക്കായിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു, അവിടുത്തെയ്ക്കു പരേതനായ ആ വന്ദ്യ വൈദികവയ്ക്കുനോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപതയോടും, ഇടവകയോടും, കുടുംബാംഗങ്ങളോടും എത്രമാത്രം സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ സന്ദർശനവേളയിൽ പ്രസ്തുത പള്ളികൾക്കും പുറമേ, മുട്ടുചിറ, ഭരണങ്ങാനം. പാലാ, പുളിങ്കുന്ന്, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മാനാനം, കടുത്തുരുത്തി, തലയോലപ്പറമ്പു എന്നീ പള്ളികളേയും, പലേ കന്യകാമഠങ്ങളേയും കൂടി സന്ദർശിക്കുകയും, അവിടങ്ങളിലെല്ലാം മാപ്പാപ്പായുടെ ആശീർവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു.

രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവും ആയ മണ്ഡലങ്ങളിൽ.

കത്തോലിക്കാ മതാഭ്യക്ഷന്മാർ അല്പാത്മിക രംഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിലും ന്യായമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. “ദൈവത്തിന്റേതു ദൈവത്തിനും സീസറിന്റേതു സീസറിനും കൊടുക്കവിൻ” എന്നാണല്ലോ ട്രിപ്പുരക്ഷകന്റെ ഉപദേശം. നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഒരു കത്തോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് സമുചിതമായ വിധത്തിൽ രാഷ്ട്രനേതാക്കന്മാരുമായുള്ള സൗഹൃദത്തെ ഭദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് സർവ്വമാ ഉത്സുകനായിരിക്കുന്നു.

കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ

പ. പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധി.

തിരുമേനിയുടെ റോമയാത്രയിൽ, കൊച്ചി രാജ്യചരിത്രത്തിൽ ഒട്ടാ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സംഭവം നടന്നതായി പ്രസ്തുത യാത്രാവിവരണത്തിൽ നാം കണ്ടു. തന്റെ രാജ്യാതിർത്തിക്കുതു്, അതെ രാജധാനിയിൽത്തന്നെ സുറിയാനി ഹയറാക്കിയുടെ തലസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചതിനും, നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനെ അതിന്റെ പരമാഭ്യക്ഷനായി നിയമി

ച്ചതിന്നും നന്ദിപ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തീപ്പെട്ടുപോയ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൃക്കൈവിളയാടി പരി. പിതാവിന് ഒരു സന്ദേശവും സ്വന്തം ഛായാപടവും മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് കൈവശം കൊടുത്തയച്ചു. അതിന് മറുപടിയായി പരി. പിതാവ് രാജാവിന് നൽകുവാനായി തന്റെ ഒരു ഫോട്ടോ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് കൈവശം കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു.

1926 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ എറണാകുളത്തുവെച്ചു നടത്തിയ മിശിഹായുടെ രാജതപത്തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടത്തിയതിന് തിരുമേനിയെ ഹൃദയംഗമമായി അനുമോദിച്ചും, തദ്വസരത്തിൽ തനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയതിന് ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചും മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഭിവാൻ മിസ്റ്റർ ടി. എസ്. നാരായണച്ചൻ വഴിയായി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് 1926 നവമ്പർ 2-ാംനു ഒരു സന്ദേശം അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

പിന്നീട് ഇപ്പോൾ നാടുവാണുള്ളതന്നെ പൊന്നത്തമ്പുരാൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ, പരി. പിതാവ്, മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ അനുമോദിച്ചും, മംഗളം ആശംസിച്ചും ഒരു സന്ദേശം അയച്ചത്, നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് വഴിയാണ്. കിരീടധാരണ മഹോത്സവദിവസമായിരുന്ന 1932 ജൂൺ 1-ാംനു മൂന്നരമണിക്ക്, മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൃശ്ശൂർ മെത്രാൻ ഒരുമിച്ചു, മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സഭയ്ക്കു അയച്ചുകൊടുത്ത കാറിൽ എറണാകുളം കൂണ്ണുവിലാസം കൊട്ടാരത്തിലെഴുതുന്നെള്ളി, പ. പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ അവിടുത്തെ അനുമോദനക്കമ്പിസന്ദേശം മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത കമ്പിസന്ദേശം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

Citta Del. Vaticano,
31-13-45.

His Grace Mgr: Kandathil, Ernakulam.

Upon the auspicious occassion of the coronation of the New Maharaja of Cochin, His Holiness Pope Pius XI has much pleasure in requesting your grace, to convey to His Highness His hearty congratulation and best wishes for a long peaceful and prosperous reign.

Cardinal Pacelli.

1928-ൽ കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ 70-ാമത്തെ ആട്ടത്തിരുനാൾ പ്രമാണിച്ചു തിരുമനസ്സിലെ ആയുരാരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നതിനായി കൊച്ചിയിലുള്ള അതിരൂപത വക പള്ളികൾക്കെല്ലാം ഒരു കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാത്രമല്ല, കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റു വകയായ ഡർബാറുകളിലും, അതിഥി സല്ക്കാരങ്ങളിലും മറ്റും ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്ന അതിഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റേയും ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റു നല്കി ബഹുമാനിക്കാറുണ്ട്. നാടുന്നീങ്ങിയ ജോജ്ജു ചക്രവർത്തിയുടെ രജതജൂബിലി സാബന്ധമായ കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ പൊതുക്കമ്മററിയുടേയും, കെപററാ ഭൂകമ്പഫണ്ടിന്റേയും 'വൈസ് ചെയർമാൻ' ആയി തിരുമേനി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത കമ്മററിയുടെ 'പ്രസിഡണ്ട്' മഹാരാജാവും 'ചെയർമാൻ' ദിവാനുമായിരുന്നു. ലോർഡ് ഏർവിൻ, ലോർഡ് വില്ല്യംസ്റ്റൺ എന്നീ വൈസ്രോയിമാർ കൊച്ചി രാജ്യസന്ദർശനം നടത്തിയ അവസരങ്ങളിൽ, നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റേ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്ക് സന്ദർശനം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചി മഹാരാജാവ് മുതലായ ചുരുക്കം ചിലർക്കു മാത്രമേ, ഈ 'വൈസ്രീഗൽ' സന്ദർശനം ലഭിക്കാറുള്ളൂ എന്നുള്ളതും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

അതിരൂപതയുടെ ഒരംശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ മെത്രീബന്ധവും തിരുമേനി സമാജിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നാടുവാണരുളുന്ന തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം പ്രമാണിച്ച് തിരുമേനിയുടെ ഭരണം ശ്രേയസ്കരമായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ 1931-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള അതിരൂപതവക പള്ളികൾക്കും ഒരു കല്പന നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ, തിരുമേനിയുടെ ശോഭനമായ ഈ ഭരണഭരണയിൽ സഭയും രാഷ്ട്രവും തമ്മിൽ നിലവിലിരിക്കേണ്ടുന്ന സൗഹൃദബന്ധത്തെ അതിന്റെ പരമകാഴ്ചയിൽ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത് ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ താമസിക്കുന്ന വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോക്ടർ എയിഞ്ചൽ മേരിയുടെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ കാർമ്മികന്മാരിൽ ഒരാൾ തിരുമേനിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല.

തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത കാനോനിക്കലായി, നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവിടുന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തെഴുന്നള്ളുകയും, മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഷഷ്ടുബ്ബപുത്തി.

1934 ആഗസ്റ്റ് 25-ാംന- നമുടെ കഥാനായകൻ അറുപതു വയസ്സു തികഞ്ഞു. ഷഷ്ടുബ്ബപുത്തിസ്മരണ ഭാരതീയരുടെ ഇടയിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണല്ലോ. പ്രഥമ ഭാരതീയമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഷഷ്ടുബ്ബപുത്തി സാലോഷം കൊണ്ടാടപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് ബലമായ ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം അക്കാലത്ത് ഉൽഭൂതമായി. തിരുമേനി ആ അഭിപ്രായത്തെ നന്ദിപൂർവ്വം തിരസ്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഒരുവക ആഘോഷവും തൽസംബന്ധമായി നടത്തുവാൻ അവിടന്ന് അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ പത്രപംക്തികളിൽ ആ സുദിനം വേണ്ടവണ്ണംതന്നെ ഘോഷിച്ചു. ഏതൽക്കാലത്തെ "The Malabar Herald" പത്രത്തിന്റെ ഒരു മുഖപ്രസംഗം തിരുമേനിയുടെ ഷഷ്ടുബ്ബപുത്തിയെ പരാമർശിച്ചായിരുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യയോഗ്യംതന്നെ.

മെത്രാൻ നാമകരണരജതജൂബിലിയുടെ “തലേനാൾ”

1911 ആഗസ്റ്റ് 29-ാംന-യാണല്ലോ തിരുമേനിയെ മെത്രാനായി റോമയിൽ വെച്ച് നാമകരണം ചെയ്തത്. ആ സുദിനത്തിന്റെ 25-ാംവർഷം പൂർത്തിയാകുന്ന 1936 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിന്റെ “തലേനാൾ” ആയ ജൂലൈ മാസത്തിൽ തിരുമേനിക്ക് മാധുര്യസങ്കലിതമായ ഒരു തിക്തകാസാ പാനം ചെയ്യുവാനായി ദൈവം നൽകുകയുണ്ടായി. തന്റെ വലംകയ്യും വികാരി ജനറാളുമായിരുന്ന റൈറ്റ് റവ. മോൺസിഞ്ഞാർ തോമസ്സ് നെടുങ്കല്ലേൽ അവർകളുടെ സന്യാസാശ്രമപ്രവേശനമായിരുന്നു അത്. താൻ തന്നെ സമാരംഭിച്ചതും തനിക്ക് അത്യന്തം പ്രിയപ്പെട്ടതുമായ തോട്ടകം സന്യാസാശ്രമത്തിലേക്കാണ് അദ്ദേഹം പോകുന്നതെന്നുള്ളത് ഒരുപ്രകാരത്തിൽ സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഈ വേർപാട് വാസ്തവത്തിൽ അവിടുത്തേക്ക് ദുഃഖഹേതുകമായ ഒന്നായിരുന്നു. ദൈവവിളി തടയുന്നതിന്ന് അവിടുന്ന് കേവലം അശക്തനാകയാൽ, വികാരിജനറാളിന്റെ അപേക്ഷയെ അവിടുന്ന് അനുവദിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. കൊച്ചി ടിവാൻ സർ. ഷൺമുഖംചെട്ടി അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു യാത്രയയപ്പു നൽകി, ആ അഭിവന്ദ്യസന്യാസിവയ്ക്കുനെ ബഹുമാനിച്ചാണ് അവിടുന്ന് അയച്ചത്.

വി. ജനറാളിന്റെ പ്രസ്തുതയാത്രയപ്പിൽ അതിരൂപതയിലെ വൈദികരും അതൈവൈദികരായ ഒട്ടനേകംപേർ പങ്കെടുക്കുകയും, വൈദികരുടെ വകയായി ഒരു വിലപിടിച്ച കാപ്പ അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

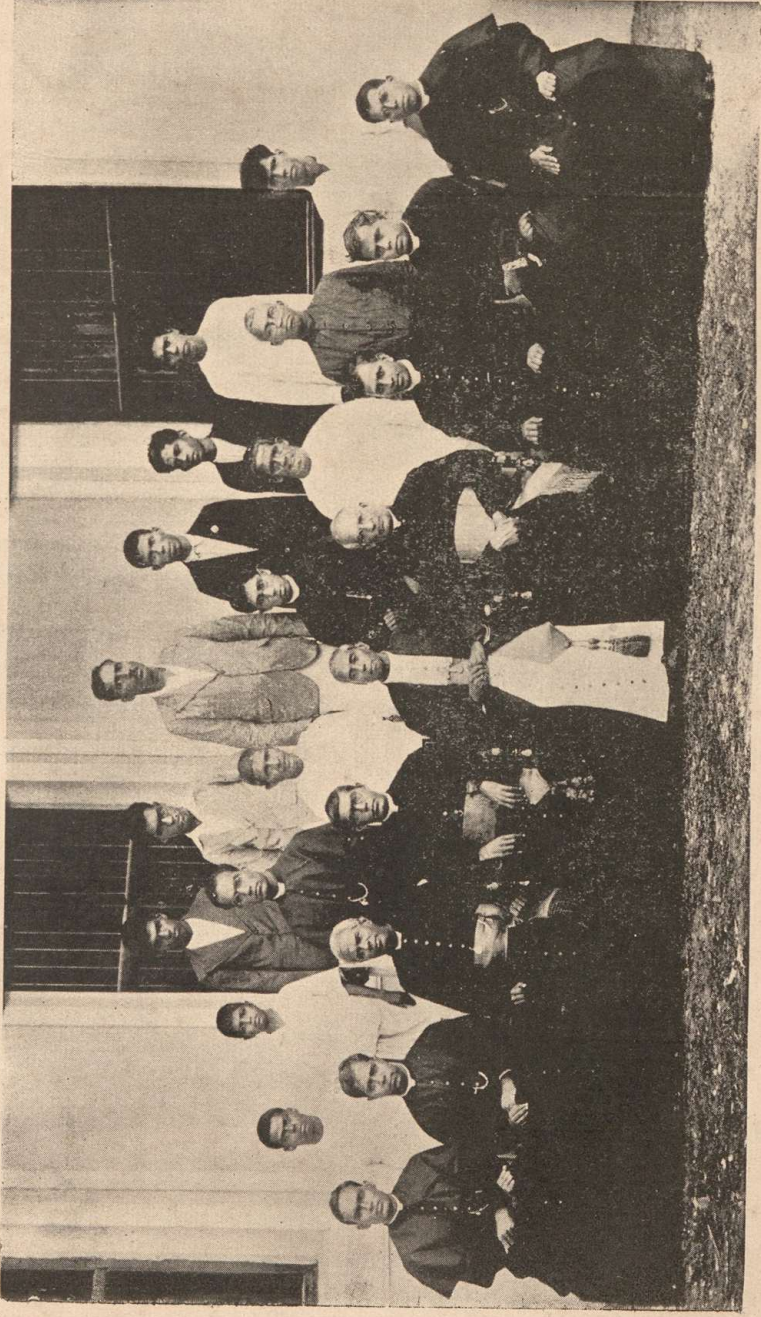
“മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലേയും അതിരൂപതയിലെ വൈദികരുടേയും അതൈവൈദികരുടേയും പ്രീതിയിലും മനോവിശ്വാസത്തിലും ഇരിക്കുന്ന ഞാൻ ഈ അതിരൂപതയിലെ വി. ജനറാളെന്ന ഉന്നതസ്ഥാനം ഇതുപൊടുന്നനവേ ഉപേക്ഷിച്ചു പിന്മാറുന്നത് എന്തുകൊണ്ടെന്നു വല്ലവരും ചോദിച്ചേക്കാം. അവരോടെനിക്കു പറയുവാനുള്ള സമാധാനം വി. ബെണ്ണാദിന്റെ ഈ വാക്യം മാത്രമാണ്. “Nulla nimia securitas ubi periclitatur aeternitas” “നിത്യഭാഗ്യത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി കളയാതിരിക്കുവാൻ എത്രതന്നെ സൂക്ഷിച്ചാലും അധികമായിപ്പോയി എന്നുവരികയില്ല.” എന്നിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടിപ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താൻ യോഗ്യതെന്നു.

പുതിയ വികാരിജനറാൾ.

ഒഴിവു വന്ന പ്രസ്തുത സ്ഥാനം വിനാവിളംബം നികത്തപ്പെട്ട അസിസ്റ്റൻറ് വികാരി, വികാരി, ഡിസ്റ്ററിക്ട് വികാരി, അതിരൂപതവക ഇംഗ്ലീഷ് ഫൈസ്കൂളിന്റെ മാനേജർ എന്നിങ്ങനെ വൈദികസ്ഥാനോചിതങ്ങളായ പല സ്ഥാനങ്ങളിലും പടിപടിയായി ഉയർന്ന്, സർവ്വസമ്മതി സാമാജ്ജിച്ചിരുന്ന എ. ചെ. ബ. വല്ലാറമ്പത്തു ഗീവർഗ്ഗീസച്ചനാണ്, മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേക രജതജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ സാരഥ്യം വഹിക്കുവാനോ എന്നുതോന്നുമാറ് ജൂബിലിയുടെ പൂർവ്വ പ്രദോഷത്തിൽ നിയമിതനായ അതിരൂപതയുടെ ഭിത്തിയ വികാരി ജനറാൾ.

മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ആലോചനകൾ.

ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനായി, 1936 ഒക്ടോബർ 6-ാംനം ചൊവ്വാഴ്ച വികാരി ജനറാൾ റൈററ്

മലയാളപ്രതിഷ്ഠാസംഘം അദ്ധ്യക്ഷൻ വേദികൾ (1936 ഡിസംബർ 3).

റവ. മോൺ: ജോജ് വല്ലാറമ്പത്തു അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി. കൊച്ചി ഗവണ്മെൻറ അഡ്വക്കേററു മി. തോമസ് മാഞ്ഞുരാൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ. ഒരു ചെറുപ്രസംഗത്തോടുകൂടി താഴെക്കാണുന്ന പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു.

“നമ്മുടെ അതിവന്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോക്ടർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ തിരുമനസ്സിലെ മെത്രാഭിഷേക രജതജൂബിലി കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തും ഇടവകകളിലും സാലോഷം കൊണ്ടാടണമെന്നു ഈ യോഗം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും തത്സംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു റെററു റവ. മോൺ: ജോജ് വല്ലാറമ്പത്തു അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 44 പേരുടേയ ഒരു കമ്മറിയെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു മി. പിടാപ്പിള്ളിൽ ഉതപ്പു വൈദ്യൻ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. തദനന്തരം ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി മി. തയ്യതു കണ്ടത്തിത്തൊമ്മൻ എം. എൽ. സി. താഴെപ്പറയുന്ന നിശ്ചയം അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

“അതിവന്യ ദിവ്യശ്രീ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് തിരുമനസ്സിലെ മെത്രാഭിഷേക രജതജൂബിലി ആഘോഷം സംബന്ധിച്ചു എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ ആഡംബരസമന്വൃതമായ ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തേണ്ടതാണെന്നു ഈ യോഗം തീരുമാനിക്കുന്നു.” റവ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് പണ്ടിക്കാരൻ അവർകൾ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുകയും, അതും സർവ്വസമ്മതമായി പാസ്സാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി യോഗം സമാപ്തം പൂർവ്വസാനിച്ചു.

ഉടനെതന്നെ ജൂബിലി കമ്മറിയുടെ ഒരു യോഗം കൂടി. ആഘോഷം സംബന്ധിച്ച ഉപക്കമ്മറികളേയും മറ്റും രൂപവൽക്കരിക്കുണ്ടായെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവമാണ്.

ജൂബിലി സംബന്ധമായ ഇടയലേഖനം.

ഇതോടുകൂടി തിരുമേനിയുടെ മെത്രാൻപട്ടാഭിഷേകരജതജൂബിലി വരെയുള്ള ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു വശം, അതായതു, അവിടുത്തെ ആത്മീയമക്കളാകുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ നമ്മെപ്രതി, പരമകാരുണ്യവാനായ ദൈവം തിരുമേനിയെ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു ഉയർത്തി എന്നതിന്റെ സംക്ഷിപ്തവിവരണം അവസാനിക്കുന്നു. മറുവശം, അതായത് ദൈവം തിരുമേനിയുടെ മേൽ വർഷിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ എപ്രകാരം അതിരൂപതാഗുണങ്ങളാകുന്ന നമുക്കു വിളമ്പിത്തന്നു എന്നതു പുറകേവര

നാ എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനു മുൻപായി, ജൂബിലി സംബന്ധിച്ച തിരുമേനി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇടയപേഖനം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ ലേഖനദൂലാരാ അവിടുത്തെ അനിതരസാധാരണമായ ഗുണഗണങ്ങളുടെ മാററിയാവുന്നതിനുപുറമേ, അവിടുന്നു തന്റെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ നമ്മെ എമ്മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ഏതൊരു നയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നമ്മെ ഭരിക്കുന്നതെന്നും സമ്യക്കായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

No 180.

ദൈവകൃപയാലും

ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിന്റെ മനോഹരത്താലും

എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തയായ

നാം,

കണ്ടത്തിൽ ആഗസ്റ്റീനോസ്,

നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട പള്ളികളിലെ ബ. വികാരിമാർക്കും

അസിസ്റ്റന്റിമാർക്കും ശേഷം പട്ടക്കാർക്കും കൊവേനന്റകളുടെ

ബ. ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും മറ്റു സന്യാസാന്തസ്സുകാർക്കും

വിശ്വാസികൾ ഏവർക്കും നമ്മുടെ കത്താവായ

രംശോംശീഹായിൽ സുസ്ഥതയും വാഴ്ചയും

പ്രിയ ബ. സഹോദരരെ, വാത്സല്യ മക്കളെ,

“വരുവിൻ, സന്തോഷപൂർവ്വം നമുക്കു കത്താവിനെ സ്തുതിക്കാം. . . . ഉപകാരസ്മരണയോടെ നമുക്ക് അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലാം.” (സങ്കീ. ന്. മ. ൨.) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്നു നല്ലവനാകുന്നു; അവിടുത്തെ കരുണ എന്നന്നേയ്ക്കും നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(സങ്കീ. മാനു. ൧)

ഭാവിദീപ്തിദർശി ദൈവനിവേശനത്താൽ ഉച്ചരിച്ച ഈ വാക്കുകളാണ് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്. അതേ, നമ്മൾക്കു കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കാം; അവിടുന്ന് നമ്മളുടെമേൽ വർഷിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു് അവിടുത്തോടു നന്ദിപറയാം; അനന്തനന്മയായ അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ദിവ്യദാനങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾക്കും കൃതജ്ഞതാസ്സോത്രം ചെയ്യാം.

വന്ദ്യ സഹോദരരെ, വാത്സല്യ മക്കളേ, ദൈവം നമ്മൾ ഓരോരുത്തർക്കും നൽകിയിട്ടുള്ളതും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എത്രമാത്രമെന്നു വിവരിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവിടുത്തെ പ്രത്യേക വിധമായ കൃപാകടാക്ഷം നമ്മളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ദിവസമെന്നല്ല ഓരോ മണിക്കൂറും ഓരോ നിമിഷവും നമ്മളിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ബലഹീനരായ നമ്മളെ സദാ പരിപാലിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾക്കും നമ്മൾ എപ്പോഴും അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവിടുത്തോടു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ ദൈവം നമ്മൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾക്കും വിശേഷവിധിയായി കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വസരമിതാ വന്നിരിക്കുന്നു. നാം മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചാമത്തെ കൊല്ലമാണല്ലോ ഇത്. മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലം പൂർത്തിയായി കാണുന്നതിനു വളരെ ചുരുക്കം ആളുകൾക്കു മാത്രമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത്ര അസാധാരണമായ ഒരു ഭാഗ്യത്തിനു നമ്മേയും നമ്മുടെ അതിരൂപതയേയും പാത്രമാക്കിത്തീർത്തിനു നമ്മൾ ഈ അവസരത്തിൽ സകല നന്മകളുടേയും ഉറവയായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവിടുത്തോടു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ ജീവിതകാലത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ “കർത്താവെനിക്കു ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾക്കു ഞാൻ എന്തു പ്രതിനന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കും” എന്നു രാജകീയപ്രവാചകനോടുകൂടി ചോദിക്കുവാൻ നാം നിബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു. അനന്തകാരുണ്യവാനായ ദൈവം നമ്മോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷവും സ്നേഹവും വിസ്മയീയമത്രെ. അവിടുത്തെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ മാത്രമാണ് അയോഗ്യദാസനായ നാം പെരുരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കും അനന്തരം മെത്രാൻപദത്തിലേയ്ക്കും ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ ബലഹീനതകളേയും അയോഗ്യതകളേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മുടെമേൽ വർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അ

നഗ്രങ്ങൾക്കെല്ലാം നിങ്ങളും നമ്മോടൊന്നിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കവിൻ.

പ്രിയ ബ. സഹോദരരെ, വാത്സല്യ മക്കളെ, ദൈവം അനന്ത നന്മയാണെന്നും അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നും അനവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾ നാം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. എന്നാൽ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പലതും നാം അവയോടു സഹകരിക്കാതിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടു സഹകരിക്കാത്തതുമൂലം പല വീഴ്ചകളും പോരായ്മകളും തെറ്റുകളും നമ്മിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നമ്മിൽനിന്നും വന്നുപോയിട്ടുള്ള ഈ പോരായ്മകൾക്കും വീഴ്ചകൾക്കും തെറ്റുകൾക്കുമെല്ലാം നിങ്ങളും ദൈവത്തോടു നമുക്കുവേണ്ടി മാപ്പുപേക്ഷിക്കയും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും സ്വയംപരിത്യാഗം ആഭിയായ സൽപ്രവൃത്തികളാലും അവയെല്ലാം പരിഹാരം ചെയ്തും ചെയ്യണമെന്നും നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ നിങ്ങളോടു നാം ചെയ്തിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കു നാം ഈ അവസരത്തിൽ പരസ്യമായി മാപ്പു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നാം നിങ്ങളെപ്പോലെയെന്നതന്നെയല്ല നിങ്ങളെക്കാൾ ഉപരി ബലഹീനനായ ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. നമ്മുടെ ബലഹീനതമൂലം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും, വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും, പലപ്പോഴും നിങ്ങളെ സങ്കടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പല തവണയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ വ്രണപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പല അവസരങ്ങളിലും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇടയ്ക്കു കാരണമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇവയെല്ലാം ബ. സഹോദരരെ, വാത്സല്യ മക്കളെ, മിശിഹായെപ്രതി നിങ്ങൾ നമ്മോടു ക്ഷമിക്കവിൻ. ഭാവിയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ നമ്മിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ. ഇനി നാം എത്രനാൾ ഈലോകത്തിൽ ജീവിക്കുമെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. നാം വിചാരിക്കാത്ത സമയത്തായിരിക്കാം ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നത്. ആകയാൽ ഇനി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമെങ്കിലും ദൈവവരപ്രസാദത്തോടു പൂർണ്ണമായി സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു പുണ്യമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും, തന്റെ ആടുകളുടെമേൽ സദാ ജാഗ്രതയും തീക്ഷ്ണതയും ഉള്ള ഒരിടയനെപ്പോലെ വർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കടശി ഒരു നല്ല മരണം പ്രാപിക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾ നമുക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടുപേക്ഷിക്കവിൻ.

വന്ദ്യ സഹോദരരെ, വാത്സല്യ മക്കളെ, നമ്മുടെ സമാധാനവും സന്തോഷവും നിങ്ങളിൽ ആണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ഭരണസംബന്ധമായ ജയാപജയങ്ങൾ നിങ്ങളെ ആണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിങ്ങൾ ഔദാര്യബുദ്ധിയോടും ത്യാഗസ

നാമതയോടുകൂടി മേലും സഹകരിക്കണമെന്നു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും നമ്മോടു സഹകരിക്കുന്നതിൽ സകല കാര്യങ്ങളും നമ്മൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ ഭരണകാലത്തു വലിയ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ നാം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഗണനീയമായ എന്തെങ്കിലും നമ്മുടെ കാലത്തു നിവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെല്ലാം നമ്മുടെ അതിവന്യ പുരോഗമിയോടാണ് നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടന്നാണ് അതിനെല്ലാം അടിത്തറ കെട്ടി പണി ആരംഭിച്ചത്. നാം അതുകൊണ്ടു തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണംമാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. തുടർന്നുകൊണ്ടു പോയതുതന്നെയും നിങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നിമിത്തമാണുതാനും. ഈദൃശ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കു നാം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ വാഴ്ചയുടെ ഇരുപത്തഞ്ചാമത്തെ ഈ അവസരം കഴിയുന്നതും ആത്മീയമായിത്തന്നെ കൊണ്ടാടണമെന്നാണ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. പ്രാർത്ഥനയുടേയും പരിഹാരത്തിന്റേയും ഉപകാരസ്മരണയുടേയും പ്രകരണങ്ങളാൽ ഈ അവസരത്തിൽ എല്ലാവരും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും നാം അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ താഴെപ്പറയുന്നവ എല്ലാ പള്ളികളിലും ശ്രീ. കുബാന വച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലും നടത്തണമെന്നു നാം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

1) അടുത്ത മാസം 3-ാംനാ-മുതൽ 6-ാംനാ-വരെ സെതുകുച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം പൊതുക്കൂട്ടാനു കൈക്കൊള്ളൽ നടത്തണം. അതിനൊരുക്കുമായി ഒരു മുഴുവൻധ്യാനമോ, അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം മൂന്നു ദിവസത്തെയെങ്കിലും ഒരു ധ്യാനമോ നടത്തണം. ധ്യാനത്തിന്റെ അവസാനദിവസം കാലത്തു പ. കൂട്ടാനു പരസ്യമായി എഴുന്നള്ളിച്ച സ്തവസ്തകൂട്ടാനയോ, അതിനു സെതുകുച്ചപ്പെടാത്തപക്ഷം പാട്ടുകൂട്ടാനയോ ചൊല്ലണം. കൂടാതെ ആ ദിവസം പ. കൂട്ടാനയുടെ പ്രദക്ഷണവും അതിനുശേഷം “ലാൽആലാഹ്” എന്ന സ്തോത്രഗീതവും പ. കൂട്ടാനയുടെ വാഴ്വും നടത്തണം.

2) നാം വാഴ്ചയേററദിവസമായ അടുത്ത ഡിസംബർ മാസം 3-ാംനാ- വ്യാഴാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണിക്കു പ. കൂട്ടാനു പരസ്യമായി എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചു പാപപ്പരിഹാരത്തിനായി തിരുമണിക്കൂർ ആരാധനയും വാഴ്വും എല്ലാവരും കൂടി കഴിക്കണം.

3) ഡിസംബർ 3-ാംനാ-മുതൽ 6-ാംനാ-വരെ സെതുകുച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ച് അന്നു സാധുക്കളായുള്ളവർക്ക് 5 രൂ

പായിൽ കുറയാതെയും 25 രൂപയിൽ കവിയാതെയും ഉള്ള സംഖ്യക്ക് കഞ്ഞി കൊടുക്കണം.

4) ഈ ഇടയലേഖനം കിട്ടിയാൽ ഒരു മാസക്കാലത്തേയ്ക്കു എല്ലാവരും അവരവരുടെ കബ്ബാന കൈക്കൊള്ളൽ ആദിയായ സൽപ്രവൃത്തികൾ നമുക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചവെയ്ക്കണമെന്നു നാം അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പട്ടക്കാർ കബ്ബാനയുടെ 2nd intention-നും ഇതിനായി നിയോഗിക്കണമെന്നും നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

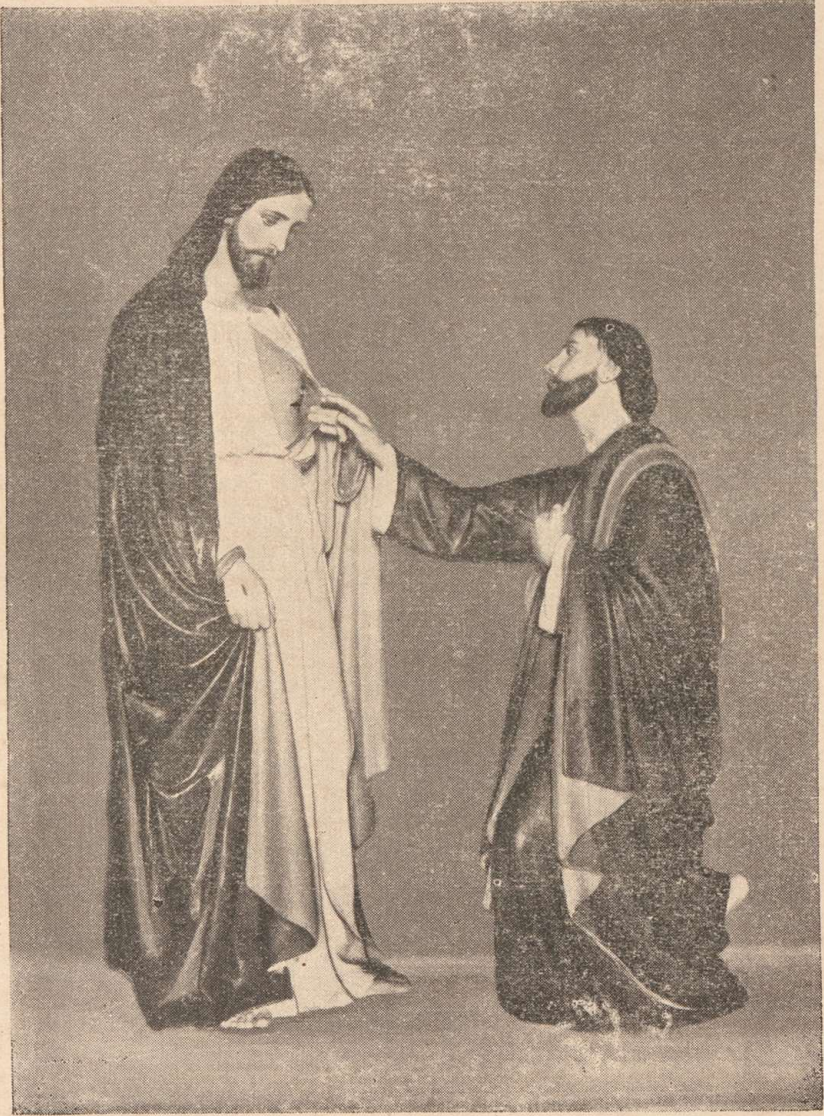
പ്രിയ ബ. സഹോദരരെ, വാത്സല്യ മക്കളെ, ഇപ്രകാരം ആത്മീയമായവിധത്തിൽ നമ്മൾക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം. അവിടുന്ന് തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ബഹുഭയിയായി നമ്മളുടെമേൽ വർഷിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ അതിരൂപത ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നമ്മൾക്കു അവിടുത്തോടു ഉള്ളഴിഞ്ഞ പ്രാർത്ഥിക്കാം. നമ്മളുടെ സ്നേഹപിതാവായ മിശിഹായുടെ ദിവ്യമാതൃകയും ഉപദേശങ്ങളുമനുസരിച്ചു ജീവിച്ചു കടശി അമൂല്യവും ശാശ്വതവുമായ സ്വർഗ്ഗീയ കിരീടത്തിനു നമ്മൾ എല്ലാവരും യോഗ്യരായിത്തീരട്ടെയെന്നു സർവ്വശക്തനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ബാവായുടേയും ✠ പുത്രന്റേയും ✠ രൂപാദക്ഷശായുടേയും ✠ നാമത്തിൽ നാം നിങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുന്നു.

എന്ന് എറണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതിമെത്രാസനാരമനയിൽനിന്ന്,
 ൧൯൩൬ നവമ്പർ ൧൩-ാംനു.

എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ.

പാലക്കാട് അംഗീകരണം: ✠
 .൧൯൩൬.൧൧.൧൧.൧൭൨൧.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ ഗുരുപ്പട്ട രജതഭൂമിലിസ്താരകമായ
 കപ്പലിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന
 നമ്മുടെ കത്താവിന്റെയും വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും രൂപങ്ങൾ.

എറണാകുളം അതിരൂപത.

അതിന്റെ നാലുകൊല്ലത്തെ

ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രം.

(1896—1936)

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിൻറെ അനുരൂപകാലത്തു മാർ ക്രിസ്റ്റ് മെത്രാനച്ചൻ. മാർ ചില വൈദികരുമായി എടുത്ത ഫോട്ടോ.

ആമുഖം.

(സ്ഥലം, പാരിസ് നഗരത്തിലുള്ള ഒരു ഈശോ സഭാമന്ദിരത്തിലെ ലാലുഭക്ഷണശാല. കാലം, 1896 ഏപ്രിൽ മാസം 9-ാംതീയതി. സാധാരണം നാലരമണി സമയം. ചങ്ങനാശേരി വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ഡോക്ടർ ലവീഞ്ഞു എസ്. ജെ. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി പഴേപറമ്പിൽ പെ. ബ. ഓയിസച്ചനും, ഒരു ഈശോസഭാംഗവും കൂടിയിരുന്നു കാപ്പി കുടിക്കുകയാണ്. അതിനിടയിൽ, ആ സത്യാസവൈദികൻ മെത്രാനച്ചന്റെ ചെവിയിൽ എന്തോ രഹസ്യമായി സംസാരിച്ചു. അവരുടെ രഹസ്യസല്ലാപത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യം കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി സെക്രട്ടറി അച്ചൻ വേഗം കാപ്പി കുടിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി. അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, മെത്രാനച്ചൻവന്നു സെക്രട്ടറി അച്ചനെ നടക്കുവാൻ പോകാനായി വിളിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി തോട്ടത്തിൽ ഉലാത്തുകയാണ്. പ്രസ്തുത രഹസ്യസംസാരത്തിനു മുൻപുവരെ, മെത്രാനച്ചന്റെ മുഖബിംബത്തിൽ കളിയാടിയിരുന്ന പ്രസന്നത, ഇപ്പോൾ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. തൽസ്ഥാനത്തു, ഒരു വിഷാദകാർമേഘപടലം സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി സെക്രട്ടറി അച്ചൻ കാണാതിരിക്കുന്നില്ല.

മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചില സ്ഥിതിഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ല അറിവുണ്ടോ എന്നു സെക്രട്ടറിയോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു മെത്രാനച്ചൻ തന്റെ മനമുദ്രയെ ഭജ്ഞിച്ചു. തനിക്കു യാതൊരറിവും ഇല്ലെന്നു സെക്രട്ടറി മറുപടി പറഞ്ഞു. കാപ്പി കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തന്നോടു സംസാരിച്ച അച്ചൻ റോമിൽനിന്നു വന്നയാളാണെന്നും, മലയാളത്തിൽ നിന്നു ലത്തീൻ മെത്രാനാരെ പിൻവലിച്ചു, അവിടെയുള്ള സുറിയാനിക്കാർക്കു ഏതദ്ദേശീയ മെത്രാസനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ തിരുസംഘം നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെന്നും, മെത്രാനച്ചൻ സെക്രട്ടറിയെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

ആ ഈശോ സഭക്കാരൻ പറഞ്ഞതു വാസ്തവമായിരുന്നു. കൃത്യം നാലുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതായതു 1896 ആഗസ്റ്റ് 11-ാംതീയതി, തിരുസംഘത്തിന്റെ പ്രസ്തുത നിശ്ചയം കമ്മപരിപാടിയിലെത്തി. അന്നു പുണ്യശ്ലോകനും മഹാശയനുമായ 13-ാംലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ, ഒരു പുതിയ വികാരിയാത്തിനെ മലയാളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാർക്കായി സൃഷ്ടിച്ച് അന്നത്തെ കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ വടക്കെഭാഗവും, തൃശൂർ വികാരിയാത്തിന്റെ തെക്കെഭാഗവും, കൂട്ടിച്ചേർത്തു പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കിയ നടുമിസ്സമാണ് ഇന്നത്തെ എറണാകുളം അതിരൂപത. ഈ അതിരൂപതയ്ക്കു

ഇതായാണിത്, അതിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേക രജതജൂബിലി വർഷത്തിൽ, നാല്പതു വയസ്സു പൂർത്തിയാകുന്നു (1896—1936). തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം പൂർത്തിയാകണമെങ്കിൽ, അത്യന്തം ശ്രേയസ്കരമായ അവിടുത്തെ ഭരണത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുന്ന അതിരൂപതയുടെ ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടുള്ള ചരിത്രവും ആവശ്യമാണ്. അതിന് ഒരുവെട്ടുന്നതിനു മുമ്പായി വികാരിയാത്ത് രൂപത, അതിരൂപത (Vicariate, Diocese, Archdiocese) എന്നിവ എന്താണെന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, എറണാകുളം അതിരൂപത ആരംഭത്തിൽ ഒരു വികാരിയാത്തായിരുന്നു. പിന്നീടാണല്ലോ അതു അതിരൂപതയായത്.

മിശിഹാ സർവ്വലോകസമുദായമാണ്. അവിടുന്നു ഭൂമുഖത്തു സ്ഥാപിച്ച ലോകമഹാസമുദായമാണ് കത്തോലിക്കാസഭ. ഈ സമുദായത്തെ പരമാധികാരത്തോടുകൂടി ഭരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ പ്രതിപുരുഷൻ അഥവാ വൈസ്രോയി ആണ് മാപ്പാപ്പാ. ഈ ലോകമഹാസമുദായത്തെ അനേകപ്രവിശ്വകുളാക്കി (Provinces) വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിനു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നവരും മാപ്പാപ്പായുടെ വിധേയതയിൽ ഭരണം നടത്തേണ്ടവരുമായ ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ അഥവാ ഗവർണ്ണർമാരാണ് മെത്രാന്മാർ. വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള പ്രവിശ്യകളിൽ ചിലതിനെ വികാരിയാത്തെന്നും ചിലതിനെ രൂപതയെന്നും മറ്റു ചിലതിനെ അതിരൂപതയെന്നും വിളിക്കുന്നു.

സ്ഥിരമായ ഭരണാധികാരം കൊടുക്കാതെ തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്വന്തം പ്രതിനിധികളെ നിയമിച്ചു മാപ്പാപ്പാ തന്നെ ഭരിക്കുന്ന സഭാസംസ്ഥാനങ്ങളെയാണ് വികാരിയാത്തുകളെന്നു നാമകരണം ചെയ്യുന്നത്. സ്ഥിരഭരണാധികാരത്തോടുകൂടി സ്വയം ഭരണാധികാരം ലഭിച്ച മെത്രാന്മാർ ഭരിക്കുന്ന പ്രവിശ്യകളാണ് രൂപതകൾ. ഏതാനും രൂപതകളുടെമേൽ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമുള്ള കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തെ അതിരൂപതയെന്നും, അതിന്റെ ഭരണനാഥനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്നും അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാമതായി അറിയേണ്ടത് വികാരിയാത്തെന്നോ രൂപത എന്നോ അതിരൂപതയെന്നോ പറയപ്പെടുന്ന സഭാസമുദായവിഭാഗത്തിനു ലോകത്തിലുള്ള സ്ഥാനമെന്ത്, അഥവാ അതു മനുഷ്യസമുദായത്തിനു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നു, എന്നാണ്. ദിവ്യരക്ഷകനാൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട കടകമണിയിൽ നിന്നു മുളച്ചുവന്ന ലോകത്തെ നിജശാഖോപശാഖകളാൽ സമാവരണം ചെയ്തു മനുജവിഹഗങ്ങൾക്ക് വിശ്രമവും ഭാഷണവും നൽകി

അവയെ പരിപാലിക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷമാണല്ലോ കത്തോലിക്കാസഭ. ഈ ഉപമയുടെ കർത്താവ് ജ്ഞാനസാഗരമായ ആ പരിപാവനമുന്തിയത്രെ. അതിനാൽ ഉപമ നിരതമകമല്ല. കത്തോലിക്കാസഭ മനുഷ്യപ്പുറവകൾക്കുള്ള ഏക സങ്കേതസ്ഥാനമാണെന്നു, അതിനെ ശരിയായി പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള വർഷ് അറിയാം. ഈ മഹാവൃക്ഷത്തിമൻറെ ഒരു ശാഖയാണ് രൂപത.

പാരത്രികവും ഭൗതികവുമായ ശ്രേയസ്സ് മനുഷ്യസമുദായത്തിനു നൽകുക എന്ന ഏകോദ്ദേശമാണ് ഒരു രൂപതയ്ക്കുള്ളത്. “ഒന്നാമതായി നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അന്വേഷിച്ചിൻ” എന്നുള്ള ദിവ്യതൂതനാഥന്റെ ഉപദേശത്തെ മുൻനിർത്തി, ദൈവത്തെ ഏകപിതാവായി സ്നേഹിക്കുവാനും ആരാധിക്കുവാനും മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഒരു രൂപതയുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യം. മനുഷ്യരിൽ സാഹോദര്യം നിലനിർത്തുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തെ സമ്മതിച്ചു മതിയാവൂ. ദൈവത്തെ പിതാവായി പരിഗണിക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഇതരമനുഷ്യരെ സ്വസഹോദരന്മാരായി ഗണിക്കയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ ഒരു രൂപത സർവ്വോപരി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും തപാദാ ആത്മമുക്തി സമ്പാദിക്കുവാനും നിജപ്രജകളായ വിശ്വാസികളോടു ഉപദേശിക്കുന്നതോടുകൂടി മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സുസ്ഥിരമായ ശ്രേയസ്സിന് അടിസ്ഥാനമിടുക കൂടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതെ, മനുഷ്യരെ ഉത്തമപൗരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ലോകമഹാതൂത സ്ഥാപിച്ച ഈ മഹാസ്ഥാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ദൈവവിശ്വാസമാണ്. ദേവാലയസ്ഥാപനം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു രൂപതയുടെ അടുത്ത ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നത് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലാണ്. ശരിയായ മനോവികാസം നൽകി മനുഷ്യർതമ്മിൽ നിലവിലിരിക്കേണ്ടുന്ന നിഷ്ഠുളങ്കമായ സമ്പാർക്കതത്വങ്ങൾ അവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനാണല്ലോ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ദൈവവിശ്വാസം, രാജഭക്തി, സമുദായസ്നേഹം, ജീവകാരുണ്യം എന്നിത്യാദി മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ ജീവിതത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ തത്വങ്ങളാണ് കത്തോലിക്കാവിദ്യാലയങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ കുത്തിവെയ്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കത്തോലിക്കാരൂപതാംഗങ്ങൾ എല്ലാസ്റ്റേഴ്സും രാജഭക്തിയിലും സമുദായസ്നേഹത്തിലും ജീവകാരുണ്യപ്രവൃത്തികളിലും മുന്നണിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്നതും. ഈ ലക്ഷ്യോടുകൂടിയാണ് കത്തോലിക്കാരൂപതകൾ സംഖ്യയറ്റ ധനം വ്യയംചെയ്തു അനേകം സ്കൂളുകൾ നടത്തിപ്പോരുന്നത്. പള്ളിക്കൂടം എന്ന വാക്കുതന്നെ പള്ളിയിൽ നിന്നുണ്ടായതാണല്ലോ. ഇപ്രകാരം വിദ്യാലയങ്ങൾ വഴിയായി കത്തോലിക്കാരൂപതകൾ ജനസഞ്ചയത്തിനു നൽകുന്ന സന്നാതനവും പ്രമാദരഹിതവുമായ സമ്പാർക്കതത്വങ്ങളുടെ അ

തൂതകരമായ ഔഷധശക്തികൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം മലിമസവും വിഷമയവുമായ നാരകീയവായ അനുസ്മൃതം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യസമുദായം ജിണ്ണീഭവിച്ചു പോകാതിരിക്കുന്നത്?

ഈ തത്വങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും ലോകത്തെ രൂപതകൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാ രൂപതകളുടെ ജീവകാരുണ്യവേലകളെയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പള്ളിയും പള്ളിക്കൂടവും സ്ഥാപിച്ചുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികആവശ്യങ്ങളിലും അവനു സേവനം ചെയ്യുവാൻ ഒരു രൂപത ബദ്ധശ്രദ്ധായിരിക്കുന്നു. അത് ഒരു ദേവാലയവും, വിദ്യാലയവും, മാതൃമല്ല, ആതുരശാലയും, അനാഥമന്ദിരവും, സാധുഭവനവും കൂടിയാണ്. ദിവ്യരക്ഷകനായ അതിന്റെ സ്ഥാപകന്റെ ഭൂതഭയ, അതിന്റെ ജീവനാഡികളിൽകൂടി പ്രവഹിക്കുന്ന രക്തത്തിൽ ആമുലാഗ്രാ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധുജനസംരക്ഷണം, അഥവാ ആതുരപരിപാലനം എന്നാണെന്ന് ലോകത്തെ പ്രവർത്തിച്ച് പഠിപ്പിച്ചതു കത്തോലിക്കാസഭയാണ്. ദേവാലയങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും വലിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു രൂപതയിൽ ആതുരശാലകളും, ഭീനമന്ദിരങ്ങളും, നിരാധാരസങ്കേതങ്ങളും ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി വരുന്നു. കാരണം, മിശിഹാ നടുവളർത്തിയ സഭാതത്വവിചിന്ത ശാഖകളാണ് രൂപതകളെങ്കിൽ, ആദ്ധ്യാത്മിയും മാതൃമല്ല, ശാരീരികശുശ്രൂഷയ്ക്കൂടി അനുഭവിക്കുന്ന നിരാധാരന്മാരായ മനുജവിഹഗങ്ങൾ തീർച്ചയായും അവയിൽ കൂട്ടുകെട്ടിപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കത്തോലിക്കാരൂപതയെ പരിശോധിച്ചാലും ഇതു യഥാർത്ഥമാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.

ഇപ്രകാരം കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരത പ്രാപിച്ച്, മെത്രാസനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുവാൻ തക്ക പരിശുദ്ധിയും പാണ്ഡിത്യവും ഉള്ള വൈദികസംഘത്തെ ഉല്പാദിപ്പിച്ച്, ദേവാലയങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും ധർമ്മാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച് സനാതനധർമ്മതത്വങ്ങൾ ജനതതിയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിനാണ് സാധാരണയായി പരി. സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് സജാതീയമെത്രാന്മാരേയും സ്വയം ഭരണവും കല്പിച്ച് അനുവദിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഗ്യവും മാഹാത്മ്യവും ഭാരതീയരിൽ പ്രഥമത: സമാർജ്ജിച്ചത് കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരായ നാമാണെന്നുള്ളതിൽ ന്യായമായി നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാവുന്നതാണ്. *

* “ഇൻഡ്യാ ഒട്ടകളുള്ള ഉൽകൃഷ്ടസമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നവരെന്ന പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവരായി, പൂർവ്വഹിന്ദുയുടെ ഭലഗാദി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മലയാളസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്നാണ് നമുക്കു വൈദികസ്വയംഭരണം അനുവദിച്ചതന്ന തിരുവെഴുത്തിൽ പരിശുദ്ധപിതാവു 11-ാം വീയസ്മൃതിമനസ്സുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

അനേകവാങ്മുഖമായി സുറിയാനിക്കാരെ വിഭേദിച്ചരായിരുന്നു ഭരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ നിരന്തരപ്രാർത്ഥനയുടേയും അനുസൃതമായ പരിശുദ്ധത്തിന്റേയും ഫലമായി അന്ന് 'Quaerei saccrae' എന്ന തിരുവെഴുത്ത് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. യശസ്സുരീരമായ 13-ാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ നമ്മുടെ അസ്ഥിയിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥിയും മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും രക്തത്തിൽനിന്നുള്ള രക്തവും ആയ വൈദികരിൽനിന്ന് മൂന്നുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് നമ്മുടെ മെത്രാന്മാരായി കല്പിച്ചു നിയമിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു അവരെ പരീക്ഷാർത്ഥം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ മാത്രമായിട്ടാണ് നിയമിച്ചത്. ഇതുകൊണ്ടു തുടർന്നുവന്ന നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ തങ്ങൾക്ക് സ്വയംഭരണാധികാരം കല്പിച്ച് അനുവദിക്കണമെന്ന് കാണിച്ച് വീണ്ടും വീണ്ടും റോമായോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് 1923 ഡിസംബർ 21-ാംനു- "Romani pontifices" എന്ന തിരുവെഴുത്തുവിളംബരത്താൽ മലയാളസുറിയാനിക്കാർക്ക് ഹയരോക്കി എന്ന സ്വയംഭരണം ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യമോടെ വാഴുന്ന 11-ാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിച്ചുനവദിച്ചു. ഈ സുറിയാനി ഹയരോക്കിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്ത്രേയ്യാധിപത്വം വഹിക്കുന്ന എറണാകുളത്തിന്റെ പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരും, പ്രഥമമെത്രാപ്പോലീത്തായും, വൈദികരും ജനങ്ങളും ഇക്കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് ദൈവത്തിനും സഭയ്ക്കും രാജ്യത്തിനും സമുദായത്തിനും വേണ്ടി, എറണാകുളം വികാരിയാത്തും അതിരൂപതയും വഴിയായി എന്തുചെയ്തവെന്നാണ് ഇനിയുള്ള ഏതാനും വശങ്ങളിൽ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നത്. വേറെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ ദൈവാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടി അവർ എത്ര ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു, യുവജനങ്ങളെ രാജഭക്തിയും സമുദായസ്നേഹവും സന്നാഹ്വബോധവും ഉള്ളവരായ ഉത്തമപൗരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ എത്ര വിദ്യാലയങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു, സാധുക്കളും നിരാധാരന്മാരും രോഗികളുമായ ഹതഭാഗ്യരെ പരിപാലിക്കുവാൻ എത്ര ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, ഏകോദരസഹോദരങ്ങളായ വൈദികരും ജനങ്ങളും പരസ്പരം കൈകോർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സഭയുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും രാജ്യത്തിന്റേയും അഭ്യുദയത്തിനുവേണ്ടി എങ്ങിനെ വേല ചെയ്തു, അവർ എപ്രകാരം അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും 'വാഴത്തസാമ്രാജ്യ'ത്തെ ലാക്കാക്കി ഇഹലോകമരുഭൂമിയിൽനിന്നു 'നാല്പതു കൊല്ലം' യാത്രചെയ്തു, എന്നെല്ലാമാണ് ഇനി കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രതിപാദിക്കാൻ പോകുന്നത്. അഥവാ, പഴുപ്പറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലയാളസുറിയാനിക്കാർക്കുവേണ്ടി പൊതുവേയും, എറണാകുളം വി

കാരിയാത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചും എന്തുമാത്രം വേല ചെയ്യുകയും കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുകയും ധർമ്മസമരം നടത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നും, ആ തിരുമേനി ഈ വികാരിയാത്തിനുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം തന്റെ പിൻഗാമിയെ ഏല്പിച്ചുവെന്നും, മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവയെ എപ്രകാരം വീണ്ടും വളർപ്പിച്ചുവെന്നും, ഇപ്പോൾ അതിരൂപത ഏതു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നും അത്രെ അതിന്റെ ഓരോ വശത്തേയും പ്രത്യേകം എടുത്ത് ചുരുക്കമായി മൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

പ്രഥമ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ നാമകരണം

പഴുപറമ്പിൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആദ്യമായി പരി. പിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചത്, എറണാകുളം വികാരിയാത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു സംഭവമാണ്. കാരണം, ആ സന്ദർശനവേളയിലാണ്, അദ്ദേഹം എറണാകുളം വി. അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഈ നാമകരണത്തിനോ എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേകതയുമുണ്ട്. അതായത്, ഒരു മെത്രാന്റെ ആലോചനക്കാരനും സെക്രട്ടറിയുമെന്ന നിലയിൽ പരി. പിതാവിനെ മുഖം കാണിക്കുവാനായി ചെന്ന അവസരത്തിൽ, നിജമെത്രാന്റെ സമക്ഷത്തുവെച്ചു മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടുകണ്ടു മെത്രാനായി നാമകരണം ചെയ്തയാണു ചെയ്തത്. ഈ മഹാഭാഗ്യം കേരളീയ മെത്രാന്മാരിൽ മറ്റു വല്ലവർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിലും, പ്രസ്തുത സന്ദർശനം ശ്രദ്ധേയമാണ്. എന്തെന്നാൽ, മലയാള സുറിയാനിക്കാർക്ക് സ്വജാതീയ മെത്രാന്മാരെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ആ സഭാവൃക്ഷശാഖ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ, ആ ശാഖയിൽ മനുഷ്യപ്പറവകൾ കൂടുകെട്ടിത്താമസിക്കുന്നുണ്ടോ, എന്നു അറിയുന്നതിനായി മിശിഹായുടെ വികാരി അന്വേഷണം ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നു.

തദവസരത്തിൽ പരി. പിതാവു 13-ാംലെയോൻ അദ്ദേഹവുമായി ഒരു ഭീഷ് സംഭാഷണം നടത്തി. ആ സംഭാഷണം ആദ്യന്തം അത്യന്തം ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാകയാൽ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പരി: പിതാവ്: നിങ്ങൾ ആരാണു്?

ബ: ജൂയിസ് അച്ചൻ: ഞാൻ മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയാണ്.

പ: പി: നിങ്ങൾ സെക്രട്ടറിയായിട്ടു എത്ര കൊല്ലമായി?

ബ. ജൂ: ഏകദേശം ഒൻപതു കൊല്ലമായി.

പ. പി: നിങ്ങളുടെ വികാരിയാത്തിലെ എല്ലാ പള്ളികളേയും നിങ്ങൾ അറിയുമോ?

ബ. ജൂ: ഉവ്വ്.

പ. പി: എല്ലാ പള്ളികളേയും നിങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ബ. ജൂ: ഉവ്വ്.

പ. പി: കൊള്ളാം, നിങ്ങൾ ഒൻപതുകൊല്ലം സെക്രട്ടറിയായിരുന്നുവെന്നും, എല്ലാ പള്ളികളേയും വികാരിയാത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളേയും പറ്റി നിങ്ങൾക്കു അറിവുണ്ടെന്നും നാം കാണുന്നതിനാൽ, നിങ്ങളെ നാം ഒരു ഉയന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു, അതായതു മെത്രാൻ പദത്തിലേക്കു ഉയർത്തുന്നതാണ്. മലയാളത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെന്തു്? അവർ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളാണോ?

ബ. ജൂ: അതെ.

പ. പി: അവർ ഞായറാഴ്ചകളും കടമുള്ള തിരുന്നാളുകളും ആചരിക്കുകയും, ആ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രൂപിവേലകളിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ബ. ജൂ: പള്ളികൾ അധികമുള്ളതായ പട്ടണങ്ങളിൽ ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള തിരുന്നാളുകളിലും എല്ലാവരും കൂട്ടാനു കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ, പള്ളികൾ വളരെ ചുരുക്കമെന്നു മാത്രമല്ല വളരെ അകലവുമാകയാൽ, എല്ലാവരുംകൂടി ഒന്നിച്ചു പള്ളിയിൽ പോയാൽ പക്ഷെ വീട്ടിൽ കള്ളൻ കയറുമെന്ന ഭയന്നു, വീടുകാവലിനായി ഒരാളെ നിറുത്തിയിട്ടു ബാക്കിയുള്ളവർ മാത്രമേ പള്ളിയിൽ പോകാറുള്ളൂ. ഒട്ടുമിക്കവരും ക്രൂപിവേലയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഓരിട്രം മൂലവും ചില അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും ചിലപ്പോൾ ജോലി ചെയ്യാറില്ലെന്നില്ല.

പ. പി: രോഗബാധിതരാകുമ്പോൾ അവർ പട്ടണത്തെ വരുത്തി അന്ത്യ ക്രൂശശകൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു ഉൽക്കണ്ഠ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ടോ?

ബ. ജൂ: ഉവ്വ്. അന്ത്യക്രൂശശകൾ കൈക്കൊള്ളുവാൻ അവർ ഒരിക്കലും ഒരു വക മടിയോ ഭയമോ പ്രദർശിപ്പിക്കാറില്ല. അവസാനനാഴികവരെ നീട്ടിവയ്ക്കാതെ വളരെ നേരത്തേതന്നെ ക്രൂശശകൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു അവർ അത്യാത്മം ജാഗ്രതയുള്ളവരാണ്. എങ്കിലും പള്ളികൾ വളരെ അകലെയായിരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ വൈദികർ വന്നുചേരുന്നതിന്നുമുൻപു ചിലപ്പോൾ രോഗികൾ മരിച്ചുപോകാറുണ്ട്.

പ. പി: അവർ പെസഹാക്കാലത്തെ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

ബ. ജൂ: വളരെ ചുരുക്കംവേർ മാത്രമേ വാർഷികപാപോച്ചാരണവും ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണവും നടത്താതെയുള്ളൂ. അതും വിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടല്ല; മടിമൂലവും ചിലപ്പോൾ അച്ചന്മാരുടെ കുറവുകൊണ്ടുമാണ്.

പ. പി: അവർ പരി. ക. മറിയത്തിന്റെ പ്രിയഭക്തന്മാരാണ്?

ബ. ജൂ: അതെ, പിതാവെ.

പ. പി: എന്തുഭക്തകൃത്യമാണ് അവർ സാധാരണയായി ചെയ്യുന്നത്?

ബ. ജൂ: മാതാവിന്റെ മിക്ക തിരുനാളുകളിലും ഒട്ടുവളരെപ്പേർ പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്തു പ. കബാന ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ചിലർ ശനിയാഴ്ചകളിലും, മറു ചിലർ ഉത്തരീയത്തിന്റെ ഭണ്ഡവിമോചനം ലഭിക്കുവാനായി ബുധനാഴ്ചയും മാതാവിന്റെ സ്തുതിക്കായി മാംസവർജ്ജനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ എല്ലാകുടുംബങ്ങളിലും കൊന്തനമസ്കാരം ദിവസവും ജപിക്കുന്നുണ്ട്.

പ. പി: എല്ലാ ദിവസവും, എല്ലാവരും?

ബ. ജൂ: പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാഷംവരെ വേലചെയ്യുന്ന ചില കുടുംബത്തലവന്മാർ ജോലികഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ ചില സമയം ക്ഷീണിച്ചു ഉറങ്ങിപ്പോകാറുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതരാംഗങ്ങൾ ജപമാല കൂട്ടമായി ജപിക്കുന്നതിൽ മുടക്കം വരുത്താറില്ല.

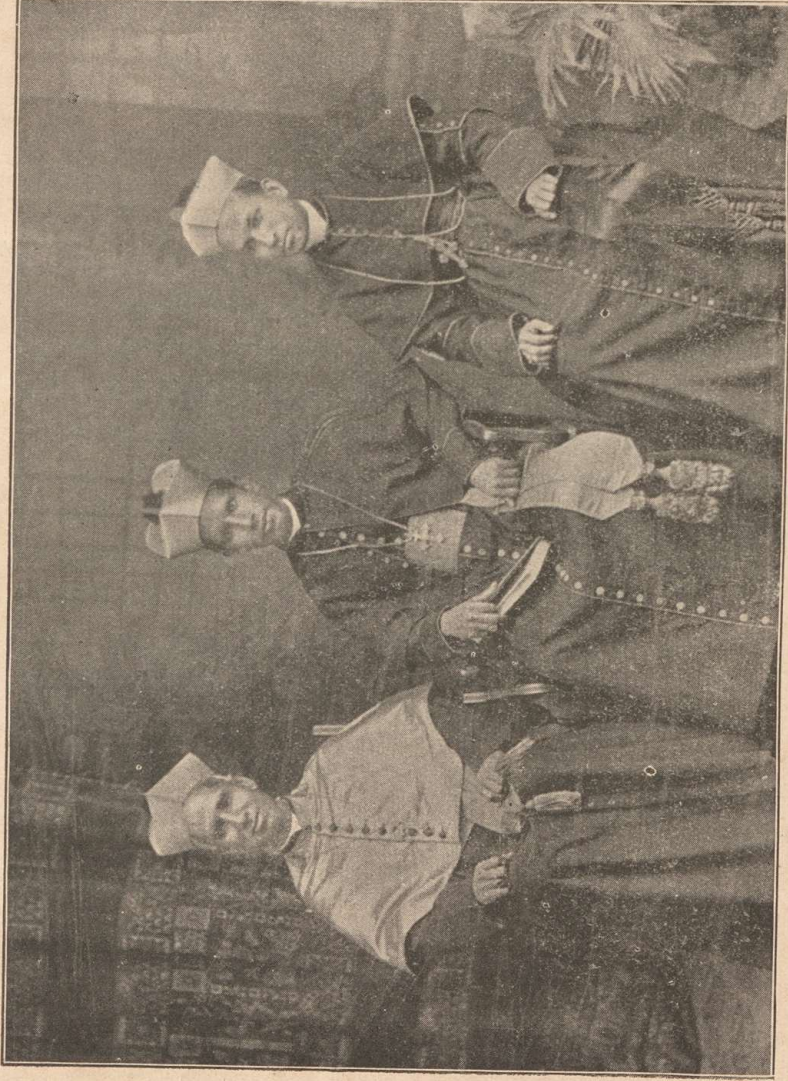
പ. പി: വേറെ എന്തു ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളാണ് അവർക്കുള്ളത്?

ബ. ജൂ: മിക്കവരും കമ്മലോത്തരീയം ധരിക്കുന്നവരാണ്. ജപമാലപ്രാരംഭം ചെയ്തശേഷം ഉത്തരീയത്തിന്റെ ഭണ്ഡവിമോചനം കിട്ടുവാൻവേണ്ടി ഐ. എ. ന. എ. ത്രി. ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സുശീലകളായ ചില വൃദ്ധകൾ വ്യാകുലമാതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു ഐ. എ. എ. ന. എ. ത്രി. ഉഷഃകാലങ്ങളിൽ പെല്ലാറുമുണ്ട്.

പ. പി: പ. ക. മറിയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത് അനദിനജപമാലഭക്തിതന്നെ, സംശയമില്ല. നിങ്ങൾ നാട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ ജപമാല പ്രാരംഭം പ്രതിദിനം നടത്തുവാൻ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

തദനന്തരം പ. പിതാവു ഡോക്ടർ ലവീഞ്ഞിനേയും സെക്രട്ടറിയേയും അനുഗ്രഹിച്ചു യാത്രയാക്കി. ഈ സന്ദർഭവും സംഭാഷണവും മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിൽ എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മഹാശയനായ 13-ാംലേയോ ന്യായമായ മാർത്തിൽകൂടി അ

മാർ ക്ലീസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, മാർ മത്തായി മെത്രാപ്പോലീത്ത, മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാപ്പോലീത്ത ഈ തിരുമേനികൾ
കാൻഡിയിൽ വച്ച് അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എടുത്ത പടം.

നേപഷിച്ചറിഞ്ഞും നേരിട്ടുകളയും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്നു സർവ്വമാ യോ ഗ്യനാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു നമ്മുടെ ആ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ മുഖത്തു ചേർവാരി എറിയാനും ചിലർ അക്കാലത്തു ഉദ്യമിക്കാതിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം നിജമെത്രാപ്പോലീത്തായോടു കലഹിച്ചു ഒരാളാണെന്നും, ആശ്രമ നിയമലംഘനം ചെയ്തതിനാൽ സത്യാസാശ്രമത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരി ക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും, തന്മൂലം മെത്രാൻ ആകുന്നതിന്നു തീരെ അയോഗ്യ നാണെന്നും പറഞ്ഞു പേർവെച്ച് ഒപ്പിട്ട ഒരു കത്തു അക്കാലത്തു തിരുസംഘത്തിന്നു കിട്ടുകയുണ്ടായി. ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞുതന്നെ ആ കള്ളക്കത്തി ന്റെ പൊള്ളത്തരം വെളിവാക്കുകയാൽ ആ വാറോലചവറുകൊട്ടയിൽ നിപതിച്ചു.

മെത്രാൻപട്ടാഭിഷേകം.

ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയായി യൂറോപ്പിലേക്കു പുറപ്പെട്ട പഴേപറമ്പിൽ ചെ. ബ. ളൂയിസച്ചൻ എറണാകുളം മിസ്സത്തിന്റെ പ്രഥമവികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാ (elect) ആയിട്ടാണ് സ്വദേശത്തു മടങ്ങി എത്തിയത്. മലപ്പുമാറ്റം ഏൽത്തുരുത്തു കൊവേന്തയിൽ വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ 1896 ആഗസ്റ്റ് 11-ാംതീയതി എറണാകുളം വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാആയി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, കാൻഡിയിൽവെച്ചു അഭിഷേകം നടക്കുന്നതാണെന്നും അറിയിക്കുന്നതായഡെലിഗേറ്ററു അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സിലെ കത്തുലഭിച്ചു.

1896 ഒക്ടോബർ 25-ാംതീയതി മോൺ. സലേക്സി തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു തീയും എന്ന ദിക്കിന്റെ ആഭിനാമികമെത്രാനായി, അദ്ദേഹത്തെ 50-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അഭിഷേകംചെയ്തു. 1896 നവമ്പർ 5-ാംതീയതി എറണാകുളത്തു തിരിച്ചെത്തി, നൂതനമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട മിസ്സത്തിന്റെ ഭരണഭാരം ഔദ്യോഗികമായി കയ്യേറക്കുകയും ചെയ്തു. മാർ ളൂയിസ് മെത്രാനച്ചന്റെ ആദ്ധ്യാത്മീയ മക്കളാകുവാൻ ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ചു എറണാകുളം വികാരിയാത്തിലെ ജനങ്ങൾ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് അന്നു വികാരിയാത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തുവെച്ചു അവിടുത്തേയ്ക്കു നൽകിയത്.

അന്നു തീവണ്ടി ഷൊർണ്ണൂർവരെ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ അവിടെനിന്നു ഒരു വണ്ടിപിടിച്ചു തൃശ്ശൂർക്കു പുറപ്പെട്ടു. തൃശ്ശൂർഅരമനയിലും ഏൽത്തുരുത്തു കൊവേന്തയിലും ഓരോ ദിവസം വിശ്രമിച്ചശേഷം, വള്ളംവഴി വടക്കൻപറവൂർ എത്തി. അവിടെനിന്നു മൂന്നാം

ഭിംബം എറണാകുളത്തേയ്ക്കു ജലമാർഗ്ഗം എതിരേൽക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. തിരുമേനികയറിയിരുന്ന ബോട്ടിനെ 60-ഓളം ഓടിവള്ളങ്ങൾ അകമ്പടിസേവിച്ചു. തങ്ങളുടെ ഇടയനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി 65 പള്ളികളിലെ പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെടെ 10000 ഓളം വരുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടം എറണാകുളത്തു ഹാജരായിരുന്നു. ഉദ്ദേശം 50 പൊൻവെള്ളിക്കരിശുകൾ പട്ടണപ്രദക്ഷിണത്തിൽ നിരന്നുനിന്നിരുന്നു. അന്നത്തെ എതിരേല്പിന്റെ ഒരു പുണ്യവിവരണം 1896 നവമ്പർ 17-ാം തീയതിയിലെ "The Ceylon Catholice Messenger" എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിൽ കാണുന്നതാണ്.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തു്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച Quae Rei Sacrae എന്ന തിരുവെഴുത്തു് അനുസരിച്ചു് തൃശ്ശൂർ വികാരിയാത്തിൽ പെട്ടിരുന്ന ചാലക്കുടിപ്പുഴക്കരയ്ക്കു് ആലുവാപ്പുഴവരെയുള്ള ഭൂവിഭാഗവും, അന്നത്തെ കോട്ടയം വികാരിയാത്തിൽ പെട്ടിരുന്ന ആരക്കുഴ, ഇടപ്പള്ളി, പള്ളിപ്പുറം എന്നീ ഫോറോനകളും തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെവക കരിക്കുന്നം ചുങ്കം ബ്രഹ്മമണ്ഡലം എന്നീ മൂന്നുപള്ളികളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് 1896 ആഗസ്റ്റ് 11-ാംനു- എറണാകുളം വികാരിയാത്തു നൂതനമായി സ്ഥാപിതമായി. കോട്ടയം വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ആരക്കുഴയും ഇടപ്പള്ളിയും പള്ളിപ്പുറവും നേരത്തേതന്നെ ഫോറോനാപ്പള്ളികളായിരുന്നു. എന്നാൽ തൃശ്ശൂർവികാരിയാത്തിൽ അക്കാലത്തു് ഫോറോനാവിഭജനം നടപ്പാക്കിയിരുന്നതിനാൽ ആ വികാരിയാത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഇടവകകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ നൂതനമായി അങ്കമാലിയും പറവൂർകൊട്ടയ്ക്കാരും ഫോറോനകളായി നിശ്ചയിക്കയാണുണ്ടായതു്. തദനന്തരം 1911 ആഗസ്റ്റ് 29-ാം തീയതിയിലെ "Universi Christiani" എന്ന പത്താംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പായുടെ തിരുവെഴുത്തിൻപ്രകാരം തെക്കും ഭാഗക്കാക്കായി പുതിയ കോട്ടയം വികാരിയാത്തു് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞ തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ മൂന്നുപള്ളികളും പിന്നീടുണ്ടായ വാരപ്പെട്ടി ഇടവകപ്പള്ളിയും കോട്ടയംവികാരിയാത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു.

ഇപ്രകാരം അഭിവൃദ്ധിയാക്കി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു നിജ ഭരണത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വികാരിയാത്തിന്റെ അതൃത്തികളും പള്ളികളും കപ്പലുകളും കാണിക്കുന്നതായ ഒരു ഭൂപടം ഉണ്ടാക്കി മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചന്റെ ചിലവിലും നേതൃത്വത്തിലും 1905-ൽ യൂറോപ്പിൽനിന്നു അച്ചടിപ്പിച്ചു

വരുത്തി എല്ലാ പള്ളികൾക്കും അതിന്റെ ഓരോപ്രതി നൽകുകയുണ്ടായ വിവരം വിസ്തരിക്കത്തക്കതല്ല.

നിരന്തരമായ ധർമ്മസമരം, ഭാരണമായ പീഡാനുഭവം, അനിതരസാധാരണമായ വിജയം.

മാർക്സിയീസ് മെത്രാനച്ചന്റെ മാറിടത്തിൽ പതിഞ്ഞ പൊൻ കൂരിട്ട മിശിഹായുടെ മരക്കുരിശിനോളംതന്നെ ഭാരമുള്ള ഒന്നായിരുന്നു വെന്ന് ആ വീരാത്മാവിന്റെ 23കൊല്ലത്തെ വികാരിയാത്തുഭരണത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. രണ്ടു വികാരിയാത്തുകളുടെ തിരസ്കൃതപ്രായത്തിൽ എത്തുപോകാതെ കിടന്നിരുന്ന രണ്ടനാങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഉണ്ടാക്കിയ ഈ നടുമിസ്സത്തിൽ ഒരു ശരിയായ ഭാരണകൂടം ഏല്പിട്ടുത്തുവാൻ ആ പുഷ്പദേഹം സഹിച്ച പാടുകൾ അവസ്ഥനീയങ്ങൾ എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ശത്രുഭയലേശമെന്യെ അജപാലനം ചെയ്യുന്ന ഒരിടയൻ എവിടെ? നാലുവശത്തുംകൂടി ചുറ്റിവളയുന്ന പ്രതിയോഗികളുടെ മദ്ധ്യേ തന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അജപോതങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഘോരസമരം ചെയ്യുന്ന മാർക്സിയീസ് മെത്രാനച്ചൻ എവിടെ? ഇതിനുംപുറമെ തന്റെ മേഷാലയത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ക്ലേശങ്ങളും കഷ്ടതകളുംകൂടി ചേർന്നാലത്തെ സ്ഥിതിയോ? 23വർഷത്തെ ഭരണകാലത്തു് ഒരിക്കലേങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു പൂർണ്ണവിശ്രമം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു അതിശയോക്തിയല്ല. ഒരുതക്കണ്ണു കഴിയുമ്പോൾ വേറൊരുതക്കണ്ണു; ഒരു കൂരിട്ട മാറിക്കഴിയുമ്പോൾ ദുഃഖഭ്രയിഷ്ടയായ വേറൊരു കൂരിട്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം “ഏഴുവ്യാകുലങ്ങളിൽ ഒന്നു”മാത്രമല്ല; ഏഴുംകൂടി യോജിച്ച ഒരു മഹാവ്യാകുലംതന്നെ! എങ്കിലും അദ്ദേഹം വിജയപതാക വിയന്മാറ്റേണ ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്തു.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിനുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം കഷ്ടതകൾ ആ പുണ്യശ്ലോകൻ സഹിച്ചുവെന്നും എത്ര ധർമ്മപോരാട്ടങ്ങൾ ചെയ്തെണ്ടിവന്നുവെന്നും സംക്ഷേപമായിട്ടെങ്കിലും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം, അവയെല്ലാം നമുക്ക് വേണ്ടിമാത്രമായിരുന്നു.

1. കൽഭായപാത്രീയർക്കീസിന്റെ മേലധികാരാവകാശവാദം.

മലയാളസുറിയാനിക്കാർക്കു് സ്വദേശമെത്രാനാരെ സമ്പാദിക്കുവാൻ

വേണ്ടി മാർക്സിസ്റ്റ് മെത്രാനച്ചൻ * ചെയ്ത പ്രയത്നം സഫലമായി. അദ്ദേഹം അല്പമൊന്നു വിരമിച്ച് വിശ്രമിക്കാമെന്നു വച്ചപ്പോൾ ഇതാ വേറൊരു പ്രതിയോഗിയോടു നേരിടേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. മലയാളസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്റെ ഭരണത്തിന് അധീനരായിരിക്കണമെന്ന് കാണിച്ച് കൽദായപാത്രിയർക്കീസ് റോമിനോടു നേരത്തെ അവകാശവാദം ചെയ്തിരുന്നു. മെത്രാനച്ചൻ ലവീഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയായി റോമിൽ ചെന്നപ്പോൾ കൽദായപാത്രിയർക്കീസിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടായെന്ന് പ്രൊപ്പഗാന്ത തിരുസംഘത്തിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ചോദിച്ചതായി തന്റെ റോമായാത്രാ വിവരണത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. കൽദായപാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലിരിക്കുന്നതിന് തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നും നേരിട്ട റോമിന് കീഴടങ്ങിയിരിക്കുവാനാണ് തങ്ങളുടെ അതിയായ അഭിലാഷമെന്നും അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം മറുപടിപറഞ്ഞതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ കാര്യം അവസാനിച്ചുവെന്നു കരുതിയാണ് മലയാളത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം മടങ്ങിയത്. പക്ഷേ പാത്രിയർക്കീസ് അതുകൊണ്ടൊന്നും അടങ്ങുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ലായിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും മലയാള സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ മേൽക്കോയ്മ ലഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം റോമിനോടു അവകാശവാദം ചെയ്തു. ഈവിവരം ഗ്രഹിച്ചമാത്രയിൽ മെത്രാനച്ചൻ സമരരംഗത്തു എത്തി, ശക്തിമത്തായ തന്റെ തുലികാപ്രയോഗം ആരംഭിച്ചു. 1897-ൽ അവിടുന്ന് വിജയകാഹളം മുഴക്കി. ആ ആണ്ടു സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ, കൽദായപാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അധികാരത്തെ പാടെ നിഷേധിക്കുകയും അവർ നേരിട്ട റോമിനു കീഴായിരിക്കുമെന്ന് തിരുസംഘം വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മലയാള സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഹയരാക്കി അനവദിച്ചുകൊടുത്തപ്പോഴും പാത്രിയർക്കീസ് മേലധികാരലബ്ധിക്കായി വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അതും സഫലമായില്ല. കൽദായപാത്രിയർക്കീസുമായുണ്ടായ ഈ ധർമ്മസമരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തു കൂടിച്ചേന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാനും അന്നു മലയാള സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ ഒരുമ്പെടാതിരുന്നില്ല. സ്വസമുദായദ്രോഹപരമായ ഈ നയത്തെ കഠിനമായി ശാസിച്ചുകൊണ്ട് റോമിൽനിന്ന് ഈ കൂട്ടരെ താക്കീതു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രവൃത്തി, സ്വന്തം റീത്തിനോടും സമുദായത്തിനോടും മാത്രമല്ല, തിരുസിംഹാസനത്തോടുതന്നെയും ഉള്ള ഒരേതൃപ്തി (Rebellion) നന്ദിഹീനതയും ആണെന്നുകൂടി റോമിന്റന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. പാത്രിയർക്കീ

* മാർക്സിസ്റ്റ് മെത്രാനച്ചനോടൊപ്പം ഇക്കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി അന്നു പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഇതരപിതാക്കന്മാരേയും നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സാ എന്നാൽ ഇന്നും തന്റെ അവകാശവാദം തുടർന്നുതന്നെ പോരുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു!

2. അയൽവികാരിയാത്തുകളുമായി ഉണ്ടായ വാദങ്ങൾ.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തു നിമ്നിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ അതു ത്തിയ്ക്കകത്തു തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ മൂന്നു പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നു മുൻപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വികാരിയാത്തുകളെ മൂന്നായി തിരിച്ചപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗമെന്നും വടക്കുംഭാഗമെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ നോക്കാതെ യാണ് വിഭജിച്ചത്. തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂന്നു പള്ളികൾ കൂടാതെ ബ്രഹ്മംഗലത്തുള്ള സെമിനാരിയും എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ അതുത്തിയിൽ പെട്ടിരുന്നു. ഈ സെമിനാരി വിട്ടു കിട്ടണമെന്നു ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു വാദിക്കുകയുണ്ടായി. കൽസായപാത്രിയർക്കീസുമായുണ്ടായ വടാചിട്ടത്തം ഏകദേശം അവസാനിച്ചപ്പോഴാണ് ഈ വാദത്തിൽ തലയിടേണ്ടതായി വന്നത്. ഈ തക്കം 1899-ൽ റോമമായിലെ തിരുസംഘത്തിന്റെ തീരുമാനത്തോടു കൂടി അവസാനിച്ചു. സെമിനാരിയുടെ ഭരണം എറണാകുളം വികാരിയാത്തിൽതന്നെ ഇരിക്കണമെന്നായിരുന്നു വിധി. 1911-ൽ നവമായി കോട്ടയം വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുവരെ ഈ സ്ഥാപനം എറണാകുളം വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിക്കുകയുടെ അധീനത്തിൽ ഇരിക്കുകയും, അതിനുശേഷം പ്രസ്തുത പള്ളികളോടുകൂടി സെമിനാരി കോട്ടയംമിസ്സത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കൂടാതെ, വികാരിയാത്തുമായിട്ടുള്ള അതുത്തി സംബന്ധിച്ചും ഒരുവാദം ഉണ്ടായി. എറണാകുളം വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ വടക്കെ അതുത്തിയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു ചലക്കുടിപ്പുഴയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും വടക്കെ അതുത്തി അതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ആലുവാപ്പുഴമുതൽ വടക്കോട്ടു തങ്ങൾക്കു കിട്ടണമെന്നു കാണിച്ചു തുടർ വികാരിയാത്തിലുള്ള ചിലർ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും റോമിലേക്കു അപേക്ഷകൾ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാനച്ചൻ ഈ കാര്യത്തിലും വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുകയും, നമ്മുടെ വികാരിയാത്തിന്റെ ന്യായമായ അവകാശം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 1909-ൽ തത്സംബന്ധമായി റോമിൽനിന്നുണ്ടായ അവസാനരീതിമാനത്തോടുകൂടി ആ വാദം അവസാനിച്ചു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ, എറണാകുളം വികാരിയാത്തിലേയും വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിലേയും ചില ഇടവകകൾ തമ്മിൽ ദീത്തസംബന്ധമായ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ലത്തീൻ ഇടവകകളിൽപെട്ട ചിലർ സു

റിയാനിക്കാരാണെന്നു സുറിയാനിക്കാരും, സുറിയാനി ഇടവകകളിൽപെട്ട ചിലർ ലത്തീൻകാരാണെന്നു ലത്തീൻകാരും അന്യോന്യം വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിരുന്നു. ഈ തർക്കത്തിനു ഒരു പത്ത്വസാനം ഉണ്ടാക്കുവാനായി രണ്ടു തിരുമേനിമാരും അവരായ് ആവുവണ്ണം പ്രയത്നിച്ചു. ഡലിഗറു അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അറിവോടുകൂടി, സംശയത്തിനു വിധേയരായ വിട്ടു കാർ ഏതു റീത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നുവോ (Statu quo) ആ റീത്തിൽതന്നെ മേലാലും ഇരുന്നുകൊള്ളത്തക്കവിധം തീരുമാനിക്കുന്നതിനു പ്രസ്തുത ഇടവകകളിലെ വീടുകളുടെ കണക്കെടുത്തും മറ്റും 1914വരെ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഏതോ ചില കാരണങ്ങളാൽ യാതൊരു തീരുമാനവും ഉണ്ടാകാതെ പോകുകയാണു ചെയ്തത്.

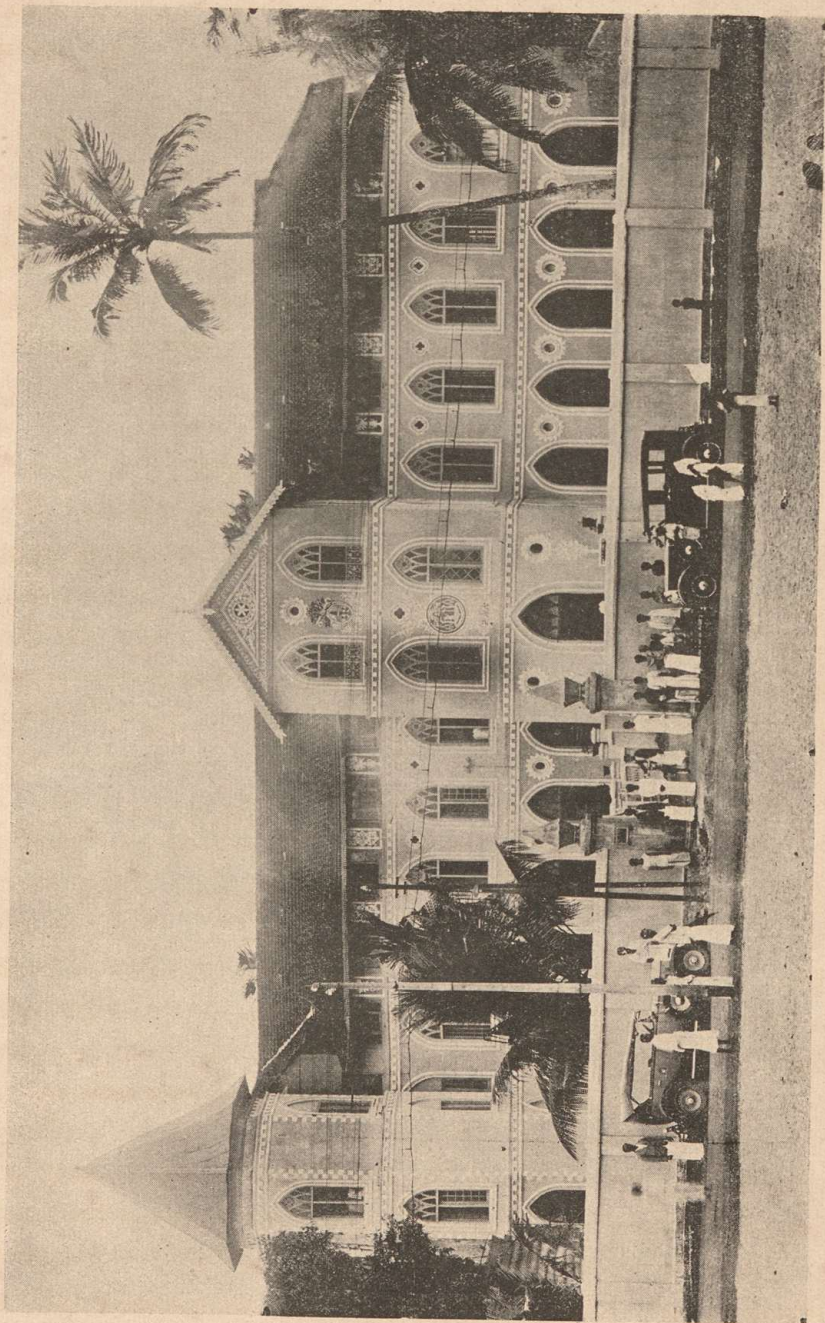
3. വൈദികസഹായധനം. (Priests' Fund):—

ലവീഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻ ഭരിച്ചിരുന്ന ആട്ടുത്തെ കോട്ടയം വികാരിയാത്തിലെ വൈദികരുടെ വകയായി ഒരു ധനനിക്ഷേപപ്രസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. എറണാകുളം വികാരിയാത്തിലേക്കു ചിരിഞ്ഞുപോന്ന വൈദികർക്കിടേണ്ടപ്രസ്തുതധനത്തിന്റെ അംശത്തിനായി അക്കാലത്തു ഒരു അവകാശവാദമുണ്ടായെങ്കിലും ഒടുവിൽ നമ്മുടെ മൂന്നു മെത്രാന്മാരും യോജിച്ചു ആ കാര്യം ശുദ്ധമായിപറഞ്ഞു തീർത്തുകൊണ്ടു.

4. അരമനപ്പണി.

അന്നു മെത്രാനച്ചനു താമസിക്കുവാൻ ഒരു ഭവനം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ എറണാകുളം പള്ളിമേടയിലാണ് അവിടുന്ന് തന്റെ താൽക്കാലികവാസസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചത്. തനിക്കു താമസിക്കുവാൻ ഒരു ഭവനം, അല്ല ഒരു രൂപതയ്ക്കു അവശ്യം ആവശ്യമായ ഒരു പൊതുഭവനം അതെ, ഒരു മെത്രാസന അരമന പണിയുന്ന കാര്യത്തിൽ അ പൂജ്യ പാദർ അനുഭവിച്ച കായക്രേശങ്ങളും മനോവ്യഥകളും അത്യുൽക്കണ്ഠയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പീഡാനുഭവനങ്ങളിലെ ഒരു പ്രധാന രംഗമാണ്.

ആ തിരുമേനി എറണാകുളത്തു കാലുകത്തിയപ്പോൾ കീഴയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്, നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖമുദായുള്ള ഒരു ഹൃദ്യസുപ്തനാണയമായിരുന്നുവത്രെ. ഈ തുടുകാട്ടുകൊണ്ടാണ് ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ അരമനപണിക്കുറിയി ആ വീരാത്മാവ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. വാഴ്ച എല്ലുവാനായി അദ്ദേഹം കാൻഡിയിലേക്കു പോകുവാനുള്ള ഘട്ടമായപ്പോൾ ഒരു പട്ടുപ്പു തയ്യിക്കുവാൻ കയ്യിൽ കാശില്ലാത്തതിട്ട്, പുളിക്കുന്നിൽ പോയി തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു അതിനു

എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിന്റെ അരമന.

വേണ്ട പണം തരണമെന്നു ചോദിച്ചു വാങ്ങിച്ചതായി അദ്ദേഹംതന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി അരമനയിൽനിന്നു യാത്രപറഞ്ഞു ചിരിഞ്ഞപ്പോൾ, എറണാകുളത്തുവന്നാൽ തനിക്കു ഭിവുപുഴ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തിരുവസ്രുങ്ങൾപോലും സ്വന്തമായിട്ടു ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നു കരുതി ലവീഞ്ഞു മെത്രാനച്ചൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഏതാനും തിരുവസ്രുങ്ങളും മറ്റും എറണാകുളത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുണ്ടത്രെ.

പ്രഥമോദ്ദേശം അരമനപണിക്കായി എറണാകുളത്തു ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങിക്കുവാനായിരുന്നു. എറണാകുളത്തെ, വികാരിയാത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തീരുമാനിച്ചത്, ആ സ്ഥലത്തിന്റെ ഏതൽക്കാലത്തേയ്ക്കു പരിഗണിച്ചല്ല, — അന്നു എറണാകുളം വലിയ പട്ടണവും മറ്റും ആയിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീഷ്ടപ്പാടി അതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രേയസ്സിനെ ഭർന്നു ചെയ്തിരിക്കാം — അതു ഏകദേശം വികാരിയാത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അക്കാലത്തു എറണാകുളത്തു സുറിയാനിപ്പള്ളിയും അതിൽനിന്നു ചിരിഞ്ഞു പോയ സെൻറു ഫ്റാൻസിസ് പള്ളിയും ഉണ്ണിമിശിഹാപ്പള്ളിയും സെൻറു തെരേസാസ് കന്യാകാമവും അല്ലാതെ വേറെ കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലത്രെ. അരമനപണിക്കായി ആദ്യം കണ്ടു വെച്ചത്, ഇപ്പോൾ സെൻറാൽബർട്ട്സ്കൂൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നുവെന്നാണ് അറിയുന്നത്. എന്നാൽ അത് കൈവിട്ടു പോയി. അപ്പോഴാണ് തങ്ങൾക്കായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വികാരിയാത്തിനെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും എറണാകുളം എന്ന നാമധേയം കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുകയും മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എറണാകുളത്തെ തന്റെ തലസ്ഥാനമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തതിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സന്തോഷത്തേയും കൃതജ്ഞതയേയും പ്രകടിപ്പിക്കുവാനായി, അരമന ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എറണാകുളം പള്ളി വക പറമ്പു എറണാകുളം പള്ളിക്കാശ്ശത്തിൽനിന്നു വിട്ടുകൊടുത്തത്. പള്ളിവക പറമ്പു ഇതിലേയ്ക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചതിൽ വേറൊരു ലക്ഷംകൂടിയുണ്ട്. അതായത് വല്ല കാരണവശാലും മെത്രാസനത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും പുതിയാനങ്ങൾ പിന്നീടു സംഭവിച്ചാലും അരമന കൈവിട്ടുപോകരുത് എന്നതന്നെ. ഈ ആശങ്ക അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടു വിശദമാകുന്നതാണ് — സുറിയാനിമെത്രാന്മാർ അന്നു കേവലം വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാമാർ മാത്രമായിരുന്നുവല്ലോ.

പള്ളിയിൽനിന്നു സ്ഥലം സന്തോഷപുരസ്സരം അദ്ദേഹത്തിന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും പാട്ടക്കാരിൽനിന്നു അതു ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന്

അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അന്ന് 22½ രൂപാ പാട്ടത്തോടുകൂടി അവിടെ വീടുകൾ വച്ച് സ്ഥിരതാമസം ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്തുത കുടിയേറ്റവന്മാരിൽനിന്ന് വസ്തു ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന് നാലായിരത്തിലധികം രൂപാ ചിലവുചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്! ഈ സംഖ്യയൊ എന്നാൽ വസ്തുവിന്റെ അന്നത്തെ വിലയിലും വളരെ കൂടുതലാണ്. പാട്ടക്കാക്ക് പ്രതിഫലമായി 1740 ക. കൊടുത്താൽ മതിയെന്നായിരുന്നു മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളാൽ നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടാണ് ഇത്ര വലിയ ഒരു സംഖ്യ ചിലവുചെയ്യേണ്ടിവന്നത്. അന്ന് ഈ വസ്തുവിൽനിന്നു കിട്ടിയിരുന്ന ആദായം 24 ക. മാത്രമായിരുന്നു എന്നാണു കേട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതിനും പുറമെ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി കുറെ ആയപ്പോൾ കൂടുതൽ ശക്തിയോടുകൂടിയ പ്രതിഷേധങ്ങളോട് അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടിവന്നു. തന്മൂലം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് എറണാകുളത്തുതന്നെ വേറൊരു സ്ഥലം വാങ്ങി അരമന പണിയുവാൻ പോലും അദ്ദേഹം ആലോചിക്കാതെയുമിരുന്നില്ലത്രേ. ഏതായാലും ഈ പ്രതിഷേധങ്ങളും മറ്റും ചുരുക്കംചില വ്യക്തികളിൽനിന്നു മാത്രമായിരുന്നു.

മെത്രാനച്ചൻ നിശ്ചയിച്ചത് ജനലുകളുടേയും വാതലുകളുടേയും മുകളിലത്തെ വളവുകൾ അല്പവൃത്താകൃതിയിലും, ഇരുവശങ്ങളിലും രണ്ടു ഗോപുരങ്ങൾ ചതുരാകൃതിയിലും പണിയുവാനായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ചില പ്രധാനികളുടെ അതിയായ അഭിവാഞ്ഛ അനുസരിച്ചാണ് ജനലുകളുടേയും വാതിലുകളുടേയും മുകൾഭാഗം ഇപ്പോഴത്തെ “ഗോത്തിക്ക” രീതിയിലും, ഗോപുരം എട്ടുപട്ടത്തോടുകൂടിയും പണുതത്. മൂന്നു നിലയോടുകൂടി പണുതിരിക്കുന്ന അരമനയ്ക്കു, നാലുനിലയോടുകൂടിയ രണ്ടു ഗോപുരങ്ങൾ ഇരുവശങ്ങളിലും പണിയണമെന്നാണ് ആദ്യം തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ സ്ഥലത്തിന്റെ ഉറപ്പില്ലായ്മയെ പരിഗണിച്ചു ഗോപുരം മൂന്നു നിലയും കഴിഞ്ഞു അല്പം മാത്രം ഉയർത്തി പണിയുകയാണ് ചെയ്തത്. തെക്കേ പറമ്പുകൂടി എടുത്തു വടക്കുവശത്തുള്ളതുപോലെ തന്നെ തെക്കുവശത്തും ഒരു ഗോപുരം മുതലായതു കൂടി പണിയണമെന്നായിരുന്നു ആദ്യത്തെ തീരുമാനം. എന്നാൽ ആ പുരയിടം കിട്ടാത്തതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽതന്നെ നില്ക്കുവാൻ ഇടയായതാണ്.

പണിക്കാർക്കുതേയും മറ്റുംപറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ 1896 നവമ്പർ 25-ാംതീയതി വികാരിയാത്തിലെ സർവ്വഇടവകകളിൽനിന്നും വികാരിയും രണ്ടു ഇടവകപ്രധാനികളും ചേർന്ന ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം എറണാകുളത്തുവന്നു കൂടുകയും, തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റേയും വീത്തിന്റേ

യും എണ്ണത്തിനും വണ്ണത്തിനും യോജിച്ചവിധത്തിൽ ഒരു മെത്രാസന അരമന പണിയണമെന്നും, അതിനുള്ള ചിലവു ഇടവകപ്പള്ളികൾ നിർവ്വഹിക്കണമെന്നും ഐക്യകണ്ഠേന നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. പണിവകയ്ക്കു എല്ലാ പള്ളികളിൽനിന്നും ഒരു വർഷത്തെ വരുമാനം ആറു തവണയായി കൊടുക്കണമെന്നാണ് അന്നത്തെ മഹായോഗത്തിൽ തീരുമാനിച്ചതെങ്കിലും, നാലു തവണ മാത്രമേ ഇക്കാര്യത്തിലേക്കു പ്രസ്തുത “ആറിലൊന്നു” പിരിക്കുകയുണ്ടായുള്ളൂ. പള്ളികളിൽനിന്നും വൈദികരിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയ സംഖ്യകൾക്കും പുറമേ, എഴുപുന്ന പാറായിത്തരകന്മാരിൽ നിന്നും ഗണ്യമായ ഒരു തുക ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. പക്ഷെ, ഇത്രയൊക്കെ ആയിട്ടും കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനു പണം പോരാതെയാണു വന്നത്. അതിനാൽ മെത്രാനച്ചന്റെ സ്വാധീനം പ്രയോഗിച്ചു, വിദേശങ്ങളിലെ സ്റ്റേഫിതന്മാരിൽ നിന്നുകൂടിയും സഹായം വാങ്ങിയാണ് പണി നടത്തിയത്.

1897 സെപ്റ്റംബർ 14-ാംനു- വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടി. ഏറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി, കൊച്ചി എന്നീ മിസ്സങ്ങളിലെ വി. ജനറാളന്മാരുടേയും 75-ൽപരം പട്ടക്കാരുടേയും സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രസ്തുത കൊല്ലം ഒക്ടോബർ 25-ാംതീയതി മാർ ക്ലയീസ് മെത്രാനച്ചൻ അരമനയുടെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം സാഫലാഷം നിർവ്വഹിച്ചു; ഡിസംബർ 1-ാംതീയതി പണിയാരംഭിച്ചു. 1898 ജനുവരി 24-ാംതീയതി ആയിരുന്നു “കട്ടിച്ചപ്പൊഴുത്ത്.” കൂടുകയറിയത്, 1899 ജനുവരി 24-ാംതീയതി ആയിരുന്നു. 1900-ാമാണ്ടു ഏപ്രിൽ 24-ാംതീയതി അരമനയുടെ ആശീർവാദകർമ്മം നടത്തിയപ്പോൾ, തൃശ്ശൂരെ മേനാച്ചേരി മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാനച്ചനും, ചങ്ങനാശേരിയിലെ മാക്കീൽ മാർ മത്തായി മെത്രാനച്ചനും 115 പട്ടക്കാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

അരമനപ്പണിയുടെ പ്രധാനമായ മേലന്വേഷണം വാഴത്തറ ബ. തോമ്മാച്ചനാണ് നടത്തിയത്. കെട്ടിടത്തിനു 60 കോൽ നീളവും 18 കോൽ വീതിയും ഉണ്ട്. അരമനയുടെ മുൻവശത്തുള്ള രണ്ടു മുദ്രകൾ (Coat of arms) നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതെന്താണെന്നു കാണികൾക്ക് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മാപ്പാപ്പായുടെ ത്രിമുഖത്തോടും താക്കോലുകളോടുംകൂടി മുകളിൽ കാണുന്ന അണ്ഡാകൃതിയിലുള്ള മുദ്ര 13-ാംലെയോൻ മാപ്പാപ്പായുടേതാണ്. ഇൻഡ്യായിൽ ആദ്യമായി മലയാള സുറിയാനിക്കാർക്കു ഏതദ്ദേശീയ മെത്രാന്മാരെ കല്പിച്ച അനുവദിച്ചതന്ന ആ പരി. പിതാവിന്റെ നേർക്ക് മലയാള സുറിയാനിക്കാർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ശാശ്വതമായ നന്ദിയെ ആ മുദ്ര നിതരാം പ്രകീർത്തിച്ചു

കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനു താഴെ വൃത്താകൃതിയിൽ ഉള്ള മുദ്ര മാർ ക്ലൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻറെ തന്നെയാണ്. ഈ മുദ്രയും, താഴെ ഇരുവശങ്ങളിലായി സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും കരിങ്കല്ല്കൊത്തി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ലിഖിതങ്ങളും, ഈ അരമനയുടെ പണിക്കു വേണ്ടി ആ വന്ദ്യപിതാവു അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ നേക്കു് നമുക്കും നമ്മുടെ സന്താനപരമ്പരയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന അപാരമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ശാശ്വതസ്മാരകങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

എറണാകുളം പള്ളിക്കാഴ്ചത്തിൽനിന്നും പള്ളി വക പറമ്പു് അരമനക്കായി ഭാനം ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു് അതിരൂപതാജനങ്ങൾ നന്ദിപൂർവ്വം എന്നും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. മാർ ക്ലൂയിസ് മെത്രാനച്ചനും പിൻഗാമിയായ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും തങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ വേണ്ട വിധം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പള്ളിയിൽനിന്നും “ന്തറക്കു അഞ്ച്,” “ആരിലൊന്നു” മുതലായ യാതൊരു വക ഭദ്രാസനഭോഗങ്ങളും ഇതേവരെ വാങ്ങിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ മാർ ക്ലൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ പള്ളിമുറിയുടെ ഓടു ഇടുവിച്ചു കൊടുത്തതുകൂടാതെ, ആണ്ടിലൊരിക്കൽ പത്തു പറ അരിവച്ചു ധർമ്മക്കഞ്ഞി വീഴ്ത്തുന്നതിനും, ഒരു റാസയും ഒപ്പീസും ചൊല്ലിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി 1000 ക. കൊടുക്കുക ഉണ്ടായി. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പള്ളിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും വെള്ള തേക്കുന്നതിനും പള്ളിയകത്തു ഇഷ്ടിക നിരത്തുന്നതിനും ചിത്രവേല ചെയ്യുന്നതിനും മെത്രാൻസിംഹാസനം പണിയുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള ചിലവുകൾ ഭാനമായി നിവ്വഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

പണിയുടെ മേലന്വേഷണത്തിനു് വേറെ ആളുകളെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മെത്രാനച്ചന്റെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും മുഴിഞ്ഞു കയറിയിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പണിക്കാഴ്ചം അവിടുത്തെ നേരിട്ടു നടത്തിയെന്നാണ് പറയേണ്ടതു്. ഇത്ര ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഈ മണിമന്ദിരം പണിതിട്ടു് ഒരൊറ്റക്കൊച്ചുകാശുപോലും പാഴ്ചിലവു ചെയ്യുവാൻ ആ കശാഗ്രബുദ്ധി ഇടയാക്കിയിട്ടില്ലത്രെ.

അരമനപ്പണിക്കാഴ്ചത്തെ നാം ഒന്നു വിഹഗവീക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഏതാനും വ്യക്തികളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ വൈഷമ്യങ്ങളെ മാറിവച്ചാൽ അതിൽ അത്യന്താ ഹൃദ്യവും മനോഹരവുമായ ഒരു സംഗതി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയീഭവിക്കുന്നതാണ്. അതായതു് മെത്രാനും വൈദികരും ജനങ്ങളും ഒരാത്മാവും ഹൃദയവും ശരീരവുംപോലെ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതായി കാണുന്നു. മെത്രാൻ താമസിക്കാനുള്ള ഒരു ഭവനമായി

മാത്രമല്ല അവർ അതിനെ പരിഗണിച്ചത്. പ്രത്യുത, അതു അവർക്കു തങ്ങളുടെ സഭയുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും പൊതുഭവനവും അഭിമാനസ്ഥം ഭവ്യമായിരുന്നു. ഈ സൗഹൃദബന്ധം അരമന പണിക്കാർക്കു തമ്മിൽ മാത്രമല്ല, അന്നുതൊട്ടിന്നുവരെ രൂപതസംബന്ധമായ സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും കൂമ പ്രവൃദ്ധമായിട്ടാണ് വരുന്നതെന്ന് പിന്നാലെ ബോധ്യപ്പെടും.

5. വികാരിയാത്തുതന്നെയും നിറുത്തിയേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം.

അങ്ങനെ അരമനപണി അവസാനിപ്പിച്ചു, അതിൽ വാസം ഉറപ്പിച്ചു, ഭരണം ശാന്തമായും ആപൽഭയം കൂടാതെയും തുടങ്ങാമെന്നു കരുതിയപ്പോഴാണ്, മുൻപ് തരണം ചെയ്ത വൈഷ്ണവങ്ങളേയെല്ലാം ജയിക്കുന്ന വേറൊരു പുതിയ ആപൽക്കു തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചത്. വലിയൊരു ധർമ്മസമരം നടത്തി, അതിനൊരു സമ്മാനമെന്ന വിധം പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട എറണാകുളം വികാരിയാത്തു തന്നെയും നിറുത്തലാക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വാർത്ത മെത്രാനച്ചന്റെ ശ്രവണപുടത്തിൽ എത്തി. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരു കിംവദന്തിയും മറുമായിരുന്നില്ല. അനേക കൊല്ലത്തെ നിരന്തരസമരമൂലം 1896-ാംമാണ്ടു് വിദേശഭരണത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരായ മലയാള സുറിയാനിക്കാരെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ വീണ്ടും ചില വിദേശീയർ പരിശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പരിശ്രമമായിരുന്നു എറണാകുളം നിറുത്തലാക്കിയേക്കുമെന്നുള്ള വാർത്തയ്ക്കു കാരണം. യോദ്ധാവ് വീണ്ടും ആയുധമെടുത്തു രംഗത്തിറങ്ങി. തൽഫലമായി എറണാകുളംമിസ്സം നിറുത്തൽചെയ്യുവാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ലായെന്നു് 1904-ൽ റോമിൽനിന്നു തീരുമാനം ഉണ്ടായി. ഇതിനുംപുറമേ, വികാരിയാത്തു നിറുത്തലാക്കി പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ ആക്കണമെന്നു ചിലർക്കുണ്ടായിരുന്ന വാദം കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും തിരുമനസ്സിലെ എഴുത്തുകത്തിന്റെ ഫലമായി 1905-ലും അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യുന്നതല്ലായെന്നു റോമിൽനിന്നു് വീണ്ടും കല്പന ഉണ്ടാകുകമാത്രമാണു് ചെയ്തതു്.

6. സ്വന്തം അജ്ഞാതത്തിൽനിന്നുണ്ടായ പീഡാനുഭവം.

വിദേശാക്രമണഭയം ഒട്ടവസാനിച്ചു് അജപാലനത്തിനായി ആനല്ല ഇടയൻ മേഷാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, ഇതാ അവിടെ അതിഭാര്യമായ ഒരു പീഡാനുഭവമാണു് അവിടുത്തേയ്ക്കു സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. കൽദായ പാത്രിയർക്കീസ് മേലധികാരവാദവുമകൊണ്ടു് വന്നപ്പോൾ, സ്വസമുദായത്തിൽപെട്ട ചിലർ കാലുമാറിയതിനെപ്പറ്റി മുന്നോ

രവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ ഇത് തന്റെ ഇടയനടുത്ത അധികാരത്തോടു് ചുരുക്കം ചിലരിൽനിന്നുണ്ടായ അനുസരണക്കേടായിരുന്നു. ഇത് മറെറല്ലാ വൈഷമ്യങ്ങളേയുംകാൾ കൂടുതൽ മനോഹീഡാനുഭവകരവുമായിരുന്നു. കാരണം, പ്രതിയോഗികൾ സ്വന്തം ആദ്ധ്യാത്മിയ മക്കളായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ഇതിൽവെച്ച്, തന്റെ ദിവ്യ ഗുരുനാഥനെപ്പോലെ തന്നെ അവിടുന്ന് രാഷ്ട്രീയകോടതിയിൽ ആനയിക്കപ്പെട്ട അന്യായമായി വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നതിനപ്പോലും ഇടയായിട്ടുള്ള വസ്തുത ഓർമ്മുപോൾ, ആ വന്ദ്യ ദേഹം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള മനോവേദനയുടെ തിക്തകാസാ എത്ര അസഹനീയമായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. തിരുസഭയുടെ ദിവ്യമായ നിയമങ്ങൾക്കും നടപടികൾക്കും വിരുദ്ധമായി, പള്ളിവക വസ്തുക്കളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും, മെത്രാന്റെ അനുമതികൂടാതെ പള്ളിവക പണം ചിലവുചെയ്തു സ്ത്രീകൾ പണിതു് സഭയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ആദർശങ്ങളേയും താല്പര്യങ്ങളേയും അവഗണിക്കുന്നവരുടെ കൈവശം ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ഇടവകകൾ പ്രമാണികളുടെ അന്യായമായ കയ്യേറ്റത്തെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാനോ കണ്ടില്ലെന്നു വയ്ക്കുവാനോ ഒരു കത്തോലിക്കാമെത്രാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ? ദൈവാരാധനയുടെ നടത്തിപ്പിലേക്കായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാര്യങ്ങളേയും പള്ളിവക വസ്തുവകകളെയും മുൻനടത്തുകൾക്കു വിരോധമായി സ്വേച്ഛാനുസാരം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു ഒരു കത്തോലിക്കാ സഭാധ്യക്ഷൻ സമ്മതിക്കുകയോ? മിശിഹാ സ്ഥാപിച്ച മനോഹരമായ സഭാഭരണക്രമത്തെ ചില വികൃതികൾ തച്ചടയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഒരു നല്ല ഇടയൻ സഹിക്കുകയോ? അതെ, ഇതെല്ലാമാണ് തന്റെ മേഷാലയത്തിൽപെട്ട ചുരുക്കം ചിലരിൽനിന്നുണ്ടായ പീഡാനുഭവത്തിന് നിദാനങ്ങൾ. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ സഭാസംബന്ധമായ മുടക്കുകൾ കൊണ്ടും അത്തരക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം നിബന്ധിതനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവസാനം, അവർ അവരുടെ മാർഗ്ഗഭ്രംശത്തിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുവരികയും, തിരുമേനി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യൂ.

7. സ്ഥലംമാറ്റക്കാര്യം.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് തിരുമേനിയെ ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കും, ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനെ എറണാകുളത്തേയ്ക്കും സ്ഥലംമാറ്റുവാൻ പോകുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വാർത്തയ്ക്കു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചത്. തിരുമേനിക്കു മാത്രമല്ല, വികാരിയാത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഈ വർത്തമാനം സങ്കടകരമായ ഒന്നായിരുന്നു. 1915-ൽ ആണ് ഈ സംസാരം ഉണ്ടായത്.

എന്നാൽ ആകൊല്ലത്തിൽതന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥലംമാറ്റക്കാര്യത്തെ പാടെ നിഷേധിച്ചു തിരുസംഘം കല്പനയായപ്പോൾ; അങ്ങനെ ആകാര്യവും അവസാനിച്ചു.

ഇതിനിടയ്ക്കും ഇതിൽ പിന്നീടും വേറെയും അനവധി പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും ധർമ്മസങ്കടങ്ങളേയും അദ്ദേഹത്തിന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. എറണാകുളത്തു ഒരു വിഭേദിത മേലദ്ധ്യക്ഷനെ നിയമിക്കാൻ പോകുന്നവെന്നും മറ്റുമുള്ള കേൾവികളും അദ്ദേഹത്തെ അസ്വസ്ഥനാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ഈടുശമായ സംഗതികളെ മുൻനിറുത്തിയുമാണല്ലോ, അവിടുന്ന് തനിക്കു അനന്തരാവകാശിയായിട്ടു ഒരു സഹായമെത്രാനെ റോമിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചത്. അതോടുകൂടി വികാരിയാത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനേയും, സ്വദേശമെത്രാന്മാരുടെ പിന്തുടച്ചാവകാശത്തേയുംപററിയുള്ള ഭയം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം സ്വന്തം വികാരിയാത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, സ്വജാതിയിൽപെട്ട അയൽ വികാരിയാത്തുകളിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും കഷ്ടപ്പാടുകളേയൊക്കൂടി തന്നാലാവുംമട്ടു ലഘൂകരിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാക്കീൽ മാർ മത്തായി മെത്രാനച്ചന്റെ ഭരണകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി വികാരിയാത്തിൽ വടക്കുംഭാഗക്കാരുടെ തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ എന്ന വ്യത്യസ്തമൂലം ഉണ്ടായ അസ്വസ്ഥതയെ, വടക്കുംഭാഗക്കാർക്കായി, സുറിയാനിക്കാർ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ, സുറിയാനിക്കാർക്കായി ഒരു സഹായ മെത്രാനെ പ്രത്യേകം നിയമിച്ചതുപോലെയും, ലവീഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ ഭരണകാലത്തു വടക്കുംഭാഗക്കാർക്കും തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കും പ്രത്യേകം വികാരിജനറാളന്മാരെ നിയമിച്ചതുപോലെയും, ഒരു സഹായ മെത്രാനെ നിയമിച്ച് പരിഹരിക്കുന്നതിനു മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ 1907-ൽ പ്രയത്നിച്ചതായി കാണുന്നു.

ഇതിനുംപുറമേ, തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കായി പുതിയ കോട്ടയം വികാരിയാത്തു് വേർതിരിച്ച് മാക്കീൽ മാർ മത്തായി മെത്രാനച്ചനെ ആവികാരിയാത്തിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി പരി. സിംഹാസനം നിയമിച്ച കാര്യത്തിലും തിരുമേനി, മറ്റു മെത്രാന്മാരോടൊരുമിച്ചു ഏടയപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രൂപതാരേണം കിട്ടുവാൻവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ.

സ്വാതന്ത്ര്യലോലുപതത്തിന്റെ കണികപോലും ഇല്ലായിരുന്ന ആ മഹാത്മാവിന്റെ സർവ്വയത്നങ്ങളുടേയും ഏകോദ്ദേശം തന്റെ ജാതി

യുടേയും വികാരിയാത്തിന്റേയും ശ്രേയസ്സു ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർക്ക് രൂപതാഭരണം അനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ തിരുമേനി തന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യനാൾ അവിശ്വാസപരമായ ചെല്ലിരുന്നു. ഹയരാക്കി ക്ഷവേണ്ടി റോമിനോടു അവകാശവാദം ചെയ്തതിൽ മലയാള സുറിയാനിക്കാരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതു അദ്ദേഹമായിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല തന്നെ. ഒന്നോ രണ്ടോ അപേക്ഷകളല്ല, സംഖ്യയില്ലാത്ത അഭ്യർത്ഥനകളാണ് തനിച്ചും, തന്റെ വികാരിയാത്തിലെ വൈദികരെക്കൊണ്ടും മറ്റും കൂട്ടമായും, റോമിലേക്കു അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലത്തേയ്ക്കല്ല, 23 വർഷത്തോളമാണ് അവിടുന്ന് പരിസിംഹാസനത്തോടു കാര്യകാരണസഹിതം സ്വയംഭരണാധികാരത്തിനായി വാദം ചെയ്തത്. പത്താംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രൈവറ്റ് ചാപ്ലെയിൻ ആയിരുന്ന മോൺ: ബ്രെസ്സാൻ, തിരുമേനിയുടെ ഒരറ്റ ബന്ധുവായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം വഴിയായി നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം തിരുസിംഹാസനത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയെല്ലാം ചെയ്തിട്ട് പിന്നീടുള്ള കഥയോ? സ്വപ്രയത്നത്തിന്റെ സമ്മാനം വാങ്ങിക്കാൻ ആ ത്രാഗമൂർത്തി ഒട്ട് നിന്നതുമില്ല. സമ്മാനം വാങ്ങുന്നതിനായി തന്റെ അനന്തരഗാമിയെ നിയോഗിച്ചിട്ടു ദിവംഗതനാകുകയാണ് ചെയ്തത്. എറണാകുളം അതിരൂപതക്കാർ മാത്രമല്ല, മലയാള സുറിയാനിക്കാർ മൊത്തത്തിൽ, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇടത്തും വലത്തും അകത്തും പുറത്തും ധർമ്മസമരം നടത്തിവീരവിജയം നേടിയ ആ പിതാവിനെ ആചര്യന്മാരും പ്രകീർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തു് അതിരൂപതയായി.

ഏതൊരു പുണ്യശ്ലോകൻ ഹയരാക്കിയെന്ന വൈദിക സ്വയംഭരണാധികാരത്തിനായി അധികം പ്രയത്നിച്ചുവോ, ആ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാന്മാരുടെ തുച്ഛാഭിഷേകം മുദ്രിതമായ എറണാകുളം നടുമിസ്സം തന്നെ വിനാവിളംബം, അതേ ആ തിരുമേനി ദിവംഗതനായിട്ടു നാലാംവർഷം, മലയാള സുറിയാനി ഹയരാക്കിയുടെ തലസ്ഥാനമായ അതിരൂപതയാക്കി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1923 ഡിസമ്പർ 21-ാംതീയതിയിലത്തെ "Romani Pontifices" എന്ന തിരുവെഴുത്തു 1924 നവമ്പർ 16-ാംതീയതി, അതിനായി പ്രത്യേകം നിയുക്തനായിരുന്ന അ. ഉ. വിസിറർ അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ: ലെപ്പീസിയെ ഒ. എസ്. എം. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു എറണാ

കുടഞ്ഞു തുറമുഖമാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും, മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാനച്ചൻ തന്റെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ തന്റെ ദീപ്തദൃഷ്ടിമൂലം ഏതൊരു മഹാത്മാവിനെ അതിനായി പ്രത്യേകതയ്ക്കുവാക്കി നിർത്തിയിരുന്നുവോ, ആ മഹാവന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീമാനായ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് തിരുമേനിയെ ആയുർവിഷ്ണു മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പാലിയം എന്ന സ്ഥാനവസ്ത്രം അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് ചങ്ങനാശേരി, തൃശ്ശൂർ, കോട്ടയം എന്നീ രൂപതകൾ എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ സാമന്തരൂപതകളുമാക്കി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. തത്സംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു തിനാൽ ആ ഭാഗം ഇവിടെ വിട്ടുകൊള്ളുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി രൂപതയുമായുള്ള അതിരൂപതയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തിൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാതെ കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് 1913 മുതൽ ചില വിഷയങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാനച്ചനും മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും നടത്തിയ എഴുത്തുകുത്തുകളുടെ ഫലമായി 1934 ജൂലൈ 20-ാം തീയതി അതിർത്തി നിർണ്ണയിച്ചു തിരുസിംഹാസനത്തിൽനിന്നുണ്ടായ കല്പനമൂലം പ്രസ്തുത വിമിശ്രങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

വികാരിജനറാളന്മാരും ആലോചനാംഗങ്ങളും.

വികാരിയാത്തിന്റെ ഭരണകൂടനിർമ്മാണത്തിന് മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാനച്ചനും ഒന്നാമതായി ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നതു ഒരു വികാരിജനറാളിനെയാക്കിരുന്നു. വികാരിയാത്തിന്റെ പ്രഥമ വികാരിജനറാളായി പെ. ബ. ജോസഫ് വളമംഗലം അവർകളെ നിയമിച്ചു. 1897 ഡിസംബർ 27-ാംനാ- ഇദ്ദേഹത്തിന് "Domestic Prelate" എന്ന സ്ഥാനം മെത്രാനച്ചൻ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് വാങ്ങിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മെത്രാനച്ചൻ 1905-ൽ റോമിൽ പോയപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം അഡ്മിനിസ്റ്ററേറ്ററായിരുന്നുവെന്നുകൊണ്ടു വികാരിയാത്തിനെ ഭരിക്കുകയുണ്ടായി. പുണ്യശ്ലോകനായ ഇദ്ദേഹം മുട്ടത്തുപള്ളിയിൽ ആജീവനാന്തം വികാരിയുമായിരുന്നു. 1909മേയ് 3-ാംനാ- അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായി. മുട്ടത്തുപള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ വികാരിജനറാൾ റെററററ വ. മൊൺ. ഗീവറുഗീസ് ബർണാർദ്ദ മാടമ്പാകം അവർകൾ ആയിരുന്നു. 1909 ജൂലൈ 3-ാംനാ- അദ്ദേഹം വികാരിജനറാളായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹവും മുട്ടത്തുപള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരിക്കുമ്പോൾ, 1923 ആഗസ്റ്റ് 22-ാംനാ-

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ സന്നിഹിതനായിരിക്കവെ തിരുമേനിയിൽനിന്നു അന്തിമാശീർവാദം കൈക്കൊണ്ട് കത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. ആ പള്ളിയിൽതന്നെ കവരടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അതിരൂപതയുടെ പ്രഥമ വികാരിജനറാൾ ഇന്നു ആ സ്ഥാനം രാജിവെച്ച്, സന്യാസംകൈവരിച്ച്, തോട്ടകത്തുള്ള “വിൻസൻഷ്യൻ” ആശ്രമത്തിൽ വസിക്കുന്ന റെറ്റു റവ. മൊൺ തോമസ് നെടുങ്കല്ലേൽ അവർകളായിരുന്നു. 1920 ആഗസ്റ്റ് 18-ാംനാ- ഇദ്ദേഹം Officialis ആയും 1923 ഡിസംബർ 3-ാംനാ- വികാരിജനറാളായും നിയമിതനായി. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ റോമിൽ പോയപ്പോൾ അഡ്മിനിസ്റ്ററേറ്റർ സ്ഥാനത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹമാണു അതിരൂപതാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചത്. 1930 ഒക്ടോബർ 24-ാംനാ- ഇദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് Domestic Prelate എന്ന ബഹുമതി കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. കൂടാതെ മുന്തിലത്തെ ഒപ്പുശ്മ നൽകുന്നതിനുള്ള അനവാദവും തിരുസിംഹാസനത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയ അധികാരപ്രകാരം 1932 ഫെബ്രുവരി 19-ാംനാ- മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഇദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തിരുന്നു.

ഇന്നത്തെ വികാരിജനറായ റെറ്റു റവ. മൊൺ. ഗീവർഗീ സു വല്ലാറമ്പത്തു അവർകൾ 1936 ജൂലൈ 10-ാംനാ- നിയമിതനായി. മുന്തിലത്തെ ഒപ്പുശ്മ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അനവാദം ഇദ്ദേഹത്തിനും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിൽ അതിന്റെ ആരംഭം തൊട്ടുതന്നെ മെത്രാന്റെ ആലോചനാസംഘം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മാർ ജൂയിസു മെത്രാനച്ചന്റെ കാലത്തു ആലോചനാഗണങ്ങൾ നാലുപേരായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കൈയ്യേറ്റശേഷം 1921-ൽ ആലോചനാഗണങ്ങളുടെ എണ്ണം ആറു ആക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

1936-ൽ പ്രസ്തുത ആലോചനാഗണങ്ങൾക്കും പുറമെ “അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ കൌൺസിൽ അംഗങ്ങൾ” എന്ന നാമധേയത്തോടുകൂടി രണ്ടുപേരെക്കൂടി പുതിയതായി അതിരൂപതയുടെ ഭരണസമിതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സെക്രട്ടറിമാർ.

മാർ ജൂയിസു മെത്രാനച്ചന്റെ ഒന്നാമത്തെ സെക്രട്ടറി കട്ടിക്കാരൻ ബ. യൗസേഫ് അച്ചൻ ആയിരുന്നു. പിന്നീടു തേയ്ക്കാത്തു ബ. ദേവസ്സി അച്ചനും, തുണ്ടത്തിൽ ബ. യൗസേഫ് അച്ചനും ഈ ജോലി

നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. കാളാച്ചേരിൽ പെ. ബ. യുസേഫ് അച്ചൻ 1901 മുതൽ സിക്രട്ടറിയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മെത്രാനച്ചന്റെ ദേഹവിയോഗം വരെ ആ ഉദ്യോഗം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടിൽ വികാരിയാത്തിലെ വൈദികരെല്ലാവരുംകൂടി ഇദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കാസാ സമ്മാനിച്ച വിവരം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ ഒന്നാമത്തെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന പെ. ബ. പയ്യപ്പിള്ളി മത്തായി അച്ചൻ 1920 ജനുവരി 20-ാംനു- ആണ് നിയമിതനായത്. 1931 ജൂലൈ 15-ാംനു- തോട്ടകം കൊവേന്തയിൽ ചേരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം സ്തുത്യർഹമായ വിധത്തിൽ ആ ഉദ്യോഗഭാരം വഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിരൂപതയിലെ ആലോചനാസംഘത്തിലെ ഒരംഗവുമാണ്.

പുതുശ്ശേരിബ. വറഗീസു അച്ചൻ M. A. (Hons.) ആണ് ഇപ്പോഴത്തെ ചാൻസലറും സെക്രട്ടറിയും.

കച്ചേരിക്കാര്യം

രൂപതയും ഇടവകയും സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ പത്രാലോചിക്കുന്നതിനും തീരുമാനിക്കുന്നതിനുമായി രൂപതയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണല്ലോ രൂപതക്കച്ചേരി. 1904-ൽ മാർ ജൂയിസു മെത്രാനച്ചൻ ഞായറും വ്യാഴവും ഒഴിവു ദിവസങ്ങളാക്കി. അതിനും പുറമെ ഓരോന്നു മുതൽ വി. യുസേപ്പു പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത്തിരുനാൾവരെയും കച്ചേരി ഒഴിവായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, വ്യാഴാഴ്ചയ്ക്കു പകരം ശനിയാഴ്ച ആക്കിയതിനും പുറമേ, ഓരോന്നുമുതലുള്ള ഒഴിവുദിവസങ്ങൾ ന. ക. സ്വഗ്ഗാരോഹണത്തിരുനാൾവരെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 1932 നവമ്പർ മാസത്തിൽ കച്ചേരിക്കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ക്ലിഷ്ടമായ നിയമങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു അതിന്റെ ഓരോ പ്രതിഎല്ലാ പള്ളികളിലും സ്ഥാപിക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഏല്പാട് ചെയ്തു.

പണ്ടു കച്ചേരിയിലേക്കു അയച്ചിരുന്ന ഹർജികൾക്ക് മറുപടി അയച്ചിരുന്നതു കൂലിക്കത്തായിട്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം ഹർജിക്കാർക്കും പള്ളിക്കാര്യങ്ങൾക്കും ഇരട്ടിച്ചിലവു സഹിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ഈ അനാവശ്യനഷ്ടം പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് 1933 ജനുവരി മുതൽ കച്ചേരിവക മുദ്രക്കടലാസ് നടപ്പിലാക്കിയത്. ഇപ്പോൾ ഹർജികളുടേയും മറ്റും മറുപടി കൂലിതീർത്തത്രെ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഹർജിക്കും റിപ്പോർട്ടുകൾക്കും നമ്പരിടുന്ന ക്രമം എല്ലാ പള്ളികളിലും ഒരേ രീതിയിൽ നടപ്പായതു 1936 മുതൽ ആണ്.

ഫൊറോനാകൾ.

ഭരണസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി രൂപതകളെ “ഫൊറോനാ” എന്നു അപരനാമമുള്ള ഡിവിഷ്യനുകളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഡിവിഷ്യൻ അതൃത്തിക്കകത്തുള്ള ഇടവകകളുടെമേൽ ഫൊറോനാഇടവകമേലധ്യക്ഷസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ഫൊറോനാവികാരിമാർക്ക് മെത്രാൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അതതു ഡിവിഷ്യനിൽപെട്ട ഇടവകകളെ സന്ദർശിക്കുവാനും പരിശോധിക്കുവാനും റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാനും അധികാരം ഉണ്ട്.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിൽ അഞ്ചു ഫൊറോനാ ഡിവിഷൻ പള്ളികളാണല്ലോ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതുമൂലം ഫൊറോനാ വികാരിമാർ മൂലമുള്ള ഇടവകസന്ദർശനങ്ങൾ അത്ര സുകരമായിരുന്നില്ല. 1922-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഫൊറോനാകളുടെ എണ്ണം 9 ആക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ആദ്യത്തെ ഫൊറോനാ പള്ളികൾ അങ്കമാലി, ആരക്കുഴ, ഇടുപ്പള്ളി, പള്ളിപ്പുറം, പാർക്കോട്ടയ്ക്കാവു എന്നിവയായിരുന്നു. കാഞ്ഞൂർ, തൃപ്പൂണിത്തുറ, മൈലക്കോമ്പു, വൈക്കം എന്നിവയാണ് പുതിയതായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഫൊറോനാപള്ളികൾ. ഓരോ ഫൊറോനായുടേയും അതൃത്തിക്കകത്തുള്ള പള്ളികളെ ഫൊറോനാ വികാരിമാരും, ഫൊറോനാപ്പള്ളികളെ വികാരിജനറാളുമാരും ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ സന്ദർശിച്ചു റിപ്പോർട്ടു അയയ്ക്കണമെന്നു 1920 സെപ്റ്റംബർ 25-ാംനു കല്പിച്ചതോടുകൂടിത്തന്നെ, ഫൊറോനാവികാരിമാർക്ക് കൂടുതൽ അധികാരങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടു. 1924-ൽ റിപ്പോർട്ടു അയക്കുന്നതിലേയ്ക്കു സാമാന്യം ഭീഷവും, പിന്നീട് 1934-ൽ കറേക്കൂടി ഹുസുവും ആയ രണ്ടു “റിപ്പോർട്ടുഫോറ”ങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭീഷമായ റിപ്പോർട്ടു 1935 മുതൽ അഞ്ചാം കൊല്ലത്തോറും അയച്ചാൽ മതിയെന്നാണു അവസാനത്തെ നിബന്ധന.

മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഫറൻസ്.

വിവിധരൂപതകളിലെ ഭരണരീതികളിൽ കഴിയുന്നത്ര ഐകരൂപ്യം വരുത്തുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ് മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഫറൻസ്. സുറിയാനി വികാരിയാത്തുകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഈ കോൺഫറൻസും സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, ആണ്ടുതോറും ക്ലിപ്തസമയത്തു നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഫയരാക്കിയുടെ അധ്യക്ഷപീഠം അലങ്കരിച്ചതിനോടുകൂടിയാണ് എല്ലാ ആണ്ടിലും ഫയരാക്കിസ്ഥാപനാവസരത്തോടുകൂടി കൂുമായി കോൺഫറൻസു നടത്തിത്തുടങ്ങിയത്.

“എറണാകുളം മിസ്സം.”

അതിരൂപതയുടെ ഔദ്യോഗികനാവായ “എറണാകുളം മിസ്സം” മാസിക 1928 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതിയാണ് പുറപ്പെട്ടത്. പണ്ടു ഇടയലേഖനങ്ങൾ പള്ളികളിലേയ്ക്കു അയച്ചിരുന്നതു ആരംഭമായിരുന്നു. അവർക്ക് പള്ളികളിൽനിന്ന് കൂലിയും യാത്രച്ചിലവും കൊടുത്തു പോന്നിരുന്നതിനാൽ പള്ളികൾക്കു ഈ ഒരിനത്തിൽതന്നെ ആണ്ടിനാൽ ഒരു തുക ചിലവുചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത മാസിക ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ഈ ഇനത്തിലുള്ള ചിലവ് വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ മാസികയ്ക്കു ആണ്ടുക്കും വരിസംഖ്യ 2 ക. മാത്രമാണ്. ഇടയലേഖനങ്ങളും, അതിരൂപത സംബന്ധിച്ച മറ്റു ഔദ്യോഗികകാര്യങ്ങളുമാണ് സാധാരണയായി ഇതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. എല്ലാ പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഈ മാസിക വരുത്തിക്കൊള്ളണമെന്നു നിബ്ധനയാണ്. സാധാരണയായി ഇതിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന നിയമങ്ങളും കല്പനകളും അതിരൂപതയിൽ എല്ലായിടത്തും ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായി ധരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

റീത്തുസംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ.

നമ്മുടെ റീത്തിന്റെ നിലനില്പിന്നും ഭദ്രതയ്ക്കുംവേണ്ടി നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ സഹിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടേയും, നടത്തിയ ധർമ്മസമരങ്ങളുടേയും വിജയസ്തംഭമാണെല്ലൊ നമ്മുടെ ഹയരാക്സി. അവരുടെ കഷ്ടതകളുടെ ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനം മാത്രമേ മലയാള സുറിയാനിസഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നു പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലദികളെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ടു നമ്മുടെ റീത്തിന്റെ അവകാശം ഭദ്രമായി സംരക്ഷിക്കുവാൻ ആ ജീവനാന്തം പ്രയത്നിച്ച ഒരു പുഷ്പദേവമായിരുന്നു മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാനച്ചൻ. നമ്മുടെ റീത്തും തത്സംബന്ധമായ നടപടികളും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അത്യുൽക്കണ്ഠ വണ്ണനാതീതമെന്നു പറയാനുള്ളൂ. താഴെ പറയുന്നവ അവിടുന്ന് റീത്തു സംബന്ധമായി ചെയ്ത നിരവധി കാര്യങ്ങളിൽ ചുരുക്കം ചിലതു മാത്രമാണ്.

ഇപ്പോൾ നാം കൊണ്ടുവന്ന തിരുനാളുകളിൽ “ക്രട്ടിച്ചേക്കുപ്പെട്ടവ” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പുതിയ തിരുനാളുകൾ സുറിയാനിക്കാർക്കു ആഘോഷിക്കുവാനുള്ള അനുവാദം ലഭിച്ചത് 1905-ൽ ആണ്. ആ ആണ്ടിലാണ്ല്ലൊ മെത്രാനച്ചൻ രണ്ടാമത് റോമിൽ പോയത്. ആ അവ

സരത്തിലാണ് തിരുമേനി നേതൃത്വംവഹിച്ച് പ്രസ്തുത തിരുനാളുകളുടെ പട്ടിക തയ്യാറാക്കി പരി. സിംഹാസനത്തുകൾ സമർപ്പിച്ച അനുവാദം വാങ്ങിയത്.

സ്വൈയ്വഭാവം നൽകുന്നതിനുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിധി, പണ്ടു വികാരി ജനറാളന്മാർ കൊടുത്തിരുന്ന രൂപത്തിലല്ലാതെ, മെത്രാന്മാർക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള കുമത്തോടുകൂടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ലത്തീനിൽ നിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തു പുണ്യമായി അതു അച്ചടിപ്പിച്ചത് മെത്രാനായ നാണ്.

അതുപോലെ തന്നെ മെത്രാന്മാരുടെ പള്ളിവിസീത്തയുടേയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെ സഭാവസ്ത്രദാനത്തിന്റേയും കർമ്മഗ്രന്ഥങ്ങളും തിരുമേനി സുറിയാനിയിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു.

എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രിയിലെ സുറിയാനിക്കാരായ രോഗികൾക്കും മറ്റും അമ്പ്രുവീത്തിൽ പെട്ട വൈദികർ ആത്മീയ പരിഷേധം ചെയ്യുന്നതു മാർ ഓയിസ് മെത്രാനച്ചൻ നൽകിയ അനുവാദപ്രകാരമാണ്.

ലത്തീൻ റീത്തിന് പ്രത്യേകമായുള്ള നിയമങ്ങൾ സുറിയാനി റീത്തിനെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. 1911-ൽ ലത്തീൻ റീത്തിലെ ചില കടപ്പെട്ട തിരുനാളുകൾ റോമിൽനിന്നു നിറുത്തലാക്കി. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, സുറിയാനിക്കാർക്ക് കടമുള്ള തിരുനാളുകളിൽ ചിലതും നിറുത്തൽ ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ ചില സുറിയാനി മിസ്സങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. മാത്രമല്ല, 1913-ൽ അതു നടപ്പിലാക്കത്തക്കവിധം ഏല്പാടുംചെയ്തു. നമ്മുടെ മെത്രാനച്ചനോ എന്നാൽ, അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. റോമിലെ ഈ തീരുമാനം സുറിയാനിക്കാരായ നമ്മെ ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും, അതിനാൽ തിരുനാളുകൾ ഒന്നുതന്നെ മാറുവാൻ പാടില്ലെന്നും അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. 1912-ൽ റോമിൽനിന്നുണ്ടായ കല്പന സുറിയാനിക്കാരുടെ തിരുനാളുകൾ ഒന്നു തന്നെ മാറുവാൻ പാടില്ല എന്നായിരുന്നു.

വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സുറിയാനി സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നിബന്ധനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കിയതും, സുറിയാനി പ്രൊഫസ്സറന്മാർ സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഏല്പാടും ചെയ്തതും തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തന്നെയാണ്.

മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലവും അവിടെ മുന്പുണ്ടായിരുന്ന കെട്ടിടവും നമുക്കായി ഒരു സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള നിയോഗത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ നൽകിയതാണ്. ഇടക്കാലത്തു അതു വിദേശഭരണത്തിനു വിധേയമായിപ്പോയി. മെത്രാനച്ചൻ

വികാരിയാത്തിന്റെ ആരംഭം തൊട്ടുതന്നെ ആ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും വിട്ടു കിട്ടുന്നതിനായി അതിനുള്ള ആധാരസ്ഥിതി രോമിലേക്ക് കത്തിടപാടുകൾ നടത്തി. 1898-ൽ തത്സംബന്ധമായി രോമിൽനിന്ന് വന്ന മറുപടിയിൽ, പ്രസ്തുത ആധാരം തീർച്ചയായും ഗൗരവമുള്ള ഒന്നാണെന്ന് ("Certamente grave") പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റേ ആ അവകാശവാദം തുടർന്നു. അതിന് നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ നിയോഗപ്രകാരം തന്നെ ഇപ്പോൾ അവിടെ സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട് നമ്മുടെ ആവശ്യം നടന്നുപോരുന്നതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി തല്ക്കാലമൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു ഊയാണ്ടിൽ (1936) രോമിൽനിന്നു കല്പനയുണ്ടായതായിട്ടാണ് അറിവ്.

ലത്തീൻകാരിൽനിന്ന് സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിച്ച് ആദ്യം തൃശ്ശൂർ കോട്ടയം എന്നീ രണ്ടു വികാരിയാത്തുകൾ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ മലബാറിനെ സുറിയാനിക്കാക്കായി ആലുവാപ്പഴക്കൊണ്ടാണ് തെക്കും വടക്കുമായി വിഭാഗിച്ചത്. എന്നാൽ പിന്നീട് തൃശ്ശൂർ എറണാകുളം ചങ്ങനാശേരി എന്നു മൂന്നു വികാരിയാത്തുകളായി തിരിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തിൽ പമ്പാനദിയാണെന്നു ഡലിഗെറു അപ്പസ്തോലിക്കാരുടെ എഴുത്തിൽ കാണിക്കുകയുണ്ടായി. മലബാറിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരേയും ലത്തീൻകാരേയും വേർതിരിച്ചെന്നുമാത്രം ബുദ്ധിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതിനാലും, സുറിയാനിക്കാർ കന്യാകുമാരിവരെ ഉള്ളതുകൊണ്ടും, ഈ വികാരിയാത്തുകളുടെ തെക്കേ അറ്റത്തിൽ പമ്പാനദിയെന്നു ഡലിഗെറു അപ്പസ്തോലിക്കാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, പമ്പായുടെ തെക്കുവശം നമുക്കായി ഒരു സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നു പ്രത്യേകം 1927-ൽ രോമിലേക്കു എഴുതിയിരുന്നു. അതിന്നു, ഇതു തല്ക്കാലം ഉചിതമെന്നു തോന്നുന്നില്ല ("Not prudent") എന്നു മറുപടി തരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. തദ്വസരത്തിൽ ബഥനിത്തിരുമേനിമാരുടെ പുനരെ കൂവും, അവർക്കു അവിടെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്ന സംഗതിയും ആ ലോചനയിൽ ഇരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇങ്ങനെ മറുപടി ഉണ്ടായത്.

തിരുസിംഹാസനത്തുകൾ നമ്മുടെ റീത്തുസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമുക്കു ഒരു പ്രതിനിധിയെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കാലംചെയ്ത മെത്രാന്മാർ വളരെ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തവെങ്കിലും അതിന്നു ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടായില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റേ ആ ശ്രമം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണ് അറിവ്.

പരി. സിംഹാസനത്താൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട സഭയിലെ കമ്മാനേഷ്യനത്തിനുള്ള ജപങ്ങളും ക്രമരീതിയും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിലെ അനു

വാദം കൂടാതെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തവ ആകുന്നു. കാലംചെയ്ത തിരുമേനി ഈ നടപടിയെ ഹൃദയംഗമമായി ആദരിച്ചിരുന്നുവെന്നു തത്സംബന്ധമായ അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ജ്ഞാനസ്നാനകർമ്മത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തി അച്ചടിക്കുവാൻ 1911-ൽ ചിലർ ഒരുമ്പെടുതിനെ അദ്ദേഹം തടഞ്ഞു. അതുപോലെതന്നെ വൈദികരുടെ കാനോനാനുമസ്സാരപ്പസ്സുകളിൽ പഴയ നടപടിക്കും ക്രമത്തിനും വിരുദ്ധമായി ചില തിരുനാൾനമസ്സാരങ്ങൾ അനുവാദംകൂടാതെ വേറെചിലർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു അച്ചടിച്ചതും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.

റോമിലെ നിദ്ദേശപ്രകാരം നമ്മുടെ “പൊന്തിഫിക്കൽ” കർമ്മങ്ങളുടെ ക്രമം ലത്തീനിൽനിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മുടെ മെത്രാനച്ചനും മാക്കീൽ മാർ മത്തായി മെത്രാനച്ചനുംകൂടി വലിയ വീട്ടിൽ പെ. ബ. വർക്കി അച്ചനേയും, ക. നി. മൂ. സ. പാറപ്പറം ബ. വർക്കി അച്ചനേയും ഏല്പിച്ചിരുന്നു. 1898-ൽ വിവർത്തനജോലി അവസാനിക്കുകയും, മേനാച്ചേരി മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാനച്ചനായച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു അതുറോമിലേക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ ലത്തീനെ ആശ്രയിക്കാതെ സുറിയാനിയിൽ നിന്നുതന്നെ നമുക്കു ഫൊന്തിഫിക്കൽ ക്രമമുണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ പരി. പിതാവിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം റോമിൽ പരിശ്രമം നടക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ സുറിയാനികർമ്മാനുഷ്ഠാനം ലത്തീൻതർജ്ജമയാണെന്ന് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരാക്ഷേപം 1913-ൽ ചിലർ പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അപവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനരാഹിത്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് നമ്മുടെ കബാനക്രമം മെത്രാനച്ചൻ ലത്തീനിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തത്. അതിന്റെ പ്രതികരം റോമിലേക്കും മറും അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. നോക്കുക, സ്വന്തം റീത്തിന്റെ മഹിമയെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ആ തിരുമേനിക്കു എന്താത്രം തീക്ഷ്ണതയാണുണ്ടായിരുന്നത്! സുറിയാനിറീത്തിനോടുള്ള ഭക്തിയും, സമുദായത്തോടുള്ള സ്നേഹവും അദ്ദേഹത്തിൽ എത്രയോ ദൃഢതരമായിരുന്നു.!

തന്റെ പുരോഗമിയെ അനുകരിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും റീത്തുസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെ അത്യന്തം ഭദ്രമായിത്തന്നെ പാലിച്ചുകൊണ്ടു പോരുന്നു. സുറിയാനിപ്പാട്ടുകൾ ലത്തീൻ രാഗത്തിലാക്കി ചില കാർമ്മികന്മാർ പാടാറുള്ളത്, വാസ്തവത്തിൽ റീത്തുസംബന്ധമായ ഒരു ക്രമക്കേടാണ്. ലത്തീൻരാഗത്തിൽ സുറിയാനിഗീതങ്ങൾ പാടുന്നതിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ 1921-ൽ മുടക്കി. ഇപ്പോൾ നടപ്പി

ലിരിക്കുന്ന സുറിയാനിരാഗങ്ങൾ “നോട്ടി”ലാക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഏല്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സുറിയാനിക്കുബാനയുടെ കമ്മവിധി, കാമ്മികൻ ദിവ്യപൂജയ്ക്കായി കൈയ്ക്കഴകുന്നതുമുതൽ കുബാന കഴിഞ്ഞു തിരുവസ്രധാരണമുറിയിൽ വരുന്നതുവരെയുള്ള കമ്മാനുഷ്യാനവിധി, അഥവാ “തൂക്കാസാ” മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഫറൻസിലെ തീരുമാനപ്രകാരം പരിഷ്കരിച്ച് പൂർണ്ണമായി എഴുതി 1926-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമന്ദിര കല്പനപ്രകാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

കിഴക്കൻ റീത്തുകാർ അവരുടെ റീത്തിൽതന്നെ പെസഹാക്കാലത്തെ കുബാന കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്നു 1912 സെപ്റ്റംബർ 14-ാംനരോമിൽനിന്നും നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുതിയ കാനോൻനിയമത്തിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ ഇതിനെ ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും, കിഴക്കൻ റീത്തുകാർക്കുള്ള തിരുസംഘം 1924 ഏപ്രിൽ 14-ാംനര തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിരൂപതാംഗങ്ങളുടെ അറിവിലേക്കായി ഈ കാര്യം വീണ്ടും 1927-ൽ തിരുമേനി പരസ്യപ്പെടുത്തി.

സുറിയാനിമിസ്സുക്കളുടെ അതുത്തിക്കെത്തുള്ള ലത്തീൻപള്ളികളിലും ബോർഡിംഗുകളിലും മറ്റും പോയി താമസിക്കുന്നവർക്ക് മാംസം ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ അതാതുസ്ഥലത്തെ സുറിയാനിമേലദ്ധ്യക്ഷന്റേയോ വികാരിയുടേയോ അനവാദം വാങ്ങിച്ചിരിക്കണമല്ലോ. ഈ അനവാദം കൊടുക്കുവാൻ വേറെ ആർക്കും അധികാരവുമില്ല. ഈ വിവരവും ആ ആണ്ടിൽതന്നെ തിരുമേനി അതിരൂപതാംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നതായികാണുന്നു.

സുറിയാനിക്കുബാനുഷ്യാനരീതികളുടെ ഒരു ചെറുപുസ്തകത്തിൽ അന്തിമലേപനം ചെയ്യുന്ന ക്രമത്തിൽ കൈ പൂശുന്നതിന് “ഗെശസ്സാ” എന്നതിനുപകരം “ഇഴയ്യാ” എന്നും, പാപസങ്കീർത്തനക്രമത്തിൽ പാപമോചനത്തിന് “തുവ്” എന്നതിനു “ഉസുവ്” എന്നും ശുദ്ധ. സിംഹാസനം തന്നിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽനിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ട് തെറ്റായി അടിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നത് പുസ്തകത്തിൽതന്നെ തിരുത്തിയശേഷമേ ആ പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നും, കുബാനയിൽ തിരുരക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് മുമ്പ് “ദ്മേദ്മാറൻ” എന്ന് പുതിയ തർക്കസായിൽ കാണുന്നത് ചൊല്ലേണ്ടതല്ലെന്നും ആ കൊല്ലത്തിൽതന്നെ തിരുമേനി ആജ്ഞാപിച്ചു.

ദുഃഖശനിയാഴ്ചകൂടം കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കിടന്നിരുന്ന പ്രകാരം

മാണ് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. 1934-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻറെ നേതൃത്വത്തിൽ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിലുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുകൾ തിരുത്തിയും ഐക്യരൂപം വരുത്തിയും മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ അംഗീകരണത്തോടുകൂടി അതു അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിരൂപതയിലെ പള്ളികളിൽ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഈ കമ്മ്യൂട്ടിയായി തുടങ്ങാവുന്നതാണ്.

മിശിഹായുടെ രാജ്യത്വത്തിന്റേയും വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടേയും തിരുനാളുകൾ നമുക്കു ആഘോഷിക്കുവാൻ അനുവാദം സമ്പാദിച്ചതും, ആ തിരുനാളുകളുടെ കബ്ബാൻ സുറിയാനിയിലാക്കി അംഗീകരിപ്പിച്ചതും മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻറെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. പരി. സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് നൽകപ്പെടുന്ന ക്രമത്തിന് വിരുദ്ധമായി 1927-ൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട തക്കായുടെ ഒരു പുതിയ പതിപ്പിന് തിരുമേനി അംഗീകരണം നിഷേധിച്ചു. എങ്കിലും തൽ പ്രവർത്തകന്മാർക്കുണ്ടായ ഭീമമായ നഷ്ടം ഭയാപരസ്സരം പരിഗണിക്കാതിരുന്നില്ല. ആകയാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻറെ സമ്മതാനുസരണം ചെയ്യാനായി റോമിൽനിന്നു വന്ന കല്പന സ്വീകരിച്ചു തിരുമേനി സന്തോഷപരസ്സരം പ്രസ്തുത പതിപ്പിനു അംഗീകരണം നൽകി.

ലത്തീൻറീത്തുകാരുമായി കൂടുതൽ ഇടതിങ്ങി താമസിക്കുന്ന എറണാകുളം അതിരൂപതക്കാർക്ക് മാംസവജ്ജനം സംബന്ധിച്ച് പലേ വിമിശ്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആണ്ടിൽ (1936-ൽ) ഏകദേശം ലത്തീൻ ക്രമം അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളുന്നതിന് പരി. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു അനുവാദം വാങ്ങിത്തന്നതിനോടുകൂടി, പ്രസ്തുത വൈഷമ്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ നിവാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് നമ്മുടെ വന്ദ്യതിരുമേനിമാർ രണ്ടുപേർക്കു “Defenders of Rite,” “റീത്തുസംരക്ഷകന്മാർ” എന്ന നാമധേയത്തിനു തികച്ചും അർഹതയുണ്ടെന്നു സമർത്ഥിക്കാം. റീത്തിനോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തി അത്യാദൃശംതന്നെ. അതിന്റെ നിലനില്പിനും ശ്രേയസ്സിനും വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഒരുപ്രത്യേകതയുണ്ട്. പരി. സിംഹാസനത്താൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട റീത്തുസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അനുവാദം കൂടാതെ ഒരു വള്ളിയോ പള്ളിയോ മാറ്റുവാൻ തിരുമേനിമാർ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. ആനന്ദജനകമായ ഈ സ്മരണ നമ്മെ രോമാഞ്ചകണ്ഠകരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

വൈദികർ.

ഒരു സമുദായത്തിന് സജാതീയ മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനവും വൈദിക

സ്വയംഭരണവും ലഭിക്കുന്നവിനു ആ സമുദായം ഒരുത്തമ വൈദികസംഘത്തെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരിക്കണമെന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതേ, ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്കും പുണ്യപുണ്ണതയ്ക്കും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയ്ക്കും അവരിൽനിന്നുൽഭുതമാകുന്ന വൈദികഗണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. “നല്ലവൃക്ഷം നല്ലഫലം തരു” മെന്നുള്ള ദിവ്യരക്ഷകന്റെ അരുളപ്പാട് സ്മർത്തവ്യമാണ്. നല്ലഫലം പുറപ്പെടുവിക്കയും അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഒരു നല്ല വൃക്ഷത്തിനു സഹജമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, നല്ലവൈദികരെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും അവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഒരു നല്ലസമുദായത്തിന് സഹജമാണ്. ആഫലമോ എന്നാൽ സ്വയം ബലി അർപ്പിച്ചു ഇതരവൃക്ഷങ്ങളെ മുളപ്പിച്ച് പോഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ വൈദികർ അതവൈദികർക്കുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്ത് സഭാതരുവിന്റെ ആദ്യോത്ഥീയവിഭാഗത്തെ മുളപ്പിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിത്തു നന്നായിരിക്കുന്നത് വൃക്ഷത്തിനു അഭിമാനകരം; തന്നിൽനിന്ന് മുളക്കുന്ന വൃക്ഷം നന്നായിരിക്കുന്നത് വിത്തിനു അഭിമാനകരം. സ്വജാതിയിൽപെട്ട വൈദികരുടെ സ്ഥാനമഹിമയേയും നല്ല പേരിനേയും സംരക്ഷിക്കുന്നത് രൂപതയിലെ ജനങ്ങൾക്കു അഭിമാനകരം; രൂപതാജനങ്ങളുടെ യശസ്സിനും വിശ്വാസവർദ്ധനവിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നത് വൈദികർക്കു അഭിമാനകരം. വൈദികർക്ക് എന്തെങ്കിലും ദോഷം ഭവിക്കുന്നത് ജനങ്ങൾക്കു ആക്ഷേപാവഹവും സങ്കടകരവുമാകുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും കേട് ഭവിക്കുന്നതു വൈദികർക്കും സന്താപകാരണവും ലജ്ജാവഹവുമാകുന്നു.

നമ്മുടെ വൈദികർ വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടവരോ അന്യജാതിയിൽ പെട്ടവരോ അല്ല. വൈദികർ അതവൈദികളുടെ പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരുമാണ്. അവരുടെ ശരീരം അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടേതാണ്; അവരുടെ സ്വഭാവം അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരാൽ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതാണ്; അവരുടെ ബാല്യത്തിലേയും യൗവനത്തിലേയും വിദ്യാഭ്യാസം അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണമാണ് നൽകപ്പെട്ടത്; അവരുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണഘട്ടത്തിലെ പ്രധാനരംഗം അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഭവനവും, അവരുടെ സഹവാസികൾ മാതാപിതാക്കന്മാരും സഹോദരീസഹോദരന്മാരുമാണ്. അവരെ സെമ്മനാരിയിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചതും, സെമിനാരിജീവിതച്ചിലവ് നിർവ്വഹിച്ചതും മാതാപിതാക്കന്മാർതന്നെ. മാനുഷനുള്ള കാലം മറക്കാത്തതായ ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള ശീലം തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ അടി

സ്ഥാനമിട്ടു ഉറപ്പിച്ചശേഷമാണ് അവരെ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കു ഉയർത്തണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരെ മെത്രാന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നത്. അവർ പൗരോഹിത്യത്തിനു അയോഗ്യരാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനു ഉത്തരവാദികൾ മാതാപിതാക്കന്മാർതന്നെ. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ കുറേത്തരം കാലത്തെ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം, അവർ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു പുറത്തുവന്നതിന്റെശേഷം ഉണ്ടാകാറുള്ള അവരുടെ സ്വഭാവഭൂഷണത്തിനും മാതാപിതാക്കന്മാർതന്നെ അല്ലയോ ഉത്തരവാദികൾ? അതെ, തീർച്ചയായും അതെ. അവരുടെ ശരീരം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശരീരമാണ്; അവരുടെ അസ്ഥി മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അസ്ഥിയാണ്; അവരുടെ രക്തം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ രക്തവുമാണ്. അവർ ഇരുപതും ഇരുപത്തഞ്ചും വയസ്സുവരെ സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ സ്വമാതാപിതാക്കന്മാരോടും സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടും കൂടി അവരുടെ മാതൃകകൾ കണ്ടു ജീവിച്ചവരും, നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മകളിൽതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തവരുമാണ്. എത്ര ഭീഷ്മമായ സെമിനാരിജീവിതമാകട്ടെ, പൗരോഹിത്യമെന്ന മഹാ കൂടാശയാകട്ടെ സ്വമാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്ന് ലഭിച്ച ശരീരത്തേയും കുടുംബത്തിൽനിന്ന് സമ്പാദിച്ച സ്വഭാവത്തേയും പാടേമാറി അശരീരത്വവും ദൈവസ്വഭാവവും നൽകമെന്നും നൽകണമെന്നും സിദ്ധാതിക്കുന്നതു ശരിയോ? അതെ, തീർച്ചയായും നമ്മുടെ വൈദികർ നമ്മുടേതുതന്നെ. അവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണത്തിനും ദോഷത്തിനും ഉത്തരവാദികൾ നാം തന്നെ. അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിനും സൂക്ഷിലേയും സെമിനാരിയിലെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും നാം സഹായികളായിരുന്നതുപോലെതന്നെ, അവരുടെ വൈദികജീവിതദശയിലും നാം അവരുടെ സഹായികളായിരിക്കണം. കാരണം, അവൈദികരും വൈദികരും സഭാകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഇരുചിറകുകളാകുന്നു. രണ്ടു ചിറകുകളും പരസ്പരം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലേ ശരീരം വിയന്മാറ്റേണ പൊങ്ങിപ്പറക്കുകയുള്ളൂ.

നമ്മുടെ വൈദികരെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി മലയാളസുറിയാനിക്കാരായ നമ്മെപ്പറ്റി “Romani Pontifices” എന്ന നമ്മുടെ ഹയരാക്സി സ്ഥാപനത്തിന്റെ തിരുവെഴുത്തിൽ ൧൧-ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വിവരം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. “... വൈദികരോടും മെത്രാന്മാരോടും വിശിഷ്ട, ഈ ഫ്രൈഫിക്സിഫറാസനത്തോടും ഉള്ള അവരുടെ അത്യധികമായ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ വെച്ചു കൊണ്ടു മല

യാളുസ്മിയാനിരീതിനു സഭാസംബന്ധമായ ഫയരാക്കി ഇനിസ്ഥാപിക്ക
യാണു വേണ്ടതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.”

നാം നമ്മുടെ അതിരൂപതയുടെ അല്പക്ഷൺ സന്നിധിയിൽ
സമർപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ പുത്രന്മാരെ ഉത്തമ പുരോഹിതന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാ
ൻ അദ്ദേഹം എന്തെല്ലാം ചെയ്യുന്നുവെന്നും, നമ്മുടെ പുത്രന്മാരോ സഹോ
ദരന്മാരോ, അയൽവാസികളോ, സ്നേഹിതന്മാരോ, നാട്ടുകാരോ ആയ
വൈദികർ നമുക്കു നല്ല വൈദികരായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്താതും ആ
ത്മനിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നുവെന്നും ഇത്തരങ്ങത്തിൽ അല്പം പറയുന്നത് സ
ന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുന്നുമെന്നു കരുതുന്നു.

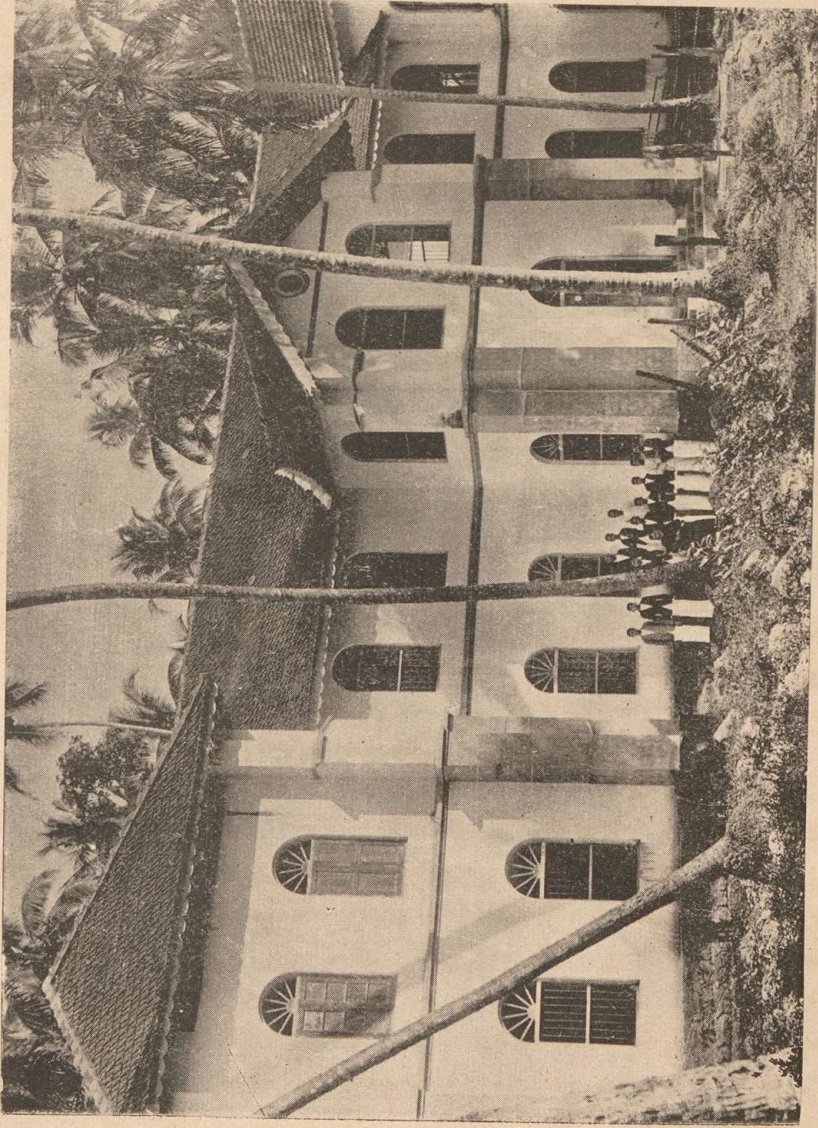
സെമിനാരിജീവിതം.

വികാരിയാത്തിന്റെ ഭരണം കയ്യേറാശേഷം ഒന്നാമതായി മാർ
ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചന്റെ ഗാഢമായ പശ്ചാലോചനയ്ക്കു വിഷയമായത്
ഒരു പ്രാഥമിക വൈദികവിദ്യാലയസ്ഥാപനമാണ്. നോക്കുക, വൈദിക
വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ഒരു മെത്രാനു എത്രമാത്രം ഉൽക്കണ്ഠയാണുള്ളതെ
ന്ന്! സെമിനാരി തന്റെ പ്രത്യേകമേൽനോട്ടത്തിൽതന്നെ ഇരിക്കണമെ
ന്നും, തന്മൂലം ആ സ്ഥാപനം സ്വന്തം അരമനയിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിക്ക
ണമെന്നും ആ തിരുമേനി തീരുമാനിച്ചതും ഇക്കാര്യത്തിൽ ആ മഹാത്മാ
വിനുള്ള താല്പര്യത്തിനും തീക്ഷ്ണതയ്ക്കും ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അരമന
പുത്തിയായ ഉടനെ അവിടുന്ന് സെമിനാരിയും തുറന്നു. 1901 ജൂലൈ
ന. പി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുനാളിൽ ഭൗട്ടോഗികമായി ആരംഭിച്ച
നമ്മുടെ “തിരുഹൃദയ(Petit)സെമിനാരി” ഭാരതത്തിൽ വൈദികവിദ്യാ
ത്ഥികൾക്കായിമാത്രം തുറക്കപ്പെട്ട പ്രഥമസെമിനാരി ആണെന്നു പറയപ്പെ
ടുന്നു. ഭാവി വൈദികരാകുവാനുള്ള വിദ്യാത്ഥികളെ താൻതന്നെ നേരിടുക
ണ്ടറിഞ്ഞ് തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്നതിനും, തന്റെ നേരിടേണ്ട മേൽനോ
ട്ടത്തിൽ അവർക്ക് വൈദികോചിതമായ ഒരു പരിശീലനം നൽകുന്നതിനും
വേണ്ടിയിരിന്നു സെമിനാരി അരമനയിൽ തന്നെ സ്ഥാപിച്ചത്. ഈ
സെമിനാരിയുടെ മേലന്വേഷണം സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ചിലർ ചെയ്ത പ
രിശ്രമങ്ങളെ തടഞ്ഞ് തിരുമേനി സ്വന്തം മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ വച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതിനു റോമിൽനിന്ന് കല്പന സമ്പാദിക്കുകയും ചെ
യ്ക്കുതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേറതിന്റെ ശേഷം സെമി
നാരിവിദ്യാത്ഥികളുടെ ഭൗതികവിദ്യാഭ്യാസമാനദണ്ഡം കാലോചിതമായി
പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ, 1921 ജനുവരിമാസത്തിൽ സെമിനാരി

യിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീകൾക്കു പരീക്ഷയെങ്കിലും പാസായിരിക്കണമെന്നുള്ള നിയമം നടപ്പിലാക്കി. 1929-ൽ ഒരു പട്ടികയിൽ മൂന്നോളം കടന്നു, സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ മിസ്സംവക ആലുവാസ്ത്രത്തിൽ ചേന്ന് പഠിച്ചിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനും പുറമെ സെമിനാരിയിൽ ചേരുന്നവർ ഉദ്ദേശമുള്ള കുട്ടികൾക്കായി അവിടെയുള്ള ബോർഡിംഗിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഡിവിഷൻ തുറക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നിയമങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നു ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കത്തോലിക്കാകുട്ടികളെ കത്തോലിക്കാസ്ത്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ പഠിപ്പിക്കാവൂ എന്നുള്ള കല്പനയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നു, ഭാവി വൈദികരാകുവാൻ യുവാക്കന്മാർ ചെറുപ്പത്തിലേ ഭദ്രമായ കത്തോലിക്കാവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കണമെന്നുള്ളതാണെന്നു ആർക്കുണ്ടു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്? സഭയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെ സമാലരിച്ചു, തദനുസരണം തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ രൂപതയ്ക്കു ഉത്തമവൈദികരെ ലഭിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പ്രാഥമികസെമിനാരിജീവിതത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിനായി, വലിയസെമിനാരിയിലെ ഭിക്ഷാലയത്തെ അല്പയനത്തിനു ഒരുക്കുമായി നൽകുവാൻ രൂപതാധ്യക്ഷൻ കുമ്പ്ലെത്തിയിരിക്കുന്ന ശിക്ഷാശീതി അന്യോദേശത്തന്നെ.

പ്രാഥമികസെമിനാരിയിലെ ജീവിതം കഴിഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികൾ വലിയ സെമിനാരിയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ എട്ടുകൊല്ലത്തോളം കഠിനമായ നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമായും, വൈദികോചിതമായ അദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിനു അടിസ്ഥാനമിട്ടും, തത്വശാസ്ത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം, സമ്പാദ്യശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവയും മറ്റു കലാവിദ്യകളും അഭ്യസിച്ചും വൈകർ സമ്പാദിക്കുന്ന ജീവിതരീതിയുടെ ഒരേകദേശജ്ഞാനമെങ്കിലും, ലോകത്തിലെ ഹോട്ടലുകളിലും ഹോസ്റ്റലുകളിലും താമസിക്കുന്ന ഭൗതികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. സെമിനാരിജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തകരാറുണ്ടാക്കുന്നവരെ തൽക്ഷണം സെമിനാരിയിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ സഭ ബദ്ധശ്രദ്ധയായിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, കത്തോലിക്കാസെമിനാരിയിലെ അല്പയനരീതിയെ ജയിക്കത്തക്ക വേറൊരു വിദ്യാഭ്യാസക്രമം ലോകത്തിൽ ഇല്ല. ഭൗതികാലയങ്ങളിൽനിന്നു B. A, M. A, മുതലായ എന്തു ഉന്നതബിരുദവും സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, പത്തുകൊല്ലത്തെ സെമിനാരിജീവിതവും അല്പയനവും അവർക്കു അപരിത്യാജ്യമാണ്.

എറണാകുളത്തു ഖുവ്വമി.ക. സെമിനാരിയുടെ പുതിയ കെട്ടിടം.

സെമിനാരിയിൽനിന്ന് പട്ടം കൈയ്യൊണ്ടു ഇടവകജോലിക്കായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാലും, വൈദികരുടെ ജീവിതരീതിയുടെ പരിപൂർണ്ണതയെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ വൈദികരുടെ ആദ്ധ്യാത്മീയോന്നതിയെ ലാക്കാക്കി പലേ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും രൂപതയിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആതിരൂപതയിൽ ഈദൃശപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ് നിലവിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു സംക്ഷേപിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

വാർഷികധ്യാനം.

വൈദികജീവിതത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധിയെ പ്രോജ്ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും, സംരക്ഷിക്കുവാനും ധ്യാനത്തോളം ശക്തിയുള്ളതായി വേറൊരു മാർഗ്ഗമില്ല. എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ ആരംഭദശ തൊട്ടുതന്നെ വൈദികർക്കായിട്ടുള്ള ഏഴു ദിവസത്തെ ധ്യാനം ആണ്ടുതോറും മുടങ്ങാതെ നടത്തിവന്നിരുന്നു. കാലം ചെയ്ത പിതാവു്, തന്റെ പട്ടക്കാർക്ക് വാർഷികധ്യാനത്തിനു അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ അത്യന്തം ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്റെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അരമനയിൽവെച്ചുതന്നെയാണ് തിരുമേനി ധ്യാനം നടത്തിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ സ്ഥലഭൂരം മൂലം അരമനയിൽ വരുവാൻ അസൗകര്യമുള്ളവർക്ക് ചില ഇടവകകളിൽ കൂടി ധ്യാനം നടത്തുന്നതിനും അവിടുന്നു ഏല്പാറ് ചെയ്തിരുന്നു.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേറ്റതിന്റെ ശേഷം വൈദികർക്കായുള്ള വാർഷികധ്യാനത്തെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമതായി ചെയ്തതു, ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാവുന്ന വൈദികർക്കായി പുറത്തുനിന്നു ധ്യാനപ്രാസംഗികന്മാരെ വരുത്തിത്തുടങ്ങിയതാണ്. 1920-ലെ ധ്യാനത്തോടുകൂടിയാണു ഈ പരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു്. ആദ്യമായി വന്ന വിദേശീയ ധ്യാനഗുരു, “അപ്പസ്തോലിക്ക യൂണിയൻ” ഡിറക്ടറായിരുന്ന മംഗലാപുരത്തെ റവ. ഫാദർ ഡ്സ്മുസാ അവർകൾ ആയിരുന്നു. അന്നുതൊട്ടിന്നുവരെ ആണ്ടുതോറും ഓരോ ധ്യാനഗുരുക്കന്മാരെ പുറത്തുനിന്ന് വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ധ്യാനദിവസങ്ങളിലെല്ലാം പരി. കബ്ബാന കൈക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചതു് തത്സംബന്ധമായ വേറൊരു പരിഷ്കാരമാണ്. 1920-ലെ ധ്യാനത്തിൽവെച്ചു തന്നെയാണ് ഈ രീതിയും നടപ്പിൽ ആക്കിയതു്. അതോടുകൂടി ദിവസവും പരി. കബ്ബാനയുടെ വാഴ്ച നടത്തുന്നതിനും, തത്സമയത്തു് “റാഫേം അലൈ” എന്ന അനുതാപസങ്കീർത്തനം പാടുന്നതിനും

നിദ്ദേശംചെയ്തു. കറേ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ധ്യാനദിവസങ്ങളിലെല്ലാം കൂട്ടാന ചൊല്ലുന്നതിനു അനുവദിക്കുകയും, അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, അരമനയിൽവെച്ച് ധ്യാനം നടത്തുന്നതിന് സൗകര്യം പോരാതെ വന്നതിനാൽ ആ ധ്യാനം ആലുവാ സ്കൂളിലേക്ക് മാറ്റുകയുണ്ടായി.

ധ്യാനദിവസങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ധ്യാനമന്ദിരങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളി ബ. വൈദികർ ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു രഹസ്യസന്ദർശനം അവസരം കൊടുക്കുകയും, അവരുമായി ഇടവകഭരണവും മറ്റും സംബന്ധിച്ച ഒരു ഹൃദ്യസംഭാഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നത്, തന്റെ പ്രിയ വൈദികരുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തേയും മനോവിശ്വാസത്തേയും പോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഏതാതും ഉപകരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു അനുഭവം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ചിലപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ധ്യാനസംബന്ധമായ ഒരു ഉപദേശം പൊതുവിൽ നൽകാറുമുണ്ട്.

ചില അസൗകര്യങ്ങൾ നിമിത്തം ബ. വൈദികരുടെ കൂട്ടാനക്കുണ്ടാകുന്ന പുസ്തകം, ധ്യാനദിവസങ്ങളിൽ അവർ തന്നെ പരിശോധിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച അംഗീകരിക്കുകയുമായിരുന്നു മുൻപതിവ്. എന്നാൽ 1921-ൽ പ്രസ്തുത കണക്കുപുസ്തകങ്ങളും മറ്റും വേറെ ആളുകളെക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിക്കുവാൻ തിരുമേനി ഏർപ്പാട് ചെയ്തു.

ഡിസമ്പർ മാസത്തോടുകൂടി അതിരൂപതയിലെ എല്ലാ വൈദികരും ധ്യാനം നടത്തിയിരിക്കണമെന്നുള്ളതു ഒരു നിബന്ധനയായിത്തീർന്നു.

“അപ്പസ്തോലിക്ക് യൂണിയൻ.”

ആണ്ടു ധ്യാനത്തിൽ ലഭിച്ച തീക്ഷ്ണതയെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുന്നതിനും, അനുദിനം അവയെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനുമായി സാമൂഹികസഭയിൽ വൈദികരായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭക്തസമാജമാണ് പ്രസ്തുത യൂണിയൻ. അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ ഭിക്ഷുസംഹാരം ധ്യാനം, ആത്മശോധന, ഭക്തഗ്രന്ഥപാരായണം, കാനോനാ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ കർമ്മങ്ങൾ നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും, അവ നടത്തിയ വിവരം ഒരു പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാനും, മാസാവസാനത്തിൽ ആ രേഖ, യൂണിയൻ ഡിറക്ടർക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുവാനും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭക്തസമാജം നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ 1920 സെപ്റ്റംബർ 21-ാംനാൾ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്ഥാപിച്ചു. ഈ സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, വൈദികർ മാസത്തിൽ ഒരു ഭിക്ഷു, തനിച്ച്

അഥവാ, അതാതു ഫൊറോനാ പള്ളികളിൽ കൂടിയോ, ഒരു മാസധ്യാനം നടത്തണമെന്നാണ് നിശ്ചയം.

വേദശാസ്ത്രപരീക്ഷ

വിശുദ്ധി മാത്രമല്ല, അതോടുകൂടി മതാത്മകശാസ്ത്രത്തിൽ ഗാഢമായ പാണ്ഡിത്യവും ഒരു പുരോഹിതൻ ആവശ്യമാണല്ലോ. സെമിനാരിയിൽനിന്നു പഠനം പൂർത്തിയാക്കി വൈദികസാധാരണമായ ഇടവകജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും, സെമിനാരിയിൽവെച്ച് പഠിച്ചവേദാന്തം, സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം, കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിധി, മുതലായവയെ സഭാ പഠിച്ചും പാരായണംചെയ്തും ഇരിക്കേണ്ടത് വൈദികർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചു ഇടവക ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന വൈദികർക്ക്, അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു വികാരിയാത്തിന്റെ ആരംഭം തൊട്ടുതന്നെ ഈ പരീക്ഷ നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഈ പരീക്ഷ വാർഷികധ്യാനത്തിന്റെ അവസരത്തിലാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. 1921-ൽ അതു എഴുത്തുപരീക്ഷയാക്കി. എന്നാൽ വൃദ്ധനായ വൈദികരെ ചില അസൗകര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു എഴുത്തു പരീക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുകയുണ്ടായി. 1924-ൽ, ഉയിർപ്പ് കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ബുധനാഴ്ച ആരംഭിച്ച മൈലക്കോമ്പു എന്നീ ഫൊറോനാകളിൽപ്പെട്ട വൈദികർ ആരംഭിച്ചു, മറ്റുള്ളവർ അരമനയിലുവെച്ചു പരീക്ഷയ്ക്ക് ചേരുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. പട്ടമേറ്റിട്ട് പത്തുകൊല്ലം തികയുന്നതുവരെ ആണ്ടുതോറും ഈ പരീക്ഷയിൽ സംബന്ധിക്കണം. മൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാ വേദാന്തവും സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രവും മറ്റും തീർത്തക്കവിധത്തിലാണ് ചോദ്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നത്. പത്തുകൊല്ലം പൂർത്തിയാകുന്നവർക്കുള്ള പരീക്ഷ സർവ്വവിഷയങ്ങളേയും പരാമർശിച്ചുള്ളവയായിരിക്കും.

പ്രശ്നോത്തരങ്ങൾ. (Casus)

പ്രസ്തുത പരീക്ഷയ്ക്ക് പുറമേ, രണ്ടു മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രവുംമറ്റും സംബന്ധമായ ഒരു വിഷയപ്രശ്നം അച്ചടിപ്പിച്ചു അതിനു പതയിലെ സർവ്വവൈദികർക്കും അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നു ഉത്തരം അവർ അരമനയിലേക്കു അപ്പഴപ്പോൾ എഴുതി അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്. 1924-ൽ ആണു ഈ പ്രസ്ഥാനം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തീരുമനസ്സുകൊണ്ടു സമാരംഭിച്ചത്. അന്നു ആണ്ടിൽ മൂന്നു തവണ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ രണ്ടുമാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഈ പരീക്ഷ നടന്നുപോരുന്നു. 1927 മുതൽ ആണ് ഈ രീതി നടപ്പിലായത്.

ഇതിനും പുറമേ, ആണ്ടിലൊരിക്കൽ—ഡിസമ്പർ 8-ാംതീയതി

കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ബുധനാഴ്ച—ഫൊറോനാ പള്ളികളിൽ * കൂട്ടിച്ചേർന്ന് സ നാക്രൂശാസ്രവും വേദാന്തവും മറ്റും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പഠനക്കുര്യരി യിൽ (Moral Conference) സംബന്ധിക്കുവാൻ വൈദികരെല്ലാവരും ചു മതലപ്പെട്ടവരാണ്. 1927-ൽ തന്നെ ആണ് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ പഠനക്കുര്യരിയും നടത്തുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചത്.

വൈദികകർമ്മാനുഷ്ഠാന ക്രമീകരണം

ഇടവകഭരണം സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ബ. വൈദികരുടെ കർമ്മാ നുഷ്ഠാനങ്ങളെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കേരയെല്ലാം ക്രമകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നുദിവസങ്ങളിലധികമായി സ്വന്തം ഇടവകവിട്ടു പോകുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിയമം 1921-ൽ ആണു ഉണ്ടാക്കിയത്. പിന്നീട്, റോമിലേയ്ക്കും മറ്റും കണക്കു അയയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഓരോ ഇ ടവകയിലും നടക്കുന്ന ജ്ഞാനസ്നാനം, പാപസങ്കീർത്തനം, വി. കബ്ബാന സ്വീകരണം മുതലായവ ഓരോദിവസവും എത്ര എത്ര നടന്നുവെന്നു അന്ന നു എഴുതി ഇടുന്നതിനായി ഒരു അനുബന്ധം പഞ്ചാംഗത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേ ത്തു. പള്ളിയിൽ നടക്കുന്ന തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്കും പുറമേ, ഞായറാഴ്ച എ ത്ര കുട്ടികൾ വേദോപദേശത്തിനു ഹാജരായിരുന്നെങ്കിലും, സുവിശേഷ പ്രസംഗവിഷയം എന്തായിരുന്നെങ്കിലും, വലിയവർക്കുള്ള വേദോപദേശം എന്തിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നെങ്കിലും, അതാത് ഞായറാഴ്ച ഈ അനുബന്ധ ത്തിൽ എഴുതേണ്ടതിനും കോളങ്ങൾ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിഷ്കാരം 1927-ഡിസംബർ 5-ാംതീയതിയിലെ ഒരു കല്പനമൂലമാണ് നടപ്പിലാക്കി യത്. 1935-ൽ ഈ അനുബന്ധത്തെ ഒന്നുകൂടി വിപുലമാക്കി. കുടും ബപ്രതിഷ്ഠയും തിരുമണിക്കൂർ ആരാധനയും നടത്തുന്നതുകൂടി രേഖപ്പെ ടുത്തണമെന്നു അന്ന് കല്പിച്ചു. ഈ അനുബന്ധം, ഒരു വൈദികന്റെ ഇ ടവകജോലിയെ എത്രമാത്രം കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണെന്നു എ ടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പ്രൊവിഡൻറ ഫണ്ട്.

വാല്കൃവും രോഗവുമൂലം ജോലി ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാതെ വരു ന്ബോൾ, പരാശ്രയംകൂടാതെ കാലയാപനം ചെയ്യുന്നതിന് വൈദികർക്കു ഒ രു നിക്ഷിപ്തധനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1921 ജനുവരിമാസ

* ഇപ്പള്ളി ഫൊറോനായിൽപെട്ടവർ പിന്നീടുണ്ടായ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളിയിലാണ് കൂടുന്നത്.

ത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്ഥാപിച്ച ഒരു വിശിഷ്ടസ്ഥാപനമാണ് വി. യുസേപ്പിതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള വൈദികരുടെ പ്രൊവിഡൻസ് ഫണ്ട്.

പള്ളിസാബന്ധിച്ചു മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കായി അരമനയിൽ വന്നിരുന്ന ബ. വൈദികർ എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാൻ നമ്മുടെ വന്ദ്യപിതാക്കന്മാർക്കു ആരംഭത്തിൽ പലേ അസൗകര്യങ്ങൾമൂലം കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ബ. വൈദികർ എറണാകുളത്തു വന്നിട്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനായി ഹോട്ടലുകളിൽ പോയിരുന്ന പതിവ് നിറുത്തി അവർക്കു അരമനയിൽനിന്ന് ഭക്ഷണം കൊടുക്കണമെന്നു പലേ പ്രതിബന്ധങ്ങളും അവഗണിച്ച് തിരുമാനിച്ചത് 1922ലാണ്. വൈദികർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവരുടെ 'തെസ്തമെന്റ്' അഥവാ വിൽപത്രം എഴുതിവയ്ക്കണമെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1935-ൽ കല്പിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച അതിരൂപതയിലെസകല വൈദികരും അവരുടെ മരണപത്രിക തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു എത്രമേൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

ബ. വികാരിമാരുടേയും അസിസ്റ്റന്റിമാരുടേയും ഭോഗനിരക്കു മിക്കവാറും എല്ലാ പള്ളികളിലും ഒരേരീതിയിൽ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭോഗം നെല്ലായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പള്ളികളിൽ പണമായി കൊടുക്കുന്നതായാൽ ഒരു പറ നെല്ലിനു 10 ഞ.യിൽ കൂടുതൽ കൊടുത്തുകൂടെന്നുള്ള കല്പന ഉണ്ടായത് 1932-ൽ ആണ്.

നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ സ്ഥായിയായ രോഗംമൂലവും മറ്റും ഇടവക ജോലി ചെയ്യുവാനോ, കബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻപോലുമോ സാധിക്കാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന വൈദികർ ഉണ്ട്. അവരെ ആജീവനാന്തം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ വന്ദ്യ പിതാക്കന്മാർ ധർമ്മസഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്.

ഇടവകവികാരിക്ക് രണ്ടു കബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ പ്രത്യേകാനുവാദം ലഭിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു കബ്ബാന ഇടവകജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൗജന്യമായി ചൊല്ലണമെന്ന് മാർ ക്ലെയസ് മെത്രാനച്ചന്റെ കാലത്ത് ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ളതും, അപ്രകാരം ഏതാനും ചില ഇടവകകളിലെങ്കിലും വികാരിമാർ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ ഒരു കബ്ബാന ഇടവകജനങ്ങൾക്കായി ചൊല്ലിവരുന്നതും ആകുന്നു. ഇതിനുംപുറമേ, ആണ്ടിനാൽ നാലു പ്രധാന തിരുന്നാളുകളിൽ എല്ലാ ഇടവകവികാരിമാരും ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഓരോ കബ്ബാന സൗജന്യമായി ചൊല്ലുവാനും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വൈദികർ അതിരൂപതയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള ധർമ്മസഹായങ്ങൾ.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ ആരംഭകാലം തൊട്ടു നോക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ വൈദികർ അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അതിനെ അവരുടെ ശക്തിക്കൊത്തവിധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

അരമനപണിക്കായി വികാരിയാത്തിലെ വൈദികരെല്ലാവരും ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ആലുവാ സ്കൂൾ പണിക്കായി വൈദികർ ഗണ്യമായ തുകകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലക്ഷക്കി ചിലർ ഇതിനു മുന്നൂറും നാനൂറും ഉറപ്പികവരെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടത്രെ.

വൈദികർ ധ്യാനദിവസങ്ങളിൽ ചൊല്ലുന്ന കർബാനകളുടെ “ധർമ്മം” ധർമ്മകാര്യങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി സൗജന്യദാനം ചെയ്യുകയാണ് ആരംഭം തുടങ്ങിയുള്ള പതിവ്. പ്രാഥമിക സെമിനാരി പണിയുന്നതിനു അതിരൂപതയിലെ വൈദികർ 1929, 1930 എന്നീ ആണ്ടുകളിലെ പസാരഭോഗം ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1931 ഉൾപ്പെടെ മൂന്നുകൊല്ലത്തേയ്ക്കു കൊടുക്കുവാനാണ് ആദ്യം തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ ക്ഷാമം കാരണം, തല്ക്കാലം പ്രസ്തുത രണ്ടു കൊല്ലത്തേത് മാത്രമേ വാങ്ങിച്ചുള്ളൂ. ഹയരാക്കി, മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ പൌരോഹിത്യജൂബിലി, ഇപ്പോഴത്തെ ജൂബിലി എന്നിവയുടെ ഫണ്ടുകളിലേക്കും വൈദികർ അവരുടെ ശക്തിക്കൊത്തവിധത്തിൽ ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇവ കൂടാതെ, ചെന്നക്കാടൻ ബ. ജരാട്ട്, അച്ചൻ, തെക്കത്തല ബ. കഞ്ഞവുസേപ്പച്ചൻ, പയ്യപ്പിള്ളി പെ. ബ. വർഗീസച്ചൻ, തേയ്ക്കാനത്തു ബ. ദേവസ്സി അച്ചൻ, മാനാടൻ ബ. ഗവാസിസ് അച്ചൻ എന്നീ വൈദികർ വേദപ്രചാരത്തിനും മറ്റുമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള ദാനങ്ങളും പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങളാണ്.

1930-ൽ പരിശുദ്ധ പിതാവു മഹാ-ാം പീയൂസിന്റെ പൌരോഹിത്യജൂബിലി പ്രമാണിച്ചു, ആ തിരുമേനി നവപൂജ അർപ്പിച്ച പീഠം അലങ്കരിക്കുന്ന വകയായി നമ്മുടെ വൈദികർ 300 ക. റോമിലേയ്ക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദേവാലയങ്ങൾ.

കിത്തോലിക്കാദേവാലയം ദൈവാരാധനയ്ക്കുള്ള ഒരു പൊതുസ്ഥലം മാത്രമല്ല, അതോടുകൂടിത്തന്നെ അതിന്റെ ആരാധകന്മാരെ പാപ

ത്തിൽനിന്നും ഭിത്തികളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചു, അവരിൽ ഒരു മാനസാന്തരം വരുത്തി ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരാക്കിത്തീർന്ന ഒരു ധാർമികപരിവർത്തനശാലകൂടിതാണ്. കത്തോലിക്കരെല്ലാവരും ഞായറാഴ്ചയും മറ്റു കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ദേവാലയത്തിൽ വരുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗൗരവാവഹമായ കാരണം കൂടാതെ പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളിൽ ദേവാലയത്തിൽ അവർ അവസരകൊണ്ടോ ഉപേക്ഷകൊണ്ടോ വരാതിരുന്നാൽ ഘനമായ ഒരു പാപം ചെയ്യും. അതിനാൽ, കത്തോലിക്കർ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും ദേവാലയത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വന്നാലോ, സർവ്വവസ്തുക്കളേക്കാൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും, തന്നെപ്പോലെ മറെറല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണമെന്നും ഉള്ള രണ്ടു മഹാപ്രമാണങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിലെ സനാതനധർമ്മശാസനങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് കുറഞ്ഞതു 20 മിനിറ്റുനേരം വൈദികൻ അവരോടു പ്രസംഗിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ രൊഴ്ചയിലെ അചര്യരുടെ ജീവിതത്തെ ഒന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനും, അതിൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള അപരാധങ്ങളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതിനും, പാപോച്ചാരണംവഴി ദൈവത്തോടു ആ അപരാധങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പാപമോചനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, മേലാൽ പാപംചെയ്തതെ ഒരു നല്ലജീവിതം നയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ദൈവത്തോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനും, അങ്ങനെ മദ്യപാനം വൃഥിചാരം കളവ് പരോപദ്രവം മുതലായ അക്രമങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാതെയും, ചെയ്യുപോയവയ്ക്ക് പരിഹാരം ചെയ്യും, കളവുചെയ്ത തിരിയെ കൊടുത്തും, ശത്രുവിനോടു ക്ഷമിച്ചും, ഒരു ത്തമക്രിസ്തീയജീവിതം ജീവിക്കുന്നതിനും, ഒരു സ്നേഹമുള്ള പിതാവ് മക്കളോടെന്നവണ്ണം വൈദികൻ അവരോടു ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അവർ കബാന എന്നു വിവൃപൂജ വഴിയായി ദൈവാരാധന നടത്തുന്നത്. ഇതിനും പുറമെ തങ്ങളുടെ മതാഭ്യസ്ഥന്മാരുടേയും രാജാവിന്റേയും രാജ്യവാസികളുടേയും മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയും മറ്റും ഐശ്വര്യത്തിനും സുഖത്തിനുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ആരാധനാരീതി വേറെ ഏതു മതത്തിലാണുള്ളതു്?

ഇനി, ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു കത്തോലിക്കർക്ക് വൈദികൻ നൽകുന്ന ധർമ്മോപദേശവിഷയങ്ങൾ ഏവയെന്നു പരിശോധിക്കാം. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സഭയുടെ പ്രമാദരഹിതങ്ങളായ തത്വങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അതോടുകൂടി രാജഭക്തി, അധികാരികളോടുള്ള ബഹുമാനം, സമസ്ത ക്രിസ്തീയർ. ഭിന്നാനുകമ്പ, അധഃകൃതോദ്ധാരണം, വിനയം, ക്ഷമ, സത്യം, ഭയ, ത്യാഗം, സഹനം മുതലായി മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സമാധാനജീവി

തത്തിനു അവശ്യം ആവശ്യമായ ധർമ്മനിമങ്ങളും അവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതു പരമാർത്ഥമാണെന്ന് ഞായറാഴ്ചത്തോറും പള്ളിപഞ്ചാംഗത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ വികാരി കുറിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസംഗവിഷയങ്ങൾ ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. അഥവാ, കത്തോലിക്കാ വൈദികർക്കു ഉപയോഗിക്കുവാനായി മതാലുക്കന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വിരചിതങ്ങളായിട്ടുള്ള അനേകം പ്രസംഗപുസ്തകങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ഒരാവർത്തി വായിച്ചാൽ മതി. അതേ, കത്തോലിക്കാദേവാലയം ഒരു ധർമ്മവിദ്യാലയംകൂടിയാണ്. രാജാവിനെതിരായി വിപ്ലവമുണ്ടാക്കണമെന്നോ, സ്വമതം സ്വീകരിക്കാത്തവരെ വാളിന്റേണാക്കണമെന്നോ, ഇതരമതസ്ഥരെ ആക്ഷേപിക്കണമെന്നോ, അവരുടെ ദേവാലയങ്ങളെ ഇടിച്ചുതകുക്കണമെന്നോ, ഇതരമതസ്ഥരെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു സ്വാധീനമാക്കണമെന്നോ, ഘനമായ ഒരു പാപം ചെയ്യാതെ ഒരു കത്തോലിക്കൻ ചിന്തിക്കുവാനോ സംസാരിക്കുവാനോപോലും നിവർത്തിയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗർഭശാസ്ത്രസംഹിത വേറെ ഏതുമതത്തിലാണുള്ളത്?

ഈദൃശ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും ധർമ്മനിമങ്ങളും ആഴ്ചത്തോറും ജനങ്ങളോടു ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും, തദനുസരണം ജീവിക്കുവാൻ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും, അങ്ങിനെ ജനതതിയെ ഉത്തമ പൗരന്മാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഞായറാഴ്ചത്തോറും എല്ലാ കത്തോലിക്കരും ദേവാലയത്തിൽ വന്നുകൊള്ളണമെന്നുള്ള കർശനമായ നിയമം. മാത്രമല്ല, കഴിയുമെങ്കിൽ ദിനപ്രതി ദേവാലയത്തിൽ വരുന്നതിന് സ്വമാതാനുസാരികളെ വൈദികർ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മറ്റേതുമതസ്ഥരാണ് ആഴ്ചത്തോറും അഥവാ ദിവസത്തോറും ദേവാലയത്തിൽ പോകുന്നത്? പ്രതിദിനഭക്ഷണത്തേക്കാൾ ഉപരിപ്രധാന്യമുള്ള മതാനുഷ്ഠാനം യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെയും, തൊഴിലാളികൾക്കും മറ്റും അവരുടെ ജോലിക്ക് വിഘ്നം പരാത്ത വിധവും, ദിനപ്രതി നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് കത്തോലിക്കാദേവാലയങ്ങൾ കത്തോലിക്കരുടെ ഭവനങ്ങളോടു കഴിയുന്നത്ര അടുത്തുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു അവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കത്തോലിക്കർ അടുത്തടുത്തു ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതും. കത്തോലിക്കാദേവാലങ്ങൾ വളർക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രവും ഇതരമതസ്ഥരും സന്തോഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കാരണം, അവ രാജാവിനു ഉത്തമ പ്രജകളേയും, ഇതരമതസ്ഥർക്കു ഉത്തമ സഹോദരന്മാരേയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്യുന്ന ഉൽകൃഷ്ട ധർമ്മ വ്യവസായശാലകളാണ്. ഈ പ്രസ്താവന ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു കത്തോലിക്കാദേവാ

ലയത്തിൽപോയി അവിടെ നടക്കുന്ന ചടങ്ങുകളെ കുറഞ്ഞൊരു നാളത്തേയ്ക്കു തുടച്ചുയായി ഒന്ന് വീക്ഷിക്കട്ടെ.

കത്തോലിക്കാദേവാലയം രാഷ്ട്രത്തിനു രക്ഷയാണു്; അതു നാട്ടിനു് ശ്രേയസ്സുമാണു്; അതു ഇതരമതസ്ഥർക്കു് സഹായമാണു്. കത്തോലിക്കാദേവാലയത്തിൽ ആർക്കും പ്രവേശിക്കാം. അതിൽ രഹസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. ഇതരമതത്തിനോ സമുദായത്തിനോ എതിരായി ഒരൊറ്റ വാക്കുപോലും അവിടെ കേൾക്കുവാൻ അവർക്കു് സാധിക്കയില്ല. നേരെ മറിച്ച് തങ്ങളുടെ മതങ്ങൾക്കോ സമുദായങ്ങൾക്കോ നൽകുവാൻ സാധിക്കാത്ത അനൗചിതമായ നിരവധി ദിവ്യനീക്ഷേപങ്ങൾ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യക്ഷേണ ശാലയാണു് കത്തോലിക്കാദേവാലമെന്നു അവർ നേരിട്ടു കണ്ടറിയും.

ഈ അനദിന കർമ്മങ്ങൾക്കു് പുറമേ ജനങ്ങളെ സൂകൃതികളാക്കി തീർത്തുവാൻവേണ്ടി ഇതരമതസ്ഥർക്കു് ഉപദിക്കുവാൻപോലും പാടില്ലാത്ത എത്രയെത്ര ഉൽകൃഷ്ടപ്രസ്ഥാനങ്ങളാണു് ആണ്ടടക്കം ഒരു കത്തോലിക്കാദേവാലയത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്ന് പിന്നാലെ വിവരിക്കുന്നതാണു്.

1897 മുതൽ ഈ അതിരൂപതയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദേവാലയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണു്.

1. കല്ലുക്കാട് (1898); 2. കുറുപ്പിഴ (1899); 3. മററൂർ; 4. കോക്കമംഗലം (1900); 5. ഏളൂർ, 6. എടാട് (1901); 7. തോട്ടക്കര, 8. കോടിക്കുളം (1902); 9. കരിമണ്ണൂർ (1903); 10. ബേസ്സഹം, 11. തോട്ടകം (1904); 12. പുല്ലുവഴി, 13. ചെത്തിക്കോട്, 14. വല്ലകം (1905); 15. കച്ചേരിപ്പടി, 16. തുരുത്തിപ്പുറം (1906); 17. കടവൂർ (1908); 18. കിടങ്ങൂർ (1909); 19. പെരുമാന്തൂർ (പൂർട്ട്) (1910); 20. നെല്ലിമററം, 21. കല്ലാനിക്കൽ (1914); 22. കലയത്താനി (1917); 23. പൈങ്ങോട്ടൂർ (1919); 24. ഓർറ്റം (1920); 25. വൈറില, 26. കീച്ചേരി (1921); 27. ഇഞ്ചൂർ (1923); 28. രാജഗിരി 29. ചാത്തമ്മ, (1924); 30. മീൻകുന്ന്, 31. വളമംഗലം (1925); 32. പെരുമ്പാവൂർ, 33. ഏഴല്ലൂർ, 34. മത്തുങ്കൽ, (1926); 35. നെടിയകാട് (1927); 36. ഉന്നുകല്ല്, 37. അയിരൂർ (1928); 38. വെളിയച്ചാൽ (1929); 39. ഉടുമ്പന്തൂർ, 40. നടേൽ (1930); 41. തണ്ണീമുക്കം (1931); 42. മേക്കാട് (1932); 43. ചെട്ടിക്കുന്ന്, 44. കോടപ്പുറമ്പ് (1933); 45. നെടുമ്പാറ, 46. കോടനാട് (1934).

താഴെ പറയുന്ന പള്ളികൾ നന്നാക്കിയൊ മുഴുവനാക്കിയൊ പണിതവയാകുന്നു. 1. ആമ്പല്ലൂർ, 2. ആലുവാ, 3. കുമ്പളം, 4. കുറുപ്പിഴ

റം, 5. കലശേഖരമംഗലം, 6. കൊററമത്തി, 7. കോതമംഗലം, 8. കൈപ്പട്ടൂർ, 9. ചക്കരക്കടവ്, 10. ചാലിൽ, 11. ചൊവ്വര, 12. തെക്കൻപരൂർ, 13. തൊരൂർ, 14. തെന്നംകുന്നം, 15. തെടിയശാല, 16. തെയ്യിശേരി, 17. തെല്ലിമററം, 18. പരൂർ കോട്ടക്കാവ്, 19. പുല്ലുവഴി, 20. പെരിങ്ങാഴ, 21. പോത്താനിക്കാട്, 22. മൂക്കന്നൂർ, 23. മൂച്ചാരപ്പുഴ, 24. വല്ലാറ, 25. വാഴക്കുളം.

ദേവാലയങ്ങളുടെ ഭരണക്രമം.

നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ തിരുസഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ലൗകികവുമായ കാര്യങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിനു തന്റെ ശ്രീഹന്മാരെയും അവരുടെ പിൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരെയുമാണ് നിയമിച്ചത്. 2000 കൊല്ലത്തെ അനുഭവത്തിൽനിന്ന് സഭ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതും, സർവ്വജാതികളാലും സമാദരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ കാനോൻ നിയമപ്രകാരമാണ് മെത്രാന്മാർ സഭാഭരണം നടത്തുന്നത്. ഒരു രൂപതയിലെ അധികാരി മെത്രാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ വികാരി ഇടവകയിലെ അധികാരിയാണ്. ഇടവകയുടെ പൊതുഗുണത്തിനുവേണ്ടി മറ്റൊരുടേയും പ്രതിബന്ധംകൂടായ കാനോൻ നിയമാനുസരണം ഭരണം നടത്താനല്ലാതെ തന്നിഷ്ടംപോലെ പള്ളിസ്വത്തിനെ അന്യായിനപ്പെടുത്തുവാനോ അപഹരിക്കുവാനോ ആയിട്ടല്ല ഈ അധികാരം ദിവ്യരക്ഷകൻ പുരോഹിതന്മാർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വികാരിമാരുടെ അവകാശങ്ങളും ഭോഗനിരക്കും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിൽ കൂടുതൽ അദ്ദേഹത്തിന് തൊടുവാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. കത്തോലിക്കാസഭാഭരണക്രമം എത്രമേൽ ഭദ്രമാണെന്ന് കണ്ടാലും.

തിരുസഭയിൽ പൊതുവിൽ സ്ഥിരപ്പെടുനില്ക്കുന്ന ഈ ഭരണക്രമമാണ് നമ്മുടെ വികാരിയാത്തിന്റെ പ്രാരംഭംതൊട്ടുതന്നെ ഇവിടെയും സ്ഥിതിചെയ്യുപോരുന്നത്. എന്നാൽ ഇടക്കാലത്ത് ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില യോഗപ്രമാണികളും കൈക്കാരന്മാരും മിശിഹായുടെ പള്ളിഭരണത്തിൽ പഴെ നടപ്പിനെതിരായി ചില ക്രമക്കേടുകൾ വരുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇടവകയിൽ കയ്യുക്കും പണശക്തിയുമുള്ള ഏതാനുംപേർ സഭയുടെ ഭരണക്രമത്തിൽ അനാവശ്യമായി കഴപ്പുണ്ടാക്കിയാൽ സാധുക്കൾക്ക് ശുശ്രൂഷചെയ്യുവാൻ സഭയ്ക്ക് സാധിക്കാതെ വരുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, മിശിഹാസ്ഥാപിച്ച മനോഹരമായ സഭാസംഘടനയെ അതു കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ അനാചാരത്തെ നിറുത്തലാക്കുവാൻവേണ്ടി പള്ളിക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം വികാരിയും കൈക്കാരന്മാരുംകൂടി ആലോചിച്ചല്ലാതെ പ്രവൃ

ത്തിച്ചുകൂടായെന്നു 1906-ൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ഇടവക ഭരണം സുഗമമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സഭയുടെ കാനോൻ നിയമങ്ങൾ എത്രതന്നെ ഭദ്രവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായിരുന്നാലും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകളെ തിരുത്തേണ്ടതും അതു വരാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും മെത്രാന്മാരുടെ കടമയാണ്. അതിനാണു അതാതു കാലങ്ങളിൽ വികാരിമാരുടെയും കൈക്കാരന്മാരുടെയും നടപടികളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു മെത്രാന്മാർ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നത്. 1904-ൽ ആണ്ടുതീരട്ടു ഹാജരാക്കുന്നതോടുകൂടി അതിന്റെ പകുപ്പും കൂടി ഹാജരാക്കണമെന്നു മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ കല്പിച്ചു. അതിനുമുമ്പു അങ്ങിനെ ഒരു ഏല്പാടു പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. പള്ളിവക വസ്തുക്കളിൽ പാട്ടുക്കാരും മറും കല്ലും മരവും കൊണ്ടു പുരപണിയുന്നതിന് മെത്രാന്റെ കല്പന വാങ്ങിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള പഴയ നടപടി 1906-ൽ ആവർത്തിച്ചു ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു. 1908-നുമുമ്പു വരവുകളുടെ നിയമസംബന്ധിച്ചു വരവുകളുടെ നിയമങ്ങൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടു മിസ്സങ്ങളുടെയും നടപടികളെ ഏകീകരിച്ചു വരവുകളുടെ നിയമസംഗ്രഹമെന്ന പുസ്തകം പ്രസ്തുത വർഷം മാർ ജൂയിസ് മെത്രായച്ചൻ അച്ചടിപ്പിച്ചു. ആണ്ടു തീരട്ടിനോടു അനുബന്ധിച്ചുള്ള ഹാറങ്ങൾ തീരട്ടിനോടുകൂടി ഹാജരാക്കിത്തുടങ്ങിയതും 1913-ലെ കല്പന അനുസരിച്ചാണ്. ആ ആണ്ടിൽതന്നെ തീരട്ടു പരിഷ്കരിച്ചിട്ടു.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേററശേഷം മിസ്സത്തിന്റെ ഏതൽകാലസ്ഥിതി ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി പള്ളിസംബന്ധിച്ചുള്ള സകല കാര്യങ്ങളെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു 1920-ൽ ഒട്ടധികം ചോദ്യങ്ങൾക്കയയ്ക്കുകയും അവയുടെ സമാധാനങ്ങൾ വഴിയായി മിസ്സത്തിന്റെ അന്നന്നെ സ്ഥിതി പരിപൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു. നിത്യകർമ്മാനുകൂലമായി പള്ളികളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യ ശരിയായിട്ടുള്ള ഇരടില്ലാതെയും, ചിലപ്പോൾ വെറും നോട്ടിനെ ആധാരമാക്കിയും കൊടുത്തിരുന്ന പതിവിനെ 1920-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ നിറുത്തലാക്കുകയും, ഈ വക സംഖ്യകൾ വസ്തുവിലാക്കിയിടണമെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആണ്ടു തീരട്ടു മാത്രമല്ല, ഓരോ മാസത്തിലെയും തീരട്ടിന്റെ ഓരോ പകുപ്പും അരമനയിലേക്കു അയയ്ക്കണമെന്നുള്ള കല്പന പുറപ്പെട്ടത് 1921-ൽ ആയിരുന്നു. പള്ളികളിൽനിന്ന് നടത്തിയിരുന്ന ചിട്ടിയുടെ പണം ചില പള്ളികളിൽ പള്ളിക്കാത്തുങ്ങൾക്കായി അനു

വാടംകൂടാതെ എടുത്ത ചിലവാക്കിയിരുന്നു. കുറിവക റിപ്പോർട്ട് അയക്കുവാൻ ആദ്യമായി 1921-ൽ ഉണ്ടായ കല്പനയെ 1926-ൽ ഒന്നുകൂടി നിബ്ബന്ധിച്ചതായി കാണുന്നു. “ആത്മകാര്യം സഖ്യ” വേറെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അതിന് വേറെ പെട്ടിയും താക്കോലുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും കമ്മീഷൻ നടത്താനല്ലാതെ സംഖ്യകൾ മററാനിന്നും ചിലവുചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും 1926-ൽ കല്പിച്ചു. പാട്ടം വാങ്ങിയതിനുശേഷം ചില പള്ളികളിൽനിന്ന് രസീത് കൊടുക്കാതിരുന്നതുമൂലം പലേ പാട്ടക്കാർക്കും അനാവശ്യനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1927-ൽ പാട്ടത്തിനു അച്ചടിച്ച രസീത് കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിബന്ധന ഉൾജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു. ആ കൊല്ലംതന്നെ ഉണ്ടായ മററാരു കല്പന പള്ളിവക യാതൊരു വക ആധാരവും മെത്രാന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ കൊടുത്തുകൂടായെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ചില പള്ളിക്കാർ നിശ്ചിതകാലാവധിക്ക് തിരട്ട ഹാജരാക്കാതെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. 1929-ലെ കല്പനപ്രകാരം തിരട്ട താമസിപ്പിച്ചാൽ 5 ക. പിഴ കൊടുക്കേണ്ടതായി വന്നതോടുകൂടി, ആ ക്രമക്കേടിന് പര്യാപ്തമാക്കുവാൻ പള്ളിക്കാര്യത്തിൽനിന്നും കടത്തിനു നോട്ടായിട്ടല്ലാതെ പള്ളിവസ്തുവിനെ ഈടുവെച്ചുകൊണ്ട് മെത്രാന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ ആധാരം കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലായെന്നു 1934-ൽ ഒരു കല്പന അയച്ചതോടുകൂടി ഓരോ പള്ളിയ്ക്കും എന്തു കടം നിൽപ്പുണ്ടു എന്നു അന്വേഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ചില പള്ളികളിൽ ബ. വികാരിമാരും അസ്സേന്തിമാരും സ്ഥലം മാറിപ്പോകുമ്പോൾ അവർക്ക് യാത്ര അയപ്പു നൽകുവാൻവേണ്ടി പള്ളിയിൽനിന്ന് വലിയ സംഖ്യകൾ എടുത്തു ചിലവുചെയ്തുപോന്നു. 1931-ൽ അതു നിരത്തൽചെയ്തു. സ്വന്തമായി യാതൊരുവക സ്വത്തുക്കളുമില്ലായിരുന്നവരെ ചില പള്ളികളിൽ കൈക്കാരന്മാരായി നിയമിച്ചതുമൂലം പലേ തകരാറുകളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1932-ൽ തനതുപേരിൽ വസ്തുക്കളില്ലാത്തവരെ കൈക്കാരന്മാരായി നിശ്ചയിക്കാൻ പാടില്ലായെന്നു കല്പനയായി. ചില പള്ളിഅധികാരികൾ സേപമൊന്നുസരണം പള്ളിക്കാര്യത്തിലേക്കു പണം കടം വാങ്ങിച്ചിരുന്നു. ഇതിന് പരിഹാരം വരുത്തുവാനായിട്ടാണ് 100 ക.യിൽ കൂടുതൽ കടം വാങ്ങിക്കുന്നതിന് കാര്യം കാണിച്ചു നേരത്തെ അരമനയിൽനിന്നു അനുവാദം വാങ്ങിക്കണമെന്നു 1927-ൽ ആജ്ഞാപിച്ചത്. പ്ലാനും എസ്റ്റിമേറ്റും കൂടാതെ കെട്ടിടങ്ങൾ മുതലായവ പണിയുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റു തയ്യാറാക്കി തിരട്ടോടുകൂടി ഹാജരാക്കണമെന്നും ഉള്ള നിയമങ്ങൾ പല പള്ളികളേയും സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യേകം പരിഗണനീയമാണ്.

പള്ളിയും പള്ളിക്കൂടവും സംബന്ധിച്ച ജീവനക്കാരുടെ പ്രതിഫലത്തിന്റെ നിരക്കു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇഷ്ടാനുസരണം കൂട്ടിയിരുന്ന പതിവ് 1931-ൽ നിർമ്മാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു. “ആത്മകാഴ്ച” വകയായി ഓരോ പള്ളികളിൽ ആണ്ടിനാൽ ചെയ്യേണ്ടുന്ന തിരക്കുതൊഴികളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കി പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ കല്പിച്ചതുമൂലം അവയുടെ തീയതിയും മറ്റും എടുപ്പത്തിൽ നേരിട്ടു കണ്ടറിയുന്നതിന്നു ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്.

പള്ളികളുടെ കോശസ്ഥിതി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മുടെ വന്യ തിരുമേനിമാർക്കുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ പരഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പ്രയാസം. ഋണബാധ്യതയുള്ള പള്ളികൾ അവയിൽനിന്ന് നിശേഷം മോചിപ്പിക്കപ്പെടാതെ അനാവശ്യമായി യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്ക പതിവില്ല. തന്മൂലം നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ പള്ളികൾ സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ പരോഗതി പ്രാപിച്ചവയെന്നു. നിർബന്ധമായ പള്ളികൾക്ക് രണ്ടു തിരുമേനിമാരും പാടുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാലംചെയ്തു തിരുമേനി എല്ലാ പള്ളികൾക്കുതന്നെ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ കാസാ മുതലായവ വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വരുത്തി ഭാനംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചരണം അതു തുടന്നുകൊണ്ടു പോരുന്നു.

തിരുനാളുകളുടെ ചിലവു നിയന്ത്രിച്ചത്.

നമ്മുടെ പള്ളിത്തിരുനാളുകളെ അവയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യംകൊണ്ടു ആവരണംചെയ്തത് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചരന്റെ ഭരണകാലത്തിലെ പ്രധാനസംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. 1932-ൽ തിരുനാളുകൾ എല്ലാം പകൽ നടത്തണമെന്ന് കല്പിച്ചതുമൂലം “പ്രസേന്തി”മാരെ മാനസികവും കായികവും സാമ്പത്തികവുമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ള അനൗചാരങ്ങളും തദ്പാരാ നാമാവശേഷമാക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രതിഷേധങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും തിരുമേനി അചഞ്ചല ചിത്തനായി നിന്നുകൊണ്ടു തന്റെ നിയമം പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുകയെന്ന ചെയ്തു. ഈ ചിരപ്രദീക്ഷിതമായ പരിഷ്കാരസൂത്രകിരണം അതിരൂപതയിൽ പ്രകാശിച്ചത് 1923-ൽ ആണ്.

സാമൂഹികസാമ്പത്തികാധിപതനും കേരളക്കരയിലും വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ തിരുമേനിചെയ്ത വേറൊരു പുണ്യകർമ്മം തിരുനാളുകളുടെ ചിലവ് വെട്ടിക്കുറച്ചതാണ്. ചിലപ്പോൾ പത്തും പതിനഞ്ചും ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നിരുന്ന പ്രധാന തിരുനാളുകളെല്ലാം മൂന്നു ദിവസത്തെയും, മറ്റു തിരുനാളുകൾ ഒറ്റദിവസത്തെയും മാത്രമാക്കി കുറച്ചു. തിരുനാൾവകയാ

യി യാതൊരുവക സദ്യയും പള്ളിമതിൽക്കകത്തുവെച്ച് കൊടുത്തുകൂടായെന്നുള്ള പഴയ നിബന്ധന 1931-ൽ ആവർത്തിച്ചു ഉജ്ജിതത്തിൽ വരുത്തിയത് പ്രസേന്നിമാർക്ക് സാരമായ സഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, പള്ളിയിൽ വെച്ചു സദ്യകഴിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന അനാചാരങ്ങളും ഇതിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു.

ഭേദാലയംവക റിക്കാർട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ.

ഭരണസംബന്ധമായ റിക്കാർട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ രൂപതയിൽ സർവ്വതലത്തിലും ഏകരീതിയിൽ ഇരിക്കത്തക്കവിധം അച്ചടിപ്പിക്കുക സഭാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വിഷയീഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. രണ്ടു മിസ്സങ്ങളിൽനിന്നും കൂടി എടുത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ വികാരിയാത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നടപടികളെ ഏകരീതിയിൽ വരുത്തി മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാന്മാർ 1913-ൽ തിരുട്ട് പരിഷ്കരിച്ച് അച്ചടിപ്പിച്ചു.

മെത്രാപ്പാലീത്താമാർ 1929-ൽ പലേ പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തി തയ്യാറാക്കിയ ഇപ്പോഴത്തെ തിരുട്ട് 12 കൊല്ലത്തേയ്ക്കു ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. 1934-ൽ മെത്രാപ്പാലീത്താമാർ പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കിയ റിക്കാർട്ടുപുസ്തകങ്ങളാണ് താഴെ പറയുന്നവ. 1. പള്ളിവക കെട്ടിടങ്ങളുടെ പ്ലാനും വിവരവും രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള “കെട്ടിടങ്ങളുടെ ലീസ്റ്റ്”, 2. പള്ളിവക സകല സാധനങ്ങളുടേയും വിവരം പറയുന്നതായ “സാമാനലീസ്റ്റ്”, 3. “പ്രമാണങ്ങളുടെ ലീസ്റ്റ്”, 4. ശാശ്വതമായ വസ്തുക്കളുടെ പ്ലാനും പ്രമാണവും ചേർക്കേണ്ടതായ “പ്രമാണവിവരം ഒന്നാംപുസ്തകം”, 5. പണയം മുതലായവയുടെ വിവരങ്ങളടങ്ങിയ “പ്രമാണവിവരം രണ്ടാംപുസ്തകം”, 6. പാട്ടച്ചിട്ടു മുതലായവ സംബന്ധിച്ചുള്ള “പ്രമാണവിവരം മൂന്നാംപുസ്തകം”, 7. അന്യന്മാരെക്കുഴിയിക്കേണ്ടുന്ന കാരണങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന “അന്യപ്രമാണപുസ്തകം”, 8. സർവ്വ വിസ്തീർണ്ണം മുതലായവയോടുകൂടിയുള്ള “വസ്തുക്കളുടെ ലീസ്റ്റ്”, 9. അരമനയിലേക്കയയ്ക്കുന്ന ഹർജികളും അരമനയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന കല്പനകളും പകർത്തേണ്ടതായ “ഹർജികളും കല്പനകളും”.

ഇവയ്ക്കുപുറമേ, A. B. C. D. എന്നിങ്ങനെ 4 ഹാറം അടങ്ങിയ കല്യാണക്കുറികളും, മരിച്ചടക്കിയ വിവരത്തിന് വികാരി കൊടുക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുഹാറവും, അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൂടാതെ, ജ്ഞാനസ്നാനം, വിവാഹം, മരണം മുതലായവയുടെ റജിസ്ട്രുകളും ആത്മസ്ഥിതിപ്പുസ്തകവും പുതിയതായി പല ഭേദഗതികളും വരുത്തി തയ്യാർചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇടവകകളുടെ അതൃത്തി നിർണ്ണയക്കാര്യം.

അതിരൂപതയിലെ ഇടവകകൾ തമ്മിൽ ക്ലിപ്തമായ സ്ഥലാതുത്തി നിർണ്ണയിക്കുന്നതായും മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചരന്റെ ഗാഢമായ പര്യാലോചനയും വിവേകപൂർവ്വകവും തീക്ഷ്ണവുമായ പ്രയത്നത്തിനും വിഷയമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. ഇടവകകൾക്കു നിശ്ചിതമായ അതൃത്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമല്ലാതെ വികാരിമാർക്കു ഇടവകഭവനങ്ങളെ അറിയുവാനും, ജനങ്ങൾക്കു ആദ്ധ്യാത്മികശുശ്രൂഷ യഥാവിധിനിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുവാനും കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ. ഇതിനകം അതിരൂപതയിലെ മിക്ക ഇടവകകൾക്കും അതൃത്തിനിർണ്ണയിച്ചു കല്പന അയയ്ക്കുകയും അതു നടപ്പിൽവരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ഇതിനുംപുറമേ, ആത്മസ്ഥിതിപുസ്തകത്തിലുള്ള ഗ്രഹനമ്പർ അതതു വീടുകൾക്കും ഇടുന്നതിനും അവിടുന്നു ഏല്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഒരേല്പാടുമൂലം വികാരിമാരും ഇടവകാംഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകൾ പൂർവ്വാധികം കാര്യക്ഷമവും സുകരവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരാൾക്കും പ്രമാണിച്ചു ഇടവകക്കാർ വികാരിയെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വീടുന്നമ്പർ ഇന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മാത്രംമതി, വികാരിക്കു ഉടൻ റിക്കാട്ടു പുസ്തകങ്ങൾ നോക്കിവേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എളുപ്പമായിത്തീരുന്നു. ഈപരിഷ്കാരം എല്ലാ ഇടവകകളിലും പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇടവകകളുടെ ഭൂപടം.

സർവ്വേപ്പാൻ അനുസരിച്ചു ഓരോ ഇടവകയുടേയും ഭൂപടം തയ്യാറാക്കി, അതിൽ വീടുകളെല്ലാം നമ്പർസഹിതം രേഖപ്പെടുത്തി പള്ളികളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും തിരുമേനി ഏല്പു് ചെയ്തു വരുന്നുണ്ടു്. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇടവകഭരണവിഷയത്തിൽ പുതിയവികാരിമാർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും എത്രമേൽ ഉപകാരപ്രദമായ ഒന്നാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിടുപെഞ്ചിരിപ്പു്."

നല്ല ഇടയൻ ആടുകളെയെല്ലാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നു. ആടുകൾ ഇടയനേയും അറിയുന്നു. ഇതു യഥാർത്ഥീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ഇടവകവികാരിമാർ ഇടവകയിലുള്ള കുടുംബങ്ങളെ അടുത്തടുത്തു സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇടവകാംഗങ്ങളെ നേരിട്ടു അറിയാത്ത ഒരു വികാരിക്കു, അവരുടെ ആത്മീയ ജീവിതസ്ഥിതിയെ ശരിയായവിധത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. ഇതിനെ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു്, ആണ്ടിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും വികാരി എല്ലാ കു

കുംഭങ്ങളിലും ഇടയനടുത്ത ഒരു സന്ദർഭം നടത്തി ഭവനാശിർവാദകർ നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സന്ദർഭവേളയിൽ, വികാരി .ആത്മസ്ഥിതിപുസ്തകത്തെ ആധാരമാക്കി കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒരോരുത്തരേയുംപറ്റി അന്വേഷണം ചെയ്യുകയും ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സന്ദർഭം നടത്തിയ തീയതി പുസ്തകത്തിൽ അതാവർത്തികളുടെ ഭാഗത്തു് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മരിച്ചവരുടെ കാമം.

ഈ വാർഷികഭവനസന്ദർശനാവസരത്തിൽ “വീടു വെഞ്ചരിപ്പ്” കർമ്മത്തിന്നുപുറമെ, തിരുഹൃദയപ്രതിഷ്ഠകഴിക്കുകയും മരിച്ചുപോയ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും തിരുമേനി ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുഹൃദയപ്രതിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധങ്ങൾ പിന്നീടു ഭവനസരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. മരിച്ചവരുടെ കാമം കൊണ്ടാടുന്നതിനു അവിടുന്ന് നിദ്ദേശിച്ചതന്നിരിക്കുന്ന രീതി ഏതു സ്ഥിതിക്കുക്കും അത്യന്തം പ്രായോഗികവും സുകരവും ആണ്. മരിച്ചുപോയ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു നിത്യാശ്വാസവും, ജീവിക്കുന്നവർക്കു ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ ശ്രേയസ്സും ലഭിക്കുന്നതിനു നിശ്ചിതദിവസം ഒരു ദിനം കർമ്മം ചെയ്യിക്കുകയും, കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരു കർണ്ണാന കാണുകയും ചെയ്യണമെന്നും, പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്തു പരിശുദ്ധ കർണ്ണാന കൈക്കൊള്ളണമെന്നും വീട്ടിൽവെച്ചു് പട്ടക്കാരനെക്കൊണ്ടു് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പതിവുള്ള ഒരു കർമ്മം നടത്തിക്കുകയും, നിത്യവൃത്തിക്കു നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർക്കു് അവനവന്റെ നില അനുസരിച്ചു കഴിയുന്ന ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും ആണ് നിദ്ദേശങ്ങൾ. ഈ അവസരത്തിൽ സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ അയൽക്കാർപോലും പ്രസ്തുത കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളേണ്ടതില്ലെന്നുകൂടി അവിടുന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസത്തെ വിളിപ്പിക്കുന്നതും, എന്നാൽ ഏറ്റവും തുച്ഛമായ ചിലവിൽ നിർവ്വഹിക്കാവുന്നതുമായ ഈ ഒരു പുണ്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനം നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിലെല്ലാം ആണ്ടുതോറും നടന്നിരുന്നവെങ്കിൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിലെ ആത്മീയജീവിതചൈതന്യം എത്രമേൽ വർദ്ധനമാകുമായിരുന്നു! ഇടവകകളെ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വിശ്വാസികളോടു അവിടുന്ന് ചെയ്യുന്ന ഇടയനടുത്ത ഉപദേശത്തിൽ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും മറന്നുപോകാറില്ല. ദൈവാനുഗ്രഹപ്രദമായ ഈ സൽപ്രസ്ഥാനം തന്റെ അതിരൂപതയിൽ മാത്രമല്ല, കേരളം ഒട്ടു് പ്രചരിച്ചു കാണുവാൻ തിരുമേനിക്കു എന്തൊരു താല്പര്യമാണുള്ളതു്!

ജനങ്ങളുടെ ആത്മയോന്നതിക്കായിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ.

മനുഷ്യരെ ഉത്തമ ദൈവവിശ്വാസികളും രാജഭക്തരും ധർമ്മിയും ആക്കിത്തീർന്ന ഒരു ധർമ്മവ്യവസായശാലയാണ് കത്തോലിക്കാദേവാലയമെന്നു മുൻപ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇടവകജനങ്ങളിൽ ദൈവഭക്തിയും മതനിഷ്ഠയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുവെന്ന് ഇടവകയിൽ നടക്കുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ പരിശുദ്ധ ദൈവജനനിയോടു ഉണ്ടായിരുന്ന നിസ്തീമമായ ഭക്തി ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരിയഭക്തി വഴിയായി സമാരംഭിച്ച വികാരിയാത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മീയവളർച്ച മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ മിശിഹായുടെ ദിവ്യകാരുണ്യതിരുഹൃദയഭക്തിയിൽ അതിന്റെ മൂർച്ഛത്തെ പ്രാപിച്ചുവെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. “മറിയംവഴി ഈശോയിലേക്ക്” എന്ന മുദ്രാവാക്യമാണ് നമ്മുടെ രണ്ടു വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു അല്പം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും.

തിരുഹൃദയഭക്തി.

1896-ൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചനാൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട എറണാകുളം വികാരിയാത്തിൽ 1913 ൽ തിരുഹൃദയതിരുനാൾ പ്രചരിച്ചതുടങ്ങി. 1926-ൽ പ്രസ്തുത തിരുനാളിൽ പരിശുദ്ധ കുഞ്ചന എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ച ഒരു മണിക്കൂർ ആരാധന നടത്തണമെന്ന് കല്പിച്ചു. അതിനുംപുറമേ, മാസാദ്യവെള്ളിയാഴ്ച ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കാത്തവരായി കുടുംബങ്ങളിൽ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കരുതെന്നും, സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഓരോരുത്തർ തവണമാറി ആ പുണ്യകൃത്യം നടത്തണമെന്നും ഒരു ഇടയലേഖനം വഴിയായി ഉപദേശിച്ചു. ആവശ്യമെന്ന് കാണുന്നപക്ഷം ഒന്നാം വെള്ളിയാഴ്ചത്തോളം ഉച്ചവരെയോ അഥവാ ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തേയ്ക്കോ സ്നേഹകർമ്മം ഒഴിവു കൊടുക്കുന്നതിനും ആ കൊല്ലത്തിൽ അനുവാദം നൽകി. നവവത്സരദിവസം നമ്മെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ജപവും ആ ആണ്ടിൽതന്നെയാണു സമാരംഭിച്ചത്.

1931-വരെ തിരുഹൃദയതിരുനാൾ എല്ലാ പള്ളികളിലും നിശ്ചിത ദിവസംതന്നെ, അതായതു ദിവ്യരക്ഷകൻ അരുളിച്ചെയ്തപോലെ പരിശുദ്ധ കുഞ്ചനയുടെ എട്ടാംദിവസം കഴിഞ്ഞുവരുന്ന വെള്ളിയാഴ്ച തന്നെ നടത്തിയിരുന്നില്ല. 1931-ലെ കല്പന അനുസരിച്ചാണു അതിരൂപതയിൽ എല്ലായിടത്തും പ്രസ്തുത വെള്ളിയാഴ്ചതന്നെ തിരുനാൾ നടത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

പരി. കുബ്ബാനയുടെ വാഴ്ച:

1921, പരി. കുബ്ബാനയുടെ വാഴ്ച സംബന്ധിച്ച പലേ പരിഷ്കാരങ്ങളും വികാരിയാത്തിൽ നടപ്പായ ഒരു വർഷമാണ്. ആ കൊല്ലത്തിൽ വേദപ്രചാരസംഘം സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി വാഴ്ചവിന്റെ സമയത്തു അതായത് “കൊല്ലൽ ദശനെ” എന്ന സുറിയാനി ഗീതത്തിന് മുമ്പ് ചൊല്ലുവാനായി “മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷിതാവെ” എന്ന പ്രതിഷ്ഠാജപം “എറണാകുളം മിസ്സത്തിൽ” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മെത്രാന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം മലയാളപ്രാർത്ഥന വാഴ്ചവിന്റെ നേരത്തു് ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയതു അന്ന് മുതലാണ്. 1926-ൽ പ്രസ്തുത പ്രതിഷ്ഠാജപത്തെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു കരേളയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു വലിയതാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, അതിനെ മലയാളത്തിലേക്ക് തജ്ജിമചെയ്ത് തന്നുകൊണ്ടു മാസാലവെള്ളിയാഴ്ചകളിലെ ആരാധനസമയത്തു് ചൊല്ലുന്നതിന് കല്പിച്ചു. മറ്റു ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള തിരുന്നാളുകളിലും വാഴ്ചവിന്റെ അവസരത്തിൽ ചൊല്ലുവാൻ “ഏറ്റവും വിലയേറിയ” എന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ജപം നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. “ദൈവം വാഴ്ചപ്പെട്ടവനാകട്ടെ” എന്ന സ്തോത്രമായും ഇതോടുകൂടി തന്നെയാണു പ്രചരിക്കപ്പെട്ടത്. ആണ്ടുവസാനത്തിലും നവവത്സരദിവസത്തിലും ഉള്ള ഒരു മണി ആരാധന 1921 മുതലാണു നടപ്പായത്. ആണ്ടുരതി ദിവസം “ലാൽ ആലാഹ്” എന്ന സ്തോത്രഗീതവും പുത്തനാണ്ടുദിനത്തിൽ “താലാഹ് റുഹ്” എന്ന പരിശുദ്ധ രൂപിയോടുള്ള പ്രാർത്ഥനാഗീതവും പരിശുദ്ധ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുപയോഗിച്ചു. 1926-ൽ ആജ്ഞാപിച്ചു.

കുടുംബങ്ങളിൽ ഈ. തി. ഹൃദയപ്രതിഷ്ഠ.

ഈ. തി. ഹൃദയത്തിന്റെ ഭക്തി കുടുംബങ്ങളിൽ പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർത്തത് കുടുംബപ്രതിഷ്ഠയുമാണ്. ഇന്നു അതിരൂപതയിലെ ഒട്ടുമിക്ക കുടുംബങ്ങളിലും പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനായിട്ടു ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശപ്രകാരം 1933-ൽ അച്ചടിപ്പിക്കുകയും, അതിരൂപതയിലെ കുടുംബങ്ങളിലെല്ലാം വിതരണം ചെയ്യുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറഞ്ഞ വിലക്കു എല്ലാവർക്കും വാങ്ങിക്കുത്തക്കവിധം തിരുഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു വലിയ പടവും പ്രത്യേകമായി അച്ചടിപ്പിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠയും, നവീകരണവും മാസംതോറും എത്ര നടത്തിയെന്നു പഞ്ചാംഗത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ കുറിച്ചിടേണ്ടതിനായി ഒരു പ്രത്യേക കോളം ഇട്ടിട്ടുണ്ട്.

പരി. കബ്ബാനയുടെ ആരാധന:

1899 തൊട്ടുതന്നെ 12 മണി ആരാധന പട്ടികയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ജൂലൈസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളികളിൽ അതു കൃത്യസമയങ്ങളിൽ നടക്കാതെ വിവിധ മേഖലകളിൽ 1926-ൽ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ അതിരൂപതയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിജയത്തിൽ പന്ത്രണ്ടുമണി ആരാധന നടത്തത്തക്കവിധം ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. 1928-ലെ ക്രമീകരണം മൂലം ഇപ്പോൾ ആഴ്ചതോറും രണ്ടു പള്ളികളിൽ പന്ത്രണ്ടുമണി ആരാധന അതിരൂപതാതൃത്തിക്കകത്തു നടന്നുവരുന്നു. 1927-ൽ പ്രധാനപള്ളികളിൽ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ 40 മണി ആരാധന നടത്തുന്നതിനും ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഭാരതീയനിത്യാരാധന, അഥവാ ഇൻഡ്യയിൽ ദിവസംപ്രതി ഓരോ പള്ളികളിൽ 12 മണി ആരാധന, നടത്തത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ 48 പള്ളികൾ നിത്യാരാധനപട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്;

കടംബങ്ങളിലെ രാത്രി ആരാധന എന്ന പ്രശംസനീയമായ ഭക്തകൃത്യം അതിരൂപതയിൽ 1934-ൽ ആണ് സമാരംഭിച്ചത്. 1933-ലെ ജൂലൈ വർഷത്തിലാണ് ഡോ. "തിരുമണിക്കൂർ ആരാധന" അതിരൂപതയിൽ പ്രചരിച്ചത്. ജൂലൈവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതായത് 1934-ൽ അത് തുടങ്ങുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനായി കല്പിച്ചതനുസരിച്ച് മിക്ക പള്ളികളിലും അത് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോരുന്നു. ഈ ആരാധനയുടെ അവസരത്തിൽ പരി. കബ്ബാനയുടെ ആശിർവാദം കൊടുക്കുക ആദ്യം പതിവില്ലായിരുന്നു. 1935-ൽ ചില പള്ളികളിൽനിന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചതു അനുസരിച്ചു അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിന്നു അനവദിച്ചു.

1933-വരെ മിക്ക പള്ളികളിലും, ഞായറാഴ്ചയും മറ്റും പരി. കബ്ബാനയുടെ വാക്യം കൊടുത്തിരുന്നതു "കസ്തോദി" ഉപയോഗിച്ചായിരുന്നു. ആ വർഷത്തിൽ, അരുളിക്കാ ഉപയോഗിച്ചു പരി. കബ്ബാന പരസ്യമായി എഴുതപ്പെട്ടുവെച്ചു എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള തിരുനാളുകളിലും വാക്യം കൊടുത്തുകൊള്ളുന്നതിന്നു അനവദിക്കയുണ്ടായി. ഇതിന്നും പുറമേ, പ്രധാന തിരുനാളുടെ പൂർവ്വപ്രദോഷത്തിൽ വാക്യം കൊടുക്കുന്നതിന്നു, അനവദിച്ചതു തിരുനാൾ നിയന്ത്രണാവസരത്തിൽ ആയിരുന്നു.

പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച രാത്രി ആരാധനയ്ക്കും മറ്റും ഇടവക ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നതിനായി ചില ഇടവകകളിലെ യുവജനങ്ങൾ സമാരംഭിച്ച ഒരു നൂതനപ്രസ്ഥാനമാ

൯, “ആരാധന ജാത്താകൾ”. മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുരു ഇതു അത്യന്തം ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്.

അനഭിനം കബാനകാണുന്നതിന് ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, വേലക്കാഴ്ച മറ്റും അവരുടെ ജോലിക്കു വിഘാതമുണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ കബാനകളുടെ സമയം നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുരു ഇടവകവികാരിമാരെ തുടരെത്തുടരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. രണ്ടോ രണ്ടിലധികമോ കബാനയുള്ള പള്ളികളിൽ, ഒരു കബാന ഉഷഃകാലമണിക്ക മുന്വായി തീർത്തക്കവിധം ചൊല്ലുന്ന മെന്ന് കാണിച്ചു 1926-ൽ ഒരു കല്പന അയച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം അനഭിനം കബാന കാണുന്നതിൽ അതിരൂപതയിലെ തൊഴിലാളികൾക്കു സൗകര്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു, അവരോടു തിരുമേനിക്കുള്ള വാത്സല്യത്തിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

‘Altare Privilegiatum’ എന്ന ലത്തീൻഭാഷയിൽ പറയപ്പെടുന്ന പുണ്യഭണ്ഡവിമോചനാനുകൂല്യത്തോടുകൂടിയ ബലിപീഠങ്ങൾ 1897-ൽ മാർ ജൂയിസുമെത്രാൻ ചുരു 22 പള്ളികളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. 1905-ൽ അവയെ 52 ആക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 1909-ൽ 30 ഇടവകപ്പള്ളികളിലും 5 കരിശുപള്ളികളിലും 4 കൊവേന്തക്കപ്പേളകളിലും 6 കന്യാകാമക്കപ്പേളകളിലും അരമനയുടെ കപ്പേളയിലും ഉള്ള ബലിപീഠങ്ങളെയും കൂടി ഈ ആനുകൂല്യംകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇടവകധ്യാനം.

ഇടവകകളിൽ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ധ്യാനങ്ങൾ എറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ ആരംഭകാലംതൊട്ടു നടപ്പിലായിരുന്നു വെന്നുവരികിലും, ചില താൽക്കാലിക പ്രാതികൂല്യങ്ങൾമൂലം എല്ലാ ഇടവകകളിലും ആണ്ടുതോറും ധ്യാനം നടന്നിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ആണ്ടുതോറും കുറഞ്ഞതു മൂന്നുദിവസത്തേക്കെങ്കിലും ഒരു ധ്യാനം നടത്തത്തക്കവിധം ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാല്പതും പന്ത്രണ്ടും മണി ആരാധനകൾക്കു ഒരുക്കമായിട്ടാണ് ഈ ധ്യാനം നടന്നുപോകുന്നത്. ഈ ധ്യാനാവസരങ്ങളിൽ “പിടിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ” മോചിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്, പാപികൾ മനസ്സുതിരിയുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുരുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹത്തിന് മകുടോദാഹരണമാണ്. ആദ്യം പിടിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ 8 ആയിരുന്നു. അന്ന് വിവാഹാവസരങ്ങളിലും ആണ്ടുനവസാരത്തിന്റെ അവധിക്കും, രോഗാവസ്ഥയിലും മാത്രമായിരുന്നു പ്രസ്തുത പാപമോചനം നൽകിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അവ നാലാക്കി

കറയ്ക്കുകയ്ക്കി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1931-ൽ ആണ് ഈ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കല്പന പുറപ്പെട്ടത്.

ന. ക. പീഡാനുവേദകേതി.

ഈ ഭക്തി അതിരൂപതയിൽ പരത്തുവാൻ തിരുമേനി വളരെ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളതായി അവിടുത്തെ ഇടയലേഖനങ്ങൾ വിടാതെ വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ കാണാവുന്നതാണ്. നോയമ്പുകാലത്ത് ദിവസവും കുരിശിന്റെ വഴി നടത്തുന്നതിനു 1932-ലെ ഒരിടയലേഖനത്തിൽ ശക്തിയുക്തം ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. 1933-ൽ ഒരു പടികൂടി മുമ്പോട്ടുവെച്ചു, കഴിയുമെങ്കിൽ മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും ദിവസംപ്രതി “വിയാസാക്ര” നടത്തണമെന്നു ഗുണഭോഷിച്ചു.

ഇതിനുംപുറമേ തിരുമേനിയുടെ ഭരണകാലത്തു അതിരൂപതയിൽ അത്യന്തം ആത്മോപകാരപ്രദവും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നോയമ്പുപ്രസംഗങ്ങൾ ആണ് ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. യൂറോപ്പിലെ കത്തോലിക്കാ ഇടവകകളിൽ പ്രചാരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പ്രസ്തുത അനുതാപപ്രസംഗപരമ്പര. റോമിൽ ഈദൃശപ്രസംഗങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേക പ്രാസംഗികന്മാരെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണു പതിവ്. പ്രസംഗവിഷയം പരി. പിതാവുതന്നെ നേരിട്ടു നില്ക്കുകയോക്കുന്നതിനായി പ്രാസംഗികന്മാരോടു അവിടുത്തെ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാറുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഈ പ്രസംഗപ്രസ്ഥാനം അതിരൂപതയിൽ നടപ്പാക്കിയിട്ടു അധികമായില്ല.

കഴിവുള്ളവരെല്ലാം ശ്രമിക്കപ്പെട്ട ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ഒരു ചെറിയ രൂപം ധരിക്കണമെന്നും, ഭവനങ്ങളിലും ഇതരകത്തോലിക്കാസ്ഥാപനങ്ങളിലും ശ്രമിതരൂപം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും, പള്ളികളുടെ മുൻഭാഗത്തുള്ള കുരിശു കാണുമ്പോൾ ആചാരം ചെയ്യണമെന്നുമുള്ള പഴയനടപടിയെപ്പറ്റി 1933-ലെ ഒരു ഇടയലേഖനത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരുന്നതും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. 1933-ലെ ജൂലൈവർഷത്തിലാണ് വെള്ളിയാഴ്ചത്തോറും മൂന്നുമണിക്കു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുമരണത്തെ ഓർപ്പിക്കുവാനായി മണി അടിക്കുന്ന പതിവു അതിരൂപതയിലെ എല്ലാ പള്ളികളിലും പ്രചരിച്ചത്.

തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ കൂടുതൽ ഭക്തിമയമാക്കിയത്.

തിരുനാളുകളുടെ ചിലവിനും നിയന്ത്രിച്ചതോടുകൂടിത്തന്നെ അവയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവശത്തെ പൂർ്വ്വധികം ശ്രേയസ്സുരിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ നടപ്പിൽ വരുത്താ

തെ ഇരുന്നില്ല. സർവ്വ തിരുനാൾക്കും മുൻപായി നവനാൾജപം നടത്തണമെന്നും, പ്രധാനപ്പെട്ട നാളുകളുടെ സായാഹ്നങ്ങളിൽ പരി. കബ്ബാനത്തണമെന്നും, പ്രധാനപ്പെട്ട നാളുകളിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദയുടെ വാക്യം തിരുമകപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നും, കല്പിച്ചതു കൂടാതെ പ്രദക്ഷിണം ഇടയ്ക്കു ജപമാല ചൊല്ലിയും, കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു ഭക്തഗാനങ്ങൾ പാടിച്ചും ഭക്തിമയമാക്കണമെന്നും ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു. ഇവയ്ക്കുപുറമെ, പ്രദക്ഷിണങ്ങൾക്കുള്ള കുരിശു, കട മുതലായവ കൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടു എടുപ്പിക്കാതെ M. C. Y. L; C. Y. M. A. സൊഡാലിറ്റി മുതലായവയുടെ അംഗങ്ങൾതന്നെ എടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. 1931-ൽ ആണ് ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിയത്. തന്മൂലം തിരുനാളും അവയുടെ പ്രദക്ഷിണങ്ങളും അത്ഭുതം ഭക്തിമയവും, മനോഹരവും, ഇതരമതസ്ഥന്മാർക്കു സന്മാതൃകാപ്രദവും ആയിവരുന്നു.

കത്തോലിക്കാനാടുകളിൽ ജാതീയദിനമായി ആചരിക്കുന്നത് മിക്കവാറും, ആ നാടുകളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച വിശുദ്ധന്റെ തിരുനാളാണ്. ഐറിഷ്ജനങ്ങൾ വി. പാട്രിക്സിന്റെയും, ജർമ്മൻകാർ വി. ബോണിഫേസിന്റെയും, സ്പെയിൻകാർ വി. യാക്കോബിന്റെയും തിരുനാളുകൾ അത്യാഡംബരപൂർവ്വം ജാതീയദിനങ്ങളായി കൊണ്ടാടുന്നു. കേരള കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇപ്രകാരം ഒരു ജാതീയദിനാഘോഷം ഔദ്യോഗികമായി കൊണ്ടാടിയിരുന്നില്ല. 1923-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ന. പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുനാൾ ആയ ജൂലൈ 3-ാംതീയതി ജാതീയദിനമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും, കേരളം ഒട്ടുക്ക, ഇപ്പോൾ ആദിവാസം തദനുസരണം ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭാരതത്തിലെങ്ങും കേൾവികേട്ടിട്ടുള്ള മലയാളർ കുരിശുമലത്തിൽ നാൾ ഇപ്പോൾ പുഷ്പാധികം മനോഹരമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. മലപ്പുറത്തെ പള്ളിമൈതാനത്തുവെച്ചു തിരുനാൾദിവസം കബ്ബാനചൊല്ലുന്നതിനും പരി. ക. ആശീർവാദകർമ്മം നടത്തുന്നതിനും അനുവദിച്ചതും, മലഞ്ചരിവിൽ കുരിശിന്റെ പതിനാലു സ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതും, തിരുനാൾദിവസം പാപസങ്കീർത്തനംചെയ്തു പരി. ക. ഉൾക്കൊള്ളുന്നവർക്കു പുണ്യദണ്ഡവിമോചനം നൽകിയതും പ്രസ്താവയോഗ്യതനെന്നാണ്. ഈ ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു കൊടുത്തതു, 1909-ൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാന്മാർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ്.

കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ക്രമീകരണം.

കൂടാശകളുടെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പറ്റി ഓരോരോ കാലങ്ങളിലു

ചെങ്ങലൈ ഉള്ള അതിരൂപതവക ബംഗ്ലാവ്.

മൂക്കന്റർ അനാഥശാല. വലത്തു വശത്ത് നെയിത്തുശാല, ഇടത്തു വശത്തു അനാഥ ഭവനം. ഒരു ചെറുവൃഷ്ടസഹോദരൻ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും, മറ്റു കുട്ടികൾ വിവിധജോലികളിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നതും പടത്തിൽ കാണാം.

ണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിന് മുമ്പുള്ള മനസ്സമ്മതം റിക്കാട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തി തുടങ്ങിയത് 1916-മുതലാണ്. വിവാഹം എല്ലാപള്ളികളിലും ഒരേ രീതിയിൽതന്നെ നടത്തണമെന്നും, അതിന്റെ കർമ്മവിധി വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു ആ ആണ്ടിൽതന്നെ മാർ ജൂലൈസ് മെത്രാനച്ചൻ ഒരു വിജ്ഞാപനം നൽകിയിരുന്നു.

പരി. കബാന പരമ്പരയായി പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നതിനു കതിരുകൾ ഉള്ള അരുളിക്കാണ് നിയമാനുസരണം ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ചില പള്ളികളിൽ കതിരില്ലാത്തതും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതിനുള്ളതുമായ അരുളിക്കായി പരി. കബാന എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1921-ലെ ഒരു കല്പന ഈ ക്രമക്കേടിനെ നിറുത്തൽ ചെയ്തു. 1922-ൽ "റാസ"യുടെ ക്രമം സംബന്ധിച്ചും കർമ്മാനുഷ്ഠാനം സംബന്ധിച്ചും ചില വ്യവസ്ഥകൾ നൽകപ്പെട്ടു.

പണ്ട് തിരുസൈത്തു മാറിയിരുന്നത് പെന്തക്കസ്തന്തായറാഴ്ചയ്ക്കു കമായിരുന്നു. 1904-ൽ തലസ്ഥാനത്തിനു അടുത്തുള്ള പള്ളിക്കാർ പുതുത്തായറാഴ്ചയും, ദൂരെയുള്ള പള്ളിക്കാർ ഉയർപ്പുകഴിഞ്ഞ മൂന്നാംത്തായറാഴ്ചയും അരമനയിൽവന്നു സൈത്തു മാറിക്കൊള്ളണമെന്നു കാലംചെയ്ത മെത്രാനച്ചൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. 1923-ൽ ആരക്കുഴ, മൈലക്കോമ്പു എന്നീ ഹൊറോനാകളിൽ പെട്ട പള്ളികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു സൈത്തു മാറുന്ന കാര്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചെയ്ത ഒരു ആനുകൂല്യം, പ്രസ്തുത പള്ളികൾക്ക് പുതുത്തായറാഴ്ചയ്ക്കു തിരുസൈത്തു കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അതു ആരക്കുഴ എത്തിച്ചു കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. 1926-ൽ പുതുത്തായറാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പു തിരുസൈത്തു മാറത്തക്കവിധം അവസാനമായി ഏല്പാട് ചെയ്തു.

പ്രഥമദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണം കഴിയുംവിധം ആഡംബരപൂർവ്വം നടത്തണമെന്നും, അത് ജനുവരി ഒന്നാംതിയതിയോ, ഉയർപ്പുകഴിഞ്ഞുവരുന്ന 3-ാംത്തായറാഴ്ചയോ ആയിരിക്കണമെന്നും, 1926-ൽ കല്പിച്ചതിനോടു കൂടി പ്രസ്തുത മഹോന്നതകർമ്മത്തിനു ഒരു നവജീവനം പ്രാധാന്യവും പ്രചുരപ്രചാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കത്തോലിക്കാശ്ശരാന്നം അഥവാ സിമിത്തേരി സംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമപ്രകാരം അതു പൂജ്യമായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ 1921-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ അതിന്റെ നിബന്ധനകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം ആ വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളെ കൂടുതൽ ബഹുമാനപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

ശവസംസ്കാരസംബന്ധമായ പ്രദക്ഷിണത്തിന് ബാൻറു അല്ലാതെ വേറെ വാദ്യഘോഷങ്ങൾ പാടില്ലെന്നും, ബാൻറാണെങ്കിൽതന്നെയും പരമരാഗങ്ങൾ (Death march) മാത്രമേ വായിക്കാവൂവെന്നും, വെടി പാടില്ലെന്നും, കറുപ്പുനിറത്തിലോ റോയിസുനിറത്തിലോ ഉള്ള കുടകൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നും, 1926-ൽ ആജ്ഞാപിച്ചതിനും പുറമെ, പരേതന്റെ സംബന്ധികൾതന്നെ കഴിയുന്നപക്ഷം ശവമഞ്ചം വഹിക്കണമെന്നും, തൽസമയം കൊന്തനമസ്കാരം ചെയ്യണമെന്നും 1936-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഉപദേശിച്ചതുമൂലം ആ അന്തിമസേവനം അതീവം മനോഹരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

കുടികളുടെ മതാഭ്യസനം.

മതപഠനം മനുഷ്യസമുദായത്തിനു ഉല്പന്ന പ്രകാശമാണ്. ഭൂമിയിൽ വല്ലപ്പോഴെങ്കിലും ചോരപ്പഴയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു നിർമ്മത പ്രസ്ഥാനംമൂലമാണെന്നു ലോകചരിത്രവും ഇന്നത്തെ റഷ്യ, മെക്സിക്കോ സ്പെയിൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഇക്കാലത്തെ നിർമ്മതപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ റഷ്യൻഗവർണ്മെന്റിന്റെ പതാകയിൽ മുദ്രിതമായിരിക്കുന്നതെന്നെയും അരിവാളിന്റേയും ചുറ്റികയുടേയും ചിത്രങ്ങളാണ്. അതു അവർ അനപത്ത്മാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റഷ്യയുടെ ഏജണ്ടന്മാർ എവിടെയെല്ലാം ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നുവോ, അവിടെയെല്ലാം അവർ ധർമ്മത്തെയും ആധുനികപരിഷ്കാരത്തെയും, അതെ സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും ജനസിദ്ധമായിരിക്കേണ്ടുന്ന സമത്വം, സാഹോദര്യം, സ്വാതന്ത്ര്യം, രാജഭക്തി, കുടുംബബന്ധം സർവ്വോപരി ദൈവവിശ്വാസം, എന്നിവയെ അവരുടെ ചുറ്റികയാൽ അടിച്ചുടയ്ക്കുകയും, നിരപരാധികളായ മനുഷ്യരുടെ കണ്ണനാളങ്ങൾ അവരുടെ അരിവാൾകൊണ്ടു വിച്ഛേദിക്കുകയും അത്രെ ചെയ്യുന്നത്. നിർമ്മതപ്രസ്ഥാനമാണ് മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഏക ജനശത്രു. മതപഠനം കൂടാതെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ആത്മാവ് പിരിഞ്ഞ പ്രേതത്തിന് സമമാണെന്നു സർവ്വയുഗങ്ങളിലേയും ലോകമഹാത്മാർ ഐക്യകണ്ഠേണ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു.

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി ദൈവകുമാരനാൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാസഭ, ഈ തത്വത്തെ മുൻനിർത്തി വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ മതപഠനത്തിന് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നു. ശിശുപ്രായം തൊട്ടുതന്നെ നിജ സന്താനങ്ങളെ മതബോധമുള്ളവരാക്കിത്തീർത്തുവാൻ കത്തോലിക്കാസഭയോളം ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രയത്നിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ലോകത്തിൽ ഇല്ലാത്തതല്ല.

ഈ അതിരൂപതയിൽ 7 വയസ്സുമുതൽ 16 വയസ്സുവരെയുള്ള സ
ർവ്വകത്തോലിക്കാ കുട്ടികളും എല്ലാ ഞായറാഴ്ചതോറും മതപഠനത്തിന് ദേ
വാലയത്തോടു അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഹാജരായിക്കൊ
ള്ളണമെന്നുള്ളതു ഒരു നിബ്ബന്ധനിയമമത്രെ. പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളിലെ
കാര്യപരിപാടിയിൽ ദൈവാരാധന കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത സ്ഥാനം കുട്ടി
കളുടെ മതാഭ്യസനത്തിനാണ്. വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും അല്പാപ
കന്മാരും ഇടവകയിലെ യുവജനങ്ങളുമാണ് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു വേദ
പാഠം നൽകുന്നത്. കാരണകൂടാതെ കുട്ടികളെ വേദോപദേശത്തിന് അ
യയ്ക്കാത്ത കാരണവന്മാർ സഭയുടെ ആത്മീയ ശിക്ഷയ്ക്കുപോലും വിധേയ
രായിത്തീരുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭാമാതാവു നിജ സന്താനങ്ങൾക്കു അ
വരുടെ ശിശുപ്രായംതൊട്ടുതന്നെ മതാഭ്യസനം നൽകുന്നതോടുകൂടി, രാജ്യ
ത്തിന്റേയും സമുദായത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിനും ശ്രേയസ്സിനുംവേണ്ടി
ബലിഷ്ഠമായ ഒരു കോട്ട കെട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

കുട്ടികളുടെ വേദപാഠക്ലാസ് ഞായറാഴ്ചകളിലും മറ്റും തിരുനാളു
കളിലും മുടക്കം കൂടാതെ നടത്തത്തക്കവിധം മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ
വികാരിയാത്തിന്റെ ആരംഭംതൊട്ടുതന്നെ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തി
രുന്നു. അദ്ദേഹം അടിസ്ഥാനമിട്ട വേദോപദേശപ്രസ്ഥാനം മെത്രാപ്പോ
ലീത്താച്ചന്റെ ഭരണകാലത്തു ശരിയായ വളച്ച് പ്രാപിച്ചുവരികയാണ്.
1920-ൽ വേദോപദേശക്ലാസ്സിലെ ഹാജർ എടുക്കണമെന്ന് കല്പിച്ചതു
കൂടാതെ അതിനുള്ള പുസ്തകങ്ങളും അഡ്മിഷൻ രജിസ്റ്റർകളും 1924-ൽ
അച്ചടിപ്പിച്ച് പ്രചരിപ്പിച്ചു. വിവാഹത്തിനായെന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാ
ർക്ക് ശരിയായ വേദജ്ഞാനത്തിനും പുറമെ വേദപാഠക്ലാസ്സിലെ ഹാജ
രിൽ മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തവ
ർക്കും ബോധിപ്പിച്ച് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചല്ലാതെ വിവാഹം നടത്തുവാൻ
പാടില്ലെന്നും ഉള്ള ആജ്ഞ പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ ശരിയായ ഭര
ണപരിപാടിയിൽ എത്തിച്ചു.

ഇതിനുംപുറമെ, ആണ്ടുതോറും ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ ചിലവ്
ചെയ്തു ഇടവകകളിലെ വേദോപദേശപ്പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നവർക്ക് സ
മ്മാനദാനം ചെയ്യണമെന്നുള്ള കല്പന കുട്ടികൾക്ക് ഉപരിശ്രേഷ്ഠമായ
പ്രോത്സാഹനം നൽകി. ഇടവകയിലെ ആത്മീയപരിപാലകന്മാർ മാത്ര
മല്ല, ഇടവകവൈദികരും സന്യാസനീസിന്യാസികളുംകൂടി വേദപാഠ
ക്ലാസ്സു നടത്തണമെന്നും കുട്ടികളുടെ ഹാജർ അപ്പഴപ്പോൾ രേഖപ്പെടു
ത്തണമെന്നും ഉള്ള കല്പനകളുടെ ഔചിത്യത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായിട്ടൊ
ന്നും പറയാനില്ല. കത്തോലിക്കാ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള സ്കൂളുകളിൽ സൗ

കയ്യുമുള്ള സമയത്തു ദിനപ്രതി അര മണിക്കൂർ സമയം കത്തോലിക്കാ ട്രികർക്കു വേദോപദേശം നടത്തിത്തുടങ്ങിയതും തിരുമേനിയുടെ കല്പനപ്രകാരമാണ്. 1929-ൽ വേദോപദേശത്തിന് ഒരു പാഠപദ്ധതി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തതു കൂടാതെ, 1931-ൽ വേദപാഠക്ലാസ്സ് രസകരമാക്കിത്തീർന്നതും, ആണ്ടിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പരീക്ഷകൾ നടത്തണമെന്നും അജ്ഞാപിച്ചു. 1936-ൽ അരമനയിൽനിന്നു ഒരു പൊതുപ്പരീക്ഷ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും, അതിന്റെ ചോദ്യക്കടലാസ്സുകൾ അച്ചടിപ്പിച്ച് അയയ്ക്കുകയും, അങ്ങിനെ ഒന്നാമത്തെ പൊതുപ്പരീക്ഷ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന് ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറേയും നിയമിച്ചു; ഒരു പാഠപദ്ധതിയും നിശ്ചയിച്ചു.

നാം സാധാരണ ചൊല്ലിവരുന്ന അനാദിനജപളിൽ ഭാഷാസംബന്ധമായ വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ഒരു ആക്ഷേപമുണ്ടല്ലോ. അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അതായത് നല്ല മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ രചിക്കുന്നതിനു മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ നേരിട്ടുള്ള നേതൃത്വത്തിൽ പരിശ്രമം നടക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രായംചെന്നവർക്കുള്ള മതപഠനം.

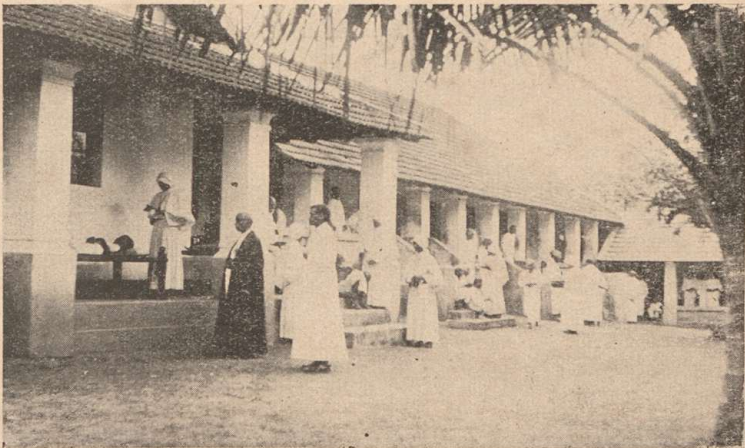
വലിയവർക്കുള്ള വേദോപദേശവും തിരുമേനി പുതിയതായി ഏല്പിട്ടുത്തീർത്തുണ്ട്. അതിനും ഒരു പാഠപദ്ധതി “എറണാകുളം മിസ്സ”ത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. അതാതു ആഴ്ചയിലെ ഉപദേശവിഷയവും പഞ്ചാംഗത്തിലെ അനുബന്ധത്തിൽ കുറിച്ചിടുവാൻ വികാരി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള തിരുനാളുകളിലും കബാനയുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള സുവിശേഷപ്രസംഗം കഴിഞ്ഞാലുടനേതന്നെയൊ, അഥവാ കർച്ചാന കഴിഞ്ഞു വാഴ്ചിനു മുമ്പായിട്ടൊ ആണ് പത്തോ പതിനഞ്ചോ മിനിട്ടുനേരത്തേക്കുള്ള ഈ വേദപാഠം സാധാരണയായി ഇപ്പോൾ ഇടവകകളിൽ നടത്തുന്നത്.

ഇടവകയിലെ ഭക്തസമാജങ്ങൾ.

വിശ്വാസികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവനെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും, കത്തോലിക്കപ്രവർത്തനത്തെ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനും, സാമൂഹ്യബന്ധം ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനുമായി സാമൂഹികസഭയിൽ ഇന്നുള്ള പ്രധാനഭക്തസമാജങ്ങളിൽ പലതും നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലും സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പ്രധാന്യം അർഹിക്കുന്നവയെപ്പറ്റി മാത്രം രണ്ടുവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

മുണങ്ങവേലിയിലെ മാഞ്ഞാവേനത്തിലെ അംഗങ്ങൾ കൈത്തൊഴിലുകൾ ചെയ്യുന്നത് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സന്ദർശിക്കുന്നു.

മുണങ്ങവേലിയിലെ സാധുവൃദ്ധമന്ദിരത്തിൽ അംഗങ്ങളുടെ സഹോദരികൾ വൃദ്ധജനങ്ങൾക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ മിക്ക ഇടവകകളിലും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൊമ്പയ്ക്കു വികാരിയാത്തിന്റെ ജനനത്തോടുതന്നെ ഉള്ളതാണ്. കൊമ്പയ്ക്കയെ കാലോചിതമായി ഒരു പരിഷ്കരിക്കണമെന്നും സജീവമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് ആഗ്രഹമുള്ളതായി അറിയുന്നു.

വി. പ്ര. മു. സഭ, പ്രായമുള്ള വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലും, അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ സൊന്യാലിറ്റി കുട്ടികളുടെ ഇടയിലും വളരെ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദിവ്യകാരുണ്യമാടമ്പികൾ, ഭാസികൾ, ബാലപരിചാരകന്മാർ. (Knights, Handmaids & Pages of the Bl. Sac.) ദിവ്യകാരുണ്യസപ്തകരണം ജനതയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സംഘടിതമായിരിക്കുന്ന ഒരു ലോകമഹാസഖ്യതയുടെ അംഗങ്ങളാണ് മേൽപറയപ്പെട്ടവർ. ഈ സഖ്യം അതിരൂപതയിൽ 1927-ൽ ഔദ്യോഗികമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് പ്രസ്തുത സഖ്യതയുടെ നിയമങ്ങൾ "എറണാകുളം മിസ്സ"ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

എം. സി. വൈ. എൽ. എന്ന സാധാരണ വിളിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന മലബാർ കത്തോലിക്ക യുവജനസമാജത്തിനു നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നൽകുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് ചെയ്ത പരിശ്രമങ്ങളുടെ നിത്യസ്മാരകമാണല്ലോ ഇന്നു അരമനയുടെ മുൻവശത്തുതന്നെ നിലകൊള്ളുന്ന അതിന്റെ കേന്ദ്രമന്ദിരം. അതിരൂപതവക വളരെ വിലയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു കെട്ടിടം പണിയുവാൻ തിരുമേനി അനുവദിച്ച ഏക സംഗതി പരിഗണിച്ചാൽ, തിരുമേനിക്ക് ഈ സഖ്യത്തോടുള്ള പ്രത്യേക താല്പര്യം എന്തുമാത്രമെന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

സി. വൈ. എം. എ. അഥവാ കത്തോലിക്ക യുവജനസമാജം പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുരോഗതി പ്രാപിച്ചുവരുന്നു. സ്കൂട്ടുപ്രസ്ഥാനത്തിനും അതിരൂപതയിൽ സ്വാഗതം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘം, നമസ്കാരത്തിന്റെ ശ്രീമാക്കടുത്ത അപ്പസ്തോലാത്തുസ്, വിശ്വാസികളുടെ ദിവ്യകാരുണ്യ ആരാധന സഖ്യത എന്നിത്യാദി ഭക്തസമാജങ്ങളും, പല ഇടവകകളിലും പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യാക്കോബായക്കാർ ആദിയായവരുടെ പുനരെരക്യത്തിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ.

മാർ ക്ലയിസ് മെത്രാനാച്ചൻ വികാരിയാത്തു് ഭരണം കൈയ്യേറ്റിട്ട് ചെയ്ത വേറൊരു വൻകാര്യം, സുറിയാനി വൈദികാഭ്യക്ഷന്മാരെ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ വഴിതെറ്റി പണ്ടു കൂനൻകുരിശിങ്കൽ

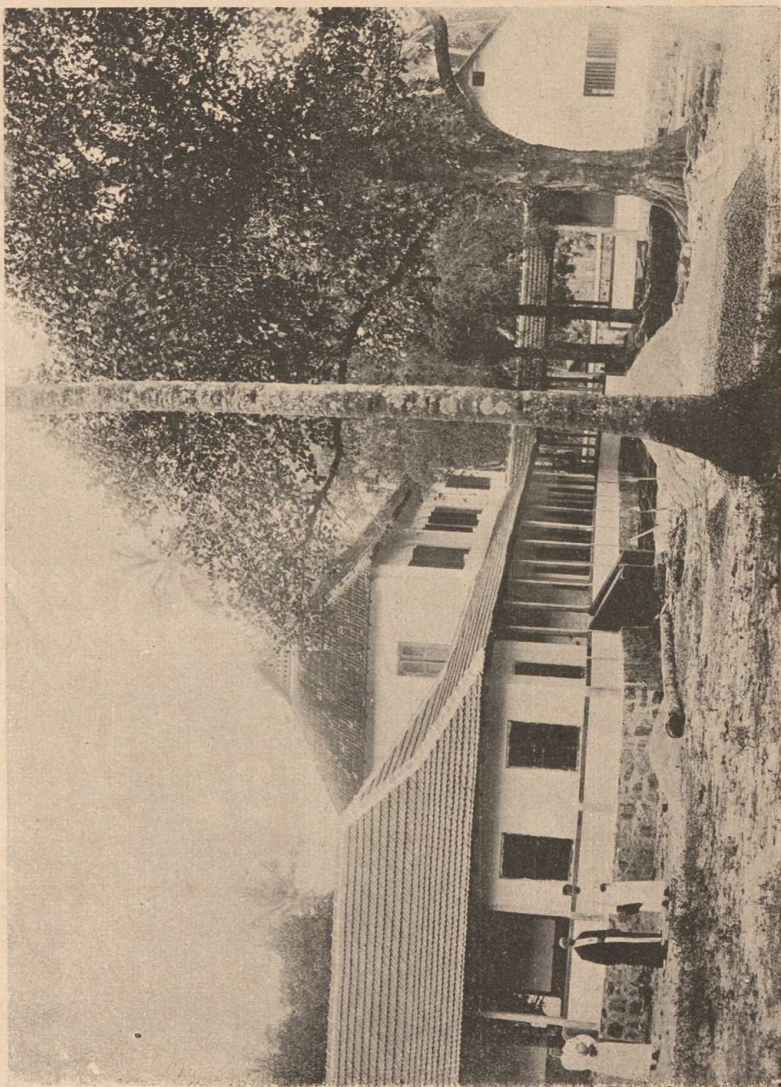
വെച്ചു പരിഞ്ഞുപോയ യാക്കോബായക്കാർ ആദിയായ സഹോദരങ്ങളെ പുനരെകൃപപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമായിരുന്നു. ആ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് വളരെ അകത്തോലിക്കർ സഭാമാതാവിന്റെ മടിയിൽ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം അച്ചടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കൈയ്യേറിട്ടു അതിനായിത്തന്നെ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു, തീക്ഷ്ണമായി വേലചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഡിറക്ടറായി അദ്ദേഹം റവ. ഫാ. വറുഗീസ് പുതുശ്ശേരി M. A. (Hons) നെയും പിന്നീട് റവ. ഫാ. ജോസഫ് മേനോച്ചേരി B. A. യേയും പ്രത്യേകം നിയമിച്ചിരുന്നു. ഈ വേലയെ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി യാക്കോബായക്കാരുടെ ചില പ്രധാന അധിവാസഭേദങ്ങളിൽ സ്ഥലങ്ങളും വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. പന്നീട് തിരുവല്ലാരുപത സ്ഥാപിതമായതിനോടുകൂടി ഈ ജോലി ആ രൂപതയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

ഈശ്വരാനുക്രമപ്രസംഗപരമ്പര.

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിന് നിദാനമായ ദൈവവിശ്വാസം നിജസന്താനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഇതരസമുദായക്കാരിലും കത്തോലിക്കാ സമുദായമാതാവു ഉളവാക്കിയും ഉറപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് പോരുന്നുണ്ട്. കത്തോലിക്കാ സമുദായം ഇതര സമുദായങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു താങ്ങും തൂണുമാണ്. അതിന്റെ സന്നാഹ്നിയമങ്ങളെയും നടപടിയെയും നോക്കി (Directly or indirectly) അനുകരിക്കാത്തതായി ലോകത്തിൽ ഒരു സമുദായവുമില്ല. കത്തോലിക്കാ സമുദായമാണ് ഏതു മതവൈരിയുടെയും വെടിയുണ്ടയ്ക്കു നെഞ്ചു തുറന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. മതവിശ്വാസത്തിന്റെ പൊതുവൈരികളോടുള്ള ഈ സമുദായത്തിന്റെ സമരം ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കും സഹായമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, ഇന്നത്തെ നിരീശ്വരപ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിന്റെ അത്യുഗ്രമായ ധർമ്മസമരം നോക്കുക. ഇതരസമുദായങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഇതിന്റെ ഫലം ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വന്തം മക്കളിൽ ഈ നാശകീഴ് സർപ്പത്തിന്റെ കടിപററാതിരിക്കുവാനും, കടിയേറ്റവരിൽനിന്ന് വിഷം ഇറക്കുവാനുമായി കത്തോലിക്കാസമുദായം വിതരണംചെയ്യുന്ന ദൈവവിശ്വാസം മതബോധം മുതലായ സിദ്ധൗഷധങ്ങൾ ഇതര സമുദായാംഗങ്ങൾക്കും പക്ഷഭേദംകൂടാതെ വിളമ്പിക്കൊടുത്തുവരുന്നു.

കുറഞ്ഞൊരുകാലമായി നിരീശ്വര രാഷ്ട്രായുടെ ഏജൻറന്മാരായ നാമധേയയുക്തിവാദികൾ കേരളത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന നിമ്നതപ്ര

പെരുമാൽ പൂർവ്വം ജൂബിലിസ്റ്ററകമായി പണിതീരുന്ന
അഗതി മന്ദിരവും അതിനടുത്തുള്ള ക്വട്ടേഷനും.

സ്ഥാനത്തോട് സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു എതിരിടുന്നത് കത്തോലിക്കരാണ്. ഇതിൽ എറണാകുളം അതിരൂപത നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നു എന്നതിൽ അതിന് ന്യായമായി അഭിമാനിക്കാവുന്നതാണ്. കേരളീയ നിരീശ്വരത്വത്തിന്റെ കണ്ഠകോടാലി എന്ന നാമത്തിന് തികച്ചും അർഹതയുള്ള വെരി റവ. ഫാ. ജേക്കബ് നടുവത്തുശേരി തുടങ്ങിയ കത്തോലിക്കാ വൈദികർ പള്ളുരുത്തി, ചെറായി, എറണാകുളം, വൈക്കം, ചേൽപ്പ എന്ന ഈ അതിരൂപതയിലും, ഇരിഞ്ഞാലക്കുട, ആലപ്പുഴ, എന്ന അയൽരൂപതകളിലും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗപരമ്പര ആണ് വാസ്തവത്തിൽ കേരളീയ നിരീശ്വരപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി കെടുത്തിയതെന്നു അതിശയോക്തികൂടാതെ സമർത്ഥിക്കാവുന്നതാണ്. മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരി പ്രൊഫസർ റവ. ഫാ. സക്കറിയായ് സി. ഡി. ഈ നാട്ടിലെ നിരീശ്വരപ്രമുഖന്മാരുമായി നേരിട്ട് വാദപ്രതിവാദങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തിയത് പര്യവേഷിക്കുക. ഈ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം നടത്തിയത് സർവ്വസമുദായക്കാരുടെയും അഭിലാഷാനുസരണവുമായിരുന്നു. സർവ്വ സമുദായക്കാരും പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും ഫലമെടുക്കുകയും ചെയ്തു. യാതൊരു മതത്തെയും ഭയപ്പെടാതെയും, സർവ്വമതസ്ഥർക്കും സ്വീകാര്യമായ രീതിയിലും, ദൈവാസ്തികൃതപ്പെറ്റിയിട്ടുള്ള ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചവർക്ക് കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിന്റെ നയമെന്താണെന്ന് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസംഗങ്ങൾമൂലം കത്തോലിക്കരിൽ മാത്രമല്ല ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളിലും ഈശ്വരവിശ്വാസം സുസ്ഥിരമാകുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിച്ച വിവിധ സമുദായക്കാർതന്നെ അതു പരസ്യമായി തദ്വസരങ്ങളിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കത്തോലിക്കാദേവാലയങ്ങൾ ഇതരസമുദായക്കാർക്കും വലിയൊരു സഹായമാണെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞതു, ഇതിനാൽ കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യമാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സത്യാസിനീസത്യാസികൾ.

രൂപതാലുക്കന്റെ അനുശാസനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായി, ആത്മീയപാലകന്മാരായ ഇടവകവികാരിമാരോട് സഹകരിച്ചും, ലോകബന്ധത്തിൽനിന്ന് നിശ്ശേഷം അകന്നുനിന്നു ലോകത്തിലുള്ളവർക്ക് സമാധാനം കൊടുത്തും, അവർക്ക് ആദ്ധ്യാത്മികവും മാനസികവും ശാരീരികവുമായ സേവനം ചെയ്യുന്നതിനായി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തവരാണ് കത്തോലിക്കാ സത്യാസിനീസത്യാസികൾ. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ ക്ഷേമത്തിന് നിദാനമായിനിൽക്കുന്ന മതവും വിദ്യാഭ്യാസവും ഭൂതദ

യയും സംബന്ധിച്ചു ഇവർ ലോകത്തിന് ചെയ്യുന്ന സേവനം വണ്ണനാതീതമാണ്. അവർ ലോകത്തിനുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അവർ ബാലികാബാലന്മാരേയും യുവതീയുവാക്കന്മാരേയും വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു അവർ രോഗികളേയും അനാഥരേയും പാവങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നു; സഭ വകയായ ധർമ്മാലയങ്ങൾ മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആതുരശാലകളും ആശുപത്രികളുംകൂടി ഇവർ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തുന്നു. നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ നിദ്ദേശാനുസരണം ജനങ്ങൾക്ക് നിരവധി ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സന്യാസസഭകളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ ഭാഗത്തിൽ അല്പം പറയാനുള്ളത്.

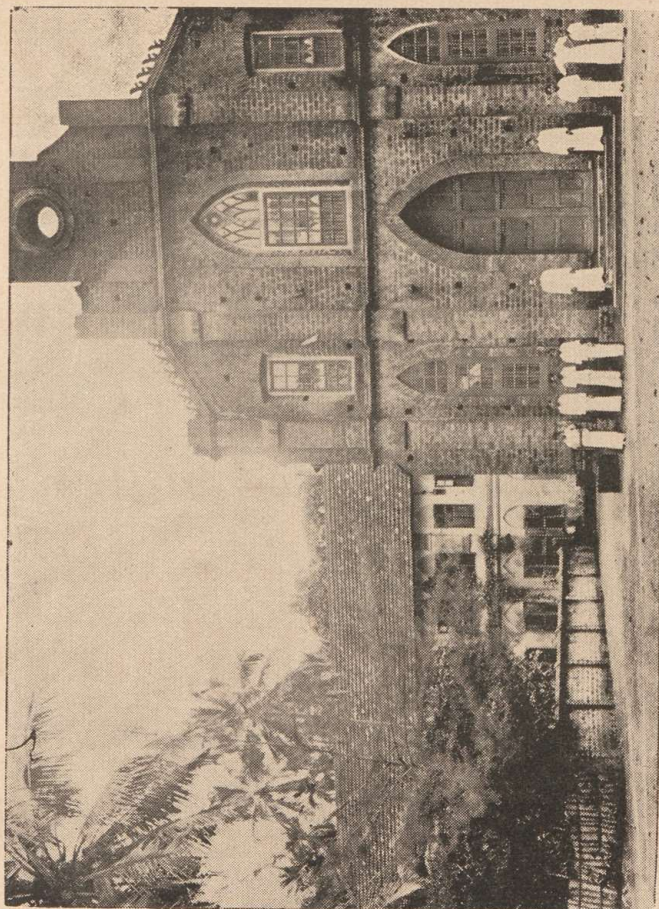
കമ്മലീത്താ സന്യാസവൈദികർ.

കേരളീയ സുറിയാനി കമ്മലീത്താ വൈദികർ മതവും വിദ്യാഭ്യാസവും മറ്റും സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതുമായ പരിഷ്കേവനങ്ങൾ അനവധിയാണ്. മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി എറണാകുളം മിസ്സത്തിൽ ക്രൂനമ്മാവു, തേവര, വാഴക്കുളം, പാണാപള്ളി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലായി നാലു കമ്മലീത്താ ആശ്രമങ്ങളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇന്നു ആലുവയിലും കറുകുറ്റിയിലും മണപ്പുറത്തും (പള്ളിപ്പുറം) കൂടി ഓരോ കൊവേന്തകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പാണാപള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കൊവേന്ത സംബന്ധിച്ച് ചില അസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ പാണാപള്ളി കൊവേന്തയും തോട്ടകംകൊവേന്തയും തമ്മിൽ വച്ചുമാറുന്നതിനു 1919 ന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഒരു ആലോചന ഉണ്ടായി എങ്കിലും, അതു നടപ്പിൽ ആയില്ല. പന്നീടു അത് പള്ളിപ്പുറം കൊവേന്ത എന്ന പേരോടുകൂടി മണപ്പുറത്തേയ്ക്ക് മാറ്റുകയാണ് ചെയ്തത്.

തോട്ടകം കൊവേന്ത.

(Congregation of Missions)

ഈ കൊവേന്ത 1904-ൽ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചനാണ് സ്ഥാപിച്ചത്. ഇടക്കാലത്തു ഈ കൊവേന്ത സ്കൂളിച്ചുപോകുകയും, 1927-ൽ കുറെ യുവവൈദികർ ഇതിന്റെ അംഗങ്ങളായി ചേന്ന് വീണ്ടും സന്യാസ സമൂഹജീവിതം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. വിൻസെന്റ് ഡി. പോൾ സ്ഥാപിച്ച "Society of the Vincentian Fathers," എന്ന സഭയോടു ഈ കോവേന്ത സംഘടിതമായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുക, സാധുജനങ്ങളെ സഹായിക്കുക, ജനങ്ങൾക്ക് ധ്യാനോപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുക

തോട്ടം പള്ളിയും കോവേനയും

മുതലായ പൊതുസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയാണ് ഇവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സഭക്കാർക്ക് ഇടവകജോലിയും ഏറ്റെടുത്തു നടത്താവുന്നതാണ്.

അനേകകൊല്ലങ്ങളായി ഈ കൊവേന്ത സ്ഥാപിക്കുവാൻ അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തിരുന്ന കാട്ടറേത്തു ബ. വർക്കിഅച്ചൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാല്യകാലത്തു, ഈ കൊവേന്ത അതിന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിക്കാണെന്നതിനു ഭാഗ്യമുണ്ടാകുകയും, ഈ സത്യാസമന്ദിരത്തിൽ ചേർന്ന്, പ്രതാപശ്യാനംചെയ്ത അതിന്റെ പ്രഥമാംഗമായി അദ്ദേഹം കർത്താവിൽ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കൊവേന്തയുടെ ഒരു ശാഖ അങ്കമാലിയിൽ പണതു വരുന്നു.

ചെറുപുഷ്പസഹോദരസംഘം.

അനാഥബാലന്മാർക്കു അക്ഷരജ്ഞാനവും തൊഴിൽ പരിശീലനവും നൽകി. അവരെ ഉത്തമകത്തോലിക്കരാക്കി വളർത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തി, മൂക്കനൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള സത്യാസികളായ സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു സംഘമാണ് മേല്പറഞ്ഞ ചെറുപുഷ്പസംഘം. അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ മറ്റു സത്യാസികളെപ്പോലെതന്നെ, ഭാരിദ്രം, അനുസരണം, കന്യാത്വം, എന്ന മൂന്നു വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച് പുണ്യപൂർണ്ണ പ്രാപിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടവരാകുന്നു. 1931-ൽ ആണു ഈ സംഘം ആരംഭിച്ചത്.

കമ്മലിത്താ കന്യകാമഠങ്ങൾ.

സ്വന്തം ജീവിതപുണ്യപൂർണ്ണ സമ്പാദിക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്ന തോടുകൂടി, നമ്മുടെ പുത്രികൾക്ക് ഭദ്രമായ കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭാസവും ഭക്തജീവിതക്രമവും നൽകണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ ജീവിതോദ്ദേശം. ഇതിന്നു പുറമേ അനാഥബാലികകളെ സംരക്ഷിക്കുക, അവരെ അവർക്കനുസരണമായ തൊഴിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുക, ഡിസ്പെൻസറി നടത്തി പാവങ്ങൾക്കു ഔഷധം കൊടുക്കുക, മുതലായ പരോപകാരപ്രവൃത്തികളും ഇവർ ചെയ്തുവരുന്നു.

കാലംചെയ്തു പിതാവ് ഭരണം കയ്യേററപ്പോൾ ഇവിടെ ക്രമമായി, ആരക്കുഴി, വൈക്കം, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആയി മൂന്നു കമ്മലിത്താ മഠങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനുശേഷം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മഠങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്. എറണാകുളം (1915), കറുകുറി (1899), കോതമംഗലം (1918), ചെങ്ങൽ (1902), ഞാറയ്ക്കൽ (1926), തൃപ്പൂണി

ത്തറ (1926), പരൂർ (1910), മഞ്ഞപ്ര (1928), മുട്ടം (1913), വാഴക്കുളം (1927).

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേറാശേഷം, മാർ ക്ലൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ അച്ചടിപ്പിച്ച് കൊടുത്തിരുന്ന നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചും മറ്റും, മരങ്ങൾ തമ്മിൽ സംയോജിപ്പിച്ചും പൊതുശ്രേഷ്ഠത്തിയെ നിയമിച്ചും പൊതു“നൊവിസ്യാത്തു”കളും പൊതു അത്മിനീപരിശീലനവും ഏറ്റെടുത്തിയും പലേ പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽവരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മരങ്ങളോടുചേർന്നുള്ള സ്കൂളുകളിൽ മാത്രമല്ല, ഞായറാഴ്ചയും കടമുള്ള തിരുന്നാളുകളിലും ഇവർ ഇടവകസ്കൂളുകളിലും ഭൂരിയുള്ള അയൽ ഇടവകസ്കൂളുകളിലും പോയി കുട്ടികളുടെ വേദപാഠശ്ലാസ് നടത്തിവരുന്നു.

ക്ലാർമറങ്ങൾ.

വി. പ്രംസീസ്കോസ് അസിസിയുടെ നിദ്ദേശാനുസരണം ക്ലാർപ്പബ്ലിഷ്വറി നൽകിയിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളും മാതൃകയും അനുകരിച്ചാണ് ഈ കന്യാശ്രീകൾ ജീവിക്കുന്നത്. വനിതാലോകത്തിൽ പ്രസ്തുത വിശുദ്ധയുടെ ഭക്തജീവിതകഥ നടുപ്പാക്കി, തദ്വാരാ കത്തോലിക്കാ വനിതാജീവിതത്തെ കൂടുതൽ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവർ വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുകയും പാവങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും, രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുകയും, മറ്റു പരോപകാരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

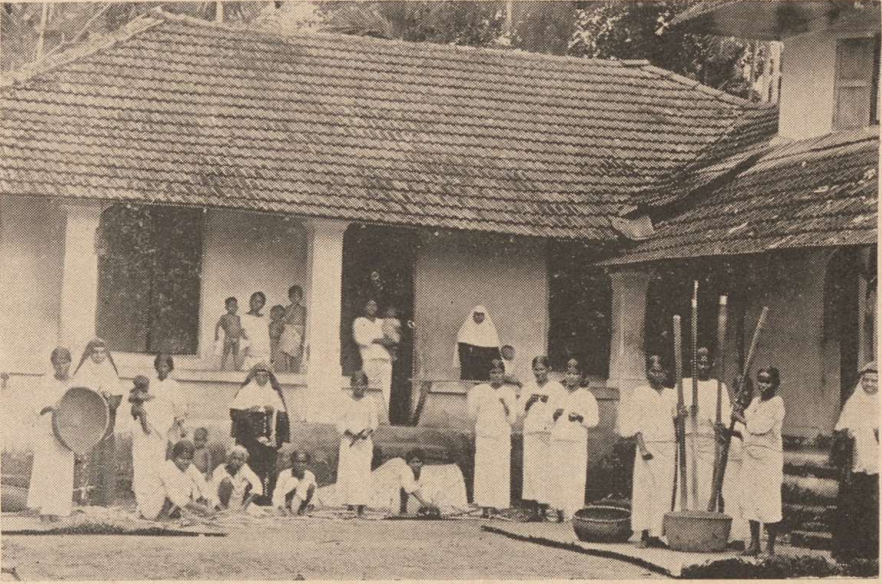
അതിരൂപതയിൽ ഉള്ള ക്ലാർമറങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്. അങ്കമാലി (1928), പൈങ്ങോട്ടൂർ (1930), കിഴക്കമ്പലം (1932).

ആരാധനാമഠം.

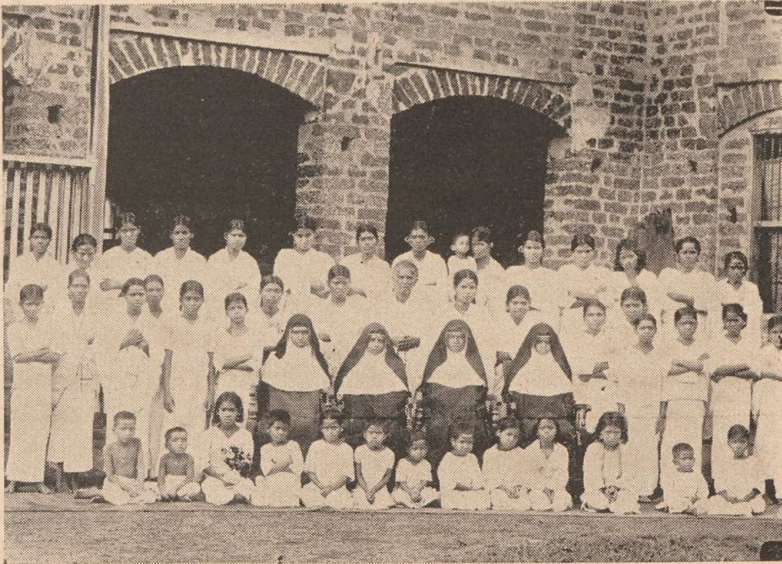
പരി. കബ്ബാനയിൽ പള്ളികൊള്ളുന്ന ദിവ്യനാഥന്റെ സന്നിധിയിൽ ആരാധന സമർപ്പിച്ച് മനുഷ്യസമുദായത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന തോടുകൂടി, നമ്മുടെ യുവതികൾക്കുവേണ്ടി വിദ്യാലയം നടത്തിയും അവരിൽ ദിവ്യകാരുണ്യനാഥന്റെ ഭക്തി വളർത്തിയും കത്തോലിക്കാ സമുദായജീവിതത്തെ ഭക്തിമയമാക്കുവാൻ യത്നിക്കുന്നവരാണ് ആരാധനാമഠത്തിലെ കന്യാശ്രീകൾ. കൊരട്ടിയിൽ ഉള്ള അതിരൂപതയിലെ ഏക ആരാധനാമഠം 1930-ൽ ആണ് സ്ഥാപിച്ചത്.

അഗതികളുടെ സഹോദരികൾ.

അനാഥരും രോഗികളുമായ വൃദ്ധജനങ്ങളെ ജാതിമതഭേദമെന്തെല്ലാ സ്വീകരിച്ചു ആജീവനാന്തം പരിപാലിക്കുന്നതിനായി ആത്മസമർപ്പ

ചെങ്ങൽ (കാലടി) ഉള്ള സങ്കേതം. സ്ത്രീകൾ പനമ്പുറയിൽ,
തയ്യൽ മുതലായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നു.

കുറുപ്പറി മഠത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചു ചെങ്ങൽകുടുംബത്തിൽ അന്നാമമന്ദിരം.

ണം ചെയ്തവരാണ് ഈ സമോദരികൾ. വേചക്കാരെ നിയമിച്ചല്ല, അവർ തന്നെയാണ് ഭീനശൂശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നത്. അവരുടേയും അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നവരുടേയും ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നത്, അവർതന്നെ ഇരുന്നവാങ്ങുന്ന ധർമ്മംകൊണ്ടാണ്. ഈ മഠത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ പരേതനായ പെ. ബ. പത്മപ്പിള്ളി വർഗ്ഗീസച്ചനാണ്. ആ ലുവായ്ക്കടുത്ത് ചുണ്ടങ്ങവേലിയിൽ ഇവർക്കുള്ള മഠം 1927-ൽ ആണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ മെത്രാൻപട്ടാഭിഷേക രജതജൂബിലിസ്മാരകമായി എറണാകുളത്തു അടുത്തുള്ള പൂർവ്വപുരത്തു ഉൽഘാടനംചെയ്യുവാൻപോകുന്ന അഗതിമന്ദിരവും ഈ സമോദരികളുടെ പരിഷേധനത്തിന് വിധേയമാകുന്നതായിരിക്കും.

ഈശോയും മത്തായും മറിയവും.

അന്നൊരുദിവസം ഈശോ ലാസറിന്റെ ഭവനം സന്ദർശിച്ചു. ലാസറിന്റെ സമോദരികൾ അത്യന്തം ഭക്താദരപുരസ്കാരം അവിടുത്തെയ്ക്കു സപാഗതം നൽകി. ദിവ്യനായ അതിഥിക്ക് ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി മത്താ അവൾക്ക് സഹജമായ ധൃതിയോടും ചൊടിയോടുംകൂടി അടുക്കളയിൽ അവിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയാണ്. മറിയമോ എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ അശേഷം ശ്രദ്ധയില്ലാതെ, അതു അത്ര വലിയ ഒരു കാര്യമാണെന്ന് വിചാരിക്കുവോലും ചെയ്യാതെ, ആ ലോകമഹാഗുരുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുള്ളാൽ മുദ്രിതമായ ആ തിണ്ണയിൽ “പടഞ്ഞിട്ടിരുന്നു” അവിടുത്തെ തിരുവക്ത്രസൂനത്തിൽനിന്നു നിരർഗ്ഗളം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മധുരസുഗന്ധികൾ അത്യാത്മീയോടുകൂടി പാനം ചെയ്യുകയാണ്. മത്താ അവളുടെ ജോലിത്തിരക്കിൽ തന്റെ സമോദരിയുടെ “ക്ഷന്തവ്യ മല്ലാത്ത ഈ അപരാധത്തെ” ആട്ടും അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഭക്ഷണത്തിന്റെ വിവിധവിഭവങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നിച്ചു തയ്യാറാക്കുന്നതിന് തന്റെ സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചിട്ടും സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോഴാണ് തന്റെ സമോദരിയുടെ കാര്യം ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. പലഹാരത്തിനായി കോതമ്പുമാവു കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുള്ളനിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റു അവൾ രംഗത്തെത്തി. അവൾക്കു ആ കാഴ്ച സഹിക്കുവഹിയായിരുന്നു. അവൾ ഇങ്ങനെ ആവലാധിപ്പെട്ടു:—

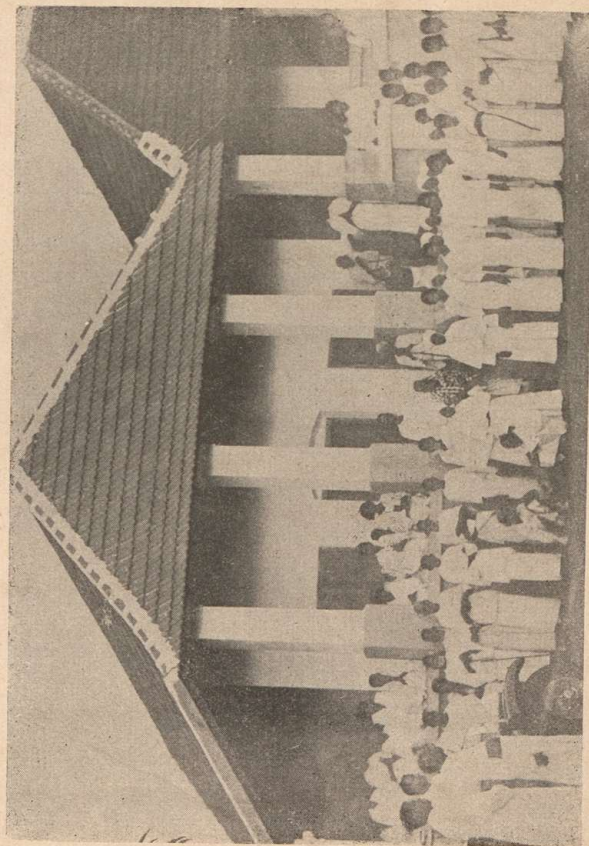
“ഇരോ! ഈ ജോലിയെല്ലാം ഞാൻ തനിച്ച് ചെയ്തിട്ട് എന്റെ സമോദരി ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് അവിടുന്ന് കാണുന്നില്ലേ? എന്നെ വന്നു സഹായിക്കുന്നതിന്നു അവിടുന്ന് ഒന്നു അവളോട് ആജ്ഞാപിച്ചാലും”.

മറിയം വല്ലാതെ അമ്പരന്നുപോയി. അവൾ തന്റെ ദിവ്യഗുരു നാഥനെ സൽക്കരിക്കാൻ മത്തായെ സഹായിച്ചില്ലെന്നാണു കേസ്സ്. സഹോദരിയുടെ ശകാരശരം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കണക്കിന് കൊണ്ടു. ഗുരുവിന് തന്നോട് എന്തെങ്കിലും വിമിട്ടം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോയെന്നായിരുന്നു അവളുടെ അടുത്ത ഭയം. അവൾ ഇതികുത്തവ്യതാമൂഢയായി ഇരുന്നിടത്തുതന്നെയിരുന്ന് സ്തംഭിച്ചുപോയി. അപ്പോൾ കേൾക്കാനായി ഒരു മധുരവാണി. ഈശോ മറിയത്തിന്റെ ഭാഗം വക്കാലത്തുപിടിച്ചു വാദിക്കുകയാണ്:

“മത്താ! മത്താ! നീ വിവിധജോലിത്തിരക്കുകളിൽപ്പെട്ട് ആവശ്യത്തിലധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകയാണ്. അത്യാവശ്യമായ കാര്യം ഒന്നുമാത്രം. മറിയം ഉത്തമമായ അതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവളെ അതിൽനിന്ന് ഞാൻ ഒരുനാളും അകറ്റുകയ്യാ ഇല്ല”.

മറിയം ഭീഷ്മമായി ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അവളുടെ പത്മനേത്രങ്ങളിൽനിന്നു ആനന്ദബാഷ്പമധു ധാരധാരയായി ഉതിർന്നുവീണു.

പരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. മത്തായെപ്പോലെ ലോകം ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തൃപ്തം ഭജിക്കുന്ന കന്യാമണികളെ, അതേ ലോകവ്യാപാരങ്ങളിൽപ്പെട്ടു നട്ടംതിരിയുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി, ലോകബന്ധത്തിൽനിന്നു പരിപൂർണ്ണമായി ഒഴിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട് സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വന്തം സഹോദരികളെ കുററപ്പെടുത്തുന്നു, പരിഹസിക്കുന്നു. ഈശോയെ എന്നാൽ ഈ സാധുക്കളുടെ ഭാഗത്താണ്. മറിയം എന്താണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, അതു തന്റെ ജോലിക്കു എങ്ങനെ സഹായമായിഭവിക്കുമെന്നും മത്താ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ മറിയത്തെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ലോകം അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ സഹോദരികളെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. നാലു മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ അടച്ചിരുന്നു സൂക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സാധുക്കൾ മിശിഹായെപ്രതിയും നമുക്കുവേണ്ടിയും വഹിക്കുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുരിശുകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു അത് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് ന്യായമായി അനുഭവിക്കാമായിരുന്ന ലോകസുഖങ്ങൾ നമ്മുടെ സമുദായോദ്ധാരണാർത്ഥം അവർ ബലിചെയ്തു. നാം രാത്രിയിൽ സുഖനിദ്രചെയ്യുമ്പോൾ അവർ നമുക്കുവേണ്ടി ഉറക്കമിളച്ചിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇടിപിടിക്കുന്ന കാന്തംപോലെ, ലോകത്തിന്റെമേൽ നിപതിക്കുന്ന ദൈവകോപത്തെ ഇവരുടെ പ്രാർത്ഥന ശമിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നാം ഇഷ്ടാനുസരണം സുഖഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ അവർ ഉപവസിക്കുകയും പട്ടിണികിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് അവർ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നു; നമ്മുടെ അനാഥരെ

പുനഃഃവലിയിലെ സാധുപ്രഭാമന്ദിരത്തിലെ സഹോദരികളും, വൃദ്ധജനങ്ങളും,
 മാതാപിതാക്കളുടെ അടുത്തുവന്ന അമ്മമാരും.

അവർ സംരക്ഷിക്കുന്നു; നമ്മുടെ രോഗികളെ അവർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.

താൻ ആക്ഷേപേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവോ ആ ദിവ്യഗുണനാഥൻ തീർച്ചയായും തന്റെ ഭാഗത്തുകൂടി മറിയത്തെ കഠിനമായി ശാസിക്കുമെന്ന് മൺതാ വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ അവിടുന്ന് അതിനുപകരം അവളെത്തന്നെ ശകാരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു അവിടുത്തേയ്ക്കു അത്ര വലിയ കാര്യവും മറുമായിരുന്നില്ല. മൺതാ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി. അവൾ പിന്നെ ഒരക്ഷരം ഉരിയാടിയുമില്ല. ലോകം മൺതായെപ്പോലെ വസ്തുതയെ അതേവിധത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങൾ.

“Docete omnes gentes” “നിങ്ങൾ സർവ്വജാതികളേയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ”, എന്ന ദിവ്യഗുണനാഥന്റെ അനുശാസനം മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ച മാർ ക്ലെയിസ് മെത്രാനച്ചനും, അവിടുത്തെ പിൻഗാമിയായ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും, അതിരൂപതയിലെ ഇടവകകളും, വൈദികരും, ജനങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഇതഃപര്യന്തം എന്തെല്ലാം ചെയ്തു വെന്നു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ കുറഞ്ഞൊന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

വൈദികവിദ്യാലയം.

വിദ്യാലയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രഥമശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നതു വൈദികവിദ്യാലയമാണല്ലോ. 1901 ജൂലൈ 3-ാം-നു “തിരുഹൃദയ പ്രാഥമികസെമ്മിനാരി” തുറക്കപ്പെട്ടു. സെമ്മിനാരികളേപ്പോലെയെ പ്രധാന “അറുത്താര” പരേതനായ റെക്ടർ ബ. തെക്കുംതല കുഞ്ഞുവുസേപ്പച്ചൻ വിഭദേശങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും ധർമ്മം വാങ്ങി പണയത്താണ്. 1925-ൽ സെമിനാരിയിൽ സ്ഥലം പോരാതെവരികയാൽ അതിനൊരു പ്രത്യേകകെട്ടിടം പണിയേണ്ട ആവശ്യം വന്നുകൂടി. പ്രസ്തുത റെക്ടർച്ചൻ അവർകൾ വിസിസ്റ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാവഴി പരി. പിതാവിനോട് അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ച് സെമിനാരികളുള്ള സ്ഥലം വാങ്ങുവാൻ പരിശുദ്ധപിതാവ് ഒരു ഗണ്യമായ സംഖ്യ ഭാഗം ചെയ്തു. സെമിനാരി എറണാകുളത്തു പെരുമാന്തറയുള്ള പൂർട്ടുപുരത്തു പണിയണമെന്നാണു ആദ്യം വിചാരിച്ചത്. എന്നാൽ, അരമനയോടു കഴിയുന്നിടത്തോളം അടുത്തിരിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹപ്രകാരമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലത്തു പണയ്ക്കുന്നത്.

1928-ൽ പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയിലേയ്ക്ക് അയക്കപ്പെട്ട നവക്കല്ലാം പ്രവേശനം കിട്ടാതെ വന്നതിനാൽ, ആ കൊല്ലം ജൂലൈ 3-ാം തീയതി ഈ സെമിനാരിയിൽ തത്പശാസ്ത്രശാസ്ത്ര താല്ക്കാലികമായി തുറക്കുകയും, 16 പേർക്ക് വൈദികവസ്ത്രം നൽകുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് പുത്തൻപള്ളിയിൽനിന്നു മംഗലപുഴയ്ക്ക് വലിയ സെമിനാരി മാററി നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കെല്ലാവർക്കും പ്രവേശനം ലഭിച്ചതോടുകൂടി തത്പശാസ്ത്രശാസ്ത്ര നിർമ്മാണവും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ സെമിനാരിയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ ബഹുമതി അഥവാ ഭാഗ്യം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ അതിന്റെ റെക്ടറായിരുന്നവെന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ റെക്ടർ റവ. ഫാദർ കുര്യാക്കോസ് നമ്പ്യാപറമ്പിൽ പി. എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി. അവർകളാണ്.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പുത്തൻപള്ളിസെമിനാരി. അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട മാനംപാടി പുത്തൻപള്ളി പള്ളിക്കാശ്വരവക സ്ഥലത്തായിരുന്നുവല്ലോ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ സ്ഥലത്തിന് എത്രയും തുടമയായ ഒരു സംഘമാത്രമെ പള്ളിക്കാശ്വരത്തിലേക്കു പാട്ടം കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. 1932-ൽ സെമിനാരി മംഗലപുഴയ്ക്കു മാറ്റിയപ്പോൾ പഴയ സെമിനാരിയ്ക്കെട്ടിടത്തിനു പള്ളിക്കാശ്വരത്തിൽനിന്നും 7000 ക. കൊടുക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥചെയ്തുകൊണ്ടു അത് വിട്ടുതന്നിരിക്കുകയാണ്. മുഖ്യാഭിരുചിയിൽ പഠത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ മംഗലപുഴ സെമിനാരി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം എറണാകുളം അതിരൂപതക്കാരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ തങ്ങളുടെ സന്താനപരമ്പരയ്ക്കുവേണ്ടി സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ഒരു കാലത്തു രൂപതാഭ്യക്ഷനെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്.

ഭൗതികവിദ്യാലയങ്ങൾ.

ലോകത്തിലുള്ള പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ സർവ്വമതങ്ങളും സത്യസ്വരൂപനായ ഏക ദൈവത്തിന്റേതായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും, സനാതനമതം ഒന്നുമാത്രമെ ഉള്ളുവെന്നും ആതു കത്തോലിക്കമതമാണെന്നും, യുക്തിയോടുകൂടി വിശ്വസിക്കുന്ന കത്തോലിക്കർ, പ്രമാദരഹിതമായ ഏക വിദ്യാഭ്യാസരീതി കത്തോലിക്കസഭ നൽകുന്നതാണെന്ന് ന്യായപൂർവ്വം സിദ്ധാതിക്കുന്നു. കാരണം, സർവ്വാതികളേയും തെറ്റാകൂടാതെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സർവ്വജ്ഞാനിയായ ദൈവപുത്രൻ അധികാരം നൽകിയതു കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു മാത്രമാണ്. ഇതുകൊണ്ടാണ് കത്തോലിക്കർക്ക് പ്രത്യേകമായ ഒരു അദ്ധ്യയനരീതിയുള്ളത്. സത്യവും അസത്യവും ഏതെല്ലാമാണെന്നു

ഭിദ്യഗുരുനാഥൻ അവരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, പ്രമാദസംപൂർണ്ണവും സന്മാഗ്ഗ്വിരുദ്ധവുമെന്ന സഭ അവർക്കു മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പള്ളികളോളം മാത്രമല്ല പള്ളികളേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ പള്ളികൂടങ്ങൾ ഇത്ര വലിയ നഷ്ടം സഹിച്ചും പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തരണം ചെയ്തും സഭ ലോകമാസകലം സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോരുന്നതു്,

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ദൈവവിശ്വാസം.

നിജസ്വത്യാവിനെ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രതിയെപ്പറ്റിയും, മതാത്മകമായ അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ മാനവാദർശങ്ങളേയും ധർമ്മനിയമങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചും നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം തീർച്ചയായും അപൂർണ്ണവും ആ പൽകരവുമാണ്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും ധർമ്മനിയങ്ങളുടേയും അടിത്തറ ദൈവവിശ്വാസത്തിന്മേലാണ് പണിയേണ്ടതു്. ഈ മൗലികതയും അവഗണിക്കാൻ കത്തോലിക്കർക്ക് അശേഷം നിവൃത്തിയില്ല. കുട്ടികളുടെ മതവിശ്വാസത്തിനും ധർമ്മനടപടികൾക്കും നാശം വരുത്തുന്ന അടുത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവരെ അയയ്ക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതു് അലംഘനീയമായ ഒരു ഭിദ്യനിയമമാണ്. കത്തോലിക്ക ആദർശങ്ങളെ അപഹസിക്കുകയും, അവർക്കെതിരായുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതി പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുന്ന കാരണവന്മാർ തീർച്ചയായും അപരാധികളാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് താദൃശശ്രമങ്ങളിൽ കത്തോലിക്ക കുട്ടികളെ അയക്കരുതെന്ന് സഭ നിബന്ധിച്ചും കല്പിക്കുന്നതു്.

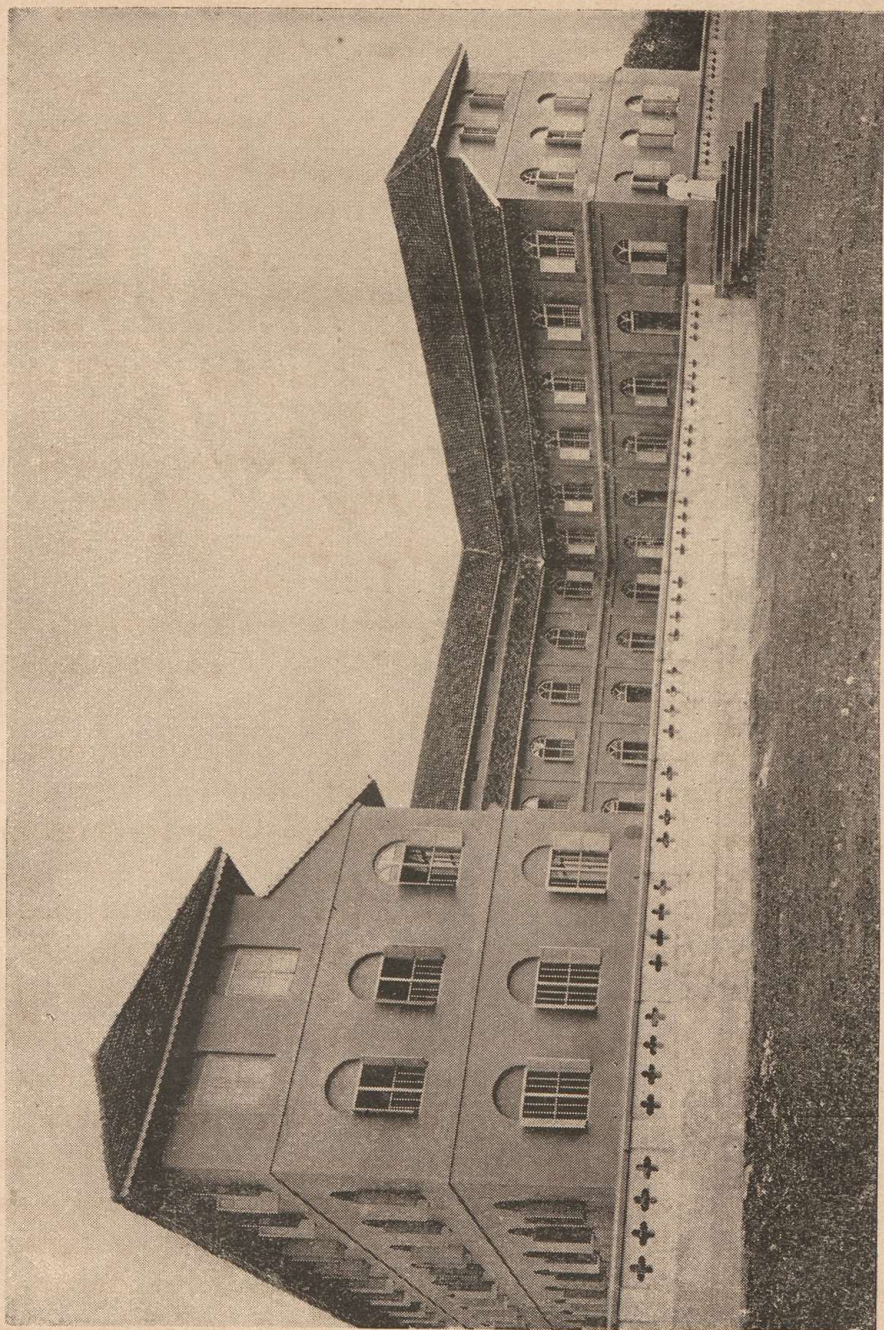
സഹവിദ്യാഭ്യാസം നിഷിദ്ധം.

ആൺകുട്ടികളേയും പെൺകുട്ടികളേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെയും കത്തോലിക്കസഭ അത്യന്തം വെറുപ്പോടുകൂടി വിഷിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ സന്മാഗ്ഗ്നടപടികളെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠയും ബോധവുമുള്ള കാരണവന്മാർ, ഏതു മതസ്ഥരോ സമുദായക്കാരോ ആയിരുന്നുവൊള്ളട്ടെ, സഹവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരുനാളും അനുവദിക്കുന്നതല്ല. സ്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും സ്വഭാവങ്ങളും ജീവിതരംഗങ്ങളും പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാകയാൽ, അവർക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതികളും തദനുസരണം വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കണം. പ്രായംചെന്ന ബാലികാബാലന്മാരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഇരുകൂട്ടർക്കും ഹാനികരമായിരിക്കുമെന്ന സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. ആധുനികനിരീശ്വരലോകം സഹവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോത്സാഹിക്കുവാൻ ഭഗീ

രഥപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു കണ്ണുള്ളവർ കാണുന്നുണ്ട്. രണ്ടായിരം കൊല്ലത്തോളം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ നന്നായി പഠിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായ കത്തോലിക്കസഭാമാതാവു മാഗ്ഗും ദീപവുമായി നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കർ ഇക്കാര്യത്തിൽ മാഗ്ഗ്ഭംശത്തിനു വഴിയില്ല. ലോകൈകധർമ്മസാമ്രാട്ടായ 11-ാംപീയൂസ് മാഗ്ഗാപ്പായും സഹവിദ്യാഭ്യാസത്തെ കഠിനമായി അധിക്ഷേപിക്കുന്നു. സ്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ ഏകീകരണം സൃഷ്ടാവ് വിവാഹത്തിൽ മാത്രമേ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നും, കുടുംബത്തിലും മറ്റു സമുദായികമണ്ഡലങ്ങളിലും അവർക്കുള്ള സംബന്ധം ചില വ്യവസ്ഥകളോടുകൂടി മാത്രമുള്ളതാണെന്നു മറ്റൊരു പരിശുദ്ധപിതാവ് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. ശരീരപ്രകൃതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും കാര്യശേഷിയിലും സ്രീയേയും പുരുഷനേയും വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി രൂപവൽകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിതന്നെ, ഇരുക്കൂട്ടർക്കും ഒന്നിച്ചോ ഒരേരീതിയിലോ ഏകനിലയിലോ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനെ അശേഷം അനുകൂലിക്കുന്നില്ലായെന്നും പരിശുദ്ധപിതാവു സമർത്ഥിക്കുന്നു. സഹോദരീസഹോദരന്മാർ ഒരേഭവനത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനെ ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ട് പൊതുവെ സഹവിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ നീതീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചിലരുടെ വാദം എത്ര ദുർബ്ബലമാണെന്നു പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

സഭയുടെ അലംഘനീയമായ ഈ വിദ്യാഭ്യാസനിയമങ്ങളെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വന്ദ്യതീരുമേനിമാർ സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. മതാനുഷ്ഠാനത്തെ മുൻനിർത്തി കത്തോലിക്കാസൂര്യകുളിലല്ലാതെ കത്തോലിക്കാകുട്ടികളെ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കരുതെന്നും, നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അവരുടെ അദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം ചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അനുവാദം നേരത്തെ വാങ്ങി മാത്രമേ താദൃശ സൂര്യകുളിൽ അവരെ അയയ്ക്കാവൂ എന്നും, അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനകാര്യത്തിൽ ഇടവകവികാരിമാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നും മറ്റും ഉള്ള സഭാനിയമങ്ങളെ ഊർജ്ജിതത്തിലാക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നു.

തീരുവിതാംകൂറിൽ നമുക്കുള്ള പ്രൈമറിഗ്രാൻഡ്സൂര്യകുൾക്കായി ഗവണ്മെന്ററനുമതിയോടുകൂടി ഒരു ജനറൽ മാനേജരെ നിയമിച്ചത് സൂര്യഭരണവിഷയത്തിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള പല വൈഷമ്യങ്ങളേയും തരണം ചെയ്യുവാനും, സൂര്യകുൾ തമ്മിൽ ഒരു യോജിപ്പുണ്ടാകുവാനും അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. പുതിയ ഡിവിഷൻ തുറക്കുന്നതിനും വാല്യുനാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും നേരത്തെ അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നു വ്യവ

സെൻറ് മേരീസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ, ആലുവ.

സ്ഥപെയ്തിട്ടുള്ളത് മാനേജ്മെന്റുകൾ കടത്തിൽ കുടുങ്ങാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള മുൻ കരുതൽ മാത്രമാണ്. കഴിയുമെങ്കിൽ ഓരോ കുഗ്രാമത്തിലും ഓരോ സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും തീരുമേനി അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രായംചെന്ന ബാലികാബാലന്മാരെ ഒരുമിച്ചു ഒരേ ക്ലാസ്സിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ തിരുസിംഹാസനത്തിലെ കല്പനപ്രകാരം മുടക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ ഭരണമേററപ്പോൾ നാലു മിഡിൽസ്കൂളുകളും 143 ഇടവകപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളുമായിരുന്നു വികാരിയാത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. മെത്രാനച്ചന്റെ കാലത്തു വികാരിയാത്തിൽ 80-ൽ അധികം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇന്നു ആൺ കുട്ടികൾക്കു രണ്ടും പെൺകുട്ടികൾക്കു രണ്ടും ഉൾപ്പെടെ 4 ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈ സ്കൂളുകളും, ആറുകുട്ടികൾക്കു 9-ം പെൺകുട്ടികൾക്കു 6-ം ഉൾപ്പെടെ 15 ഇംഗ്ലീഷ്-മിഡിൽസ്കൂളുകളും, ആൺകുട്ടികൾക്കു 6-ം പെൺകുട്ടികൾക്കു 4-ം ഉൾപ്പെടെ 10 മലയാളം മിഡിൽസ്കൂളുകളും, ടി. ഗ്രാൻറുള്ള 114 പ്രൈമറിസ്കൂളുകളും, ഗ്രാൻറില്ലാത്ത 144 കുടിപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളും അതിരൂപതയിൽ ഉണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ ആൺകുട്ടികൾക്ക് 3-ം പെൺകുട്ടികൾക്ക് 18-ം ഉൾപ്പെടെ 21 ബോർഡിംഗുകളും ഉണ്ട്.

സെന്റ മേരീസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ.

ഈ സ്കൂളുകൾക്കെല്ലാം ഒരു മകടമെന്നവണ്ണം സുപ്രസിദ്ധസുഖവാസസ്ഥലമായ ആലുവാപ്പുഴതീരത്ത് പരിലസിക്കുന്ന സെന്റ മേരീസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ പണിയിച്ചത് കാലംചെയ്തു നമ്മുടെ വന്ദ്യതിരുമേനിയാണ്. 1904 ഡിസംബർ 8-ാംനു അതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവഹിച്ചു. 1906 ജൂൺ 26-ാംനു പണി ആരംഭിക്കുകയും, 1909 ജനുവരി 15-ാംനു പണിതീർത്ത് പഠനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഹൈസ്കൂൾ പണിയുന്നതിലേയ്ക്കു മിസ്സത്തിലെ വൈദികരും പള്ളികളും ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എഴുപുന്നപാറായിൽ അവിരാതരകൻ അവർകൾ ഈ പണിവകയ്ക്കായി ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സ്കൂൾനടത്തിപ്പിലേക്കായി 1910-ൽ ഒരു ചിട്ടി നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1923-ലാണു ചിട്ടി അവസാനിച്ചത്. അരമനപണിക്കായി എല്ലാപള്ളികളിൽനിന്നും ഒരുക്കൊല്ലത്തെ വരവ് ആദരവണയായി നൽകുവാൻ തീരുമാനം ചെയ്തിട്ട് നാലുപ്രാവശ്യമെ വാങ്ങിച്ചുള്ളവെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നത് സ്കൂൾവകയ്ക്കായി പിരിച്ച് ചിലവാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഈ സ്കൂളിന്റെ പണി

യുടെ മേലന്വേഷണം നിർവ്വഹിച്ചതു പയ്യപ്പിള്ളിൽ ബ. കൊച്ചുവർക്കി അച്ഛൻ അവർകളായിരുന്നു. പെ. ബ. പെട്ടിക്കാപ്പിള്ളിൽ കുര്യാക്കോസ ചുൻ അവർകളായിരുന്നു പ്രഥമമാനേജർ. 1924-ൽ തൃശ്ശൂർമെത്രാൻ മോൺ. ഫ്രാൻസിസ് തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സ്കൂളിന്റെ രജതജൂബി ലിസാലോഷം കൊണ്ടാടി. ഇന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പരീക്ഷാഫലത്തിനും ഭരണത്തിനും ഈ സ്കൂൾ അദ്ധ്യക്ഷമാണെന്നുള്ളതു് അതിരൂപതയ്ക്കു അഭിമാനകരമാണ്. വികാരിജനറാൾ റൈറ്റ് റവ. മോൺ. ഗീവർഗ്ഗീസ് വല്ലാറമ്പത്തു അവർകളാണ് ഇപ്പോഴത്തെമാനേജർ.

വാഴക്കുളത്തു് കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഉൽഘാടനംചെയ്ത ട്രെയിനിംഗു് സ്കൂൾ അതിരൂപതയിലെ ഇടംപ്രഥമമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ്.

എറണാകുളം അതിരൂപതയിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന അകത്തോലിക്കരും കൃസ്തേതരന്മാരുമായ വാല്യുമാൻ 225; അകത്തോലിക്കരും കൃസ്തേതരരുമായ വിദ്യാർത്ഥികൾ 7116; മാനേജ്മെൻറുകൾക്കുള്ള അധികച്ചിലവു 59940ക; കെട്ടിടങ്ങൾ മുതലായവകൾക്കുള്ളതുവരെയുള്ള ചിലവു 487190ക.

ഫയറാക്കിസ്കാരകവാണിജ്യവിദ്യാലയം, എറണാകുളം.

(Hierarchy Memorial School of Commerce.) എന്ന അതിന്റെ നാമധേയംകൊണ്ടുതന്നെ അറിയപ്പെടുന്ന മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഈ സ്കൂളിൽ Type writing, Short hand, Book keeping, മുതലായ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഈ സ്കൂൾ 1929-ൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടെനിന്നു അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗവണ്മെൻറു പരീക്ഷയിൽ ചേരാവുന്നതാകുന്നു. റവ. ഫാദർ വർഗീസ് പുതുശ്ശേരി M. A. (Hons) ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ മാനേജ്മെൻറു വഹിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാ വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരം

എറണാകുളത്തു അന്യഭിക്ഷകളിൽനിന്നു വന്നു കോളേജിലും മറ്റും പഠിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലാക്കാക്കി (Catholic Home) ഒരു കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരം തുറക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അരമനയിലെ വൈദികർ അവിടെച്ചെന്നു കബാന ചൊല്ലിക്കൊടുത്തും, തത്ത്വപാഠഭരണം ചെയ്തും, രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം ഈ വിശിഷ്ടസ്ഥാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സഹകരണക്കുറവുമൂലം 1931-ാമാണ്ടു ഈ സ്ഥാപനം നിന്നുപോയി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാരണവന്മാരെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിന്നു ഇടവരികയില്ലായിരു

നം. ഏകദേശം 1500കളോളം ഇതിനായി അതിരൂപതയിൽനിന്നു ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ടത്രെ.

അതിരൂപതയും പാവങ്ങളും.

ഓത്തോലിക്കാസഭ ദേവാലയവും വിദ്യാലയവും മാത്രമല്ല, അതു ഒരു ആതുരശാലയും അനാഥമന്ദിരവുംകൂടിയാണെന്നു ഞാൻ മുന്നൊരവ സരത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. ഈ ഒരു സംഗതിയിൽ നിജസ്ഥാപകനെ അനുകരിച്ചു സഭ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി പ്രവൃത്തിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ജീവകാരുണ്യവേല നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ എമ്മാതം പ്രായോഗികമായിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ ഈ ഏതാനും വശങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നത്.

ആൺകുട്ടികൾക്കുള്ള അനാഥശാല.

കാലംചെയ്തു തിരുമേനിക്കു തന്റെ അരമനപോലെതന്നെ അത്യന്തം ഹൃദ്യമായ ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു അനാഥശാല. 1905-ൽ എറണാകുളത്തു ഒരു കൂലികെട്ടിടത്തിൽ തുടങ്ങിയ തിരുകുടുംബ അനാഥശാല 1911-ൽ തന്റെ അരമനയോടു തൊട്ടടുത്ത വടക്കെപറമ്പിൽ സ്ഥലം മാറി സ്ഥാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ മാർ ജൂയിസ് മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പറമ്പ് അനാഥശാല സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി പാട്ടുക്കാരിൽനിന്നു ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ വളരെ വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. 1907-ൽ തുടങ്ങിയ പരിശ്രമം 1911 ലാണു സഫലമായത്.

1913-ൽ മൂക്കന്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു കുള്ളങ്ങര ഇട്ടീര ഗർപ്പാസീസ് എന്ന മാന്യൻ കുറെ സ്ഥലം ഒരു സഹോദരസംഘവും അനാഥശാലയും മറ്റും സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മിസ്സത്തിലേക്കു ദാനംചെയ്തപ്പോൾ, എറണാകുളത്തുള്ള അനാഥശാലയുടെ ഒരു ശാഖയായി “തിരുഹൃദയ അനാഥശാല” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അവിടെയും ഒരു അനാഥശാല ആരംഭിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേറാത്തോടുകൂടി, മൂക്കന്തൂർ കൂടുതൽ സുഖവാസപ്രദവും കുട്ടികൾക്കു കൂടുതൽ ജീവിതസൗകര്യമുള്ളതും ആയിരിക്കുന്നതിനെ പരിഗണിച്ചു, എറണാകുളത്തെ അനാഥശാലയും മൂക്കന്തൂരേക്കു സ്ഥലം മാറി, “തിരുഹൃദയ അനാഥശാല” എന്ന നാമധേയത്തിൽ രണ്ടുകൂടി യോജിപ്പിച്ചു.

ആരംഭത്തിൽ ഈ അനാഥശാലന്മാരുടെ സംരക്ഷണത്തിന്

കത്തോലിക്കർ മാത്രമല്ല മറ്റെല്ലാസമുദായക്കാരും നെല്ലും അരിയും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പരേതനായ പത്രോസ് സഹോദരൻ എറണാകുളത്തെ തിരുക്കുടുംബ അനാഥശാലയ്ക്കുവേണ്ടി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരാളാണ്. അതുപോലെതന്നെ ബ്രദേഴ്സ് ക്ലബ്ബിനും പ്രാൻസിസിനും പരേതനായ ബ്രദർ അന്ത്രയോസും ഈ അനാഥശാലകൾക്കായി ചെയ്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

മൂക്കനൂർ അനാഥശാലവകയായി ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരണമുള്ള ഒരു പ്രൈമറിസ്കൂളും ഒരു നെയിന്റ് വ്യവസായസ്കൂളും നടത്തുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ മരപ്പണി, തയ്യൽപണി, മെഴുകുതിരിവാക്കൽ, റബ്ബർ വെട്ട്, കൃഷി ജോലികൾ, കാലിവളർത്തൽ, കോഴിവളർത്തൽ മുതലായ ഉപയോഗപ്രദങ്ങളായ തൊഴിലുകളിൽ കുട്ടികൾക്കു യഥോചിതം പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനാഥശാലയ്ക്കുവേണ്ടി 1929-ൽ എറണാകുളത്തു ഒരു ഡിപ്പോ തുടങ്ങി നടത്തി വരുന്നുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പോയിൽ പള്ളികൾക്കു വേണ്ടുന്ന തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, മെഴുകുതിരികൾ മുതലായ സാമാനങ്ങൾ വരുത്തിയും ഉണ്ടാക്കിയും വില്ക്കപ്പെടുന്നു. ജപമാല, കാത്തുരൂപം, കുരിശ് ആദിയായ ഭക്തസാമാനങ്ങളും, കത്തോലിക്കാപുസ്തകങ്ങളും, മേശ, കസേര മുതലായ മറ്റു സാമാനങ്ങളും ഈ ഡിപ്പോയിൽ വില്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

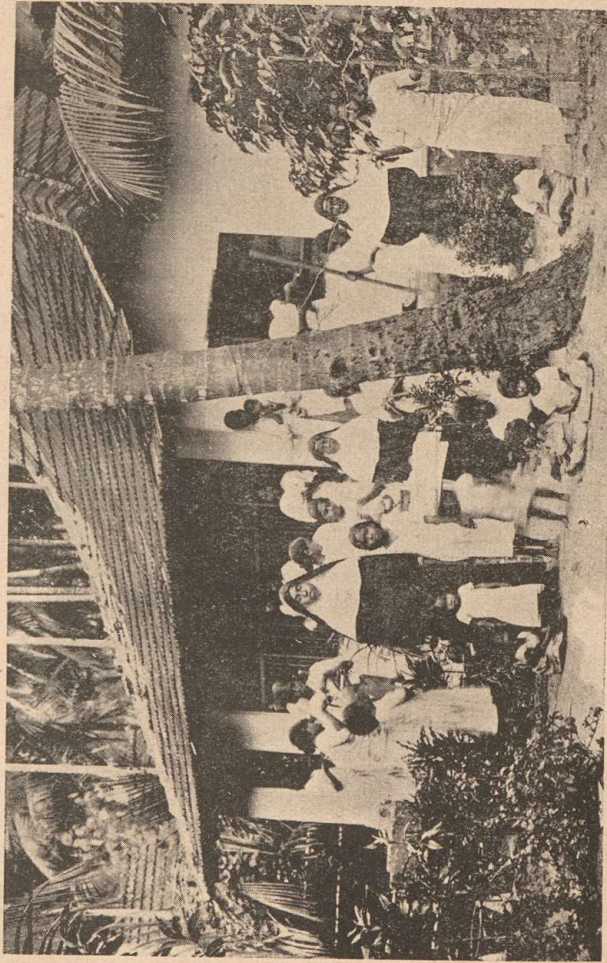
മൂക്കനൂരുള്ള ഈ അനാഥമന്ദിരത്തെ അതിന്റെ ഇന്നത്തെ ശ്രേയസ്സിൽ എത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് റവ. ഫാദർ തോമസ് ചാണാട്ടു അവർകളാണെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

പെൺകുട്ടികൾക്കുള്ള അനാഥശാലകൾ.

പെൺകുട്ടികൾക്കായി അതിരൂപതയിൽ രണ്ടു അനാഥശാലകളുണ്ട്; ഒന്നു കറുകുറ്റി മഠത്തിലും, മറ്റൊന്നു എറണാകുളം മഠത്തിലും. കറുകുറ്റിയിലേതു 1922 ജൂൺമാസത്തിലാണ് തുറന്നത്. ഈ അനാഥശാലകളിൽ തീരെ പ്രായംകുറഞ്ഞ ശിശുക്കളേയും സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. ഈ പെൺകുട്ടികളെ തയ്യൽ, നെയിന്തു മുതലായ തൊഴിലുകളും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കറുകുറ്റിയിൽ അതിരൂപതവകയായുള്ള വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽ ഒട്ടുമിക്കാലും ഈ അനാഥക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണു ചിലവു ചെയ്യുന്നത്.

സങ്കേതം.

ചെങ്ങൽ കമ്മലിത്താ മഠത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രസ്തുത സങ്കേതത്തിൽ അനാഥകളായ സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിച്ച് സു

ഏറണാകുളം സെൻറ് മേരീസ് കോൺവെൻറിനോടു ചേർന്നു ഞ്ഞു അനുഗമനം.

കൃത ജീവിതമാണ് അഭ്യസിപ്പിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്നു. സ്ട്രീകർക്ക് യോജിക്കുന്നതായ പല കൈത്തൊഴിലുകളും ഇവർ നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്നുമുള്ള ആദായം അവരുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിനായിത്തന്നെ ചില വാക്കുകൾ ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ള മിക്ക മഠങ്ങളിലും ഇപ്രകാരമുള്ളവരെ കഴിവുപോലെ സ്വീകരിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. കോതമംഗലം മഠത്തോടുചേർന്നും സാധുക്കൾക്കായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പെരുമ്പള്ളിയിൽ മത്തായി എന്ന മാന്യനാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിനായി വസ്തുവും വീടും ദാനംചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

സാധുവൃദ്ധമന്ദിരം.

നിരാശ്രയരായ വൃദ്ധജനങ്ങളെ ജാതിമതഭേദം പരിഗണിക്കാതെ സ്വീകരിച്ചു, ആജീവനാന്തം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ആലുവാക്കടുത്തുള്ള ചുണ്ടങ്ങവേലിയിൽ, പരേതനായ പയ്യപ്പിള്ളി പെ. ബ. വരഗീസച്ചൻ തുടങ്ങിയ സാധുവൃദ്ധമന്ദിരം കേരളീയ കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ അപൂർവ്വമായ ഒരു വിശിഷ്ടസ്ഥാപനമാണ്. അഗതികളുടെ സഹോദരികളാണ് ഈ വൃദ്ധജനങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്നത്.

ജൂബിലിമെമ്മോറിയൽ അഗതിമന്ദിരം.

ചുണ്ടങ്ങവേലി സാധുവൃദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ശാഖതന്നെയാണ് പ്രസ്തുത സഹോദരികളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ, മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ മെത്രാൻപട്ടാഭിഷേകരജതജൂബിലിസ്മാരകമായി ഏറണാകുളത്തടുത്തുള്ള പെരുമാന്തർ പൂർണ്ണപുരത്തു ജൂബിലിദിവസംതന്നെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ആശീർവിച്ചു ഉൽഘാടനം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന അഗതിമന്ദിരവും. ചുണ്ടങ്ങവേലി വൃദ്ധമന്ദിരത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു കാര്യമായ രോഗങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തവരും എന്നാൽ വാല്കൃംകൊണ്ടു വലയുന്നവരും നിരാശ്രയരായ വൃദ്ധജനങ്ങളെആണ്. ഇവിടെയോഎന്നാൽ രോഗികളും നിരാധാരന്മാരായ സാധുക്കളെ ആണ് സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവിടെ പണിതീർത്തിരിക്കുന്ന മഠം കോയിത്തറ വക്കി എന്ന മാന്യനാണ് ചിലവുചെയ്തു പണിയിച്ചത്.

ആശുപത്രികൾ.

കേരളീയ സുറിയാനികത്തോലിക്കരുടെവക ഒന്നാമത്തെ ധർമ്മാശുപത്രി പെ. റവ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ അവർകൾ

കോതമംഗലത്തു നടത്തിവരുന്ന ധർമ്മഗിരി ആശുപത്രിയാണ്. 1934 ഡിസംബർ 6-ാം തീയതി എറണാകുളം, വരാപ്പുഴ, എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ ഡലിഗെററ് അപ്പസ്തോലിക മൊൺ. പീറ്റർ കീയെക്കൽസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ ആശുപത്രിയുടെ പ്രോൽഘാടനകർമ്മം നിർവഹിച്ചു. ഒരു ലേഡിഡോക്ടർ ഉൾപ്പെടെ രണ്ടു ഡോക്ടറന്മാർ ഇവിടെ ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ട്. പുറത്തുള്ള രോഗികളെ മാത്രമല്ല, അകത്തു താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഇവിടെ രോഗികളെ ചികിത്സിപ്പിച്ചുവരുന്നു.

ഈ ആശുപത്രിയുടെ ഒരു ശാഖ അങ്കമാലിയിൽ തുറന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെയും ഒരു ഡോക്ടറെ ചികിത്സ നടത്തുന്നതിലേക്കായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വെരി റവ. ഡോക്ടർ പഞ്ഞിക്കാരൻ വിദേശങ്ങളിലെയും മറ്റും സ്റ്റേജിതന്മാരുടെ സഹായങ്ങളോടുകൂടി സ്വന്തമായി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ ആശുപത്രികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോരുന്നതു് എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

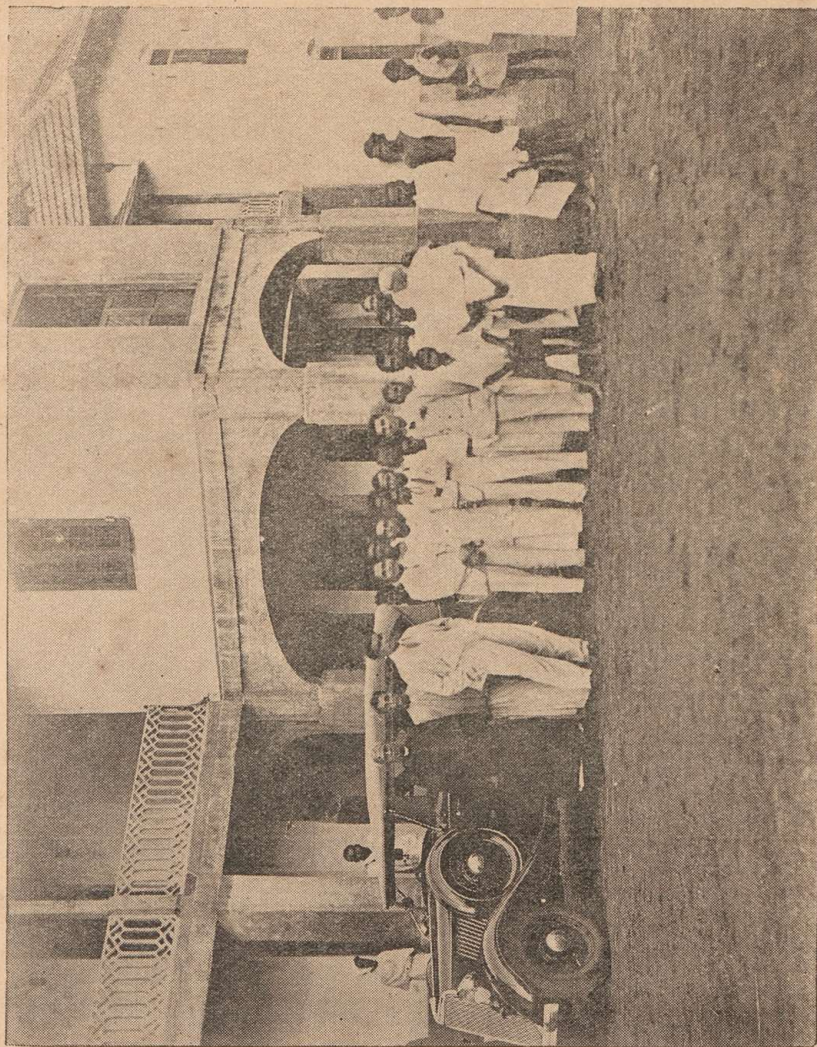
ഇതിനുംപുറമെ അഡ്വർ കഷ്ടാശുപത്രിയിലെ രോഗികൾക്കു് ഒരു കപ്പേള പണിയുന്നതിനും അതിരൂപതയിൽനിന്നു .ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത രോഗികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നതു് കൊരട്ടിപള്ളിയിലെ ബ. വികാരിയും അസിസ്റ്റൻറുവികാരിയും കൂടിയാണ്.

മത്താഭവനം.

സമ്പ്രദായപരമായും ചെയ്തു കമ്പോസ്രിക്തമാകുവാൻ തക്ക മനോഭാവമില്ലാത്തവരും, എന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്യാതെ കമ്പോതപം കാത്തു ജീവിക്കുവാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നവരുമായ നിരവധി യുവതികളെ സ്വീകരിക്കുന്ന രൊശ്മമാണ് മത്താഭവനം. ഇതു ചുണ്ടങ്ങുവേലി മഠത്തോടു അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അഭിനവ വികാരിജനാറാ എ. പെ. ബ. വല്ലാറമ്പത്തു് അച്ചനാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവു്.

നിർദ്ധനന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സഹായധനം നൽകുന്നതിന് ആലുവാ ഫൈസ്കൂളിൽ ഒരു സ്കോളർഷിപ്പ് ഏറ്റെടുത്തുകയും ചില പള്ളികളിൽനിന്നുതന്നെയും സാധുക്കളായ കുട്ടികൾക്കു ധനസഹായം ചെയ്യുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മരിച്ചവരുടെ ആണ്ടടിയന്തിര സംബന്ധിച്ച കഴിവുള്ളവരെല്ലാം മുരുങ്ങിയ രീതിയിൽ ഒരു ചാത്തം നടത്തണമെന്നു ഉപദേശിച്ച അവസ

ധർമ്മിരി അയ്യപ്പൻ, ഭക്തമാനവം.

രത്തിൽ സാധുക്കൾക്കു അന്നദാനം ചെയ്യുന്ന കാര്യം പ്രത്യേകമായി എടുത്തു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ക്ഷാമകാലങ്ങളിൽ ഇടവകകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്കു നഷ്ടം സഹിച്ചതെന്നയും അരിയോ നെല്ലോ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1923-ൽ റഷ്യൻ ക്ഷാമനിവാരണഫണ്ടിലേക്കു ഇടവകകളിൽനിന്നു ഒരു പിരിവു നടത്തി അയച്ചതുകൂടാതെ കെപറാ, ബീഹാർ എന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ഭൂകമ്പദുരിതഫണ്ടുകളിലേക്കും, അഗ്നിബാധയാൽ ദഹിച്ചുപോയ ഷില്ലോഗ് ഭദ്രാസന ദേവാലയത്തിന്നു ധനസഹായം ചെയ്തതുകൂടാ.

സാധുജനസംരക്ഷണസംഘം.

സാധുക്കൾക്കു കഴിയുന്നത്ര സഹായം ചെയ്യുന്നതിന് തന്റെ അജ്യോതോദയം സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അവിടുന്ന് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ മിതവ്യയം പരിശീലിക്കണമെന്നും, ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു അധികമുള്ളതിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും സാധുക്കൾക്കു ദാനം ചെയ്യണമെന്നും, ഇതിലേക്കായി കുടുംബങ്ങൾതോറും ത്യാഗപ്പെട്ടി സൂക്ഷിച്ച ധർമ്മധനശേഖരം ചെയ്യണമെന്നും 1931-ലെ ഒരു ഇടയലേഖനത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ്, 1923-ൽ “സാധുജനസംരക്ഷണസംഘം” അതിരൂപതയിലെ ഇടവകകളിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഒരു ഇടയലേഖനത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരുന്നത്. 1931-ൽ ഇതിന്റെ നിയമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തിരുനാളുകളുടെ ചിലവു നിയന്ത്രിച്ചതോടുകൂടി ഈ സംഘത്തിലേക്കു മുതൽകൂട്ടുവാനായി ഒരു ചെറിയ സംഖ്യ തിരുനാൾ ലിസ്റ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അയ്യനാട്ടുപാറയിൽ അവിരാത്തരകൻ അവർകൾ തൈക്കാട്ടുശേരിയിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു സാധുമന്ദിരം പണിയിച്ചുവരുന്നതായും അറിയുന്നു.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് സാധുസംരക്ഷണവിഷയത്തിൽ അതിരൂപത എന്തു ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനമെങ്കിലും ലഭിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കട്ടെയോ?

അധഃകൃതസംരക്ഷണം.

നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തത് സമുദായ ബഹിഷ്കൃതരും അധഃകൃതരായ ഭാഗ്യഹീനന്മാരെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. അവിടുന്ന് പ്രസംഗിച്ചതു അധികവും സാധുക്കളോടാണ്. അവി-

ടന്നു വന്നിട്ടു് സാധുക്കളോടുകൂടിയാണ്. തനിക്കുള്ള സർവ്വാധികാരവും കൊടുത്തതും സാധുക്കളായ പന്ത്രണ്ടു മീൻപിടുത്തക്കാർക്കാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്തു സാധുക്കളുടേതാണ്. സഭയും തിരുസ്ഥാപകനെ അനുകരിച്ച യഥാർത്ഥ സാധുനാമിത്രമായിരുന്ന ലോകത്തിൽ പരിലസിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭയാണ് ആദ്യമായി ഹീനജാതികളുടെ ഭ്രഷ്ട കളഞ്ഞു ഉൽകൃഷ്ടജാതികളാക്കി ഉയർത്തി തുടങ്ങിയതു്. സത്യദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സന്നാതന തത്വങ്ങളും സന്മാർഗ്ഗനിയമങ്ങളും അഭ്യസിപ്പിച്ചു മാനസികമായും, അന്നവസ്ത്രാഭികൾ നൽകി ശാരീരികമായും, വിദ്യാലയങ്ങളിലും തെരുവീഥികളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും ഉൽകൃഷ്ടജാതിക്കാരുടെ ഭവനങ്ങളിലും സമ്മേളനങ്ങളിലും പ്രവേശിപ്പിച്ചു സാമുദായികമായും അധഃകൃതരെ സഭ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തെ ഒരു വ്യോമവിക്ഷണം ചെയ്താൽ കേരളത്തിലെ അധഃകൃതർ മറ്റു ഭാരതപ്രവിശ്യകളിലെ അധഃകൃതരെക്കാൾ പലേപ്രകാരത്തിലും ഉയർന്നിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, കേരളം ഭാരതീയ കൃസ്തുമതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായതുകൊണ്ടാണെന്നു നാം സഭയെയും മറുപടി പറയും. ഇപ്പോൾ പലരും അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിനായി രംഗത്തിറങ്ങി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അഭൂതപൂർവ്വമായ ഈ നയത്തിന്റെ ലാഭക്കന്താണെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ അധികമൊന്നും ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതിനെല്ലാം കാരണം ക്രിസ്തു മതമാണെന്നുള്ളതു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു അഭിമാനകരവും ആശ്വാസകരവും തന്നെ.

എറണാകുളം അതിരൂപത വികാരിയാത്തായി ഭൂജാത ആയപ്പോൾതന്നെ അധഃകൃതോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ അത്യന്തം ഉത്സുകയായിരുന്നു. മാർ ജൂയിസ്മെത്രാനച്ചൻ ഈ ഒരു വിഷയത്തിൽ എന്തൊരു തീഷ്ണതയുണ്ടായിരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വിഷമമാണ്. ഇവരോടു വ്യത്യസ്തരീതിയിൽ വല്ലവരും പെരുമാറുന്നതിന്റെ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം അവരെ ആദരിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു പതിവു്. പൊതു ആരാധനസ്ഥലങ്ങളിൽ അവർക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ അവർക്കായി പ്രത്യേകം ആരാധനസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവന്നു വെങ്കിലും, പിന്നീടു അതു നിറുത്തലാക്കിക്കളഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇട്ട അടിത്തറയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഒരു ഭീമമായ അധഃകൃതോദ്ധാരണപ്രസ്ഥാനമുണ്ടാക്കി ആണ് കെട്ടിപ്പണിതതു്. 1921 ഒക്ടോബർമാസം 3-ാംനു- അതിനായിരുന്ന ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. അതിലെ പ്രാരംഭസെക്രട്ടറിമാർ റവ. ഫാദർ ജോസഫ് പത്തിക്കാരനും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു ഫൈക്കോട്ടു ജസ്റ്റി മിസ്റ്റർ ജോസഫ് തളിയത്തു ബാർ അറുലായും

ആയിരുന്നു. ഈ സംഘത്തിന്റെ ശാഖകൾ അതിരൂപതയിലെ സർവ്വ ഇടവകകളിലും സ്ഥാപിതമായി. സംഘാംഗങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന മനോഹരമായ സാക്ഷിപത്രങ്ങൾ ഈ അതിരൂപതയിലെ മാത്രമല്ല, അയൽ രൂപകളിലേയും ഭവനങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ അധഃകൃതസംരക്ഷണം എന്നാൽ എന്താണെന്നു നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങിയത് ഈ സംഘത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടിയാണ്. വി. പൌലോസ് സ്റ്റീഫാക്കു സ്വായത്തമായ തീർപ്പുതയോടുകൂടി ആരംഭിക്കപ്പെട്ട ഈ വേല വെറും നാമമാത്രമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല. വികാരിയാത്തിലെ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും വെടിമരുന്നിനു തീയെന്നവണ്ണം അതു വ്യാപിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലവും ഹരിജനോദ്ധാരണവേലയുടെ ഓരോ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളായി ഭവിച്ചു. അവിടെനിന്നു മാസത്തോറും “മിസ്സത്തിൽ” പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ വായിച്ചാൽ ദൈവാനുഗ്രഹതയുക്തമായ ആ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്നു ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടു് വെരി റവ. ഡോക്ടർ ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ അവർകളും, വൈസുപ്രസിഡണ്ടു റവ. ഫാദർ പീറ്റർ പരവരയും, സിക്രട്ടറിമാർ റവ. ഡോക്ടർ കുര്യാക്കോസു നമ്പ്യാപറമ്പിൽ Ph. D., D. D. അവർകളും, ശ്രീമാൻ മുത്തേടൻ വക്കി M. A. (Hons) B. L., M. L. C. അവർകളുമാകുന്നു.

അധഃകൃതരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചും, അവരുടെ ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചും, അവർക്കു അന്നവസ്രാദികൾ ഭാനം ചെയ്തും, ഉയർത്തുന്നതിനായി അതിരൂപതയിലെ പലേ കേന്ദ്രങ്ങളിലും അഭിവേദികരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുവാനാണ് 1931-ൽ “സെൻറു അഗസ്റ്റിൻസു പ്രോവിഡൻറഫണ്ട്” തുടങ്ങിയത്. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ 35 അദ്ധ്യാപകന്മാർ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്ഥലം വികാരി അച്ചന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും ജോലിചെയ്യുന്ന ഇവർ മാസാന്ത്യത്തിൽ വികാരിഅച്ചന്റെ സാക്ഷ്യത്തോടുകൂടി റിപ്പോർട്ടുകൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

അധഃകൃതർ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ ഹാജരാകുന്നതിനു ചട്ടംകെട്ടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സമുദായബഹിഷ്കൃതരുടെ ഉദ്ധാരണാർത്ഥം വലിയൊരു തുക നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽനിന്നു ചിലവാക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു് മറ്റും ഇവർക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നു് പറ്റമെ വസ്രവും കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവർക്കുവേണ്ടി വസ്രങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് സംഘത്തിന്റെ ഡിറക്ടർ ഒരിക്കൽ “മിസ്സത്തിൽ” ഒരുഭൃതംന ചെയ്തിരുന്നു. ഞായറാഴ്ചത്തോറും കബാനസമയത്തു പള്ളികളിൽപിരിക്കുന്നതായ

ധർമ്മം ഇതു മുതലായ ധർമ്മകാര്യത്തിന് ചിലവുചെയ്യുവാനാണ്. നാം കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ ഈ സാധുക്കളെ സമുദായമണ്ഡലത്തിൽ ഉയർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണെന്നറിയാവുന്നതായ ഏതൊരു കത്തോലിക്കനാണ് ഞായറാഴ്ചത്തോടും തന്റെ നേരെ നീട്ടപ്പെടുന്ന പാത്രത്തിൽ ഒരു ചക്രമിട്ടുവാൻ വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിക്കുക! 1927-ൽ ചേർത്ത ലത്താലൂക്കിൽ ഒഴുകുന്ന സ്ഥലത്തു അധഃകൃതരെ ഉദ്ദേശിച്ച ഒരു ചക്രിരിവ്വവസായം വെരിറവ. ഡോക്ടർ ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ M. A., Ph. D., D. D., D. C. L. അവർകൾ നടത്തിയിരുന്നു.

സമുദായോദ്ധാരണപരിശ്രമങ്ങൾ.

നമ്മുടെ രണ്ടു വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരും കത്തോലിക്കാസമുദായബന്ധത്തേയും ഗുഹജീവിതത്തേയും ഉപരി ശ്രേയസ്കരമാക്കുവാൻ വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയിരുന്നു മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനച്ചൻ 1904-ൽ “തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി കത്തോലിക്കാമഹാജനസഭ”, (The Travancore and Cochin Catholic Association) രൂപവൽക്കരിച്ചത്. 1903-ൽ വിവിധ കൃഷ്ണീയവകുപ്പുകൾക്കു ഒരു സമാജം സ്ഥാപിച്ചതിൽ കത്തോലിക്കർ ചേർന്നുകൂടാ എന്ന ഡലിഗററ് അപ്പസ്തോലിക്കാ കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴാണ് മേൽപറഞ്ഞ കത്തോലിക്കാ മഹാജനസഭ മെത്രാനച്ചന്റെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ സമാരംഭിച്ചത്. ഈ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ മാടമ്പി പാറായിൽ അവിരാ വക്കീൽ രക്ൻ അവർകളും, സെക്രട്ടറിമാർ പാറായിൽ വക്കീ അവാത്തരരക്ൻ അവർകളും കണ്ടത്തിൽ വക്കീ ജോൺ വക്കീൽ അവർകളുമായിരുന്നു. ഈ മഹാജനസഭയുടെ പ്രതിനിധിക്ക് ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിൽ സ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നു.

എം. സി. വൈ. എൽ. ന്റെ വാഷ്ചികസമ്മേളനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും ഓരോ ഗവ്യവകുപ്പിൽ അഗ്രാസനപീഠം അലംകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാലാചെയ്തു പിതാവ് പണ്ടത്തെ “കേരളീയ സുറിയാനിസാമൂഹ്യ സമ്മേളന”ത്തിന്റെ ഒരു വാഷ്ചികയോഗത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനായിട്ടുണ്ട് കൂടാതെ അദ്ദേഹം, കാലാചെയ്തു കൊച്ചി മെത്രാനച്ചന്റെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം പ്രമാണിച്ചു ഗോവയിലും, പോട്ട്ഗീസ് മിഷ്യന്റെ തൃതീയ ശതാബ്ദപൂർത്തിയുടെ ആഘോഷം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ കോൺഗ്രസ്സിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനായി മൈലാപ്പുരം, പരി. കണ്ണാന

യുടെ കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിക്കുവാനായി ബംഗ്ലൂരും പോയിട്ടുണ്ട്.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ലണ്ടനിൽ.

തിരുമേനിയുടെ റോമായാത്രാവിവരണത്തിൽ നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലണ്ടൻ നഗരം സന്ദർശിച്ച വിവരം പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. ഈ സന്ദർശനം നമ്മുടെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സംഭവമാണ്. രണ്ടാഴ്ചയോളം തിരുമേനി ആ മഹാപട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചു പ്രധാനപ്പെട്ട പല ആളുകളേയും സ്ഥാപനങ്ങളേയും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം തിരുമേനി ഇൻഡ്യാ ഓഫീസിൽ പോകുകയും അന്നത്തെ സ്റ്റേയിററു സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന Lord Birkenhead, അണ്ടർ സെക്രട്ടറിയായ Sir Arthur, Lord Winterton മുതലായ ധ്വനമാരെ സന്ദർശിച്ചു, നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൃസ്ത്യാനി സമുദായത്തെയും നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരേയും മഹാനിര്യേയും പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജൻറിയേയും സംബന്ധിച്ചും പല സംഗതികളും അവരുമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പല പ്രധാനപ്പെട്ട പത്രപ്രതിനിധികളും നമ്മുടെ പിതാവിനെ വന്നുകണ്ടു ഇൻഡ്വയിലെ വിശേഷങ്ങളും മലയാള നസ്രാണികളുടെ ചരിത്രവും സംബന്ധിച്ചു പലതും ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. തൽഫലമായി, നമ്മുടെ വന്ദ്യതിരുമേനി ലണ്ടനിൽ ചെന്നിരുന്ന വിവരം അവിടുത്തെ London Times, Morning Post, Daily Telegraph മുതലായ മിക്ക പത്രങ്ങളിലും തിരുമേനിയുടെ വടത്തോടുകൂടി ഇട്ടിരുന്നു.

1921-ൽ മദ്രാസിൽവെച്ചു നടന്ന മരിയൻ കോൺഗ്രസ്സിൽപോയി, പൊന്തിഫിക്കാർ റാസ പാടുകയും, കോൺഗ്രസ്സിലെ ഒരു യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സത്യദീപം.

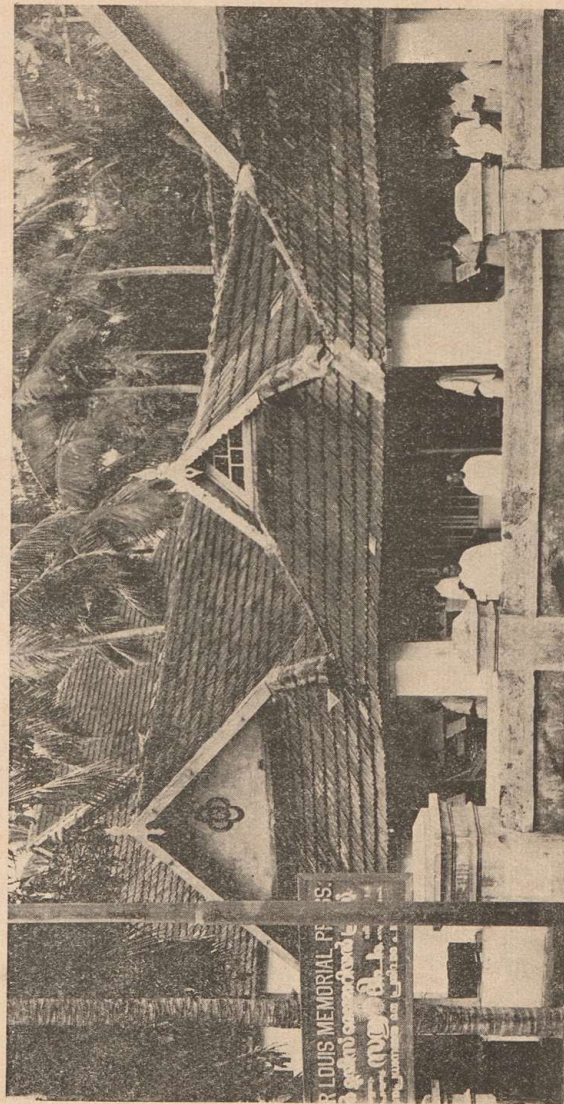
ഇക്കാലത്ത് സമുദായോദ്ധാരണത്തിന് ഒരു നല്ല പത്രത്തിനോളം ഉപയുക്തമായ വേറൊരു ഉപകരണമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നിമ്ന തലസ്ഥാനത്തോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നടുനായകത്വം വഹിച്ചു, ഈ അതിരൂപതയിൽ മാത്രമല്ല, കേരളമൊട്ടുക്കു സത്യവിജയപതാക പാറിക്കുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമാണെല്ലോ “സത്യദീപം.” കത്തോലിക്കരുടെ വകയായി കേരളത്തിലുള്ള ഏക മതപ്രധാന പത്രവും ഇതാണ്. ഞാൻ ഇവിടെ “സത്യദീപ”ത്തെ പുകഴ്ത്തുവാൻ പോകുകയല്ല. “സത്യദീപം” എന്താണെന്നും, അതു കത്തോലിക്കാമതത്തിനും സമുദായത്തിനുവേണ്ടി

മാതൃമല്ലാ പൊതുവിൽ ദൈവവിശ്വാസത്തിനും മതത്തിനും രാജ്യത്തിനും വേണ്ടിയും എന്തു ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു് സർവ്വവിദിതമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ പത്രത്തിന്റെ ജനയിതാവു മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചു നാണെന്നുള്ളതു ഇവിടെ എടുത്തു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. 1927 ജൂലൈ 3-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയ ഈ പത്രം ഒരു ലക്ഷാരമല്ല, ഒരുശ്വാവശ്വമാണ്. 1932 ഡിസമ്പർവരെ പത്രത്തിനു ഡബ്ബി വലിപ്പത്തിൽ നാലു വശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ 1933 ഡിസമ്പർവരെ കറേക്കൂടി വലിയ റേയൽ ആകൃതിയിലാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതു്. 1934 ജനുവരിമാസത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ വലിപ്പത്തിൽ 12 പുറങ്ങളോടുകൂടി പുറപ്പെടുത്തുടങ്ങി; എങ്കിലും ആദ്യത്തെ വരിപ്പണമായ 2 ക. 8 ണ. യിൽനിന്നു ഒരുകാശുപോലും ഇതേവരെ കൂട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ പത്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിന് നല്ലൊരു സംഖ്യ ഇതിനകം അതിരൂപതയിൽനിന്നു വരിസംഖ്യയ്ക്കു പുറമേ വിശേഷാൽ ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. വെരി റവ. ഡോക്ടർ പഞ്ഞിക്കാരനും, വെരി റവ. ഫാദർ നടുവത്തുശേരിയും ആണ് പത്രാധിപന്മാർ. ആരംഭത്തിൽ റവ. ഫാദർ തോമസ് വട്ടോലിയും പത്രാധിപസമിതിയൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

സത്യദീപ ഗ്രന്ഥാവലി.

പ്രസംഗവും പത്രവും കഴിഞ്ഞാൽ തത്വപ്രചാരത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ലാലുലേഖാപ്രസ്ഥാനമാണല്ലോ. സത്യമതതത്വങ്ങളെ ചുരുക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ള ലാലുലേഖകളെ നാടൊട്ടുക്കു വിതയ്ക്കണമെന്നാണ് തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹം. ഈ ആഗ്രഹം മുതലിടത്തായതാണ്, 1933-ൽ സത്യദീപം പത്രത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട “സത്യദീപഗ്രന്ഥാവലി”യും “കിരണങ്ങളും”. ഈ ഗ്രന്ഥാവലിയിൽ പ്രധാന്യം അർഹിക്കുന്നതു്, ഈ നാട്ടിലെ നിരീശ്വരന്മാരുടെയും മറ്റും യുക്തിവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന വെ. റവ. ഫാദർ ജേക്കബ് നടുവത്തുശേരിയുടെ പ്രബന്ധങ്ങളാണ്.

തിരുമേനിയോടു സംസാരിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ള അതിരൂപതയിലെ ഒരൊറ്റ വൈദികനെന്നിലും, തിരുമേനിയുടെ “Fly Sheet” പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേൾക്കാതിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. അതു, അവിടുന്ന് സർവ്വ വൈദികരോടും ചർച്ചിതചർച്ചണംചെയ്യുന്ന ഒരു പല്ലവിയാണ്. “കാൽതാൾ കടലാസിൽ ഒരുങ്ങത്തക്കവിധം കത്തോലിക്കാതത്വങ്ങളെ ചുരുക്കി എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ചു വഴിനീളെ വിതറണം” എന്നാണ് ആ പല്ലവി.

മാർ ക്രിസ്റ്റ് മെമ്മോറിയൽ ബുസ് കെട്ടിടം, "ന. സി. സി." പത്രം ആയിസ്.

മാർ ജൂയിസ് മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ്.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേറുന്നതിനുശേഷം സമുദായോന്നതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി തുടങ്ങിയ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാപനമാണ് തന്റെ പുരോഹിതരുടെ നാമധേയംകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ച സ്ഥാപിച്ച പ്രസ്തുത പ്രസ്സ്. 1921 ഏപ്രിൽ 5-ാംനം- പ്രസ്സിൽ പണിയാരംഭിച്ചു. മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, ലത്തീൻ എന്നീഭാഷകളിൽ അച്ചടി നടത്തുന്നതിനും പുറമേ, രുളിംഗും ബയൻറിയും ഈ പ്രസ്സിൽ ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രസ്സിന്റേയും “സത്യദീപം” പത്രത്തിന്റേയും ഇപ്പോഴത്തെ മാനേജർ റവ. ഫാദർ ഗീവർഗ്ഗീസ് ചോലങ്കേരി ആകുന്നു. ഈ പ്രസ്സിന്റെ വിജയപൂർവ്വമായ നടത്തിച്ചിട്ട് ബ്രദർ ഫ്രാൻസിസിന്റെ പാടവമേറിയ നേതൃത്വം വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

Diocesan circulating library.

1923 മാർച്ച് 13-ാംനം- തുടങ്ങിയ അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ് മേൽപറഞ്ഞ അതിരൂപതവക വായനശാല. മതവും സമുദായവും അധികരിച്ചുള്ള 3000-ൽപരം നല്ല പുസ്തകങ്ങളും ഒട്ടേറെ ലാലുലേഖകളും മാസികകളും പത്രങ്ങളും ഈ വായനശാലയിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ഓരോ ശാഖ ഓരോ ഫൊറോനാപള്ളികളിലും സ്ഥാപിച്ചു, തദ്വാരാ സർവ്വ ഇടവകകളിലേക്കും ഗ്രന്ഥവിതരണം ചെയ്യണമെന്നാണ് നിദ്ദേശം.

ഈ ഗ്രന്ഥാലയത്തിന് വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു വിവിധങ്ങളായ പത്രമാസികകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ശാഖകൾ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചു, ഗ്രന്ഥവിതരണം ചെയ്തുപോരുന്നുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകശാലയ്ക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ ദാനംചെയ്തവരുടെകൂട്ടത്തിൽ വലിയവീട്ടിൽ പെ. ബ. ഗീവർഗ്ഗീസച്ചന്റെ നാമം പ്രത്യേകവിധത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. 1931-ൽ ഒട്ടേറെ നല്ല പുസ്തകങ്ങളും ഒരു അർദ്ധമാരിയും അദ്ദേഹം ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ചരിത്രശേഖരം.

കാലംചെയ്ത മെത്രാന്മാർ “The Catholic Syrian Christians of Malabar” മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കാക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു ചരിത്രഗ്രന്ഥംതന്നെയും എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെയും സഭയുടെയും ചരിത്രം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ എമ്മാത്രം താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലേക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ താല്പര്യമുണ്ട്. 1921-ൽ, നമ്മുടെ ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ തിരസ്കൃതപ്രായത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന പഴയ ശിലാലിഖിതങ്ങളും ഓലഗ്രന്ഥങ്ങളും എടുത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും, പള്ളികളിൽ നാളാഗമം എഴുതുന്നതിനും തിരുമേനി ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു.

1931 ൽ ചരിത്രസംബന്ധമായി വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കരിങ്കൽ കുരിശു ആലങ്ങാട്ടുനിന്നു വെ. റവ. ഡോക്ടർ പഞ്ഞിക്കാരൻ കണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായി. കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നു നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ കൊണ്ടു പോന്ന കീർത്തികേട്ട കുരിശു ഇതാണെന്നാണ് പറയുന്നത്.

കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനം.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ രജതജൂബിലി വഷ്മായ ഈ കൊല്ലത്തിൽ, അതേ ഈ കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ ൪-ാം തീയതി, സമാരംഭിച്ച കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനസംഘം തിരുമേനിയുടെ സമുദായോദ്ധാരണപരിശ്രമങ്ങൾക്കെല്ലാം മകടം ചാർത്തുന്ന ഒന്നാണ്. അന്നു അതിരൂപതയിലെ സർവ്വ ഇടവകകളിൽനിന്നും വന്ന ബ. വികാരിമാരുടേയും ഇടവകപ്രതിനിധികളുടേയും ഒരു മഹായോഗത്തിൽ തിരുമേനി ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനസംഘം അതിരൂപതയിൽ ഔദ്യോഗികമായി സ്ഥാപിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതോടുകൂടി “മലബാർ മെയിൽ” Malabar Mail എന്നൊരു പ്രതിദിനപത്രം തുടങ്ങണമെന്നും, പത്രത്തിന്റെ പ്രഥമലക്കം ഈ ജൂബിലി ആഘോഷദിവസം (1936 ഡിസംബർ 9) തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നും, പത്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിലേക്കായി “The Catholic Welfare Company” “കത്തോലിക്കാ വെൽഫെയർ കമ്പനി” എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്പനി രജിസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

കത്തോലിക്കാ ഗൃഹജീവിതം.

കത്തോലിക്കാ കുടുംബജീവിതം കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ പലേ നിർദ്ദേശങ്ങളും അവിടുത്തെ ഇടയലേഖനങ്ങൾവഴി തുടച്ചുയായി നൽകിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും നല്ല നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ച ഒരു ഗാർഹിക ഗ്രന്ഥശാല ഉണ്ടാക്കണമെന്നു 1931-ൽ കുടുംബതലവന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതു സുകകരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഓരോ ഇടവകയിലും ബ. വികാരിയുടെ നേതൃത്വത്തിലും, സൊഡാലിറ്റി, എം. സി. വൈ

എൽ. മുതലായ സമാജങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലും ഒരു ഗ്രന്ഥവില്പനശാലയും (Book Stall) വായനശാലയും (Reading Room) സ്ഥാപിക്കണമെന്നു 1933-ൽ നിദ്ദേശിച്ചത്.

ആധുനിക സാമുദായിക ദുരൂഹാരങ്ങൾ കത്തോലിക്കാകുടുംബങ്ങളെ ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിവിധികളും അപ്പഴപ്പോൾ അവിടുന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ദുഷിച്ച വനിതാവസ്ത്രധാരണരീതിയെ അവിടുന്ന് നിട്ടാക്ഷിണ്യബുദ്ധി ശാസിക്കുകയും, പരി. കന്യകമറിയത്തിന്റെ മനോഹര വസ്ത്രധാരണക്രമം കത്തോലിക്ക യുവതികൾക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു അതു അനുകരിക്കണമെന്നു ശക്തിയുക്തം പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും, ക്രമക്കേടായി വസ്ത്രധാരണംചെയ്തു ദേവാലയത്തിൽ വരുന്ന വനിതകൾക്കു വിശുദ്ധ കൂടാശകൾ നിഷേധിക്കണമെന്നു ഇടവക വികാരിമാരോടു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1935-ൽ വൈദികർ അവരുടെ മരണപത്രിക തയ്യാറാക്കിവയ്ക്കണമെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചതോടുകൂടിത്തന്നെ, ജനങ്ങളും അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവരുടെ വിൽപത്രം തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കണമെന്നു അവിടുന്ന് ഗുണഭോഷിച്ചു.

ഇടവകപഞ്ചായത്ത്.

കത്തോലിക്കർ തമ്മിൽ പലേ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടാകാറുള്ള കേസുകൾ കോടതികയറാതെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ ഇടയിൽ ഐക്യമത്രം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും, വ്യവഹാരംമൂലം സമുദായത്തിനുള്ളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക നാശത്തെ തടയുന്നതിനുംവേണ്ടി തിരുമേനി ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചു 1933-ൽ നിദ്ദേശിച്ചതന്നതാണ്, അത്യന്തം പ്രശംസനീയമായ ഇടവക പഞ്ചായത്ത്.

ഇടവക പള്ളിമേടകൾ.

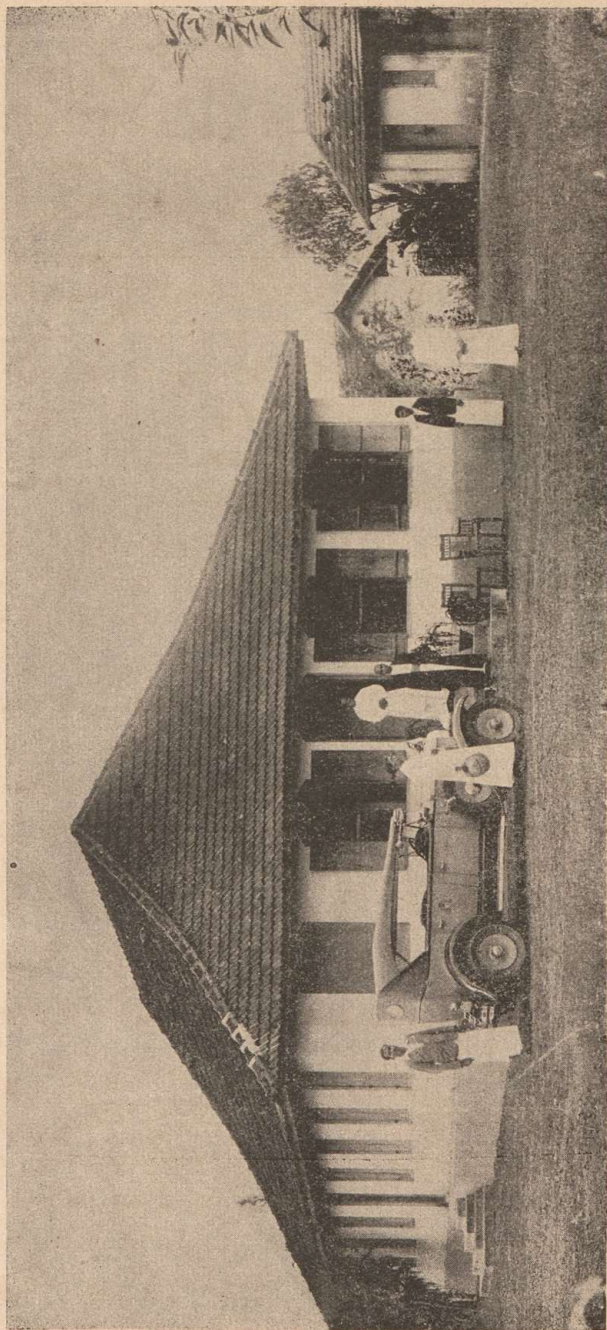
കാലംചെയ്തു തിരുമേനിയുടെ ദീപ്തദൃഷ്ടിയെ നിതരാം പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ശാശ്വതസ്തോത്രകങ്ങളാണ്, നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ ഇടവകകളിൽ നാം ഇന്നു കാണുന്ന പള്ളിമേടകളിൽ എല്ലാംതന്നെയും. ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ നമ്മുടെ അതിരൂപതയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും മഹിമയും അലങ്കാരവുമാണെന്നു ആരും സമ്മതിക്കും. ആ സുവർണ്ണകാലത്തുതന്നെ, ഈ മേടകൾ പണുതുതീർത്തതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീപ്തദൃഷ്ടി വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. അന്നു, ആ സമ്പത്തുകാലത്തു ഇവ പണിതീർത്തിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഈ ആപത്തുകാലത്തു

ഈ മാതൃകയിൽ ഒരൊറ്റ കെട്ടിടംപോലും പണിയുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നോ എന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പള്ളിമേടകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്: അകപ്പറമ്പു്, ആലങ്ങാട്, ഉദിയമ്പേരൂർ പുത്തൻ, കടമക്കുടി, കാഞ്ഞൂർ, കുത്തിയതോട്ട് പുത്തൻ, കൊരട്ടി, കോതമംഗലം, ചെങ്ങൽ (ബംഗ്ലാവു), നടുവക്കാട്, പള്ളിപ്പറമ്പ്, പരൂർ കോട്ടയ്ക്കാവു്, മഞ്ഞപ്ര, മുട്ടം, മുക്കന്നൂർ.

നമ്മുടെ പ്രാഥമികസെമിനാരിയിൽ തത്പശാസ്ത്രക്ലാസ് ആരംഭിച്ച അവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിലെ നിദ്ദേശപ്രകാരം സെമിനാരിവിദ്യാർത്ഥികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു് മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ പണികഴിപ്പിച്ചതാണു് ഇപ്പള്ളിയിൽ കാക്കുന്നാട് എന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന “ഗ്രേസ് വില്ലാ”.

നമ്മുടെ അതിരൂപതയുടെ അദ്വുനതിയെ ലക്ഷക്കി ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും മറ്റും സഹായം ചെയ്ത ചില മാന്യന്മാരുടെ പേരുകൾ മുൻവശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ, മാർ ജൂയിസ് മെത്രാന്മാർ പണികഴിപ്പിച്ച വടക്കൻ പറവൂർ കച്ചേരിപ്പടിപ്പള്ളി നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം ഏഴുപുന്ന പാറായിൽ മാടമ്പി അവിരാ വർക്കിത്തരകൻ അവർകളും, മകൻ വർക്കി അവിരാത്തരകൻ അവർകളുംകൂടി മിസ്സത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തതാണു്. അരമനയുടെ ഉപയോഗത്തിനുള്ള ചില സാധനങ്ങളും അവർ നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പള്ളിപ്പള്ളിക്കാർയ്ക്കു് നിന്നു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണു്, സ്വപ്നവും വെള്ളിയുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തൻപ്രദക്ഷിണക്കുരിശു്. മലയാറ്റൂർ പള്ളിക്കാർയ്ക്കു് നിന്നു ഈ ജൂബിലിസംബന്ധിച്ചു് ഒരു കുരിശും മാലയും തിരുമേനിക്ക് കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. മുവാറ്റുപുഴയ്ക്കു് നിലയിലുള്ള മിസ്സംവക സ്കൂൾകെട്ടിടം ആ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പള്ളികളും വൈദികരു്കൂടി പിരിവെടുത്തു പണിയിച്ചതാണു്. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകവും ഹയരാക്കി സ്ഥാപനവും സംബന്ധിച്ചു് കണ്ടത്തിൽ കുടുംബത്തിൽനിന്നു സാരമായ ഓരോ തുകകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. കവലക്കാട്ടു് വലിയ ഇടുപ്പച്ചൻ മിസ്സത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തതാണു് കൊരട്ടിയിലുള്ള മാച്ചാൻപള്ളി പറമ്പു്.

“നമ്മുടെ അതിരൂപത സംബന്ധിച്ചുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായി അറിവിൽപെട്ടിടത്തോളം പേരുകൾ ഉണ്ടാണു് ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു്.

വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഇടപുളയിൽ കാക്കനാട്ട് ഉള്ള “ഗ്രേസ് വില്ല”.

പരിശുദ്ധ സിംഹാസനവും അതിരൂപതയും.

പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന് നമ്മുടെ വീഞ്ഞിനോടും സമുദായത്തിനോടും ഉള്ള സ്നേഹം നിസ്സീമമാണ്. സിംഹാസനവും നമ്മുടെ അതിരൂപതയും തമ്മിൽ ഉള്ള സ്നേഹബന്ധം എത്ര ദൃഢതരമാണെന്നുള്ളതിനു വേണ്ട തെളിവുകൾ ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഇതരപദ്യങ്ങളുള്ള വശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏതദപിഷയ കമായി ഒന്നു രണ്ടു വാക്കുകൾക്കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

പതിമൂന്നാം ലെയോൻ, പത്താംപീയൂസ്, ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യമോടെ വാഴുന്ന പതിനൊന്നാം പീയൂസ് എന്നീ മാപ്പാപ്പാമാരോടു നമ്മുടെ വീഞ്ഞും അതിരൂപതയും സംബന്ധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നാം കൂടുതൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കാർക്ക് ഏതദ്ദേശീയ മേത്രാസനങ്ങൾ നൽകിയതും, അതിൽ ഒന്ന് എറണാകുളത്തു സ്ഥാപിച്ചതും, മാർ ക്രിസ്റ്റീസ് മെത്രാനച്ചനെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചതും, പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പായാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിച്ചതും, മലയാളസുറിയാനിക്കാരിൽപ്പെട്ട തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കായി പുതിയ കോട്ടയം വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിച്ചതും, പത്താംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പായാണ്. പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ മലയാള സുറിയാനിക്കാർക്ക് ഹയരാക്കിയും, എറണാകുളത്തിന് മെത്രാപ്പോലീത്താൻ സിംഹാസനവും, നമ്മുടെ തിരുമേനിക്കു് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സ്ഥാനവും വിശുദ്ധ പാലൂവും നൽകി.

നമ്മുടെ വന്ദ്യതിരുമേനിമാർ രണ്ടുപേരും മെത്രാൻപട്ടം കൈക്കൊണ്ടതിന്റെരശേഷം റോമിൽ ഓരോ തവണ പോയിട്ടുണ്ട്. കാലം ചെയ്തു പിതാവു മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പും ഒരു തവണ പോകുകയുണ്ടായി. പത്താംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ മിലാനിലെ പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ മാർ ക്രിസ്റ്റീസ് മെത്രാനച്ചനുമായി പരിചയത്തിലായിരുന്നു. അന്ന് തിരുമേനി മെത്രാനച്ചന് പൊന്തിഫിക്കാളിനുള്ള ഒരു ഗണം തിരുവസ്രങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു പുറമെ മാപ്പാപ്പായായതിനുശേഷം തൃക്കൈവിളയാടി തുല്യം ചാർത്തി ഒരു ലേഖനം മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനു അയയ്ക്കുകയും രണ്ടു കർബാനക്കുപ്പായങ്ങൾക്കുള്ള വക നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കിയ കുപ്പായങ്ങളാണ്, ഇപ്പോൾ അരമനയിലിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഒന്നാംതരം കർബാനക്കുപ്പായങ്ങൾ.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ റോമിൽ ചെന്നപ്പോൾ എത്ര വാത്സ

ലുത്തോടെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പരിശുദ്ധ പിതാവ് തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. രണ്ടു പ്രാവശ്യം ദീർഘമായ സന്ദർശനം അനുവദിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് ഒരു കാസ പരിശുദ്ധ പിതാവ് സമ്മാനിച്ചുവെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനും ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. കാസ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് കൊടുത്തതിന്റെശേഷം തന്റെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ മലയാള സുറിയാനിക്കാരോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി ഒരു കുർബാനകൂടി ആ കാസ ഉപയോഗിച്ചു ചൊല്ലിയിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് താമസിക്കുന്ന വസതിയിലേക്കു പിറേറദിവസം കൊടുത്തയക്കാമെന്നു കല്പിച്ചു അരുളിച്ചെയ്യുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ആ കാസയെ തിരിയെ വാങ്ങിക്കുകയും, പിറേറദിവസം കുർബാന ചൊല്ലി തിരിയെ കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ നമ്മുടെ നേരെ അവിടുത്തേക്കുള്ള പൈതൃകസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാഹം എത്ര ശക്തിമത്താണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ലയോ?

ഫയരാക്കി സ്ഥാപിച്ചതന്നതിന്നു നന്ദിസൂചിപ്പിച്ചും, പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പൗരോഹിത്യ സ്വർണ്ണജൂബിലി അവസരത്തിൽ അവിടുത്തെ സാദരം അനുമോദിച്ചും, ഓരോ മംഗളപത്രങ്ങൾ ദന്തനിർമ്മിതങ്ങളായ പേടകങ്ങളിൽ അടക്കംചെയ്തു നമ്മുടെ നാലു രൂപതകളുംകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്നു സമർപ്പിച്ച വിവരം മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ജൂബിലിയുടെ മംഗളപത്രം തുശൂർ മെത്രാനച്ചനാണ് റോമിൽ കൊണ്ടുപോയി സമർപ്പിച്ചത്.

പത്രോസിന്റെ കാത്ത്, പാപ്പാദിനാഘോഷവും.

വേദപ്രചാരം വകയ്ക്കും മറ്റും ചിലവിടുന്നതിനും, പരിശുദ്ധ സിംഹസനത്തോടു നമുക്കുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും, ലോകമാസകലമുള്ള രൂപതകളിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും പിരിച്ച് മാപ്പാപ്പായ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പണമാണല്ലോ “പത്രോസിന്റെ കാത്ത്”. 1919 മുതലാണ് ഈ കാത്ത് നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും ക്രമമായി പിരിച്ച് അയച്ചുതുടങ്ങിയത്. വിശുദ്ധ പത്രോസ് പൗലോസ് ട്രീഫന്റാരുടെ തിരുനാളിൽ ആയിരുന്ന അക്കാലങ്ങളിൽ ഈ പിരിവ് നടത്തിയിരുന്നത്. പിന്നീട് അത് അമലോത്തഭവമാതാവിന്റെ തിരുനാളിലേക്കു മാറി. 1935-ൽ പാപ്പാദിനാഘോഷിച്ചുതുടങ്ങിയതുമുതൽ പത്രോസിന്റെ കാത്ത് ആദിവസത്തിലാണ് പിരിക്കുന്നത്. കേരളീയ രൂപതകളിൽവെച്ചു പാ

മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന് സമ്മാനിച്ച സുവർണ്ണക്കപ്പാ.

പ്പാദിനം ഔദ്യോഗികനിലയിൽ ആദ്യമായി ആഘോഷിച്ചതുടങ്ങിയത് നമ്മുടെ അതിരൂപതയാണ്.

ഡെലിഗേറ്റ് അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ സന്ദർശനങ്ങൾ.

പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രതിനിധികളായ ഡെലിഗേറ്റ് അപ്പസ്തോലിക്കാമാർ നമ്മുടെ അതിരൂപതയെ സന്ദർശിച്ച അവസരങ്ങളിൽ ആ തിരുമേനിമാർക്ക് നമ്മുടെ അതിരൂപത നൽകിയിട്ടുള്ള സ്വീകരണങ്ങളേപ്പറ്റിയും അല്പം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എറണാകുളം വികാരിയാത്തു സ്ഥാപിച്ചതിന്റെശേഷം ആദ്യമായി അന്നത്തെ ഡെലിഗേറ്റ് മോൺ. സലേസ്കി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ വികാരിയാത്തു സന്ദർശിച്ചത് മലയാളസുറിയാനി ചരിത്രത്തിൽ ഒരഭൂതപൂർവ്വമായ സംഭവമായിരുന്നു. 1904 നവമ്പർ 4-ാംനം ആയിരുന്നു ആ മഹാമഹം. അന്ന് പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രതിപുഷ്പം എറണാകുളത്തുവെച്ച് നൽകിയ സ്വീകരണം, ഹയരാക്കി പ്രഖ്യാപനദിവസത്തിൽ വിസിറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സിലേക്ക് നൽകിയതിനോടു തികച്ചും കിടപിടിക്കുന്നതായിരുന്നു എന്നത്രേ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളത്. അന്നത്തെ എതിരേല്പിന് അകമ്പടിസേവിക്കുവാൻ അശപാത്രശൂന്യമായ അഞ്ചു പട്ടാളക്കാരെയും 25 കലാൾ ഭടന്മാരെയും സ്വന്തം പള്ളി ഓടവും രണ്ടു രാജകീയ വണ്ടികളും കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അയച്ചുകൊടുത്തു. കൊച്ചി ദിവാൻ പട്ടാഭിരാമരാമയ്യരവർകളും ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് മിസ്റ്റർ ലോക്കം മററനേകം പ്രധാനഗവർണ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഡെലിഗേറ്റിന് സ്വാഗതം അരുളുന്നതിനായി ബോട്ടുജെട്ടിയിൽ ഹാജരായിരുന്നു. പ്രദക്ഷിണത്തിൽ, ഒന്നാമത്തെ രാജകീയവണ്ടിയിൽ ഡെലിഗേറ്റും മാർ ജൂയിസ്മെന്താനച്ചനും കയറിയിരുന്നു. അതിനെ കൊച്ചിദിവാനും ചീഫ് ജസ്റ്റീസും കയറിയിരുന്നവണ്ടി അനുഗമിച്ചു. വികാരിയാത്തിലെ സകല ഇടവകകളിലുംനിന്നും വന്നുകൂടിയ വമ്പിച്ച ജനഘരണെ അടക്കിക്കൊള്ളുവാൻ എറണാകുളം പട്ടണത്തിന് സ്ഥലമില്ലായിരുന്നുവത്രേ. സർവ്വപള്ളികളിലേയും പൊൻവെള്ളി കുരിശുകളും മുത്തുക്കടകളും എതിരേല്പിൽ അണിനിരന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

അന്ന് ഡെലിഗേറ്റ് തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിന് അവിടുന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ കൊച്ചിമഹാരാജാവിന്റെ നിസ്സുലമായ ഔദാര്യത്തേയും. യഥാർത്ഥ രാജഭക്തന്മാരായ കത്തോലിക്കരുടെ നേരെ ആ പൊന്നുതമ്പുരാന്റെ അപാരമായ സ്നേഹത്തേയും

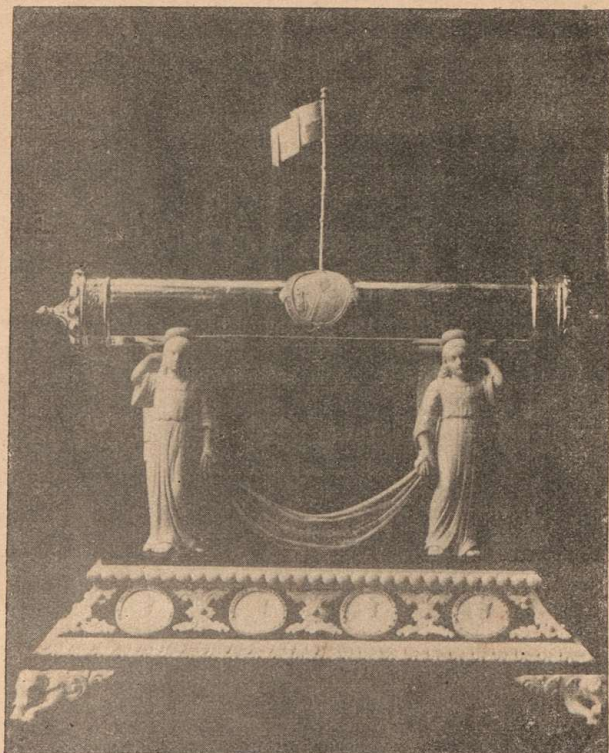
യും, പക്ഷപാതരഹിതമായ ഭരണപാടവത്തേയും അതീവം പ്രശംസിക്കുകയും, തനിക്കു മഹാരാജാവിന്റെ നേർക്കുള്ള നിസ്സീമമായ നന്ദിയെ തിരുമനസ്സുണർത്തിക്കണമെന്ന് അടുത്തിരുന്നിരുന്ന ദിവാൻജിയോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തദവസരത്തിൽ സത്തുഷ്ടമാനസനായ ദിവാൻജിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടിയെ ഡലിഗററ് ആശീർവ്വദിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. വികാരിയാത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം മാത്രമല്ല, ചില പ്രധാനപ്പെട്ട ഇടവകപ്പള്ളികളേയും കൂടി മാപ്പുപ്പായുടെ പ്രതിപുഷ്പന്മാർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ഭരണം കയ്യേററശേഷം ആദ്യമായി 1920-ൽ വികാരിയാത്തു സന്ദർശിച്ച ഡലിഗററ് മോൺ. പീറ്റർ പീസാനി തിരുമനസ്സിലേക്ക് നൽകിയ സ്വീകരണവും കൈങ്കുമായിരുന്നു. ഈ തിരുമേനിയായാണ് ഒരു ഭാരതീയവൈദികനെ തന്റെ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ച ഏക ഡലിഗററപ്പസ്തോലിക. ആ ഏക ഭാരതീയ അപ്പസ്തോലിക്കഡെലഗേഷൻസെക്രട്ടറി നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ പെട്ട റവ. ഫാദർ ജോസഫ് പൈറാസ് അവർകളാണെന്നുള്ളത് നമ്മുടെ അതിരൂപതയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ചും കേരളീയസുറിയാനിക്കാർക്ക് പൊതുവേയും അഭിമാനകരമാണ്. ഈ ഡലിഗററിന്റെ കാലത്താണ് നമുക്കു ഹയരാക്കി അനുവദിച്ചുകിട്ടിയത്.

ഹയരാക്കിസ്ഥാപനം പ്രാഗ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ വന്ന വിസിറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ മോൺ. ലെപ്പീസിയെ തിരുമനസ്സിലേക്ക് നാം നൽകിയ സ്വാഗതത്തെപ്പറ്റി മുഖ്യാരവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മോൺ. മൂണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഡലിഗററപ്പസ്തോലിക്കായായി വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിരൂപത സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ വലിയ ആഘോഷങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്ന് 1929-ൽ കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോഴത്തെ ഡലിഗററ് മോൺ. പീറ്റർ കീയർക്കൽസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഈ നയം തന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഉപസംഹാരം.

ദൈവകുമാരനായ മിശിഹാ ഭൂമുഖത്തു സ്ഥാപിച്ച ഏക സത്യമതമായ കത്തോലിക്കാ സഭാവൃക്ഷമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ലോകത്തിന് തന്നെയും അഭയവും നൽകുന്നതെന്നും, കത്തോലിക്കാരൂപതകൾ ഈ മഹാവൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകളാണെന്നും, എറണാകുളം അതിരൂപത എന്ന അതി

പരിശുദ്ധ പിതാവ്
 11-ാം വീയുസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലേ
 പൗരോഹിത്യ സ്വർണ്ണഭൂമിയിലി പ്രമാണിച്ച
 തിരുമനസ്സിലേക്കു
 മലയാളസുറിയാനിക്കാർ
 മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ച 'കാസ്തററ്.'

ന്റെ ഒരു ശാഖയുടെ തടിയും ചില്ലിക്കൊമ്പുകളും ഇലകളും പുഷ്പങ്ങളും പഴങ്ങളും ആയ മെത്രാപ്പോലീത്തായും വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും അ വൈദികരും വൃക്ഷത്തിന്റെ തായിത്തടിയായ മാപ്പാപ്പായോടു ചേർന്ന ഒരു ആത്മാവും ഹൃദയവും ശരീരവുംപോലെ അന്യോന്യം യോജിച്ചുനിന്നുകൊ ണ്ട് ഈ കഴിഞ്ഞ നാല്പതുവർഷക്കാലം ദൈവത്തിനും രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾ ക്കും വേണ്ടി എന്തെല്ലാം ചെയ്തുവെന്നും, തദ്പാരാ ലോകത്തിന്നു തന്നെയും അ ഭേദവും കൊടുക്കുന്ന പൊതുസഭയുടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ എങ്ങിനെ ഭാഗഭാഗി ത്വം വഹിച്ചുവെന്നും, ഈ ഏതാനും വശങ്ങളിൽ ചുരുക്കമായിട്ടെങ്കിലും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിരൂപതയുടെ ശ്രേയസ്സു അതിന്റെ വിവിധ അവയവങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അതിരൂപതയുടെ കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വർഷത്തെ ചരിത്രത്തിൽ ഈ യോജി പ്പ് അത്യന്തം മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. ഒരു നല്ലകടുംബത്തിലെ പിതാ വും ഇതരാംഗങ്ങളും എങ്ങിനെ യോജിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നുവോ, അതുപോ ലെതന്നെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരായ വന്ദ്യ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മക്കളായ നാമും മിശിഹായുടെ സ്നേഹബന്ധത്തിൽ പ്രഗാഢം ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്നേഹബന്ധം ആചന്ദ്രതാരം നിലനിൽക്കട്ടെ എന്നും, ദിവംഗതനായ മാർ ജെയിംസ് മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സിലെ പാവനസ്മരണ ഭാവി സന്താനപ രമ്പരയിൽ വർദ്ധമാനമായിത്തീരട്ടെ എന്നും, നമ്മുടെ അതിരൂപതയെ ഇന്നത്തെ അതിന്റെ ശ്രേയസ്സിൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ അ ഭിവന്ദ്യപിതാവായ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇനി യും ഭീഷ്കാലം നമ്മുടെ ഇടയിൽ വാഴുമാറാകട്ടെ എന്നും ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ചരിത്രപ്രബന്ധത്തിന്നു തല്ക്കാലം പൂർണ്ണവിരാമം ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ.

എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ സ്ഥിതിവിവരപ്പട്ടിക.

	1936-ൽ	1896-ൽ
1. അതിരൂപതയുടെ വിസ്താരം ചതുരശ്രമൈൽ (ഉദ്ദേശം)	2380.	
2. കത്തോലിക്കാ വീടുകൾ	34005	13690
3. കത്തോലിക്കർ	202987	74862
4. ഇടവകപ്പള്ളികൾ	109	60
5. കുരിശുപള്ളികൾ	23	8
6. മറ്റു പള്ളികൾ (കൊവേന്ത വക 6, മറ്റു വക 10)	16	5
7. കപ്പലുകൾ	85	6
8. വൈദികർ	203	113
9. വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ	28	17
10. എറണാകുളത്തു പ്രാഥമിക സെമിനാറിക്കാർ ..	11	
11. ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ { a) ആ. കുട്ടികൾക്കു 2, കുട്ടികൾ 1232 b) പെ. ,, 2, ,, 730		
12. ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്കൂൾ { a) ആ. കുട്ടികൾക്കു 11, ,, 2024 b) പെ. ,, 6, ,, 976	1- 143	
13. മലയാള മിഡിൽസ്കൂൾ { a) ആ. കുട്ടികൾക്കു 7, ,, 2711 b) പെ. ,, 4, ,, 1606		
14. പ്രൈമറി ഗ്രാൻറസ്കൂളുകൾ 104 കുട്ടികൾ	19374	3
15. കുടിപ്പള്ളിക്കുടങ്ങൾ (ഗ്രാൻറില്ലാത്തവ) 98, കുട്ടികൾ	3202	143
16. ആകെ വിദ്യാർത്ഥിനിവിദ്യാർത്ഥികൾ ..	31955	7664
17. ബോർഡിംഗുകൾ { a) ആൺ കു. 3, കുട്ടികൾ 203 b) പെൺ കു. 18, ,, 216		3- 58
18. ഇൻഡസ്ത്രിയൽസ്കൂൾ 3, കുട്ടികൾ	79	
19. കമ്മേർഷ്യൽസ്കൂൾ 1, കുട്ടികൾ	36	
20. ടീച്ചേഴ്സ് ട്രെയിനിംഗ്സ്കൂൾ 1, വിദ്യാർത്ഥികൾ	201	
21. അനാഥശാലകൾ { a) ആൺകുട്ടികൾക്കു 1. } കുട്ടികൾ 125 b) പെൺകുട്ടികൾക്കു 2. }		
22. സഹോദരന്മാർക്കായുള്ള ആശ്രമം 1, സഹോദരന്മാർ	4	
23. കമ്മലീത്താ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ 6, സന്യാസികൾ	90	4- 25
24. Vincentian Fathers' House 1, Members	11	
25. കമ്മലീത്താ മഠങ്ങൾ 13, കന്യാസ്ത്രീകൾ	375	3- 21
26. ക്ലാർമഠങ്ങൾ 3, കന്യാസ്ത്രീകൾ	36	
27. ആരാധനമഠം 1, കന്യാസ്ത്രീകൾ	7	
28. അഗതികളുടെ സഹോദരികൾ; മഠങ്ങൾ 2, കന്യാസ്ത്രീകൾ	23	
29. സാമൂഹ്യജന്മനിരവധി അഗതിമന്ദിരവും 2, വൃദ്ധജനങ്ങൾ	34	
30. മത്താഭവനം 1, അംഗങ്ങൾ	25	

1936-ൽ

1896-ൽ

31. സങ്കേതം 1,	അംഗങ്ങൾ	22
32. അപ്പസ്തോലിക യൂണിയൻ		
33. Priests' Provident Fund.		
34. പ്രസ്സ്, മിസ്സംവക 1; മറുജവ 4.		
35. പത്രങ്ങൾ, "എറണാകുളം മിസ്സ്"വും "സത്യദീപ"വും "മലബാർ മെയിലും" മറുജവ മൂന്നും കൂടി		6
36. Circulating Central Library.		
37. ആശുപത്രി 1; ഡിസ്സൻസറികൾ 2. നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ ബി. എ. തുടങ്ങിയ സർവ്വകലാശാലാ പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചവരും, മറു വകീലന്മാരും ഉൾപ്പെടെ ഇ പ്പോൾ 245 പേരോളമുണ്ട്.		

അവശേഷം.

മാർ ക്ലയിസ് മെത്രാനച്ചൻ 1896-ൽ ആദ്യമായി നിയമിച്ച
ആലോചനക്കാർ താഴെ പറയുന്നവരായിരുന്നു.

പെ. ബ. മാണിക്കനാഥപറമ്പിൽ യോഹന്നാൻ ക. അവർകൾ.	
" " മാതേക്കൽ മത്തായി ക.	"
" " കവലക്കാട് യൗസേപ്പ് ക.	"
" " ശങ്കുരിക്കൽ പൗലോസ് ക.	"

ഇപ്പോഴത്തെ ആലോചനക്കാർ.

1. എ. പെ. ബ. മോൺ. ഗീവറഗീസ് വല്ലാറമ്പത്ത് അവർകൾ
2. " " " മോൺ. തോമസ് നെടുങ്കല്ലേൽ "
3. " " " മോൺ. ജേക്കബ് നടുവത്തശേരി "
4. പാറക്കൽ പെ. ബ. സ്റ്റീഫൻ ക. "
5. പയ്യപ്പിള്ളി പെ. ബ. മത്തായി ക. "
6. തളിയത്തു പെ. ബ. വി. തോമ്മാ ക. "

തിരുവനന്തപുരം പ്രാഥമിക സെമിനാരിയുടെ ആദ്യത്തെ റെക്ടർ, ബ.
കാളാച്ചേരി യൗസേപ്പച്ചൻ അവർകളും, മാർ ക്ലയിസ് മെമ്മോറിയൽ പ്ര
സിൻറ ആദ്യത്തെ മാനേജർ പെ. ബ. പയ്യപ്പിള്ളി മത്തായി അച്ചൻ
അവർകളും, അനാഥശാലകളുടെ ആദ്യത്തെ പൊതുമാനേജർ റെറോ
റവ. മോൺ. തോമസ് നെടുങ്കല്ലേൽ അവർകളും ആയിരുന്നു.

ജൂബിലി ബഹുമതികൾ.

മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇതപയ്യുത്തമുള്ള തന്റെ ഭരണകാലമത്രയും അജഗണങ്ങളുടെ ഗുണാഭിവൃദ്ധിക്കായി ആത്മ സമർപ്പണം ചെയ്തതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അവർ കൊണ്ടാടുന്ന ജൂബിലി മഹാമഹത്തിന്നു മകടംവയ്ക്കുമാറു തിരുസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു “Assistant to the Pontifical Throne” എന്ന ഉന്നത ബഹുമതി തിരുമനസ്സിലേക്കു കല്പിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതി അത്ഭുധികമായ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

തിരുമനസ്സിലെ ശുപാർശ അനുസരിച്ചു അവിടുത്തെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരോക്ഷമായ അഭിനന്ദനത്തിന്റെ സൂചനയായും ഈ ജൂബിലിമഹം പ്രമാണിച്ചും വേറെ ചിലപ്പും ചില ബഹുമതികൾ പിരി. പിതാവു പ്രഭാനചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും സന്തോഷകരമെന്നെ.

തിരുമനസ്സിലെ വികാരിജനറാൾ റൈറ്റ് റവ. മോൺസിഞ്ഞോർ ഗീവർഗ്ഗീസ് വല്ലാറവത്തു അവർകൾക്കു “Domestic Prelate” എന്ന ബഹുമതിയും, വന്ദ്യദിവ്യശ്രീമാന്മാരായ ഫാദർ ജേക്കബ് നടുവത്തുശേരി, ഡോക്ടർ ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ എന്നീ വൈദികർക്കു മോൺസിഞ്ഞോർ സ്ഥാനവും രാജശ്രീ അയ്യന്നാട്ടു പാറായിൽ കുഞ്ഞവിരാത്തരകൻ അവർകൾക്കു മാടമ്പിസ്ഥാനവും, ശ്രീമാന്മാരായ വി. ഡി. ട്രേസേപ്പ് ബി. എ, ബി. എൽ, (കൊച്ചി ചീഫ്കോട്ട് ജഡ്ജി), തോമസ് മാഞ്ഞുരാൻ ബി. എ, ബി. എൽ., (കൊച്ചി ഗവ. അഡ്വക്കേററ്) കാഞ്ഞിരക്കാട്ടു തച്ചിൽ ലോനാവരീത്, എലഞ്ഞിക്കൽ തയ്യതു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ എം. എൽ. സി., എന്നീ അർമേനിപ്രധാനന്മാർക്കു “Pro Ecclesia et Pontifice” എന്ന കീർത്തിമുദ്രയും ആണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

തിരുത്തി വായിക്കണം.

പുറം.	വരി.	ശരി.
1	13	മലയാളസുറിയാനി....
20	14	മലയാള സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്താ....
„	16—17	“കരിയാററിൽ” നഷ്ടപ്പെട്ട....

142-ാം പുറത്തു സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾക്കുള്ള ചിലവു 487190 ക. എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഫൈസ്കുളുകളെ ഒഴിച്ചു പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ചിലവായതു് മാത്രമാണ്.

പുറം. വരി.	തെറു.	ശരി.
iii 7	പാത്രീഭൂതനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള	പാത്രീഭൂതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള
5 10	കുഞ്ഞവസുപ്പിനെ-തിരുമേനിയുടെ സഹോദരനെ-	കുഞ്ഞിത്തോമ്മായെയൊക്കുഞ്ഞവസുപ്പിനെയൊ-തിരുമേനിയുടെ സഹോദരനാറെ-
5 13	കുഞ്ഞവസുപ്പു	കുഞ്ഞിത്തോമ്മാ
5 16	കുഞ്ഞവസുപ്പു	കുഞ്ഞിത്തോമ്മാ
5 20	അനുകൂലമരവടിയും	വരാപ്പഴ കോവല്ലത്തോർ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നു അനുകൂലമരവടിയും
6 8	അല്ലാത്തവർക്കു അപ്പോൾതന്നെ പുത്തൻപള്ളിക്കു തിരിക്കാമെന്നും	അല്ലാത്തവർക്കു പുത്തൻപള്ളിക്കു തിരിക്കാമെന്നും
6 11	കാൻഡി സെമിനാരിയിലേയ്ക്കും	സെമിനാരിയിലേയ്ക്കും
6 19	രണ്ടു സഹപാഠികളോടുകൂടി	വെട്ടിക്കാപ്പിള്ളിൽ ബ. കർത്താക്കോസച്ചൻ, പള്ളിക്കുന്നേൽ ബ. മത്തായി അച്ചൻ എന്നീ രണ്ടു സഹപാഠികളോടുകൂടി
6 22	ആലപ്പുഴനിന്നു 'Goalpora' എന്ന കപ്പലിൽ	ആലപ്പുഴനിന്നു ബ. റിക്കാർഡച്ചൻ ഒരുമിച്ചു, 'Goalpara' എന്ന കപ്പലിൽ
7 2	ചങ്ങനാശേരിയിൽ	മാന്നാനത്തു്
7 19	27-ാമത്തെ	28-ാമത്തെ
14 6	വലിയ തിരുമേനിയോടുകൂടി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ	നമ്മുടെ കഥാനായകൻ
14 22	വലത്തുവശത്തു്	ഇടത്തുവശത്തു്
22 20	1925	1924

പുറം. വരി.	തെറ്റു്.	ശരി.
22 31	4-ാം-	16-ാം-
24 26	രാജാക്കന്മാർ	തമ്പുരാക്കന്മാർ
53 12	ഇരുപത്തി ഏഴാമത്തെ	ഇരുപത്തി എട്ടാമത്തെ
58 1	1828-ൽ	1928-ൽ
59 2	1935	1934
59 15	20-ാം-	29-ാം-
95 3	1928	1921
97 24	തരിൺ	തരികയാൺ
100 1	1943	1934
117 20	1932-ൽ തിരുനാളുകൾ	തിരുനാളുകൾ
117 27	ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ	ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ
117 28	1921-ൽ	1923-ൽ
119 16	1895-ൽ	1896-ൽ
120 10	പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ	പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ
120 16-17	ആണ്ടുവസാനത്തിലും നവവത്സരദിവസത്തിലും ഉള്ള	നവവത്സരദിവസത്തിലുള്ള
121 24	1033	1933
126 3	Death march	Dead march
126 8	1936	1931
132 27	1027	1927
147 16	ഇതിനെ	സാധുസംരക്ഷണത്തെ
152 22	ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട	ആഭിമുഖ്യത്തിലും, അന്നത്തെ മാനേജർ റവ. ഫാദർ ജോസഫ് പാറയിൽ അവർകളുടെ നേതൃത്വത്തിലും സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ
156 32	“നമ്മുടെ	

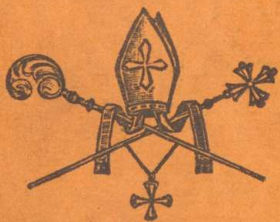

PRINTED AND PUBLISHED BY
REV. BRO. FRANCIS AT THE MAR LOUIS MEMORIAL PRESS,
ERNAKULAM.

498

എറണാകുളം
മെത്രാപ്പോലീത്തായും
അതിരൂപതയും.

മാർ ജോസഫ് മാവുങ്കൽ.